VE
RI
TAS

# ИЗВОРИ

ЗА

# НОВУ СРБСКУ ИСТОРІЮ.

## I.

## ДѢЛОВОДНЫЙ ПРОТОКОЛЪ

одъ 1812. Маія 21. до 1813. Августа 5.

## КАРА-ЂОРЂА ПЕТРОВИЋА,

ВЪР'ОВНОГЪ ВОЖДА И ГОСПОДАРА НАРОДА СРБСКОГЪ.

СЪ ЄДНЫМЪ КАМЕНОРѢЗНИМЪ СНИМКОМЪ.

ИЗДАЛО ДРУШТВО СРБСКЕ СЛОВЕСНОСТИ.

У БЕОГРАДУ

Печатано у Правительственой кньигопечатньи.

1848.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY
APR 4 1962

# ПРЕДГОВОРЪ.

Лане у есенъ, кадъ самъ некогъ посла ради дошао къ г. Архимандриту *Гаврилу Поповићу*, показа ми онъ еданъ старый протоколъ и рече: „ево шта самь вамъ у монастыру, Враћевшници, нашао. Я самь овай протоколъ одъ части прегледао и надамъ се, да ћете вы у нѣму наћи доста стварій за нову Србску исторію, о коіой се трудите.“ — Мени е то неизказано мило было, поклемъ важніегъ писменогъ споменика, Карађорђевы времена, одъ овогъ до онда (ни до данасъ) нисамь видіо. У нѣму се налази, као што ће се у самой овой [illegible]ги по реду видити, кратко назначенѣ свію [illegible]вны [illegible]о[illegible]ва, кое е покойный Србскій вождъ [illegible] господаръ *Кара-Ђорђе Петровићъ* имао (1[illegible] [illegible]г.) [illegible]родным совѣтомъ и судовим[illegible] [illegible]воимъ к[illegible]тима, войводама, капетанима, [illegible]овима и другимъ лицама различнога реда. У нѣму су или [illegible], или само означаемъ лица, уведене преписк[illegible] кое е [illegible] избавитель Србіе имао съ Русским, Ту[illegible]кимъ и Австрійскимъ властницыма. Свакій предметъ у нѣму има свою нумеру и свой датумъ. Нѣговъ е течай одъ 21-гъ Маія 1812. г. до половине Септембра 1813. г., но овай се край за сада точно опредѣлити неможе, еръ неколико писаны листій у протоколу на свршетку нема: последня е № 1735. подъ 5. Авг. 1813. г.

Прочитавши овай протоколъ, нађо испрва за добро, да найславніе историчке податке изъ нѣга за себе препишемъ, и пошто самь овако радећи неколико листій прешао, предомыслимъ се, кадъ ми се и оне ствари, кое самь изоставляо, као судейске, економиске и пр. учинише важне и за подпуно познаванѣ станя народа и нѣгове исторіе потребне — па почнемъ наново протоколъ одъ речи до

речи преписивати, но не оригиналнымъ, већъ обичнымъ, данасъ у Србіи владаюћимъ правописомъ, како да ми е лакше преписати и преписъ употреблявати.

Кадъ то сврши, онда помыслимъ у себи: садъ има еданъ протоколъ у оригиналу, а другій у мене у препису: ако се еданъ изгуби, другій е на месту. — Но има и осимъ мене людій, кои пишу, и кои ће писати Србску исторію! — И, да е овай протоколъ (као я садъ) при руци имао, у обдѣлаваню нове Србске исторіе многозаслуженый, г. *Вукъ С. Карацићъ*, по свой прилици, пошто бы прочитао у нѣму № 1716., небы се онако строго изразіо за *Младена Миловановића* у житію „Аjдук-Велька Петровића" *) а емачно небы положително рекао, да е *Челеби Ефен*[illegible] писао „Црноме Ђорђију у месецу Маију (181[illegible]) да [illegible] један пут пошалье посланике у Со[illegible]") [illegible] бы изъ № 1349. протокола, дознао, [illegible] писа[illegible] месецу *Априлу*. — Нити бы, да е овай прото[illegible]регледао, г. *Павле Іовановићъ*, овако [illegible]ложіо у житію *Юговића*: „Год. 1813. предъ само [illegible]еніе Вождъ Ђорђе, све членове Сената и остале [illegible]иновнике одъ народны дѣла удали, а Юговићу — заповѣди да изъ отечества чрезъ 24. сата изиђе. На изданый оваковый налогъ ноћу измеђъ 26. и 27 Августа на 21. данъ предъ самый прелазакъ вожда Ђорђа на Австрійску страну у Земунъ пређе и пр." ***) — небы заиста, еръ бы *прво* изъ № 1120. овогъ протокола морао заключити, да е Юговићъ побегао у Немачку месеца Фебруара 1813. г., дакле не „на 21. данъ предъ самый прелазакъ вожда Ђорђа" него пре тога на осамъ месецій. *Друго*, по № 1134. морао бы истый г. *Іовановићъ*, сумняти, да е Юговићу вождъ Ђорђе запо-

---

*) Даница I. стр. 86.

**) Грађа за Српску Истор. стр. 32.

***) Исторія найваж. догађая у Србіи одъ 1459. до 1813. стр. 96.

ведіо „да изъ отечества чрезъ 24. сата изиђе“, ерь што бы му (по смыслу исте №) писао „да яви, зашто-е отишао тайно ноћу изъ Београда у Земунъ“ — и тако бы се онда именованый историописацъ потрудіо, да намъ ово обстоятелство изясни и противословіе избегне.

И то су примери, кои на првый погледъ у очи упадаю, и кои бы наше историописце просто одъ погрешака сачували; а да колико бы ови прилѣжнымъ читанѣмъ и разсматранѣмъ у протоколу нашли стварій, да већма, временомъ, местомъ и дѣйствуюћимъ лицама (а то е управъ исторички) опредѣле свое податке, да пронађу загублѣне, оживе закопане причине и дѣйства, и обелодане сасвимъ нове и свету непознате истине! — Наравно, да ће овай протоколъ онда истомъ подпуну светлость добити и правогъ толмача стећи, кадъ се сви (не по нумерама, но по своимъ различномъ садржаю и особитости сви) исторички предмети, кое онъ у краће описуе, а неке само просто означава, покупе и у своіой обширности на светъ издаду; но при свемъ томъ, што намъ у обште узевши, прилично и безъ нњи дѣла свога времена открива, руководи онъ насъ и показуе све редомъ, шта намъ треба и где тражити, да дођемо къ правой и савршеной исторіи.

Дакле за нужно и полезно нађемъ предложити друштву Србске Словесности, да протоколъ овай у выше екземплара о своімъ трошку на светъ изда. И тако поступивши, у држаномъ 3. Декембра 1847. год. засѣданію, подъ № 67. изиђе о нѣму слѣдуюће заключеніе:

„*Да се протоколъ овай у целомъ пространству своме са свимъ верно оригиналу (изузимаюћи погрешке пера, кое се поправити имаю) у 500. екземплара изда, а надзираванѣ са изданіемъ скопчано да се редовномъ члену г. Исидору Стояновићу, кои се самъ*

*на то понудіо, вовери*; — *самый пакъ протоколъ оригиналный, кои е г. Архимандритъ Враћевшничкій Гаврило Поповићъ на молбу друштва овоме уступіо, да се у архиву дружтвену остави.*"

Колико самъ се я држао овогъ заключенія, види'ће се изъ слѣдуюћегъ.

1. У оригиналномъ протоколу нашао самъ 5. различны рукописа, одъ кои е № 1. г. *Яниkія Ђурића* (*Димитріевића*), онда секретара Карађорђева, данасъ у пензіи живећегъ совѣтника; № 2. *Панте Радовановића*, секретара Карађорђева; № 3. мени непознатъ; № 4. г. *Стеве Филиповића*, онда секретара народногъ Совѣта, данасъ члена Суда округа Београдскогъ; № 5. *Стояна Ненадовића*, писара Карађорђева. Неке точке одъ овы рукописа дао самъ снимити (факсимилирати) и на каменорезу печатати, као што ће показати кньиги овой додаый прилогъ.

2. Ниуедномъ одъ овы рукописа нема слов *ђ*, поклемъ се іошъ у оно време ніе изумело, и где му се годь гласъ чуе, означили су га писари крпарећи и натежући съ *ћ*. Я самъ за лакше читанѣ, и боећи се, да ко непогоди правый смысао, уптребіо *ђ*.

3. У рукопису № 1. има свуда у среди и на краю речій ȣ. Ово се слово не слаже съ грађанскимъ словима, зато самъ га изоставіо и заменіо съ *у*.

4. У истомъ овомъ рукопису свако *и* има, где треба и где нетреба горе слитну ( ˘ ), коя се на млоги мести готово нимало неразликуе одъ точке ( . ). Я самъ е, у реченомъ рукопису, оставіо само онде где іой е место, а у другимъ рукописима, где се неможе узети за правило, да е на свако *и* положена, дошла е онде, где е и у оригиналу.

5. Ни разликуюћи знакова ( interpunctiones ) осимъ почивателне (—) и врло редке точке ( . ),

ни зачалны (велика) слова нема у овомъ № 1. рукопису, а готово ни у рукописима № 2. и 3.; на мести бы пакъ човекъ, гледаюћи на крой и величину слова, рекао, да су ова велика, нарочито *б*, кое се (написано Б) налази и у среди речи. Зато самь за лакше читанѣ и разумеванѣ, судіо за добро, ставити, где іи нема, нуждне разликуюће знаке, и у почетку смысла и собствены имена, и после точке, печатати велика, а иначе мала слова.

6. У рукопису № 1. после сагласногъ слова, свуда е на краю, негди и у среди речи танко еръ (*ь*) а у рукопису № 2. само на краю дебело еръ (*ъ*); осимъ где га нема ни у печатаномъ протоколу. Будући да ово читаню млого несмета, нити смысао отешчава, то самь се у томе држао оригинала. Тако самь радіо и са сложенымъ словомъ *щ*, кое ће се лако моћи изъ смысла видити, где стои место *шч*, где ли место *шт*.

7. У оригиналу налази се, особито у рукопису № 1. велико *Я* (*іа*), но я самь га изъ оногъ узрока, изъ когъ и слово ȣ, изоставіо.

8. Где самь у рукопису № 5. нашао ј, онде самь га и печатао; *) тако и ѳ.

9. Поправіо самь погрешке пера где е годъ могуће было тако, да се ове или доданымъ лежећимъ словыма, или ставлѣнымъ подъ *) примѣткама, или смештенымъ у затворителной ( ) слоговима

*) Дакле и пре прозелитисма, кои се збогъ ј потвара на неке наше списателѣ, писали су ово слово Срби у Србіи, наравно збогъ тога, што то природа ствари иште. Изъ овогъ узрока морали су га Грци и Євреи узети одъ Финикинняна, а одъ Грка примише га остали Европейски народи, давши му само другій крой. Но већа часть Србски, кои пишу Кирилскимъ словима, а маня часть Латински списателя, или болѣ рећи списателя у Латинскомъ езыку — неће да га прими, и збогъ тога две службе безъ неволѣ мора да тражи одъ слова і, као што су писари овогъ протокола за неволю чинили са ћ.

и речма, еръ никакове у оригиналу затворител
нема, видити и дознати могу.

10 Где самъ у оригиналу нашао две речи у
дно написане, те самъ у печатаномъ протоколу ра
дѣлителномъ (-) разставіо; но нисамъ назначіо, гд
самъ половине речи у єдну саставіо.

11. Писари 1. и 2. № рукописа, нису се зна
ли служити съ ь, где имъ є требало умекшати л
н, него су ту употребльавали ѣ или само н и л, н
пр. витилѣ место витиль, съ нѣмъ место съ ньимъ
инни место ньини, лажливо место лажльиво и т. д. —
И у овоме држао самъ се оригинала, и где ми се
нуждно видило, изясніо самъ овакове речи у затво-
рителной, или доданымъ лежећимъ ь.

12. Слово є особито у рукопису № 5. нала-
зи се и онде, где бы требало писати є; тако и а
место я.

13. Погрешке противъ грамматике учинѣне, при-
мѣтіо самъ, где є то смисао зактевао; но различна на-
рѣчія Србскогъ езыка, коя се по негди нала зе у ори-
гиналномъ протоколу, осимъ оны речій, кое бы чи-
татель теже разумео, оставіо самъ безъ примѣтака.

14. Да бы већма у очи упали и лакше пре-
гледати се могли предмети овогъ протокола, я самъ
собствена и нарицателна имена лица, градова, над-
лежателства и пр. изложіо раставлѣнимъ слови-
ма, коя имена нису у оригиналу подвучена.

Изъ наведены примѣтака, моћи ће читатель
видити, да самъ при издаваню ове кньиге две ства-
ри предъ очима имао: прво да кньига, колико исто-
ветніе быти може, представи свой оригиналъ и за-
служи праву веру кодъ историописаца; а друго, да
се што лакше читати, разумети, прегледати и упо-
требити може. Ради ове друге ствари, саставіо
самъ и додао овомъ протоколу пространый *регистеръ*,
у комъ самъ по азбучномъ реду неке предмете про-
токола у краће извео, неке само просто напомен
а неке — географичне —, послуживши се
Речникомъ Статистич. Географ. Србі
ліо и изясніо. — Да ми є ово было
да га нисамъ морао збогъ дру

ватны —) послова выше пута на дуже време прекидати, регистеръ бы овай о манѣ труда краћій и систематичніи изишао. Но я се опетъ надамъ, да ће онъ испытательима нове Србске исторіе, быти одъ велике помоћи, и да ће имъ за лакшій прегледъ налазећи се у протоколу стварій, млого послужити.

Некима лицама у регистру, додао самъ имена, или презимена, кои у протоколу нема, но за коя самъ знао, или при овомъ раду одъ други разумео. Ал' многима за ова нисамъ могао дознати, и зато у име целогъ могъ Друштва (Србске Словесности) молимъ свакогъ, кои у регистру овомъ недостаточно пописане войводе, капетане, кнезове и пр. поименце познае, да бы іи означіо и послао, како бы по времену у целости могли доћи у другимъ кньигама *извора за нову Србску исторію*.

Ако бы кои или знао или дознао и назначіо што изъ ньиова живота знаменито, ако ништа друго, баръ *кадъ* се кои войвода, капетанъ и пр. (одъ прилике ако не известно) родіо? и *где* се родіо? кои су му *родительи* были? и у кое е *време* и *где* умъро или погинуо? — па бы свое бележке именованомъ Друштву послао — тымъ бы іошъ выше принео и помогао къ обдѣланю нове Србске исторіе и већу признателность заслужіо.

Штампарске погрешке, кое самъ при грађеню регистра у овой кньиги примѣтіо, есу ове:

| *Страна*: | *врста*: | *печатано*: | *место*: |
|---|---|---|---|
| 1. | 13. | кнезу | кнезу |
| 7. | 20. | *Маћу* | *Маће* |
| — | 31. | *Евендела* | *евендела* |
| 9. | 29. | воевова | воевода |
| 14 (16) | 1. | 16. | 14 |
| — | 4. | — | 7-га |
| — | 27. | Београдъ | Београдъ |

| *Страна:* | *врста:* | *печатано:* | *место:* |
|---|---|---|---|
| 15. | 23. | *Иетру* | *Петру,* |
| — | — | *Ражинским,* кнезу | *Ражанским* кнезу |
| 16. | 11. | *Новаку* | *Новаку,* |
| 16. | 12. | *Радовићу, Милићу* | *Радовићу Милићу* |
| — | 19. | *Івану* | *Івану,* |
| — | 28. | 7-га | — |
| 19. | 22. | 11-га | — |
| 23. | 11. | явла | *явля* |
| 25. | 15. | *Милосаву* | *Милисаву* |
| 27. | 34. | — | 21-а |
| 32. | 8. | селя | села |
| 33. | 6. | *Радовановића* | *Радовића* |
| — | 27. | трећега | трећега |
| — | 29. | *Іліи* | *Ілии* |
| 34. | 3. | днамъ | да имъ |
| 35. | 28- | козака | казака |
| 36 (63) | 1. | 63 | 36 |
| — | 3. | *Петар* | *Иетаръ* |
| 40. | 22. | *Алекси* | *Алекси,* |
| 41. | 8. | свашо | свацо |
| — | 32. | 729 | 829 |
| 45. | 27. | друта | друга |
| 46. | 13. | знез | кнез |
| 48. | 26. | *Бранетића* | *Бранетића* |
| 49. | 28. | *Ћуприскимъ* | *Ћуприскимъ* |
| 51. | 4. | 18-га | —, |
| 53. | 31. | № 4: | № 1: |
| 56. | 14. | *Магистрато* | *Магистрату* |
| 57. | 13. | нема | нема |
| 59. | 28. | № 841. | № 941. |
| 60. | 9. | ккко | како |
| 61. | 2. | наврадакь | напредакъ |
| 62. | 14. | непушаю | непущаю |
| — | 15. | пре сели | пресели |
| 63. | 13. | она | ово |
| — | 33. | № 949. | № 959. |

| *Страна:* | *врста:* | *печатано:* | *место:* |
| --- | --- | --- | --- |
| 64. | 7. | ватяю | ватаю |
| 70. | 22. | народбу | наредбу |
| 72. | 35. | носводи | воеводи |
| 73. | 32. | натрагь | натрагъ |
| 74. | 22. | доскупщине | до скупщине |
| — | 30. | *Еуготине* | *Ерготине* |
| 75. | 11. | са | за |
| 79. | 13. | *Цукнћь* | *Цукићь* |
| — | 27. | № 1040. | № 1041. |
| — | 31. | № 1041. | № 1040. |
| 80. | 8. | мирне. | мирне |
| — | — | врати | врата |
| 85. | 7. | № 1608. | № 1068. |
| 87. | 5. | *Нліе* | *Иліе* |
| 96. | 22. | *Милосаву* | *Милисаву* |
| — | 23. и 25. | *Таши* | *Тоши* |
| 97. | 13. | ризумећеду | разумећеду |
| 100. | 21. | учинићемо | учинићемо |
| 101. | 21. | и што што | и што |
| — | 22. | цабане | цебане |
| 104. | 5. | нотребама | потребама |
| 106. | 14. | воиводи | воиводи |
| — | 27. | нѣгови | нѣгови |
| 107. | 2. | ћ9 | ће |
| 111. | 29. | намири | намири |
| 115. | 8. | *Вулнћевича* | *Вулићевича.* |
| 118. | 8. | сирђе | сирће |
| — | 21. | кан | кон |
| 119. | 5. | *Мнлошу* | *Милошу* |
| 123. | 6. | Ужичка | Ужичке |
| — | 10. | *Стоянова* | *Стоянова,* |
| 126. | 17. | писал | писали |
| 128. | 21. | *Миловановнчу* | *Миловановичу* |
| — | 23. | разположсніе | разположеніе |
| 132. | 9. | № 1288. | № 1298. |
| 136. | 28. | дза | два |
| 137. | 35. | продали | продали, |

| *Страна:* | *врста:* | *печатано:* | *место:* |
|---|---|---|---|
| 143. | 20. | *Азисъ - бегу* | *Азизъ - бегу* |
| 166. | 12. | *Лука* | *Луки* |
| 170. | 16. | бунтовчія | бунтовчія и чиновник |
| 177 (175) | 1. | 175 | 177 |
| 178 (176) | — | 176 | 178 |
| 179 (177) | — | 177 | 179 |
| 180 (178) | — | 178 | 180 |
| — | 8. | *Димиитрію* | *Димитрію* |
| 181 (179) | 1. | 179 | 181 |
| 182 (180) | — | 180 | 182 |
| — | 2. | нићу | наћу |
| 183 (181) | 1. | 181 | 183 |
| — | 28. | съ планине | съ пута у планине |
| 184 (182) | 1. | 182 | 184 |
| — | 5. | нонма | конма |
| 185 (183) | 1. | 183 | 185 |
| — | 2. | да дође | дође |
| — | 32. | до | да |
| 186 (184) | 1. | 184 | 186 |
| 187 (185) | — | 185 | 187 |
| 188 (186) | — | 186 | 188 |
| 189 (187) | — | 187 | 189 |
| 190 (188) | — | 188 | 190 |
| 191 (189) | — | 189 | 191 |
| 192 (190) | — | 190 | 192 |
| 196. | 10. | неможс | неможе |
| 197. | 15. | Дедиград | Делиград |
| 198. | 20. | № 1922. | № 1622. |
| — | 23. | № 1923. | № 1623 |
| 204. | 32. | Пасато | Писато |
| 223. | 7. | № 1819. | № 1719. |

И слѣдујуће примѣтке о протоколу овомъ нашао самь за добро овде изложити.

1. №№ 640. 1198. 1314. и 1474. налазе се двапутъ у оригиналномъ протоколу, и то 1314. подъ различнымъ, а остале подъ еднымъ датумомъ.

2. У № 641. кодъ „*Антоніемъ*“ требало е да самъ у затворителной додао (Антоніевимъ) поправке ради.

3. У № 710. има у ориг. протоколу оно у другой врсти „отъ“ двапутъ написано.

4. Писмо подъ № 753. види се изъ предидуће № да е Совѣту послано.

5. У № 870. нестои комъ е магистрату писано, па самъ подъ *) метуо Чачанскомъ, но быће писано Руднячкомъ.

6. У № 1016. налази се: *Стоянъ изъ Новога села старый кнезъ*, а у № 1030. стои: *старый кнезъ Петко изъ Новога села;* и нема іи као у пређашньой №, петорице. Тако е у оригиналу.

7. После № 1039. долази (у ориг. протоколу) № 1041. па 1040.

8. Нумере одъ 1100. иду овако: 1101. 1103. 1104. 1102. 1105., па онда редомъ.

9. У № 1132. написано е „Лактовића“ место *Латковића*, као што е подъ № 886 и 1240.

10. У № 1521. погрешно е на краю чланка записано № 1436.. место № 1346.

11. У № 1039. речь *данаили се*, за кою самъ подъ *) примѣтіо, да е нисамъ могао прочитати ни разумети, доцніе самъ дознао, да е „доносили се.“

12. „*Капице*“ у регистру ове кньиге, есть село у окр. Чачанскомъ, ср. Драгачевскомъ; а „*Шашка*“ е потокъ у окр. Гургусовач., ср. Заглавскомъ.

13. Іоштъ нека места у регистру остала су неизяснѣна, што нисамъ могао за ньи разабрати.

Речи стране и Србске у овомъ протоколу, многимъ непознате, неке самъ, где е коя дошла истолковао, но овде іи садъ излажемъ за себе подъ гласоудареніяма и неке одъ ньи обширніе протолковане.

*Адмиралъ*, нѣр'овный управитель воены лађа.
*Алія*, полѣ.
*Атестатъ*, писмено сведочанство.
*Апсъ*, затворъ; *уапсити*, затворити.
*Базрђанъ - баша*, главный комисіонеръ, кои по добивеномъ праву узима процентъ одъ еспапа; конзулъ.
*Базрђанлукъ*, такова служба или званіе (право)
*Бакшишъ*, даръ, поклонъ.
*Бегенисати*, любити, 'тети, радо имати.
*Беглукъ*, правительствено, народно, спаиско.
*Беса*, арнаутски вера.
*Бећаръ*, човекъ неожењѣнъ; безкућникъ.
*Бравъ*, комадъ овце или козе.
*Бурдельи*, земунице по шанцевима.
*Вада*, рокъ, време, терминъ.
*Већа*, савѣтованѣ, договоръ.
*Визитирати*, истраживати, прегледати.
*Вилаетъ*, народъ.
*Гарнизонъ*, воинство, кое чува градъ или шанацъ.
*Глота*, челядъ.
*Гога*, зидаръ, (Цинцаръ, Арнаутинъ).
*Дава*, тужба.
*Давуџія*, тужитель.
*Дезертирацъ*, дезентирацъ, тезентирацъ, войничкій бегунацъ.
*Декларація*, декларація, изясненіе.
*Дождъ*, киша.
*Ђуле*, тане одъ топа.
*Ђумрукъ*, мито, плаћанѣ на уносъ и износъ еспапа.
*Ђумрукџія*, кои узима ђумрукъ.
*Евенделъ*, (Евелденъ) одъ евендела, одъ старине; на пр. то е іошъ одъ евендела мое.
*Ексикъ*, неподпуно, штрбо:
*Задевати*, дирати, врeђати.
*Заира*, рана.
*Зимовникъ*, зимно пребивалиште, зимный квартиръ нарочито за войску.

*Изунъ*, допуштенѣ.
*Исе*, део.
*Индатъ*, помоћь.
*Исправникъ*, судія.
*Иштира*, данакъ за издржаванѣ войске.
*Иштирція*, кои овай данакъ купи.
*Кабаетъ*, кривица.
*Каикъ*, превозный бродъ, чунъ.
*Кара*, топовска џебана на двоколицама.
*Карнѣтъ*, (корнѣтъ) кадетъ, нижій официрь.
*Кнежина*, срезъ, капетанія.
*Кньиге* Турске, писма Турска.
*Команда*, управительство, *генералъ-команда* главно (воено) управительство.
*Командантъ*, комендантъ, управитель (града или войске).
*Коморціе*, што вуку рану за войску.
*Конакъ*, дворацъ, господарскій домъ.
*Копія*, преписъ (у протоколу на мести и концептъ значи).
*Кърчмити*, давати на ситно, на мало.
*Кулукъ*, робота.
*Кумбара*, бомба.
*Кумбарація*, кои біе изъ кумбаре:
*Кумбусъ*, конфузъ, некій родъ велики топова.
*Куриръ*, скоротеча, татаринъ.
*Кусуръ*, остатакъ, рестъ.
*Липоваче*, лапове мотке за граћенѣ барута.
*Магазинъ*, магацинъ, стая за рану.
*Магистратацъ*, судія.
*Малъ*, добро, иманѣ.
*Мезилъ*, писмоноша.
*Мезулана*, пошта.
*Мирія*, данакъ.
*Мурсайбія*, великій везиръ.
*Муниція*, џебана.
*Неимаръ*, der Baumeister.
*Нурія*, парохія.
*Отказати*, (овде) одговорити (а иначе одреќи).
*Ордонанцъ*, ординанцъ, дневно редованѣ (на пр. съ коли).

*Пара̂да*, редъ.
*Пасирати*, важити, траяти.
*Пе̏шкешъ*, даръ, (отлично) ябука.
*По̏вѣре*, тайна известія.
*Пло̏то́ни*, ватра изъ пушака.
*По̏лазка*, полазакъ на войну.
*По̏луга*, руда, штангла гвожђа.
*По̏сулити*, намирити, поравнати.
*Пото̂ньій*, последньій.
*Провіантъ*, ужитакъ (военый).
*Про̏воднйци*, пратіоци.
*Про̏цесъ*, парница.
*Раке́тле*, раклѣте, прштавци.
*Ра́списъ*, циркуларъ.
*Ре̏бе̂лія*, буна; ребеліяши, бунціе:
*Резѐрва*, военна остава, да се нађе где е нужна.
*Ру̏ба*, роба, еспапъ.
*Са́боръ*, соборъ, скупштина.
*Са̏ла̂шъ*, овде амбаръ, кошъ, а у Бачкой и Банату станъ.
*Се̏нте̂нція*, сектенція, пресуда (смртна).
*Се̏рбесъ*, слободно, мирно.
*Ста̏ринацъ*, староседіоцъ.
*Та̏блѣ*, топовници, батеріе на шанцевима.
*Та́инъ*, рана.
*Та́пія*, der Grundbrief.
*Теслѝмити*, предати да е нѣгово.
*То̏варъ*, сто ока.
*То̏пъ артіе*, ризма, рисъ артіе.
*Топта́нь*, товтань, на топтань продавати, на много велико.
*Тра̏нзито*, транцито, кадъ еспапъ пролази за другу землю.
*Туфѐкція*, пушкаръ.
*Ћа́рити*, трговати.
*Ћа́та*, писаръ, секретаръ.
*Ула̂нъ*, коплѣникъ на коню.
*Упара́дити*, уредити, довести у редъ (войску).
*Ур̏едникъ*, капларъ.
*Уштуди́рати*, промотрити, увидити.

*Фѐлдмаршалъ*, *Фелдмашаръ*, вървный генералъ.
*Хърсузъ*, *Ђрсузъ*, крадљивацъ.
*Цайгхаузъ*, *цаикаузъ*, оружница.
*Чашице за шаторе?*
*Чѐтокаикъ*, шайка.
*Чивтъ*, паръ.
*Шаитъ*, сведокъ.
*Шей*, еспапъ, роба.
*Шѐфъ*, началникъ войске.
*Шешана*, штуцъ, пушка.
*Шиндра*, дашчице за кровъ.
*Я*, *яли*, или.
*Ябанацъ*, странацъ.
*Ябука*, даръ.

Найпосле што се вещественогъ састава оригиналногъ протокола Карађорђева тиче, везанъ е одъ погрубе писаће артiе у кньигу тврди корица, но кое су већъ издале. Коло (форматъ) е нѣгово одъ читавогъ листа (као што табакъ артiе савiенъ лежи). Има у нѣму 143. написана листа (осимъ едногъ чистогъ у почетку) одъ кои су 60-тый и 117-тый iошъ онда, кадъ се на ньима писало, нешто на краю штрби были, а данасъ е 100. 102 и 103-ћiй мало задртъ. Изъ почетка е неколико листiй у нѣму рубрицирано за нумере и датумъ, но после нема тiй рубрика. Предъ свакимъ уведенымъ членомъ стои прво датумъ, кадкадъ съ надписомъ месеца, особито кадъ се овай починѣ, па онда стои нумера. Ако е у еданъ истый данъ изишло выше нумера, то се онда датумъ обычно нiе повторавао, и я самъ где тога нема, у овомъ печатаномъ протоколу ставляо почивателну (—) за знакъ, да е онай истый датумъ.

Iошъ самъ у почетку споменуо, да су у оригиналномъ протоколу на краю неколико табака исчупана, међу коима е морала быти већа часть неисписана. Небы рекао, да е то учинѣно изъ какве

пакости, или да бы се тымъ што прикрило и затаило, ербы онда могла и морала страдати цела книга, — него се то или по себи збогъ небрежльивогъ држаня и разбациваня, после прелазка Карађорђева одкинуло и изгубило, или га е каква незналица, и кои оваковe споменике неуме ценити, видећи да има доста чисте артіе, истргао и на свой какавъ тевтеръ (рачунъ, записку) употребіо; па може быти да ће се іошъ где моћи наћи.

Питајући се томъ ако и маломъ надеждомъ, да овай одкидакъ у некомъ краю забаченъ лежи, молимъ свакогъ оногъ Србина, коме е до руке дошао, или коме дође, да бы га ради целости овога на светъ изишавшегъ, *Друштву Србске Словесности* у Београдъ послао, како бы се потомъ на общту употребу печатати и обнародовати могао.

Исто тако свакога Србина, кои други овога рода писмены споменика одъ Карађорђева (или раніегъ іошъ а и позднієгъ) времена има, на пр. записака, диплома, писама, наставленія и пр. — да бы іи у оригиналу поменутомъ Друштву или мени на преписъ послати изволіо, па ће му се оригиналъ, ако небы кои желіо да га друштвеной книжници дарує, као што су то неки већъ учинили, безъ икакве повреде верно и поуздано натрагъ вратити.

У Београду 31. Августа 1848.

**Исидоръ Стояновићъ,**

Професоръ Обште Историје, и проч. Секретаръ
Друштва Србске Словесности.

# ДНЕВНИКЪ ПРОТОКУЛА

## 1812 года,

Маия месеца 21 - го, начето у Тополи.

ПИСАТЬ ДНЕВНИКЪ НАРОДНИ И ПРОКЛАМАЦІЄ

ЯНИЋИЕМЬ ДИМИТРИЕВИЋЬ.

## МАИЯ 21-го

(Рукописъ № 1:)

23-га *) №. 598. Писато воеводи Арсенію Ломи, да доведе Николу Булюкъ Башу на одъговоръ у Тополу за нѣгово преступленіе, що-е люде био безъ заповести —

— №. 599. Потверждено писмо Суда Великога и послато кнезу Євти Левачкомъ, да врати изъ Маюра све, що-е оплачкао, и у напредакъ писато му-е, да се не усуди више онако учинити —

24-га №. 600. Писато кнезу Євти у нѣговомъ писму одъ насъ како и одъ Великога Суда —

25-га №. 601. Писато Магистрату Гургусовачкому, да како смо писали кнезу Євти Темнићьцкому, да врати Стевану, що му-е оплячкао.

— №. 602. Писато кнезу Ђуки и кнезу Петру Оташевићу и кнезу Марку у Крагуевацъ, како ће кацциговати — Радивоя айдука изъ Петровца, шибомъ мертвомъ крозъ 500 момака 24 пута да прође крозъ више речену параду, и да му нѣгову сектенцію очитаю предъ парадомъ, да нѣгова дѣла покажу, како-е зло градіо и шта-е дочекао — и да покупе двадесетога брава беглучка, и да разърежу 300. говеди на нахію Крагуевачку, и да донесу по 60. кола липовачи на барутане, свака кнежина —

---

*) У оригиналу стои 3-га 4-га 5-га. место 23-га 24-га 25-га, по свой прилици због тесне рубрике.

— №. 603. Писато Совѣту, да разьпишу свимъ старешинама, да снесу жито дететке у градове и у шанце граничне — и да пошлю майсторе искусне у Ужице, да ограде кулу, коя е пала одь воде, да заповеде ондашнѣмь (шньимъ) воеводама, да даду сви за оно грацко дѣло руку помоћи, и да одреде заиру у Ужице, и колико ће кои старешина дати у градь жита а такоћерь и стоке — особито да се запрети свакомь старешини, да непущаю никога у Турску безь дозволения Росиского началства — и да смо примили 1200. гроша за момке Катићеве одь Ристе курира —

— №. 604. Писатъ пасошь уланскому карнѣту одь уланскаго полка, како походи до своего полка, изь Тополе до Берзе Паланке и обратно — и да му се даю конѣ (коньи) на мензуланама и проводники и потребная пособия свудь на квартирима —

(Рукописъ №. 2:)

26-га №. 605. Писатъ пасошъ на два дана Бећарима, кои су пратили казаке у Ужице: Миленко, Цветко и Мита: походе у Београдъ, и де би дошли у село на конакъ, да имсе да конма зобъ, а нима леба и мрса щосе трефи.

— №. 606. Писато воеводи Николи Карамарковићу, да чесно превати Господина Архимандрита, кои (є) послатъ отъ Г. Главнокомандующегъ, и да га препрати преко Таре: люде да нађе, и да се договори са прочимъ старешинама айдуке да побию, кои ходе по нахии Ужичкой, кои нектене терати, да яви.

— № 607. Писато Господару Алекси Поповићу, наредбу да учини, шанацъ на Брановой Главици у Кремнима да начини и войске у шанацъ

да пошлѣ; стражу да постави на високой главици казаной, у казану (? — да небуде: указану) рану да издає како му редъ дође, 3. бакрача и 2. сикире да имъ да; айдуке наредбу да учини да и' побию до 10 дана, ако не побию и ако нектену терати, да ми яви; коня єднога и човека у магистратъ да пошлѣ, грађу да довуче за кућу магистратску да граде. Писмо Милете Булюгбаше, що су писали и заклетву чинили, да порезъ више одъ 4. гроша недаду, да пошлѣ.

— №. 608. Свидѣтелство и препоруке кнезу Аксентію и кметовом Инковачким писато, за удовицу а жену покойнога Пантелее Янковића, да-е нетераю у войску и на кулукъ, докле деца нѣна подърасту, найдалѣ за 4. године, а порез єднако да дае како и комшие друге, само у войску и на кулукъ да-е нетераю.

— №. 609. Писато воеводи Вулу Іляићу за нѣгова брата, да му неда нища, кромѣ одъ своє волѣ ако му що да, защо каде (є) кодъ нѣга дошао, нища му ни донео ние; а никаква добра ние му ни учинио.

— № 610. Писатъ пасошъ: Ілия Стояновићъ Жигерџићъ из Врела, изъ Тополе походи у Београдъ и обратно за 15. дана.

27-га №. 611. Писатъ пасошъ на 6. дана Теши Обрадовићу, да иде у Ягодину с конѣм за пушку и обратно натрагъ.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 612. Писато Совѣтницима, депутатима: Г. Сими Марковићу и Г. Якову Нена-

довићу и Г. Михаилу Груевићу, да дођу к' нама у Тополу на разьговорь —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 613. Писато у Рудникъ Николи Ракићу, да дође у Тополу и да доведе Ристу Гавриловића и Милована Милутиновића и да доведе конѣ, кое су у Ягодину повели, да продаю.

— №. 614. Писато Магистрату Рудничком, како-е Алимпие предао тужбу изъ Брезне Рудничке нахие, за неки казанъ, кои-е Митаръ его братъ купио одъ Радоице изъ Коића за 80. гроша, и предъ Господаромъ Миланомъ у Гучи всу се посулили: садъ синовци Радоичини траже наново казан одъ овога Алимпия — препоручено магистрату, да презову Радоицу и да га суоче са овим, и да даду тапию овем Алимпию, да више се тай казанъ нетражи одъ нѣга.

(Рукописъ №. 1:)

28-га №. 615. Писато Г. Илии Барякта-ровићу, да преда диплому Ражанскому воеводи и писма изъ Совѣта, и да непущаю у Турску никога, и да намъ новине являю.

— №. 616. Писато Совѣту за попа изъ Драгачева и за воденицу, да му судъ изъвиде, и да пишу Миловану Попу, да се окани онъ пресуђиваня коекому, и за онога изъ Милутовца, да му нужду изъвиде, и за бабу, кою-е поарао Яковлѣвићъ и кнезъ Милое —

— №. 617. Писато Проти Валѣвскому воеводи, да намъ опетъ новине явля, и да у Тур-

ску осемъ шпиюна никога непуща, и да се чува преваре одъ Турака; и да имъ шалѣмо дипломе, и да намъ пошлѣ майстора баруџию за време —

— №. 618. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо испить Николе убице изъ Каоне, кои-е убио брата Милића Радовића изъ Каоне, како-е кодъ насъ показао, и онъ одълази с писмомъ; и онога испитъ, кои-е био на ономъ месту: Радивой изъ Каоне, — све по два пута питано и пописано и послато у Совѣть, и препоручено, да га у апсу держе до далѣга провиђеня и собора, кадъ буде временомъ да се састаю старешине — — .

— №. 619. Писато Катићу Воеводи Стевану, да пошалѣ своие 12. момака стари да дођу у Тополу, да им-се исполни нѣово (ньіово) прошеније. — —

— №. 620. Писато воеводи Милошу, да доведе Ђурицу изъ Малога Шаня и стрица Маћу Свирачевића и Радоя изъ Лужнице, за коимъ (є) жена Маћа Свирачевића — и Маћу Свирачевића, и да дође Сава Булюкъбаша: сви да дођу у Тополу —

(Рукописъ №. 2:)

29-га №. 621. Писатъ Пасошъ Стевану Бразаку изъ Тополе изъ Врела на 6. дана, и води дете сакато у Крагуевацъ видару да вида, и обратно, и Риста другъ сего походи у Крагуевацъ.

— №. 622. Писато Ђоки Протићу у Гучу за ниве, що отима одъ калуђера и одъ села Карадаглия, кое они одъ Евендела држе, яли да се

окане и да небрани людма, а десетак да узима, али ако неће, ппнима заедно на одговоръ да дође час пре.

29-га №. 623. Писато Воеводи Кара Марку Васићу, да заповеди Єловичким кметовом Соколске нахие на међи Ужичкой и Соколской, око єдне алие, зовоме Глогъ що се тераю са Сѣчанима Ужичке нахие, да се окану и они и они, оно место Глогъ да остане алия, да пасе стока, да ние ни Ужичко нити Соколско.

— №. 624. Писато Г. Василию Радойчићу то исто, да онъ заповеди Сѣчанима, да одступе одъ Глога и да се више не тераю.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 625. Писато Совѣту, како му шалѣмо сва дѣла, коя є Панта Писарь пописао и узнао, када-е ишао у Ужице, и да одьреде єднога старешину са доста момака да иду у Ужичку нахию, да с оним народом управля; лопове и бунташе да поваша, и да све заповести на место Алексино за време исполнява, и бунташе: Милету булукьбашу и проче, коє у писму видиће, поватаю, и я живе я мертве да даду намь у руке; и да магистрать уреде магистратомь са своиь оправомь и пандурима да буде; такођерь и мензулану сигурну да уреди; страже границомь да постави и шанце да ограде и у Турску да никога непущаю безь заповести наше.

— №. 626. Писато воеводи Велку, да изсече и Турке и Сербе оне, кои су изъ Адакала изишли да по Краини араю, а онъ ихь-е поватао и побио, и оно що-е оставио живи да и оне изсече, и да пошлѣ у Совѣтъ Косту аранбашу и оне айдуке, кои су у Видинску арали, а све поарано да врати Мула

паши, що-е искао. и да више никога непуща у аранѣ преко Тимока за свой животъ безъ наше заповести, но све да стои у миру на компилуку —

— №. 627. Писать Пасошъ Сими Суруџии и Мияту и Радовану, да иду у Пожаревацъ посломъ и у гости, и да дођу: ваде посошу за 6. дана —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 628. Писато у Совѣтъ за Казаке, кои нису примили по 5. гроша за неиздату им рану: на 17. казака да пошлю у Ужице, и наредбу да учине за 7: коня, Казаком да се да, кои су им конѣ (коньи) полипсали и изгинули на бою — истога казака Тодора Николаевића, како се покрпи, да пошлю у Ужице.

— №. 629. Писат Пасош казаку истом Тодору, на два дана до у Београдъ пешке иде, и да му даду, де би на конак дошао, леба и меса, що се трефи ручакъ и вечеру.

— №. 630. Писато воеводи Здравку Крушевачком. да пошлѣ сеиза и коня, кои-е из Прокупля утекао, и да пошлѣ Стевана Поповче и Милоша Булюру, да се суоче овде са Петром Цигерџићом, и да се наплате, що-е ком кои дужанъ.

— №. 631. Писатъ одговоръ Магистрату Ягодинском, да смо примили 6: дуката у 71 грошъ, кое (є) послао воевова Здравко одъ Стевана Поповчета и одъ Милоша Булюре, кои су дужни Петру Цигерџићу, кои (є) садъ овде у Врелу.

30-га №. 632. Писато Совѣту и послато писмо кнеза Аксентиево, кое пише, да-е неки у Ду-

довици дете одъ 10: година силовао, — како му за право нађу и пресуде, да одъпишу Кнезу Аксентию, да га каштигую на оном месту, де-е зло учинио, они народъ да види.

— №. 633. Писато Iлии Барякmаровићу, да призове Андрею Живадиновића и Васу Катанче из Кићевца и Милка Щрбића из Смилове и Живка Бошковића из Радошевца, и да им прочита писмо, кое на нѣи (њи) се пише, да им усмено каже, да дођу овамо заедно са кнезом Милићем на одговоръ да се суоче и да им се пресуди; ако нектене кои дођи, везане да пошлѣ.

— №. 634. Писато Андреи Живадиновићу и Васи Катанчету из Кићевца и Милку Щрбићу из Смиловца и Живку Бошковићу изъ Радошевца, да дођу заедно са кнезом Милићем на одговоръ; ако нектену, нека иду изъ ове землѣ.

— №. 635. Писато воеводи Стевану Катићу, како-е дато изъ Совѣта на стари 12. момака 1200. гроша да поделе, и то капетанъ дванаести, а прочи на ново кои су момци, друго разположение док се учини, яви ће им се на писмено.

31-га №. 636. Писат Пасош Ђури Тувекчии и Николи Цинцару до у Београдъ и обратно у Страгаре, пасош на 5. дана.

## ЮНIЯ.

2-га №. 637 Писато Господину Главнокомандующему Чичакову. Смотри копию.

— №. 638. Писато Господину Шефу, да пошлѣ оне майсторе, кои умеду шаторе градити.

— №. 639. Писат Пасош Сави Булугбаши, да доведе айдучкога ятака изъ Лужница.

— №. 640. Писато Проти Валѣвском, да пошлѣ Васу Булюгбашу са описаним дѣлом у Совѣтъ; Турчина, кои е живъ уваћенъ, кои-е у крађу ношао, да обесе на средъ пута, одъ куда излазе да краду и то близу Турака; приятелѣ да шалю у Босну верне; за све да разбираю за обстоятелства и да тврду заповест издаду, да неби од наши кои у Турску ишао, кои пође у айдуке, ониће главу изгубити.

— №. 640. Писато воеводи Антонию Пляки ћу заповестъ, да одъ садъ за живот у Турску незадева, нити кога да шалѣ, и прочимъ воеводам да яви, да се не усуде у Турску прелазити, нити кога айдучки слати, ни какву трговину пропущати за живот; ако би какву трговину уватио, све да узме у беглукъ.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 641. Писатъ Пасошъ Антониемъ двама момцима одъ Тополе до Карановца, ваде за два дана —

— №. 642. Писато Аци-Продану, да су примлѣна говеда беглучка, и заповеђено му-е, да непреоде у Турску преко границе безъ наше заповести.

— №. 643. Писато воеводи Милошу Обреновићу, да су примлѣна говеда беглучка, отправлѣна куда слѣдуе —

— №. 644. Писато Совѣту. Смотри копию—

(Рукописъ №. 2:)

3-га №. 645. Писато Кнезу Велку Параћинском, да плати кобилу Кнезу Марку Ћупринскомъ, онъ и поляци, за узрокъ, що су поляци изъ Ћуприски ливада юрили и затворили, а кнезъ Велко, що није пустио, кад су люди искали, него кобила липсала ждребна.

— №. 646. Писато Г. Іліи Баряктаровићу, да изброи ђуладъ и вишеке одъ кумфуза Московски и да пошлѣ репорт, колико има свега ђуладп оваки, као що су у Ћуприи.

— №. 647. Писато Г. Милии Здравковићу, да пошлѣ по нѣговомъ момку писмо и ђуле у Делиградъ, да виде, онаки ђуладп колико има.

— №. 648. Писат Пасош Іліи каплару топчиским, да иде у Кораћицу и обратно, за 2: дана пасира.

— №. 649. Писат Пасош на 5. дана Станку Бугарину и Іовану Пашаилии изъ Жабара: с коли иду у Београдъ и обратно, и да поведу Лазину ташту, покрщеницу у Жабаре.

(Рукописъ №. 1:)

6-га №. 650. Писато Антонию воеводи Плякићу, да онай шанацъ неградп Єлечки воевода у горнѣмъ Ибру за ово време, и да у Турску нища недира безъ наше заповести, и да неодузимлю села одъ Димитрия; ако ли буду почели, а оно да гради.

— № 651. Писато воеводи Димитрию Пазарцу, да се несумля одъ кога, да ће му одузе-

ти нѣгова села; и да му шалѣмо 135 гроша за ствари — и да у Турску недираю безъ заповести — и да смо ми писали воеводи Антонию, да негради шанацъ у Горнѣм Ибру, ако небуде почео — ако ли буде почео, да му да Димитрие помоћи оградити —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 652. Писато Совѣту за Іована изъ Лепоевића изъ Левча, коега-е похарао и опленио Стеван и Іованъ Яковлѣвић, а по заповести кнеза Милоя: магистрат (е) Ягодински за право нашао, да врате овем Іовану, а они неће; исто писмо послато у Совѣтъ магистратско, а садъ ови Іован одлази да му Совѣт извиди.

— №. 653. Писат Пасош Стевану Тувекчии, кои-е са Ігумном Морачким до Тополе дошао, натрагъ обратно у Београдъ да иде.

— №. 654. Писато воеводи Антонию Пляќићу, да одъ садъ безъ заповести у Турке недира, и владики Пазарском да пише, да овамо изиђе.

7-га №. 655. Писато Господину Митрополиту Черногорскому. Смотри копию.

— №. 656. Писато Воеводи Милошу Обреновићу и послат Радое из Майдана за ятаке айдучке: за Срозу из Дренове и Вукашина изъ Красоевића, и Мияила Пеичиновића, воденичара воеводе Милоша, и да му да воевода рукопомоћъ, момке да ове повата и доведе у Тополу.

— №. 657. Писато кнезу Максиму, да у Турску више нешилѣ, нити безъ заповести он

са войскомъ да нападa; ако би Турци пре на нѣга напали, то онъ да се брани и да им заям враћа.

— №. 658. Писато Господару Вуици Вулићевићу за Богдана из Крнѣва, кои-е харао и разбияо стасине, да га на муке удари докъ све изкаже шта-е зла починио, и кои-е иоще шниме, и кадъ све изкаже, да оправи у Совѣт са описаним дѣлом шта-е починіо, и Совѣтъ како му пресуди каштигу, опетъ да га врати натраг, на оном месту да се каштигуе, де (е) кое зло учинио.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 659. Писато Совѣту, да смо испратили с писмомъ Игумна Морачкога Митрополиту Черногорскому, и да смо нашли за добро одредити Раку Левайца у нахию Ужичку, да буде на место Алексино, да с народомъ управля и да злочинце вата, докле Алекса оздрави, и да Совѣтъ пошлѣ Конду са беħарима, да с Ракомъ иду онамо; и да се спремаю за войску што-е потребно —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 660. Писато воеводи Милошу Маринковићу и капетану Милисаву и кнезу Петру, да на Троицу у неделю с войском својъ дођу на Чумићско брдо.

— №. 661. Писат пасошъ на 6: дана, изъ Паязитова Павлу и Милутинцу у Београдъ и обратно.

— №. 662. Писат пасош Палиђаку и на два друга, кои носе на два коня кременѣ у Београдъ, на 6. дана и обратно у Тополу.

— №. 663. Писатъ пасошъ Раку Ружи-

ћу из Белеяше на 4: дана, да иде куһи у Ужичку нахию.

— №. 664. Писато Ваљвским воеводама: Єврему, Проти, Грбовићу, Кедићу. Смотри копию.

— №. 665. Писато Вуици Вулићевићу и Вулу Іанићу то исто.

— №. 666. Писато Г. Милки Здравковићу. Смотри копию.

— №. 667. Писато Рудничким воеводамъ Милошу, Мутаву, Дринчићу. Смотри копию.

— №. 668. Писато воеводам Старовлашким: кнезу Максиму, Аци Продану, Шиши, Станою Пуцару.

7-га №. 669. Писато кнезу Вићентию и воеводи Илии Чарапићу. Смотри копию.

— №. 670. Писато Катићу, кнезу Аксентию и Ранку Марковићу. Смотри копию.

— №. 671. Писато кнезу Євти и кнезу Милою Тодоровићу. Смотри копию.

— №. 672. Писато Г. Іліи Барјактаровићу и воеводи Петру Ражанским, кнезу Милићу, Николи Нишлии, и Алексиначким воеводам. Смотри копию.

— №. 673. Писато воеводи Антонию Богићевићу и Макси Крстићу. Смотри копию.

— №. 674. Писато воеводи Петру Молеру и Карамарку Васићу. Смотри копию.

— №. 675. Писато воеводи Ђорђу Симићу и Анти Симуновићу, воеводи Павлу Цукићу и Петру Ђукићу, и воеводи Здравку и прочим воеводам, кои се у Крушевцу находе, то исто као прочим.

— №. 676. Писато Г. Луки Лазаревићу и воеводи Стояну Чупићу и воеводи Янку Поцерцу и Сими Прекодринцу, то исто као прочим.

— №. 677. Писато воеводи Антонию Плякићу, Ђорђу Протићу, Новаку Радовићу, Милићу, Попу Филипу, воеводи Радосаву Єличком, и воеводи Димитрию Куюнџии то исто као прочим.

— № 678. Писато воеводи Мияилу Радовићу и Г. Алекси Поповићу и воеводи Николи Карамарковкћу то исто.

— № 679. Писато кнезу Милисаву Црноречком, воеводи Цоди, Івану Крсти и прочим, кои се у Банђи (Баньи) находе. Смотри копию.

— № 680. Пасошъ писат майсторима Ђоки, Станиши и Павлу: походе у Ужицу на 6 дана и обратно.

— № 681. Писатъ пасошъ Милку Бошковићу из Белосаваца: с конђм иде у Єлицу у Село Раякъ до сестре у гости, и ваде за 7 дана и обратно.

7-га №. 682. Писато воеводи Тощи Тимочкии, кнезу Нини и воеводи Мити Пиротским и кнезу Маринку. Смотри копию.

— №. 683. Писато воеводи Велку Петровићу. Смотри копию.

9-га №. 684. Пасошъ датъ на 8. дана Ђремии Молеру, са нѣгова два момка на конма да иду у Баевацъ по алатъ и обратно овамо.

— №. 685. Пасош датъ Севи на 8 дана: иде у Крагуевацъ и обратно, и нѣговъ сынъ Исмаилъ другъ, да дођу у прву неделю.

— №. 686. Пасош дат на 8 дана Ценигоги, да иде до куће у село Бискупъ, Рамку нахию и обратно у Тополу.

— №. 687. Писато писмо Магистрату Крагуевачком за коня, коега-е Раваило изъ Драче познао у Ресави, у некога Янка — да призову калуђера Максу и юще кметова изъ Драче, ако осведоче да-е Раваиловъ конь, да уапсе Янка, и онъ нека каже, одъ кога (е) купио, и да пошлю за онога, одъ кога-е Янко купио; кадъ они дође, онда да пусте Янка, а они пакъ да каже, ко-е нѣму дао: тако редом док се нађе, ко-е изъ кошаре украо.

— №. 688. Писат пасош Івану и Глигорию из Тополе: са два коня иду у Смедерево за со' — пасош на 4 дана и обратно.

— №. 689. Писато Павлу Цукићу, да пошлѣ, или сам да доведе оне люде, кое е поватао, що су давали у Турску со, конѣ продавали — сву плячку, полакъ коня, каве, памука, соли, новаца, що су конѣ продали да донесе, а пусатъ що-е узео у целости да стои, людма да се врати.

10-га №. 690. Писато воеводи Петру Ђукићу, да дође са истим людма овамо и те све ствари да донесе.

— №. 691. Писато Г. Іліи Барянтаровићу, да пошлѣ Ражанске Ребелияше, кое му-е преписато и кнеза Милића; у Турску никога да непущаи да вата, кои трговину у Турску носи и овамо да шалѣ кога ухвати.

— №. 692. Писатъ пасошъ на 7 дана и обратно Стоши и Іліи Бугарима изъ Врела, да иду на кумство у Мокри лугъ.

11-га №. 693. Писато Магистрату Ягодинском, да пошлю везана Живана Милићевића из Ратковића, кои-е тео убити Милутина Брблу, и кнеза Милутина и Гаю и Марка и Чолака и Ђуку из Пшелица, да сведоче.

(Рукописъ №. 1:)

11-га №. 694. Писато воеводи Євpему Яковлѣвићу, да границу подькрепи с войскомь и шанце да потверди, и да у Турску недираю ни у що до наше друге заповести, и све оно, оть насъ и Совѣта що му-е наложено, нека совршуе —

— №. 695. Писато Совѣту, да ми нисмо примили писмо Г. Горчакова и Г. Недобе, поради одобрения и наредбе за купити жито по Србии, на кое сада одьговарамо, да имъ предьложе писмо наше — и да се цена одьгоди прилична и да се рана купуе изъ Немачке —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 696. Писато воеводам Пожаревачким. Смотри копию.

— №. 697. Писато Г. Іови Стефановићу и воеводи Живку Костандиновићу то исто.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 698. Писато писмо воеводи Милошу Обреновићу за ради Воденичара и Срозе Радисава и Вукашина, како имъ-е пресуђено, и свою су кацригу примили и одьлазе кућама.

(Рукописъ №. 2:)

— №. 699. Писато у Совѣт и послати ови именовати 4. човека изъ Орида: Риста Атанасковић, Анђелъ Трифуновић, Ђорђе Іовановић и Митаръ Крстићъ, и да и изпитаю за свацо.

(Рукописъ №. 3:)

— №. 700. Писатъ пасошъ воиводи Милошу Каменічанину за Ђуріцу изъ Грбица, що е ишао са Свирачевић: да зна: де є онь пріміо кацигу: свою.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 701. Писать пасошь Радивою изъ Ловаца и снѣмь (съ ньимъ) три друге коншие нѣгове, кои походе одъ Тополе до Ловаца: ваде пасошу за еданъ данъ —

11-га №. 702. Писато Живку Костантиновићу за оне, кои су били цигане, да 'и пошлѣ у Совѣть и да пишу, да 'и непусте безъ знаня нашега и заповести, кое су издате по свой державы, да ће онь примити преко Господара Иове Стевановића Поречкогъ.

— №. 703. Писать пасошъ Радивою изъ Ужица, одъ Тополе до Лужница, ваде за єданъ данъ — .

— №. 704. Писато Совѣту, да смо писали

Живку у Кладово, да пошлѣ оне Цигане Велкове, кои су били Цигане друге и глобили, и да смо копию нѣову (њиову) за добро нашли, кое су они писали старешинама.

— №. 705. Писать пасошь Стойку Поповићу, изь Стергара, одь Тополе до Корaћице и обратно ваде пасошу за 6 дана —

12-га №. 706. Писато Великомь Суду народнѣмь у Београдь за ради Новице изь Стойника, кои-е убио снау свою неотице дерветомь, како га шалѣмо, да му пресуде и що му дѣло донесе, да оцо терпи — .

13-га №. 707. Писато Совѣту за ради злочинца Василя Булюкьбаше Молеровога и они бунташа, кои су отишли у судь, да и непусте док се изьвиди све, до кога-е кривица, и да то му совѣтую, да се майстору непротиви, и да узму у Милка кнѣгу (кньигу), да даду Милошу и алатие, и да пошлю у Барутане що-е потребно —

— №. 708. Писато Проти, да смо писали Совѣту за онога булюкьбашу Василия и за оне друге бунтаще, да 'и нећe ома пустити судь велики, докь они нѣова (њиова) дѣла неотьпишу, пакь да имь се из'види, и да имь шалѣмо майстора натрагь—

— №. 709. Писато писмо воеводи Градишкомь Томи, да изьнађе све ствари учителя Георгия, кои-е био у Кличевцу, а сада се находи у Банѣ (Баньи) кодь верховнога Вожда: и све ствари у цѣлости по нѣму да пошлѣ, и Магистрать да му помоћи даде —

— №. 710. Писать Пасошь Учителю Георгию Петровићу изь Банѣ, да отиде оть Тополе

19-го Июния за 10 дана до тамо и обратно, да га нико незадева —

14-га № 711. Писато Совѣту, да смо согласни на ону разьписку, како-е (су) Гдаръ Яковъ и Г. Младенъ уговорили са Г. Горчаковомъ за брашно: єданъ милиунъ одъ нахия да се купи.

— №. 712. Писатъ пасошъ Петку Нешовићу, кои-е био у робству и походи свой*ой* кући у нахию Пожаревачку у сѐлу Дубля, и ваде за два да*на* — и онъ одлази са Вилипомъ булюкъбашомъ Загорскимъ.

— №. 713. Писато писмо кнезу Милисаву Церноречкому, да незабранюе люде Вилипа Булюкъбаше Загорскога, кои седе у Герляни, у Герлицу, у Извору, у Заграцку, но да иду с Вилипомъ, да чуваю свою стражу.

— №. 714. Писато Нини, кнезу Тимочкомъ, да онъ незабранюе Вилипу булюкъбаши, да онъ чува свою стражу на Шашки, гди-е и чувао сасъ нѣговимъ людма, и ако кои престу*пи* и у Турску дирне безъ заповести наше, да ће животъ изгубити, а онъ — Нина — да намъ яви све, ако кои преко заповести пређе.

— №. 715. Писато полномощие и наставлѣние Раку Левайцу и Конди Бинъбаши, да отиду заповедати кнежиномъ Алексиномъ и шанце и страже потвердити, лопове и злочинце и убице изъ нахие Ужичке да протераю и да побию: ако се неће предати и *яли* живи поватити; и писано-е све онамошнѣ воеводе да му даду руку помоћи.

— №. 716. Писато воеводи Раки Левайцу, да иде у нахию Ужичку да прими кнежину Алек-

сину за ово лето, да с нѣмъ (ньом) управля, и да сваке заповести одъ насъ на нѣга наложене да совершуе, и по оному полномощию да се влада — и нама за свацо явля —

— №. 717. Писато Магистрату Крагуевачкому, да Голубовимъ брату Ђорђу даду 63 гроша и по', що-е Голубъ дао кирию, а после га верховна властъ вратила натрагъ у Тополу —

14-га №. 718. Писато Господару Якову и Господару Сими и Г. Младену и Г. Михаилу, да дођу часъ прие у Тополу за важнимъ дѣлу —

— №. 719. Писато Проти Матеи Алексићу у Валѣво, дасмо новине разумели одъ Босне и да прими онога приятеля Турчина изъ Босне—са фамилиомъ к нама —

(Рукописъ №. 3.)

— №. 720. Писато Г: Іліи Барякторовићу, да смо задоволни, що су оне люде помирили, онъ и кнезъ Милићъ.

(Рукописъ №. 1.)

— №. 721. Писато Іови Стевановићу воеводи Поречкомъ, да смо примили писма и разумели що намъ явля, и да ћемо се старати за оне момке изътражити; и писато-му-е, да се влада по онимъ заповестима прие писанимъ —

16-га №. 722. Писато Магистрату Карановачкому, да зовну Пайовића Петра изъ Каоне кнеза, и да изъвиде ово дѣло и тужбу ове два дошляка изъ Каоне, що-и угнѣтава Пайовићъ —

— №. 723. Писато воеводи Антонию Пля-

кнћу, да увати Петра Пайовића и да га пошлѣ у Тополу са давуџиама —

— №. 724. Писато воеводи Велку, да се обькоди пристойно с народомь и да народь неугнѣтава, и да се повинуе своему Магистрату и да намь явля новине, и да се незамери кодь Росиског началства — и да премери жито у Банѣ (Бањи), и колико-му изиђе, онолико да му даду изь Совѣта —

— №. 725. Писато Цоди, да намь яви у каковому се состоянию находи, и да новине явла намь що одь Видина чуе —

— №. 726. Писато пасошь суруџии Велковомь, да му даю конѣ на мезуланама до Неготине: и ваде за два дана.

— №. 727. Писато писмо Милии Ресавскоме, да шалѣмо капетана Димитрия у Ћуприю, да узме све ствари, що су за Орурскомь дошле и остале у Ћуприи: ђулета, вишеци, баруть, картачь, витилѣ (-тиль) и проче — у Тополу —

— №. 728. Писато воеводи Милою Левачкомь и Магистрату Ягодинскомь, да узму 700. гроша одь Живана и брата нѣгова изь Раткова и да пошлю Милутину за 7 година по 100 гроша ака, и да пошлѣ ему, а одь нѣ (њи) да узму.

— №. 729. Писато воеводи Милошу Гружанскому, да пошалѣ тобџия ище (іоште) 6 — и да овимь поцалѣ потребная, и да пошалѣ майсторе и потребу оградити 4 твора кола за муницию, що скорие да су готова.

17-га №. 730. Писато воеводама Крушевачкимь, да одьвое двадесетаго брава овча и козя и да

непущаю никога у Турску никакимъ начиномъ, но и що годе увате, да ко що носи, да се у беглукъ узима, и говеда да ударе на цѣлу нахию, 40. говеди и то одъ кои кнежина, кое имаю, а кое немаю да неузимаю —

— №. 731. Писато Димитрию воеводи Пазарскомъ, да кадъ пођe у Београдъ, да дође кодъ насъ на *ра*зъговоръ — а да нареди на граници, кои ће сматрати да се щета неучини одъ неприятеля —

(Рукописъ №. 2.)

18-га №. 732. Писато Г. Главнокомандующему Чичагову. Смотри копию.

— №. 733. Писато кнезу Вићи, двоя кола да нареди, да му буду на ординанцу у свако доба готова, и садъ да изпрати Господина Полковника и напредъ да пошлѣ у Ропочево и у Рипанъ, кола да нареди да буду готова докъ ова стигну, и момке мудре да нареди, да изпрате овога Господ. у Београдъ.

— №. 734. Писато Г. Якову и Г. Младену, кнезу Сими и Мияилу Груевићу, да гледе наредбу да учине Господина Полковника що скорие да отправе, и да разпишу на старешине, чесно да га свуда дочекаю и проводнике разумне да му даду; и Мияилу Груевићу назначено, за преводъ писмо копию да чува, да неби ником указао.

— №. 735. Писато воеводи Милошу Обреновићу, да увати Станойчића Милована изъ Бруснице жива или мртва и да пошлѣ у Тополу.

— №. 736 Пасош дат Сави изъ Рековца

на 5. дана: из Тополе походи у Баднѣвацъ дугъ свой тражити одъ Станоя Роксића: и обратно.

19-га №. 737. Писато воеводам Тимочким, Тоши и Нини, да увате Воина Єлашничкога, кои є украо 5 коня и убио човека и жену и садъ (є) у Єлашници и обияо-е подруме, и Младена Булюгбашу да увате, кои-е отишао у айдуке и млоге люде побио и поарали, и опет момке у айдуке послали те апсе люде по планинама за новце (Овде є прекинутъ слогъ, па є подъ истимъ датумомъ и нумеромъ продуженъ на другой слѣдуюћой страни протокола:) и Драгана булюгбашу Загорскогъ, кои шалѣ айдуке и люде воде за новце по планини, и кнезу Милосаву да яве (да є) и нѣговъ булюгбаша Тоша изъ Гряна после 40 айдука и тако исто араю сиротиню: и тога кнез Милисавъ да увати и пошлѣ.

20-га №. 738. Писато Магистрату Гургусовачким и воеводи Тоши и кнезу Нини, за Янка, кои-е служио у Сипићи кодъ Милосава и одъ нѣга отишао а поарао Милована Вуковића изъ Сипића, однео 150 дуката — зато препоручено горе именоватим, како писмо примите, да тога Янка увате и овамо пошлю безъ свакога изговора, везана подъ стражомъ.

— №. 739. Писат пасошъ Милосаву Вуковићу и Іовану Бугарину изъ Сипића, за истога Янка у Гургусовацъ са писмом да иду, и пасош на 10. дана и обратно, и Янка да доведу.

— №. 740. Пасошъ писатъ Стевану Здравковићу из Врела: изъ Тополе на 4. дана походи у Ягодину свой дугъ тражити одъ Боце Прокупчанина — и обратно.

— №. 741. Писато воеводи Анти Симуновићу за оне трговце, кои су протурили на капетана Ђорђеву стражу 60. оваца са яганци и 12· овнова и 3. коня и два товара соли, да'-и повата, оне кой-су терали и оне трговце, и на свака брава овча по грош да пошлю и на три коня 300. гроша, на два товара соли 20: гроша, чини свега 452. гроша и то до 6: дана ако непошлю, послаћу 50: момака и узећу им на свака момка по 100. гроша — и айдуком да забране, да неараю по Турской: 16: магараца, кое су айдуци дотерали, да врате натрагъ.

— №. 742. Писато и капетану Ђорђу Симићу то исто.

— №. 743. Писато кнезу Момиру Лесковачким, да на нине (ньине)люде нису говеда ове године порезана, него само 20-га брава овча и козиега да скупи.

— №. 744. Писато Совѣту, да нађу гоге, що 'и-е Шунда из Ниша довео, и да-и пошлю час пре овамо, и послат одъговор на *ниова* писма, *ка*ко-е примнѣна шалитра 874. оке. 220 сумпора, 500: ексера, 100: ока соли, и 3 топа артие.

21-га №. 745. Писато у Совѣтъ: кои су дошли на тужб*у* Соколски и Валѣвски кметови, на Проту и Молера, да-и презову, а кметове, кои се туже, да задрже, док они дођу и да се суоче, и онога, ко-им-е писао описана дѣла Протина и Молерова да га зову и да га питаю, ко-е нѣга упутио, да онако пише лажливо, и кад 'и суоче и изъпитаю и пресуде, да ми яве.

— №. 746. Писато воеводи Антонию Пляки́ћу, да пошлѣ Пайовића изъ Драгачева везана, и они два сиромашка, кои су даву на Пайови-

ћа чинили, и да спреми 500: товара жита, а тако зоби, и да буде готовъ до друге заповести, куда се заповеди, да се носи — за воеводу Єличкога и за воеводу Димитрие за нине (њине) срезове остаю до друге скупщине; що-е коме дато, то и да држи.

— №. 747. Писато воеводи Димитрию, да приправи 400: товара жита, а тако зоби и да му-е у готовности то до заповести, куда узтребуе, да се носи.

— №. 748. Писат пасошъ на дванаест дана Павлу и Петру Ризнићу изъ Банѣ, да иду у Смедеревску нахию, да траже конѣ, що су им погублѣни — и обратно.

— №. 749. Писато Магистрату Ужичком и воеводи Николи Карамарковићу и Радовићу и Г. Алекси, да купе у чаршии 40,000. ока жита, и полак да-е у брашну а полак у житу, и до неколо дана и я ћу изићи горе и новце изнети и им платити; и то ми заградъ треба: лепо на єдан кантар!

— №. 750. Писато Раки Левайцу и Конди, да ласкаюћи оне убилце поватаю, найпосле, кои неће се предати, да му дигну сву фамилию и стоку и све овамо дотераю, да пошлѣм у Моску, да нису у овой земли; тако и за айдуке исте, и за свашто да ми яве, що се чини по оной нахии.

— №. 751. Писато воеводи Николи Карамарковићу и послата писма Црногорска, коя иду у Црну Гору, да содржи и кадъ време получи, или кои дође изъ Црне Горе по иста писма, да преда однети у Црну Гору.

— №. 752. Писато воеводи Молеру, да о-

не злочинце кое (е) поватао одведе у Совѣтъ и Совѣту преда, и онъ сам собом да иде у Совѣтъ у Београдъ, да се суочи са онима, кои се на нѣга жале, и проче злочинце, кои преко заповести иду, повата и Совѣту преда.

— №. 753. Послато писмо воеводе Молера на прочитание и на провиђение, и опет да га врате натрагъ мене.

— №. 754. Пресуђено Свидѣтелство дато Алимпию Петровићу изъ Брезне, Рудничке нахие, кои-е се судио за казанъ са Радоицом и Іованом Ћоловом изъ Драгачева, кои казанъ е-сте исти Радоица продао за 80 гроша био, пакъ садъ синовци Радоичини траже казанъ по текаръ — саде (е) њима пресуђено, да казан остае Алимпиевъ као що га-е и купио, а ови именовати Ћолови нити нини (њини) потомци да немаю тражити тога казана.

— №. 755. Писато Магистрату Рудничком за исти казанъ, како-е пресуђено и остае казану сайбия Алимпие Петровићъ, а Ћолови да неймаю ница више тражити.

— №. 756. Писато Г. Младену и Г. Якову и Г. Сими и Г. Мияилу Груевићу, да се састану и договоре за жито, кое е одређено да се купуе, и да призову Горчакова, и новаца да узму, и да разпошлю на магистрате, да купую за у градъ.

(Рукописъ №. 1:)

22-га №. 757. Писато Милићу Радовићу, да дође к нама у Тополи, и да доведе она два дошляка, кои се туже на Пайовића.

— №. 758. Писато воеводи Антонию Пла-

киђу и магистрату Карановачкому, да дођу у Тополу и да доведу **Петра Пайовића** безъ свакôга изъговора —

(Рукописъ №. 2.)

— №. 759. Писато Проти **Милутину Іликђу**, да се окане више продаваня нива (нъива) туђи, и єдну ниву на Троицу що-е продавао, тога да се окане — и **Спасою Яковлѣвићу** изъ **Капица** да врати ниву, ливаду, и воденицу, да му незадева, и ниве да му врати све, що му-е одъузео.

— №. 760. Писато **Васи Меановићу** и **Лази Іовановићу** у Београдъ на нину (нъину) прошбу, да скупе свинѣ и кукурузъ, кои-е у магази покваренъ, употребе свинями, а пасошъ изъ Совѣта да узму и народу све свинѣ да изплате, да *не*узимаю на вересию.

— №. 761. Писато **магистрату Ђуприскому** за старца **Миленка**, жителя Ђуприскога, кои 6: година седи у Ђуприе и тужбу предао, да му Ђ*ура* преседателъ Магистрата одъузимлѣ ливаду, кою онъ како-е дошао єсте му дата да коси. Зато **Ђура** да се немеша, и да врати ливаду, или сено ако буде покосио, овем старцу, и сина изъ апса да пущи старчевога, ако-е за ту ливаду у апсу.

— №. 762. Писато Архимандриту **Мелентию** Студеничким и **Магистрату** Крагуевачким, да пошлю **врача** у Београдъ, и да препишу све ствари, ща има око нѣга, и у Совѣту да му суде, и чашице да пошлю за шаторе.

— №. 763. Писато воеводи **Велку Петровићу** одговоръ на писмо нѣгово: 50. говеда да порезже и да скупи, и кадъ му одъ насъ заповест или

одъ Совѣта дође, говеда куда да употребллва, и то све на рачунъ; и одъ границе за свацѡ да явля.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 764. Писать Пасошъ Милутину Савићу изъ Гараша, за 10 дана да оде до Степоевца са своимъ свинама и обратно, да га неби ко задевао.

(Рукописъ №. 2:)

— №. 765. Писат Пасошъ Милети изъ Ћуприе, кои (є) на жалбу доходио на Ђуру члена магистрата и походи натрагъ у Ћуприю.

— №. 766. Писато воеводи Арсению Ломи, да нешалѣ никога за топъ на границу, кое ако потребно буде одавде топ и џебану прими ће, само да-е готов у свако доба поћи с войском.

22-га №. 767. Писато Совѣту: примлѣна су писма Господина Главнокомандующега и отправлѣна, и примлѣно 12: дуката книгоношама за у Црну Гору, кои ће однети, и то до воеводе Николе Карамарковића отправлѣно; оданде онъ кога нађе да отпр.

— №. 768. Отправлѣно писмо воеводи Николи Карамарковићу, кое иде у Црну Гору и послати 12 дуката, да да книгоношама.

— №. 769. Писато Г: Младену и Г. Якову и Г. Сими и Мияилу Груевићу и послато писмо Г: Шефово, по оному разположение да учине, и да разъпишу на воеводе, где прилику нађу за езекцирати войску, и кадъ одъговор одъ воевода дође, на коя места буду разположили, онда Г. Шеф да оправи свое официре войску езекцирати.

— №. 770. Писато Г. Младену Г. Якову и Г. Сими и Г. Михаилу Груевићу и послата писма Нишкога везира и Г. Ілие Баряктаровића на расуждение, и да приопще Г. Недоби, ако за добро нађете, и Г. Полковнику Полеву, и како за добро нађу за одговоръ или не, що скорие да яве.

23-га №. 771. Писато Совѣту, да како дођу Соколски неки кметови тужити воеводу Молера да и уапсе, и да пошлю за кнеза Милутина да дође, и воевода Молер — и да Милутина уапсе чрезъ що буну и леберию диже, како гласи писмо ондашнѣгъ ниногъ магистрата и войводе Молерова, коя су иста писма у Совѣтъ послата —; и послатъ Радован Симић, кои-е из Цесарие прешао и овде без пасоша дошао, да му суде, за що онъ инострани човекъ безъ знаня Совѣта, без писма по вилаету иде.

24-га №. 772. Писато воеводи Молеру, да дође у Београдъ.

— №. 773. Писато воеводи Димитрию Кулумџии, да дође у Тополу и да држи Іошаницу, у Горни Ибаръ да се немеша.

— №. 774. Писато Совѣту, да пошлю артие за вишеке, що може 30: товара џебане савити и да одъговоре за топчие, каким начином наредба да се учини за одело, да се одеваю.

25-га №. 775. Писато воеводи Шиши Староплашком, добро позоръ да има, и да се чува преваре, и преко границе никога за живот да нешалѣ, у Турке да незадева, ако би они пошли, на бусия да чека и да бие.

— №. 776. Писато воеводи Стрели Леско-

вачком одъговоръ на нѣгово писмо, да су примлѣни трое коня, кое су били у Турску на продаю потерати, препоручено му найдалѣ до 5. дана да повата и оне люде да пошлѣ, кои су конѣ водили да продаю Турком.

26-га №. 777. Писат Пасош на 6: дана Максиму Поповићу изъ Драгачева, изъ селя Лопаша, да иде у Београдъ до свога отца, видити и обратно.

(Рукописъ №. 1:)

27-га №. 778. Писато воеводи Янку Цинцару и воеводи Паулю Матеићу, да часъ прие иду с войскомъ на границу Делиграду, и помоћь да даду Гургусовцу, и да у Турско безъ наше заповести недираю —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 779. Писато кнезу Єфти и кнезу Милою Левачким, да часъ пре войску изтераю, потонѣга човека у Гургусовацъ, и да се добро чуваю да-и Турци непреваре и у Турску, за свой живот да нешалю харати нити у Турке задевати, и то да появе и прочим: Тоши воеводи, Маринку, Мити и свима булюгбашама, да се кои неби преварио у Турке дирати; ако Турци пођу пре, да-и добро чекаю и бию, индата одъ Делиграда да ищу.

— №. 780. Писато воеводи Велку Петровићу, да таки заповеди на скели, и да мотре за старца Глигория и синове нѣгове Раку и Николу да увате, кои су убили Марка Тодоровића изъ Стргара, и да да помоћ войске Гургусовцу, ако би нужде било.

— № 781. Писато воеводи Живку Константиновићу то исто.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 782. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо Милића Радовановића и Петра Пайовића изъ Каоне и Пайовића давуцію и Магистратъ Карановачки, да имъ пресуде и жестоко да-и кацигую за преступления —.

(Рукописъ №. 2:)

28-га №. 783. Писато Совѣту за езекциръ, како су они за добро нашли капларе, капетане, младе воеводе, и воевода неке синове да езекцирају и разположение, овицире на такова места да разпошлю, де езекцирају, и Шефу да яве; кадъ войска на границу изиђе, онда и повише могу се езекцирати. На рудничкой нахии 500: говеди, да издаду 150. отлакшато; воеводи Молеру правосудие да учине. Писато воеводам Янку Поповићу, Паулю Матеићу, да час пре с войскомъ у Делиградъ иду; тако и Совѣт свим да пише, да су войске готове до далѣ заповести, куда се коя одреди да пођу и воеводам. 20. риса артие примлѣно; йоще єдно писмо воеводе Молера послато.

— №. 784. Писатъ Пасошъ изъ Рамаће Миливою и Миловану, са три коня до Смедерева иду, коня трећега воде Милою Капиции — на 4. дана пасош.

— №. 785. Писато писмо Г: Іліи Барактаровићу и послатъ одъговор Рушит-паши у Нишъ, да он отправи; да смо нѣгово писмо примили и разумели що пише, и да шниме разговора нема сад за насъ, и тако се стара и миръ учинити и кав-

гу; и писато прочим свим воеводам, како Г. Іліи, диамъ яви, потонѣга човека (да) у логоръ изтераю и Гургусовцу помоћи даду ако нужно буде и Турци нападну, и у Турке недираю пре, док Турци у наше кавгу непочну.

— №. 786. Писато Г. Младену Г. Якову и кнезу Сими Г. Мияилу Груевићу како и общим Совѣту, кое ћеду за све разумети, и послато им писмо Г. Подъполковника Полева, да провиде и що с ему треба на оно одъговорити, да сочине, а нам на потверждение пошлю.

— №. 787. Писато воеводи Црноречким Милисаву и воеводи Івану Банскимъ и Крсти Сврличком, да войску потонѣга човека изтераю у Баню у логоръ, и добро да се преваре чуваю, страже далеко нареде, и ако Турци нападну у Гургусовац, помоћ да даду, како изъ Делиграда; у Турке пре да недираю, него они задену кавгу.

— №. 788. Писато воеводи Петру Цоди то исто како Црноречким и Банским воеводам.

— №. 789. Писато Г. Іліи Стошићу, да час пре войску скупи и у Вржогрнце иде брже, и помоћъ Гургусовцу да, ако би Турци напали прежде, они нигде ненападати на Турке за живот.

— №. 790. Писат Пасош на 6: дана Лази Булюгбаши из Врбице: одъ Тополе до Ягодине и обратно иде за жито донети, кое му-е Чоча купио, и наредбу Чоча кола да нареди до Крагуевца да донесу.

— №. 791. Писато воеводи Арсению Ломи, да су отишли убилци из Стргара, кои су Марка убили у Щавице кодъ нинога Таста Мияила

и кодъ родбине, зато ему препоручено, добро да онде чува и да-и повата.

29-га №. 792. Писато Г. Іліи Баряктаровићу, да одъпише везиру одговоръ, що му-е писао за 30: чивта волова, що су айдуци отели на друму, да ће му се волови вратити, само ако нѣгова войска небуде страже наше попалила и два човека уватила у Сврличкой. Ако буду то Турци учинили, то се неће враћати; ако небуду, ови ће, кои су преко заповести, без узрока отишли, каштиговани бити, и волови везиру вратити се натрагъ.

— №. 793. Писато Совѣту и послата писма воеводе Анте и Цукићева, и Совѣтска, кое (є) Совѣтъ писао Ристи Ісаиловићу, да врати царе Савиним брату, кои су ортаци били у дућану, и дућан им се похарао и поара иста пронашла, пак онъ, Риста, неће да врати; тако исто за ливаде що одъ сиротинѣ исти Риста отима, да извиде и законѣ; и процесъ Анта са воеводама що тера, да извиде, да ми недосађую.

— №. 794. Писато Магистрату Гургусовачким, да яве Маринку, Мити Пиротским и кнезу Милою, да волове, кое су отели од ищирция, неразтураю ни єднога вола до мое далѣ заповести.

— №. 795. Писато Поручику Уланскому Лисовском, да оправи 40: козака и улана са Петром Булюгбашом до Гургусовца: и сутра до подне да су готови.

30-га №. 796. Писато Совѣту и препоручено, да даду офицiру Топчиским що му треба, да прави раклѣте.

— №. 797. Писато Магистрату Гургусовачким и воеводам, кнезовом, и послат Петар Булюгбаша са писмама, да им прочита у Магистрату и да види єсу ли Турци щету и страже попалили; ако небуде щете, да врати волове, кои-су похарани одъ рабациях турски; убилце, злочинце, кои иду у айдуке, Миту и Маринка Пиротскога да доведе на одговоръ, що-су слали айдуке, давали со и конѢ у Турску, и оне све айдуке да повата и убилце да доведе.

— №. 798. Писато Г. Вуици Вулићевићу за Іована Бабадайче, кои-е дужан попу Живку изъ Медошевца 60: гроша, да га презове и да узме то 60: гроша и пошлѢ овамо. Ако би исти Іованъ рекао, да ние дужанъ, то да га пошлѢ овамо, да се суочи с попа Живкомъ.

## ЮЛІЯ.

(Рукописъ №. 1:)

2-га №. 799. Писато Подъполковнику Поливу у Београдъ. Смотри копию.

— №. 800. Писато Господару Якову и Г. Сими и Г. Младену и Г. Груевићу, како имъ шалѢмо писмо, одъговоръ Г. Подъполковнику Поливу — да му даду, и да разъпишу они на старешине за брашно, по разъпису первому да преуготовляваю.

— №. 801. Писато Магистрату Гургусовачкому и Тоши и Нини воеводама Тимочким, да оне злочинце предаду моему Петру Бyлюкъбаши, и онога Янка да даду, що-е украо човеку 150. дуката, да они ономъ човеку даду, а онога злочинца даувате и одъ нѣга да наплате —.

3-га №. 802. Писато Стояну Чупићу, да оцече 30 кайка япие, колико му (е) Совѣть писао — и да пошлѣ порезъ, що на нѣму има, да пошлѣ Совѣту.

— № 803. Писато Совѣту за писмо Чупићево, да га ома отьправе у Мачву Чупићу —

— №. 804. Писато Магистрату Крагуевачкому, да предерже Милоя, кои-е насилие детету учинио, у апсу, доке имь дође одьговорь изь Совѣта.

— №. 805. Писато Капетану Ђорђу Симићу у Крушевацъ, да людма подели ливаде, и да каже Ристи воеводи Прокупачкому, да Радовану ливаду даде и ономь ортаку своему пола пара, що су нашли у лопова одь нѣовога (ньіовога) мала, и да намь онь све повѣре казуе, како-е на границы и ща раде воеводе друге —.

— №. 806. Писато воеводи Анти Симоновићу, да се обькоди добро и поштено, и да онаке плячке као до сада нечине —

— №. 807. Писато воеводи Ристи Прокупачкому у Крушевацъ, да даде ливаду Радовану изь Ясике и своему ортаку полу пара, що су нашли одь свое рубе у лопова и да се пощено —

4-га №. 808. Писато Совѣту за ради онога Милоя изь Лужнице, да одьговоре Магистрату, каку ће кашцигу дати за преступления нѣгова и насилия детету, да га међу народомь кашцигую —.

— №. 809. Писато Совѣту, како-имь шалѣмо писма Г: Илие Барактаровића, да ра-

зумеду за Турска преуготовления у Нишу, и Рушить-Пашино писмо да виде и да сообще Г: Недоби и Г. Подъполковнику, и да одъпишу и нама и своему началству за све, како ћемо (се) владати, и да появе копию, кою смо Рушитьпаши писали —.

(Рукописъ №. 3:)

— №. 810. Писато Г: Іліи Барякта-ровићу, да смо примили писмо нѣгово и Рушитпашино, и разумели що пишу, и да смо писмо Рушитъ пашино послали у Београдъ, да яве Русиском началству, па кадъ они нама одговоре, онда ми нѣму да пошлѣмо одговоръ — и писали смо, да собере войске що вишѐ може и заире у Делиградъ да преготови, и за свацо да намь явля, и опетъ да шилѣ чпіюне у Турску да разбираю.

— №. 811. Писато воевод: Янку Поповіћу и войводі Павулію Матеићу, да ако небуду отишьли у Делиградь с войскомъ и са заиромъ како смо имъ пре писали, а они садь да иду часъ пріе.

— №. 812. Писато Г. Іліи Стошићу, да ако небуде отишао у Вражогрнце Цоди с войском и са оправом, да иде часъ пре, какосмо му пре писали.

— №. 813. Писато войводи Раки Левайцу у Ужице, како смо нѣгова писма прімили и разумели, да-е некакве злочинце поватао и суду предао; писали смо му да устане с вилаетомь: да разтера оне айдуке и да побие кои се неда уватити, и кадъ све то св'рши, онда да намь сва дѣла они айдука одпише, и да потврди страже и шанце и да истури войске на границу що више може.

— №. 814. Писато Милошу Обреновићу: како му шилѣмо едно писмо, онимь Поручику, кои се находи кодъ они казака у Ужицу, и да пребави іошь едну стотину солдата', онимь другимь да обучава.

— №'. 815. Писато Г. Милии Здравковићу у Ћупрію за оне заповести, що смо му двапутъ писали, що неисполнява, да безъ посоша никога непропушћя на скелу одъ сад! да тврђу заповестъ и уредбу начини, и да никога непревози безъ посоша на скелу, и да потвр'ди градь добро и войске да сабере доста у градь и заире: и да пошлѣ мало войске у Делиградь помоћи ради како и досадь що -е —

— 816. Писато Г: Бинбаши Конди у Соколску нахію, како смо прімили нѣгово писмо и разумели да се онь находи у Соколской поради аідука, и да опеть у напредакь вата и предае; кои се неда уватити, да га убію, и кадь сва та дѣла сврши, да намъ одпише са Ракомъ Левайцомь дѣла они айдука, да имь одпишемо за какву су каштигу —

— №. 817. Писано Кнезу Євти и Кнезу Милою, да ако небуду отишли у Гургусоваць са войскомь: како имъ е пре писато, да иду чась пре са свомь управомь и да понесу са собомъ заире що више могу одь десетка.

— №. 818. Писато Капетану Ђорђу Симићу и свим старешинама Крушевачкимь: да саберу войску у гомилу на -едно место и заиру нека преготове, ако би било де нужде, да буду у помоћь: докъ стигне помоћъ друга, и да чуваю одъ преваре Турака у Нишу —

(Рукописъ №. 2:)

— №. 819. Писат Пасошъ Казацима Сербскаго полка; походе до Београда: Петар Русъ и Ђорђе Кажокаръ — конѣ мензулске и лебацъ ручак, вечеру до Београда.

— №. 820. Писа*но* воеводи Антонию Плякићу, воеводи Димитрию, и воеводи Радосаву Єличком и воеводи попу Филипу, войску потонѣга човека да изтераю у логоре и езекцираю, шанце да потврде што болѣ могу и путове да прокрче; до друге заповести мое да на Турке ненападаю.

— №. 821. Писато воеводам Старовлашким то исто.

5-га №. 822. Писато Г: Вуици, войску да спрема, заповест да изда: сви да су готови, до друге заповести како се заповеди да пођу, и да заповеди мензулима, да писма у сели неоста*в*ляю, и кнезъ селски писмо никаки да неприми.

— №. 823. Писато Магистрату Ужичким и воеводам Г. Алекси Радовићу и Карамарковићу за новце одъ нахие нио*ве* да купе жита 400 товара, и да даду воеводи Николи одъ десетка 6000 ока за нѣговъ трошак, топчие и момке, кои градъ чуваю, да рани.

— №. 824. Писато воеводи Николи, да прими 6000 ока жита одъ десетка и топчие да рани.

— №. 825. Писато воеводи Раки Левайџу и Конди, айдучке ятаке, сву фамилию жене, децу, стоку, све да пошлю овамо.

6-га №. 826. Писато Капетану Ђорђу Симићу и воеводи Анти и Цукићу и прочим во-

еводам, кои су у Крушевцу, да смо писмо примили и разумели що пишу, да су -и Арнаути звали на предаю, да и -е везиръ послао, и да су им явили за ищиру, да се носи у Куршумлию и у Нишъ; то им-е одъговорено, да се не сумняю, него войске доста да изтераю, заире да приуготове, и често за свашо да являю и преваре да се чуваю.

— №. 827. Писато Совѣту одъговоръ, да смо разумели за све, що пишу за Господина Графа Орурка и за разположение места за логоре, да ние угодно у Поляници, него де на друго место, где за добро нађемо, са Г. Графомъ нађем. (Овде є слогъ прекинутъ, па є наставлѣно на другой страни подъ истомъ:)

— №. 827. Копию и разписку на воеводе що-е писато за брашно примили єсмо: одговорено и то нису добро уредили, що на єдне нахие више, а на єдне, веће кое су, манѣ; но да разположе за то како-е найболѣ; и Мияило да дође, и пре да яве кад ће Г. Граф Орукъ изъ Шабца овамо доћи.

— №. 828. Писато кнезу Максиму одговорь на нѣгово писмо за Аци Бродана, да се шниме лепо живи, макаръ 5: села да му (є) отео, и за свашо да нам явля. Одъ Турака, що се купе, да се не сумня: ако би напали, да се брани; воеводам прочим да пише, у помоћъ да му дођу; кои неби дошао, оће кащигованъ бити. Аци Бродана питаћу кадъ се састанемо зашто онъ заповести преступлюе.

— №. ~~729~~ 829. Писато воеводи Аци Бродану, да се несвађа са кнезом Максимом, него у любави да буду; шанацъ да потврди, войске да изтера што више, и добро преваре да се чува; ако би Турци на кои шанацъ ударили, у помоћ да буду єдан другоме; често за свашо да явля.

— №. 830. Писато воеводи Милошу Обреновићу и Милићу Дринчићу за ливаду Аџи-Абдину, кою-е држао Стоян из Бершића у Майдану: одъузета и дата дошляцима; а ливада друга дата му у Лочевци, кою-е држао воевода Милошъ. Зато Милошу писато, да се у ливаду у Лочевци немеша и руке да дигне, а себе другу да тражи.

— №. 831. Писато Магистрату Пожаревачком, що-е посеяо жито Іва Момировићъ у Лучици, да му се немаю мешати, що одъузимати, као що су разговоръ имали, него да му наредбу учине, оно село одъреде, оно жито да му пожню, проче ако буде що по сели посеяо, то да пожню воеводи Янку за нѣгову потребу.

— №. 832. Писат Пасош Ђоки Майстору изъ Бершића, кои-е овде до свога брата у Тополи био, садъ походи обратно у Бершиће.

— №. 833. Писато Николи Карамарковићу, да нађе верне люде тайно и Вую Павосавића са писмама да отправи у Црну Гору, и одговор да донесу одъ Г: Владике.

7-гъ №. 834. Писато Магистрату Гургусовачким, да смо писмо нино примили, за Маринка и Миту разумелисмо що пишу — писато, да-е послат Петар Булюгбаша, живе яли мртве да -и повата и проче злочинце.

— №. 835. Писато Петру Булугбаши за Маринка и Миту Пиротскога, жива яли мртва да доведе.

7-гъ №. 836. Писато Совѣту за Петра Молера и Соколяне ребелияше, да им пресуде. али оне старе погрешке Молерове, кое су одъ почетка биле до скупщине, да нетраже, него одъ ове скуп-

щине, що-е преко заповести мое учинио, да му суде, а оне кои стару пизму казую, да-и пошлю са Молером заедно у Тополу: и оне маде (вальда младе) Молерове, що су казивали, ако и' буду пустили изъ Совѣта, таки живе яли мртве опетъ дасе доведу, яли они на нино место; и за Іовчу, кои-е из Банѣ послат, кои-е два човека убио, ако су га пустили, да га опетъ увате и доведу жива яли мртва, яли они, кои га-е пустио, на нѣгово место дође.

8-га №. 837. Писато Ђорђу Симићу и воеводи Анти и Павлу Цукићу, како-е Цветко изъ Биволя кодъ Крушевца кои седе, а изъ Прокупачке наие (—?) да им отима Риста и Нешко ливаде, кое они ово 4: године косе — да ове войводе прекажу Ристи и Нешку, без свакога изговора да се окану сиротииски ливада.

— №. 838. Писато Магистрату Рудничком, како су Арнаути изъ Бранетића предали тужбу за ливаду, кою им-е дао воевода Дринчићъ, да им садъ отима Трнавацъ Милисав и Марко и єсу покосили найпре що су ови крчили — писато да презову Милисава и да му кажу, да се окане те ливаде без свакога изговора, и сено, кое су покосили, да-е ови Арнаута; ако се оканути неће, да га пошлю овамо у Тополу.

— №. 839. Писато Магистрату Крагуевачким за Милоя Ђурђевића из Лужнице, кои-е дете силовао, да-е Совѣт одъговорио, да се пошлѣ девойче и исти злочинацъ у Београдъ и сведоци, да се суоче. Али мене су явили, да су се они помирили: исти момакъ окумио детинѣга оца. Зато одсуђено му-е, да му ударе 100 батина врући, да му се каже да-е онъ заслужио животъ изгубити, али кад су се окумили, зато му се опраща животъ.

10-га №. 840. Писато Господину Главнокомандующему Чичагову. Смотри копию.

— №. 841. Писато Г: Проти Алексиħу, да пропусти Пешкир агу, кои-е дошао са Аџибегом, да доħе овамо до мене, кои-е одъ везира послат; и да изтера више момака у езекцир и прочим воеводам да яви: Єврему, Грбовиħу и Кедиħу; и да яви магистрату ваљвском за попа Янка, да га у апсу држе и решение одъ Совѣта чекаю, како му пресуде, да га каштигую.

10-га №. 842. Писато Совѣту за Симу изъ Стргара, кои-е погинуо: и за какви узрокъ, що-е побунио войску, те ние на заповест дошла у Октомбру месецу, кадсмо на Дрину пошли. Пре 3: године био-е у айдуци, то му-е било опрощено, пак кадъ (є) такове речи говорио и побунио народъ, зато-е погинуо. Нѣговъ отацъ и браħа, тераюħи пизму убию каплара, кои (іи є) у войску терао. Зато послато у Совѣт за пресудствие нѣино (њино) сектенцию да пошлю, на оном месту, де су каплара убили, да и они отмасте.

— №. 843. Писато воеводам Банѣким, Ивану и Крсти, да кадъ доħе войска Русиска у Баню у логор на Превалацъ, да разпусте войску изъ Банѣ куħама, само одъ сва 3: воеводе 150 люди да оставе, прочи да чине изметъ с колима Русиской войски.

— №. 844. Писато и кнезу Милисаву Црноречким, у Полянницу кадъ доħу, место да каже, де ħеду конѣ пасти, и исто за измет да чине и що потреб. буде

— №. 845. Писато пасош Майору Крапавицкоме, кои одъ Тополе походи до Дуная:

препоручено свакой власти Србской, конѣ и потребная да му дають: и обратно.

— №. 846. Писато Петру Булюгбаши, Іокићу у Гургусовацъ, да доведе Миту и Маринка и све оне злочинце, кои су зло чинили кое буде поватао, кое небуде, само да-и попише и оним старешинама наручи, да-и ватаю.

11-га №. 847. Писатъ пасош писару Лази Тодоровићу, одъ Тополе до у Шабацъ; конѣ на свакой мензулани да му даду.

— №. 848. Писато писмо Г: Вуици Вулићевићу, да пошлѣ у Суботу до подне 8. кметова.

12-га №. 849. Писато Магистрату Крагуевачком, да пошлю давуџие све, кои се имаду на кнеза Саву жалити.

— №. 850. Писато Петру Булюгбаши Іокићу, Маринка и Миту Пиротскога да доведе и злочинце, кое есте поватао доведе; со да запечате, подъ печатом 2000. ока да стои до далѣ заповести; порезске новце да остави у Магистрату, що-е узео одъ Маринка, Мите, Нине и Филипа, и да им заповеди, одъ кога узели нису, да покупе све и да теслиме сваки свое у Совѣт.

— №. 851. Писато воеводи Велку Петровићу, да увати Дилу и нѣгова 4: друга, кои су харали и люде глобили и човека убили, живе яли мртве да повата.

12-га №. 852. Писато воеводи Лазару Мутаву за Мрчоевачке кметове и за Павла Єрића булюгбашу, що-е кметове поапсио, да-и пусти и спреми са описаним дѣлма све са Булюгбашом заедно у Совѣтъ.

13-га №. 853. Писато воеводи Димитрию одговоръ, како-е он тужбу предао на воеводу Радосава Єлечкога, да-е послао 200 момака и недао копати землю 4: товара за цркву, коя потребуе, и то-е писато, док се суоче, онда да им се суди.

— №. 854. Писато Воеводи Єлечком, кадъ ние дао копати воеводи Димитрию 4: товара оне землѣ, то садъ час пре 6: товара да изкопа и пошлѣ.

14-га №. 855. Писато Магистрату Крагуевачком, да-е садъ Сава кнез, членъ Магистрата, а знез Веса да-е кнез варошки; писара Іову да изтераю, а за писара да приме Милоша, Савина сина из Трнаве.

— №. 856. Писато Раки Левайцу и Конди, да айдуке кое є поватао, потура у апсъ, ятаке, злочинце све да позатвора до мое заповести, и послато писмо, да преда Тучу айдуку, да слободно дође на веру, де му драго. Бабу и ћеръ, коя-е напустила айдука, те убила свога човека, да тури у апсъ, и да дае повластицу, да би що скорие поватао ятаке и айдуке предао. За ђоку Протића явлѣно, да му-е писато и он да вата и тера айдуке и ятаке да стеже: ако нектене, би ће лишен свога старешства; кадъ соврши, повата и преда злочинце айдуке, да одъпише, и решение чека одъ нас.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 857. Писато Совѣту народнѣму, да смо примили писма и пресуждения великога Суда, да се смертномъ кащигомъ кащигуе Старацъ Глигорие и синови нѣгови, що су своеволно убили уредника народнѣга Марка, и они оно пресуждение примаю на ономъ месту, ди су га убили.

(Рукописъ №. 2:)

15-га №. 858. Писато воеводи Живку Констандиновићу из Адакала, никаке трговине да нема на стражи, и добро да мотри, да га непреваре Турци. За волове, да не арчи без заповести; ситну стоку да колѣ и топчияма таин да дае; млади момака да одреди, да се езекцираю непрестано по Московски.

— №. 859. Писато Г. Іовя Стефановићу, Іосифа Бошняка, кои-е онде у апсу да пошлѣ у Совѣт и момака млади за езекциръ да одреди, по Руски да се езекцираю.

— №. 860. Писато Г. Вуици Вулићевићу за езекцир: нѣговъ брат Никола и синовацъ Ілия да се уче езекцирати, и ове неделѣ да разпусти солдате, пак у неделю опетъ да му дођу, да се езекцираю, и сву потребу воену да спрема.

— №. 861. Писато Г. Милии Здравковићу, да пошлѣ свога сина Милосава и 50: момаса у Поляницу, да се езекцирати уче по Руски; — и без пасоша никои у войску и из войске иде, непуща, — тако и у воденицу, кои иду, да непуща: све да затвори, кои иду без пасоша; и брашно одређено 1300: товара да приуготовлява, како заповест дође да се носи у магазинъ, и онде ће сваки за свое, новце примати.

— №. 862. Писато воеводи Паулю Матеићу одговоръ за два топчие, кои су му утекли, да дотера сву браћу нѣиову (ньіову) на топчилукъ, да уче, саме очеве кодъ кућа да остави, и да появи свим воеводам, сваки своим войникомъ пасоше да даю из Делиграда и обратно, тако и кои у воденицу иду; без пасоша у другу нахию да неиду, и кои иду, да ватаю и подъ апсом да држе, а одакле

є, оном старешини да яве, кадъ одговоръ дође, да га одъпусте.

— №. 863. Писато Магистрату Ягодинским за пасоше, исто да яве народу, да неиду никуда без пасоша.

16-га №. 864. Писато воеводи Вулу Ілићу: жене и децу из Стргара, коя се находе кодъ нѣга — кола нареди и єднога момка, одъ села до села да-и дотера у Тополу.

— №. 865. Писатъ Пасошъ Петру Вересии, да иде за ту живину у Смедерево и обратно са живином да дође.

16-га №. 866. Писато Магистрату Крагуевачким, да пошлю Іована, писара бившега у Магистрату, рубу, и да му новце изваде, кое су му на дугу остале и да му пошлю у Београдъ.

— №. 867. Писато воеводи Милошу Маринковићу, да недопусти жени Станики венчати се до провиђеня и докле Г. Митрополитъ дође: коя є зимусъ одпущена силом одъ човека, кое сад он тражи.

— №. 868. Потврђено писмо, како су кметови и Совѣт у великом Суду потврдио за ливаду, кою отима Марићъ Мияило одъ Марка и Милосава, Рудничке нахие, изъ села Бранетића, да се Марић Мияило нема мешати више за живот: тако-е пресуђено, иста ливада у Брезама да -е Маркова и Милосавлѣва.

— №. 869. Потврђено Арнаутима из Бранетића, кои су се населили, ливадакъ и трлина и ključъ, ко-е им-е воевода Милићъ оделио, да држе, докле годъ седе у истом селу, и магистрат потврдио у Чачку, кое опет Милићъ продао други

пут Миловану Лучићу за 5: дуката, пакъ после опет дао Марку и Милосаву, потврђено есте моим печатом, да ливада остае ови Арнаута, докле годъ они онде седе, да им се нико неима мешати.

— №. 870. Писато Магистрату*) за исту ливаду, да-е потврђено, да-е ови Арнаута, Марко и Милосавъ да се немешаю за животъ, докле годъ у истом селу седе, они да држе, тако исто и за ливаду у Брезю, кою Марићъ Миянло отима одъ Марка, да-е Маркова и Милосавлѣва: потврђено да-е ливада Маркова во вѣки.

— №. 871. Писато воеводи Дринчићу за исте ливаде, како-е коме пресуђено и потврђено, онако да буде, и да врати Лучићу 50 гроша.

— №. 872. Писато воеводи Стевану Катићу одговор за попадию попа Павлову из Буковика: за кога-е пошла своеволно, да-е слободно венчаю; и солдате на 10: дана да разпусте да раде, пак опетъ на езекцир дођу.

17-га №. 873. Писато воеводи Радовану Грбовићу, да езекцира войску и проча сва да му -е готова.

— №. 874. Писато Петру Булюкбаши у Гургусовацъ, како дѣла соврши, коя су му наложена, таки да иде овамо.

— №. 875 Писато Магистрату Ягодинским, Ћуприским и Параћинским за Ілию Дукатлию, да га пошлю са фамилиом овамо, и Цветку Лесковчанину да наплате 160: гроша.

— №. 876. Писато Господину Главнокомандующему. Смотри копию.

— №. 877. Дато наставлѣние Г. Якову, Ненадовићу. Смотри копию.

*) Чачанском.

— №. 878. Дато полномощие Г. Якову. Смотри копию.

— №. 879. Писато Совѣту и потврђено полномощие и наставлѣние и писмо Г. Главнокомандующега и що скорие да иде Г. Яковъ Главнокомандующему, и да ради и говори, како му у наставлѣнию гласи; и за кнеза Симу, ако дошао није у у Београдъ да пишу, да дође; диплома потврђена и послата Марку воеводи Соколске нахие.

— №. 880. Писато Великом Суду вилаетском, да намире Глишу из Маслошева и Аврама из Остружнице.

— №. 881. Писато Соколским Магистрату, кнезовима, кметовима, да приме Марка Костића, Цинцарина, за воеводу на место Молерово и да га слушаю као старешину свога.

— №. 882. Писато воеводи Раки Левайцу, да уређуе кнежином Г: Алексином, войску на границу да изтури, страже да нареди, шанацъ да утврди, у Турску никога да нешлею (нешалю) за живот, да недираю у Турке нити да араю; момака да изберу добри за езекциръ и да езекцираю по Руски. Тако и прочим воеводам ову заповест да яви; айдуке да предае, кои се предати оће добро, кои неће, да натури чете и да побие; ятаке оне да поапси све и кадъ све соврши, да яви.

— №. 883. Писато Марку Костићу и послата диплома, и да иде у Бауриће, на место Молерово да буде воевода и онем народом да управля; и писато и кнезовом, кметовом, да га слушаю, за старешину приме.

18-га №. 884. Пасошъ писат: два казака и два Молдована, походе одъ Тополе до у Полянн-

цу са 6: коня, и да им се дае потребная вобъ конма и имъ лебъ и месо и проводника.

18-га №. 885. Писатъ пасошъ Іовану Іликћу, писару Магистрата Крагуевачкога, кои-е изъ службе изишао са допущенѣм: с колима и свою богажію носи до у Београдъ: пасош на два дана.

— №. 886. Писато Магистрату Валѣвском, како су намъ предали тужбу Радован, Томићи и Антоние изъ села Латковића, нахие Валѣвске, кнежине Грбовића — на кнеза Аксентия и на Радована Грбовића, да су им почели терати неку пизму одъ 20 година и пизму и глобу неку, одъ ни искали новце, они новаца нису имали, него у согласию Аксентие и Грбовићъ узели им 12: вепрова и цело-е село онда страдало и затворато. Зато писато-е Магистрату, да призозову воеводе и кметове, и да-'и суоче све и да извиде, ако буду воеводе неправедно поступали, све да врате, що су узели одъ люди.

— №. 887. Писато Г. Вуици Вулићевићу за Кусатчане, коима-е заповедио да дођу у Тополу, да им ница неговори, само да-и зна кои су. За Петка, кои-е слеще поарао, я налазим за добро, да сазове вилает, пак да му очи извадите, а да пише Совѣту, пак одъ Совѣта како заповестъ дође и пресуждение, онако да уреди.

## А В Г У С Т А.

1-га №. 888. Писато свим старешинама по држави нашои: 15-га овога (месеца) да дођу у Враћевщицу кодъ Светога краля: у речени данъ на скупщину:

— №. 889. Дато наставление депутатом, кои походе у Стамболъ. Смотри копию.

— №. 890. Дато полномощие депутатом, Г: Стеви Євтићу Г. Іви Протићу и кнезу Милићу Ражанском. Смотри копию

— №. 891. Писато у Нишъ Рушитъ Амет паши. Смотри копию.

— №. 892. Писато Челеби Ефендии у Софию то исто.

— №. 893. Писато Г. Елчии Русиском Італиском у. Смотри копию.

— №. 894. Писато Господину Італиском у, за новаца депутатом нашим позаимати, колико они узищу.

4-га №. 895. Писато Совѣту и послато писмо Г: Іл и и н о, да виде ща пише за трговину, кою (є) везиръ допустио 17 кола и єсте зауставлѣна, како найболѣ за добро нађу час пре да одъговоре, коим начином или да пусте или не, до повратка наши депутата: и послато писмо воеводе Стояна Чупића, да извиде тяготу нѣгову и да му пишу, да дође са оним да се суоче у Враћевщици; и послато изпитание айдучко, кои су се предали у Ужицу кодъ Раке Левайца и за садъ єсте им опроштено.

— №. 896. Писато воеводи Вулу, да пошлѣ Якова и Николу изъ Вранова, кои су Стойшину девойку отели и по лугу водили, и кодъ нѣга на сокровище отишли, везане оне са девойком да пошлѣ.

— №. 897. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да пошлѣ кмета изъ Вранова, да одъсведоче, како су ови два отели ту девойку.

— №. 898. Писато Радовану Грбови-

ћу, Спасоя Івковића и Стевана Веселиновића изъ Славковаца и Гаю изъ Хржанице (да) доведе и све кметове изъ обадва села ова, кои се терају за ливаде, кое су на међи Рудничкой и Ваљевской, кое Василие изъ Полома држи ово 100: година: садъ ови отимају. Зато-е писато воеводи Радовану, да те доведе, да се суоче у Враћевщици.

— №. 899. Писато Магистрату Крагуевачкому одговоръ, кое питају за дугъ Раке Левайца, кое су му дужни изъ Баднѣвца и изъ Шљивовца: ако има Рака облигацие, то без свакога изговора они да морају на облигацие платити.

(Рукописъ №. 4:)

18-га №. 900. Генералмаіору Графу Орурку за примљену од Маіора Горчакова (сумму одъ) 1000. дуката. Смотри копию. —

(Рукописъ №. 1:)

— №. 901. Писато Илии Барякаровићу, како ћемо послати Дукића, да терговину отворе са обе стране до Параћина —

— №. 902. Писато Дукићу наставление, како ће ићи у Параћинь, да сматра на терговине и да онде са обе стране усталяю се и продаю —

(Рукописъ №. 4:)

— №. 903. Адмиралу Чичагову. Смотри копию —

— №. 904. Графу Салтикову. Смотри копию —

(Рукописъ №. 4:)

— №. 905. Писато Г. Графу Орурку и Главнокомандующему Чичакову и. Смотри копия.

— №. 906. Писато Фелдьмашару Николаю Ивановићу Салтикову. Смотри копию.

22-га №. 907. Писато Магистрату Валѣвскому, да пошлю Керсту, Трифуновога брата овамо на судъ, и да даде ћата магистратски писма, коя-е узео одъ Трифуна и сада му неда —

23-га №. 908. Писато Совѣту, како отъправлямо Савића с писмомъ Италискому, и како нашимъ по овому ница непишемо —.

— №. 909. Писато Совѣту да кнеза Максима, кадъ дође, учине онако по договору у Врађевщици и да га уапсе за преступления, и да намъ одьговоре све ща су совершили и одъ насъ рѣшение да чекаю.

24-га №. 910. Писато Совѣту, како шалѣмо кнеза Максима и да с нѣмь (ньим) совершe по первому писму.

— №. 911. Писато Совѣту заради Андрие Крушевачкога, да му изьвиде за ради воденице, ко-е да му даду, ко-е ли да Капетану старомъ оставе —

25-га №. 912. Писато Алексию Дукићу, да держи ћату Ягодинскога за време и да уређуе онако, како що му-е речено и по наставлѣнию, и да безъ нашега изуна никога нешалѣ далѣ одъ Параћина у Турску наше, а тако Турске у нутра у Сербию далѣ да неиду одъ Параћина. Ако кои иде остати на векъ у поданство кодъ насъ и са свойомъ вамилиомъ — онога да пустите — и да содержанѣ, таинъ узимаю одъ Илие Барякпаровића.

— №. 913. Писато Илии Барякпаровићу, да дае таина отъ стоке беглучке Дукићу и

момцима, а тако леба, зоби одъ десетка, и да се стара да стегу чини, да никомъ неби нища валило. А кои у Турску пређу да араю, гди кога ухвати, онде да обесе — гди ће виђети Турски люди —

— №. 914, Писато Магистрату Ягодинскому, да Бошковића писара Петра за време даду Дукићу, да му устрои протокуле — и да уреди како треба —

— №. 915. Писато Митрополиту Леонтию у Крагуевацъ, да разъпише — по свой япархии (епархіи), да держе бдения по манастирима и по церквама за побѣду нашега неприятеля рода Славянскога — и да престане дождь.

27-га №. 916. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо Аџи Бегово писмо и Генерала Червенке Земунскога, да провиде и да се договоре, како ћемо имъ одъговорити —.

— №. 917. Писато воеводи Антонию Плякићу, како смо му разумели новине, и за ради робля како ће -и меняти — и да яви Горнѣ.-Ибранима, да дођу у Београдъ, да свою нужду появе.

— №. 918. Писато Алексиначкимъ воеводи Стояну, да граде зимовнике око' Алексинца и сена да косе, а да се несеие (несеє?) ioщe доке наши депутати дођу изъ Стамбола.

29-га №. 919. Писато Совѣту, како смо писмо писали Аџи-бегу заради терговина и одъ писма копию и Аџи-бегово писмо и да ћемо послати Проту Алексића Матею на разъговоръ Аџи-бегу и да отворе терговину и стоку сваку да допусте и у Ћесарию како и у Турску; и да имъ

шалѣмо потверждена наставлѣния, да отъправе наше люде на скеле границомъ.

— №. 920. Писато Совѣту за ради Науна Ичкоглие, да се договоре и да му отькажу (одговоре) да онъ зна, územ поколико ће се узимати одъ денькова за ђумрукъ и проче, и како смо му дали, да-е онъ са Стевомъ Євтићемъ ортакъ у томъ базерђанлуку —

— №. 921. Писато Проти Матеи Алексићу, да онъ иде Аџи-бегу на разьговоръ и да му пошлѣ писмо Аџи-бегу ома, и какавъ разьговоръ с нѣмъ (ньим) уз'има да намъ яви — .

— №. 922. Писато Магистрато Ужичкому, како смо писали воеводи Шишу, да даде онога вола Стевану изъ Ужица, ако онъ шаите доведе, да-е во нѣговъ, ако позналу — да се закуну и да га узме Стеванъ.

— №. 923. Писато воеводи Шиши, да врати пушку жени Керсмановой изъ Пониква.

29-га №. 924. Писато Совѣту, како кнеза Максима дѣло разумевамо и окончание нѣгово, како остае онъ, да се више на команду недопуща нигди из'одити на границе, но онъ и Борисавлѣвићъ, да се с вамилняма доселе у внутрь землѣ наше — и како ми даемо писмо Аџи-Продану, да онъ предъ онимъ кметовима и свима очати и да за време с ономъ управля — и да имъ одъ онога писма копию шалѣмо — и писмо Рецепово и копию, щосмо Рецепу писали, и да се соль за сада непуща у Турску.

— №. 925. Писато писмо Аџи-Продану на кнезове и на кметове и да сви слушаю Аџию, како онъ заповеда одъ насъ, да они онако слушаю—

— №. 926. Писато Новаку Драгачевскому воеводи, да више никомъ недае пасоша у Турску да иду, за животъ.

— №. 927. Писато Милићу Радовићу, да узме Дмитра Старовлашанина и да иде с нѣме (ньиме) у магистратъ Карановачки, да се онде посуле —

— №. 928. Писато Магистрату Карановачкому, да ће доћи Милићъ Радовићъ с Дмитромъ Старовлашаниномъ, да се суоче и да се посуле предъ нѣма (ньима), и ако буде као що Милићева писма гласи, тако да нема нища тражити одъ Милића, Старовлашанинъ Дмитаръ; ако ли му буде Милићъ скоро казанъ узео, да му мора вратити —

30-га №. 929. Писато Магистрату Ужичкому, да призову попа - Симу и да му кажу, да онъ врати калуђеру — Пайсию Доволскомъ паре, що му-е дужанъ све подьпуно, да врати 40: дуката и 40: гроша пара манастирски безъ свакога изьговора —.

— №. 930 Писато капетану Ђорђу Симићу, како му шалѣмо писмо Совѣтско, да види и да га опеть нама врати — и ако буде овако, како-е Андрия у Совѣту показао за воденице, а оно овако да буде, како-е Совѣтъ нашао за право и овако да буде: имаде и обоици доста; ако ли-е другоячие, да яви —

## СЕПТЕМБРА. *)

2-га №. 931. Писато воеводи Николи Карамарковићу и воеводи Раки Левайцу, да разьположе и да стегу учине, да се преко заповести недаю Туркомъ стоке и проче, и продаю Тур-

*) У оригиналу стои погрешно „Августа“.

комъ, и да се неара и да айдуке ватаю, Туркомъ да враћаю що се щете учини, а оне да вешаю, кои оно преступаю.

— №. 932. Писато Магистрату Гургусовачкому, да смо по свидѣтелству нѣовомъ (ньіовом) и кметова оправданию Ђорђа-Ђурковића (— ?) и како су правога на врать примили, онако и я престаемь и безьвредно га опралямь на трагь с кметовима —

— №. 933. Писато Илии Барякmаровићу, да се влада по заповести нашой и да уређуе, дасе по наставлѣнию Дукићу датом владаю — и да се мира ненаруши, и кои наруши, да намь яви, а да онога ома обесе на граници, особито терговину да пропуща и у Немачку да пролази —

— №. 934. Писато Митрополиту заради нѣговога дѣла, да онь по закону ради и управля са свещеническимь и монашескимь чиномь, да му нико нестае на путу —

2-га №. 935. Писато Совѣту, да смо потвердили диплому Кости и оно писмо народу, и да смо имь писали, да одь воевода народу наплате, що-е кои комь узео одь собора, а прие що-е, то да ненаплаћую —.

4-га №. 936. Писато Аџи-Продану Старовлашкомь, да добро сматра на Борисавлѣвића Тимотия, да неби имао какве тайне разьговоре с Туркомь или са Старовлашанима каку већу међу собомь, и ако опази, да намь яви.

— №. 937. Писато Совѣту, да смо разумели за оправлѣне комисие и да ћею доћи други на потверждение и да се отьправе, и за Раку Левайца, що ће учинити са онимь брашномь Беглуч-

кимъ, да людма одъговори — и за повратити онимъ глобе, що-и-е Алекса и Булюгъбаше нѣгове глобили; и за посеяно беглучко жито, ко ће га обрати, да се совѣтую и намъ да яве; и да смо отъправили писмо Земунскомъ Генералу Цервенки, и како-е Совѣтъза добро нашао за Толмача, онако да буде, и за аџи Арсения да иде у Боговађу.

— №. 938. Писато Сревѣту за Тимотия, како се онъ изъговара и оправдава, да ние ни с кимъ имао тайне разъговоре, нити с Туркомъ, нити са Старовлашанима, и доказателства нема, за то онъ остае да седи ди-е и седио до далѣга разъположения.

— №. 939. Писато Цинцару Янку воеводи Пожаревачкомъ, да узме момака млади за езенџиръ пешака одъ кнежине свое и коняника; такођеръ и кои му се отъ люди узме у то противити, да онога нама подъ стражомъ пошлѣ.

— №. 940. Писато Раки Левайцу воеводи Ужичкомъ, да добро чува границу и да се мирно обькоде с Туркомъ, и вреда да неби никомъ чинили, и да чека другу заповестъ одъ насъ заради жита беглучкога пакъ да людма отъговори — и да недира оно беглучко, що-е Алекси сеяно, до наше друге заповести, и да неповраћа одъ Булюгъбаша и одъ Алексе, що су кога глобили люде, до наше заповести да чека.

— №. 841. Писато Генералу Церпенки у Земунъ, да ћемо имъ вратити све тезентирце и жене изъ Београда и проче кадъ се нађу, за кое се чини та наредба, и пише се Совѣту, да то врате, и Толмачъ да може самъ ићи безъ наше страже до Совѣта и Агенту Рускомъ и у Магистратъ, а далѣ по вароши да неиде самъ по кућама, но шта оће, све Совѣтъ да му оно изнађе —

— №. 942. Писато Капетану Ђорђу Симићу, да недозволява терговцима купити стоку безъ изуна Совѣтьскога, и що би уватио, да све узме у беглукъ, а са Андриомъ да немаю никаква замѣшателства о другимъ, но како-е Совѣтъ нашао за добро, онако да буде — а нѣве (ньиве) и ливаде како су поделѣне на военоде, онако да буде —.

— №. 943. Писато Совѣту, кко имъ шалѣмо кнеза са Горнѣмъ Ибромъ кметови, да покажу нужду свою на Димитрия воеводу, и како тамо суоче се, да намъ яве све писмено що-е и како-е, а после люде да отъпусте, а ми посовѣтуюћи се с нѣма (ньима) между собою, како за право нађемо, онако ће мо имъ судити и людма правицу изъвидити.

7-га №. 944. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо Велка Воеводе изъ Неготина и пасоше, кое-е Велко узео одъ непознати официра на разъсмотрение и на разъсуждение, и како за добро нађу, онако да буде, само да намъ яве ща-е и ко-е, и како начине, я на оно согласанъ бићу.

(Рукописъ №. 2:)

8-га №. 945. Писато Г. Iлии Барякторовићу, да яви трговцима у Нишъ, да овамо немогу се новци примати пощо у нѣи (ньи) иду, него како кодъ насъ иду, онако, и послато писмо паши, да пошлѣ у Нишъ, кое писмо Грчко писато на трговце у Серезъ.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 946. Писато Алексию Дукићу у Параћинъ ђумрукџии, како смо примили писмо и рачунъ и паре одъ Павла момка нашег, и да смо

имь препоручили онако и у напредакъ да се стараю совершавати — и како ће ђумрукъ узимати —

— №. 947. Писато воеводи Раки Левайцу, да се у судейске послове немеша, и да Алекса обере жито, що-е по сели сеяо беглучко и да невраћа людма, що-е Алекса и булюкбаше нѣгове люде глобили, но нека люди суда траже; и да жирове како и до сада наплати: одь своие люди одь нахие Ужичке да узима по 4 паре на свинче, а одь ябане по марияшь, а ђутуре пощо се погоде с кимъ. За жито у градь що-е донето, премериће магистрать и плати ћемо, а що донето ние, да каже людма да неносе више, но нека еду и продаю сваки свое.

— №. 948. Писато воеводи Велку Петровићу, защо необраћа путомь старимь терговину и како-е и било, и за що неизъполнява оно що му ми пишемо, и защо насилия чини по нахии Кладовской — да намь на то одьговори, и онамо путь да пође на аду —

— №. 949. Писато воеводи Живку Константиновићу у Кладово, да смо Велку писали, да се онога дѣла окани и да ће опеть путь се отворити куда-е и ишао, и да му више неће Велкови люди досађивати, — а он намь да яви за свашцо, що се случава онамо.

— №. 950. Писато Совѣту за ради Раке Левайца, да смо му писали, да Алекси недира у жита и да нема власти онь узимати одь Алексе ни одь Булюкьбаша нѣгови плячку и людма давати, що су имь отели они, нека люди одь суда потраже, а нѣгово дѣло оно ние, и да ће се наплатити вилаету жито, кадь Магистрать премери, а друго да неносе, ние намь нужно за у градь, и жирове прода и паре у касу народню да донесе у Совѣть.

14-гъ №. 951. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо никога Базерђанбаше за ради пара, оћемо ли подигнути пощо-е и у Турской; и за скелу на Моравици да се отвори.

— №. 952. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо копие одъ писма Мула паше Видинскога и Рецепова и Базерђанбаше Видинскога, и писмо нњима ако бегенишу да имъ оправе у Видинъ.

(Рукописъ №. 2:)

14-гъ №. 953. Писато Г. Генералу Графу Івеличу. Смотри копию.

17-га №. 954. Писато у Совѣтъ за кнеза Максима Старовлашкога, да га непушаю на трагъ да пре сели свою фамилию, и у Крагуевцу да неможе седети, него у Рипню да му нађу баштине, и ту кућу да гради. За кнеза Милорада послато-е писмо Аци-Броданово, да виде како пише за нѣга; и писмо Графа Івелића, ако послали нису да нешилю, защо-е друго ючеръ по куриру послато.

— №. 955. Писато Совѣту одъговоръ за новце дизанѣ, да се недижу, докле одъговоръ одъ Мухурсайбие недође, и тако Попу Мики да се одъговори, да везиру пише наставлѣние, и книга за юмрукцию на Моравици коега одьредимо Г. и писаръ имена послаћемо у протокулу да ставе. Како су писали Рецепу, Мула паши и Базрђанбаши у Видинъ, есте за добро нађено, потврђено и послато. Послато-е писмо Г. Червенке на Србски да преведу и овамо пошлю. Господару Милии Здравковићу писаћемо, нѣгове люде изъ Делиграда да дигне; за Анту и Ђукића що се терају за винограде десетке да Анта узима одъ нѣгови люди, а у кнежини Ђукићевой како-е писато да се Анта неставля у то, тако свим да се разпише, да

се неставляю и да се нетераю: где є що у коной княжини, они старешина и да узима.

(Рукописъ №. 1:)

19-гъ №. 956. Писато Совѣту, како шалѣмо люде изъ Иошанице Пазарске да покажу свою нужду, кою су одъ Димитрия воеводе терпили —

20-га №. 957. Писато Совѣту, да смо примили тариву, тевтерь, наставлѣние и пресуждение и изъпитание обиде и проче воеводе Димитрия; писма Мула паши, Рецепу, Базерђанбаши, попу Мики; и да смо она за ђумрукъ потвердили и послали Аци Продану и писали попу Мики, да онъ яви Алипаши, и Али паша да пише новому Мурьсаибии — ако иду по 13 гроша дукати по своmъ нѣовомъ (ньіовомъ) царству, тако и ми да примамо и да даемо — и како су Совѣтъ за добро нашао, онако писма шалѣмо у Видинъ. За Димитрия записато-е овако: да онъ у апсу стои, докле се за право нађе; имѣние нѣгово колико на писму шалѣмо да се разъположи и прода и да се поплаћа тужителѣмъ нѣговимъ, кое є онъ одъ собора починио одъ 1809 года, а прие що -е било, оно на страну, а после ни онъ ни синови нѣгови да небуду више народнѣ старешине за преступления нѣгова, а братъ нѣговъ Коста да буде воевода, да се небатали, єрь на Косту никаке даве нема.

20-га №. 958. Писато Господару, и послато потверждено пресуждение Суда великога и Совѣта за Якова изъ Вироваца, за преступления да изгуби животъ —

— №. 949. Писато Господару Якову, да границомъ противо Сокола запти да се с Турскомъ Соколяномъ тайно безъ дозволения нетергуе,

и да онакове вата и шиба, а све у беглукъ що наће да узме, и да зато и Аџибегу пише, за Соколяне да учини наредбу —

21-га №. 960. Писато Совѣту и послато писмо Генерала Џервенке да оне дезентирце ватяю и да одьговоре; и послать Ефта с писмомь Магистратскомь, да узме паре изь Совѣта, да плате вилаету жито, що-е у градь снешено; и являмо имь за магистрать и за воеводу Ужичкога града, како смо писали Ужичкимь, Старовлашкимь воеводама и Драгачевачкимь, да даду како магистратьцима сено, жито, брава, плату Суруџияма и проче за мезулане да се содержавају, како-е и наређено, и да даде Ужичкимь воеводи Николи одь Ужичке 100: товара дерва, сто сена, 50: товара жита разьличита, 100: брава одь беглука стоке ситне — за воеводу, тобџие грацке и войнике и момке воеводине за содержанѣ, и Драгачевска 50: товара жита разьличита, 100. товара сена а сто дерва и брава овчи 100, а Старовлашка 60: брава 50: товара сена, а 50: дерва — то све за грацке потребе да изьдаду —

22-га №. 961. Писато воеводи Милою Левачкомь заради калуђера Атанасия Любостинскога, како-е предао тужбу на перняворце, да нити га слушаю, нити десетка даю, нити воюю, да онь онима заповеди, да едно, я оно я друго реде — и за ради Николе изь Медвеђе, да му воће остави и родь да да и да зна, како смо за све ово писали Магистрату, да дуовнику Атанасию изьвиде правицу и да оне люде призову, да оно покажу що смо имь препоручили —

— №. 962. Писато Магистрату Ягодинскомь за ради калуђера Атанасия Любостинскога, да призову све оне люде, кои держе воденице на землѣ (земльи) манастирской и да имь кажу, да

одъ воденица даю Манастиру десетакъ — и тако оне люде, кои сею по землѣ (земльи) Манастирской, да даю десетакъ Манастиру — Николи изъ Медвеђе да кажу, да истави руку изъ воћа манастирска, и що-е родъ обрао да врати и да га за оно кащигую, що ние послушао писмо Магистратско — и да кажу Іовану Ђогату, да да калуђеру воденицу, а да узме одъ калуђера, що-е потрошио градећи на месту Манастирскомъ, и да кажу пернияворцима, да манастиръ служе, или да воюю — .

— №. 963. Писато Совѣту, даћемо учинити наредбу, да се сасели кнеза Максимова фамилия изъ Старога влаа у Рипанѣ (Рипань); и за Дукића, да ћемо тайнимъ образомъ разумети за нѣгово обхождение, како-е — .

25-га №. 964. Писато дозволѣние Ђумрукцији Карановачкомъ и послато са 24 листа, да може безъ изуна пропуштати стоку и изунско узимати особито, у онай дозволѣни тевтеръ записивати, а ђумрукъ у Совѣтски —

27-га №. 965. Писато Совѣту и новине и писма одъ Ниша послата, и да на ово све що се щалѣ учине разположение: Велкове писмо и новине; и да у Кладово пошлю войске — и да се Велку пище, да неби онъ приє у Турке дирнуо.

(Рукописъ №. 2:)

28-га №. 966. Писато Г. Якову Ненадовићу за убилца, кои-е момка убио, що-е репу копао, кад су прошће носили за шарамповъ — да пише у Совѣтъ, пакъ како изъ Совѣта пресуждение (дође), я ћу потврдити.

— №. 967. Писато Г. Василию Пресидателю, да презове Іоксима Попадића и Симеуна

Іванишевића, и да им пресуди, и више Симеунъ у воденицу да се немеша.

(Рукописъ №. 1:)

30-га №. 968. Писато Совѣту. Смотри копие —.

— №. 969. Писато Раки Левайцу, да вата айдуке, Обрада Шадана изъ Лужница, кои садъ-е разбио карванъ у Турской и 16 люди Серба зато обешени, и да вата и друге айдуке, кое опази, а намъ да яви.

— №. 970. Писато Петровию Шиши, да яви айдуке Раки Левайцу одакле су, и да намъ яви одакле-е кои, кои у Турску преоде —

ОКТОБРА.

2-га №. 971. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо Рецепово и Дукићево, у коимъ да разумеду новине — и да се онимъ одьговори, акоѐ за одьговоръ —.

— №. 972. Писато Господину Недоби, Колежкому Совѣтнику, да намъ явля що годе ново и ща се одъ Росиске стране разумева, и да незаборавля насъ као до сада, но за свацо да насъ извѣшћава —.

4-га №. 973. Писато Живку Константиновићу у Кладово, да ће му доћи Стошићъ у помоћъ, и да ће Живко Шлѣвићъ (Шльивићъ) послати потеру у планину на Рецепове айдуке, и являмо му, да ће и Велко послати тако потеру, но и онъ тако да пошлѣ и да подькрепе Берзу Паланку с войникомъ —

— №. 974. Писато Живку Шлѣвићу (Шльивићу) да одьреди 100 момака у потеру са Велковимь заедно за айдуцима Рецеповимь, а себе да изь нахие више войске у Текию доведе —

— №. 975 Писато Велку Петровићу, да подькрепе Берзу Паланку, и да одьреди сто момака у потеру одь Берзе до реке Поречке за Рецеповимь айдуцима, а друмь да-е миранъ одь насъ, и прие Турака да наши недираю нигдо.

— №. 976. Писато Євти Савићу на Берзу Паланку, да се крепи за кои дань, и да се чува одь айдука Рецепови, и да ће му доћи помоћи, 50 момака одь Велка, а тако одь Живка изь Кладова —.

5-га №. 977. Писато Совѣту, како смо писали у Параћинь Дукићу, да прекине, да непродаю Турски терговци рубу на керчму на ситно, но на товтань, и како имь шалѣмо писма попа Мике и Г: Илие Барякторовића, и како смо Велку и Живку Шлѣвићу (Шльивићу) и Живку у Кладово писали за айдуке Рецепове, како ће се владати — .

— №. 978. Писато Илии Барякторовићу у Делиградь, да укрепе болѣмь (больомъ) войскомь градь, и да намь новине разьбираю и являю, и да стане кодь нѣ (ньи) стока, коя-е послата за у Нишь, пешкешь, до далѣга провиђеня, а наше момке да намь врате — .

— №. 979. Писато Дукићу Ђумрукции у Параћинь, да запти Турскимь терговцима, да неда керчмити на ситно рубу, но на топтань нашимь да продаю, и да се своеволно неразьговараю и немешаю, а кои ове заповести преступи, да му се узме шей у беглукь.

— №. 980. Писато Магистрату Параћинскому, да намъ одъпишу, єли Дукићъ пресекао недопущати терговцима Турскимъ наситно нашимъ шей керчмити, да знамо и да се своеволно немешаю.

6-га №. 981. Писато Магистрату Београцкому, да отъпечате собу попа Петрову и да предаду попа Петрове ствари Митрополитовимъ човеку Костантину, да носи Митрополиту у Крагуевацъ.

— №. 982. Писатъ Пасошъ Митрополитову Костантину, до Берзе Паланке, да му-е слободно проћи и да га пропусти свака Сербска власть—

— №. 983. Потверђено свидѣтелство Чочи, кое му-е дао покойни Милое Петровићъ, комесаръ народнѣ (народный), да баба Милица по онима свидѣтелима нема ништа више за виноградъ одъ Чоче тражити.

— №. 984. Писано воеводи Велку у Неготину, да смо примили писма, нѣгово и Базерђанбашина изъ Видина, и да ћемо имъ одьговорити док се посовѣтуемо са Совѣтомъ, и да онъ друмъ добро чува одъ Тимока до Текие, и да ће му помоћи Шлѣвићъ (Шльивић) изъ Текие и Живко изъ Кладова, и да друмъ мирно иде; айдуке да бие гди опази, чи' били да били.

— №. 985. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писма Видинскога Базерђанбаше и Аџи Ибиша и Велково на разьсмотрение, и да одьговоръ начине и нама да пошлю, и ми да имъ оправимо —

11-га №. 986. Писато Илии Барякторовићу у Делиградъ, да запти сиротиню, да небе-

га за време овамо, докъ се уговори међу нама и Турцима, како ће бити.

— №. 987. Писато воеводи Велку, да отъправи писма Базерђанбаши и ђумрукции Видинскомъ; смотри копию — и да друмъ сигуранъ иде, и да они чете нареде, да одъ айдука Реџепови карване чувају.

— №. 988. Писато воеводи Антонию Пљакићу, да смо примили арештанца Деспота и да смо га послали у Совѣтъ са нѣговимъ момцима —

— №. 989. Писато Совѣту, како ћемо приписати копию за у Видинъ Базерђанбаши и Аџи-Ибиш-аги, и послати — и да ћемо Дукићу и Илии писати, да законѣ уставе, недавати више у Турску, и што-е транцито денѣкова (денькова) изъ Немачке, да онъ пропушта у Турску, а да ђумрукъ неузима, ерь они дају у Београду, и да ћемо сиротинѣ (ньи) тайно казати, за сада да небегаю к нама —

— №. 990. Писато Алексию Дукићу ђумрукции у Параћинъ, да намъ яви, ако се конѣ (ньи) добри и лоши млого продаю у Турску, да намъ яви, и да се устави, и да кажу тайно сиротинѣ (ньи) да небегаю за сада изъ Турске.

— №. 991. Писато Милою Тодоровићу у Гургусовацъ, да яви преко приятеля тайно у Турску сиротинѣ (ньи), да за ово време ненавалюю овамо, но да се претерпе за време —

— №. 992. Писато Аџи Продану у Стари Вла, да допусти купити момку кнеза Максимовимъ дугъ нѣговъ с пасошомъ нашимъ, и да неузима ништа домаће кнежево, но све да му даде.

14-га №. 993. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писма Главнокомандующега, да разъвиде и да одьговорь напишу по мнѣнию нашему, како смо имъ ми послали, и намъ да пошлю на разъсмотрение, и да нађу другога на место Милошево на цайкауза (цайгхауза), и да одьпишу Живковићу у Букорестъ — на писмо Янићиево за џебану.

— №. 994. Писато Недоби. Смотри копию.

— №. 995. Писато Илии Барякта ровићу, заради планине, кою отима одь Кривовираца, да ако стари люди неодьсведоче да (є) Илина, да имъ неодузима.

15-га №. 996. Писато Живку у Кладово воеводи, да наредбу учини, да оне айдуке Рецепове тера и бие, и да намь явля новине.

— №. 997. Писато Совѣту, како имь шалѣмо писмо воеводе Велка и Живка Костантиновића изъ Кладова и воеводе Яковлѣвића Стевана на разъсмотрение, и Велку да одьговоре како знаду за терговину, и да учине нарсдбу за Яковлѣвића; и явлѣно имь, да ми Живку одьговарамо, и да дозволе сину Димитриеву свести жену у Београдъ.

30-га №. 998. Писато Совѣту, како смо одобрили и приписали писмо Аџи-бегу и послали — и друго писмо послалисмо имъ, що-е намъ дошло одь приятеля изъ Турске — на разъсмотрение.

— №. 999. Писато Г. Проти воеводи Валѣвскомъ, како му шалѣмо писмо да пошлѣ Аџибегу и да му врати одь онога, що-е пренео шешану Аџи-бегову Карамарку, да се врати Аџибегу, и да намъ яви новине, и да врати Турчина роба за нашега роба.

4-га №. 1000. Писато Славному Магистрату Ужичкому, да наплате одъ попа Симе Плѣвляка 40: здрави дуката и 40: гроша поздраво, и да даду калуђеру Доволскомъ Пайсию безъ вишега изъговора.

6-га №. 1001. Писато Магистрату Ужичкому, да знаду, како смо писали свимъ воеводама Ужичкимъ и Старовлашкимъ, да (се) састану и да одъреде момке свое, и да намъ пошлю све айдуке везане у Тополу, и да имъ яве, да-е са знанѣмъ нѣовимъ (нъіовимъ), и да друге ватаю, кое нису поватали, или ће они на место нѣово (нъіово) пасти —.

— №. 1002. Писато Магистрату Ужичкому, како смо примили 700: гроша одъ Иовице Поточанца, що су послали, що-е одъ Євте Дробняковића узето, кои-е узео одъ удавлѣнога Максима изъ Крагуевца, терговца, и даемо жени и деци Максимовой, а одъ Євте да нема нико више Максимовъ тражити —

— №. 1003. Писато Николи Карамарковићу, да сазове воеводе Ужичке и Старовлашке и да се договоре: да одъреде момке, по коима ће послати айдуке, кои (кое) есу поватали по заповести нашой, те везане да-и пошлю у Тополу, и да друге ватаю, кое нису досада уватили, а кои се неда уватити, да га могу слободно убити; и да пошлѣ Никола оставу Симе ковача, и ковача кадъ дође изъ Турске: и кои би айдука пустио, да ће онай на место онога пасти на суду кодъ насъ —.

— №. 1004. Писато Илии Стошићу, да се за кнеза Иована Омолскога претерпи до скупщине, и да ћемо му онда судити за буну, коюе учинио по народу —

— №. 1005. Писато Станою Старовлашкому воеводи, да дође Карамарковићу Николи у Ужице на заповесть, и да наредбу учине, да пошлю айдуке подь стражомь у Тополу, и да се договоре, кое нису поватали, да и оне поватаю, а кои се неда уватити, да га убию — .

— №. 1006. Писато Живку воеводи у Кладово, да нечини онъ никака проћеса са Велкомъ, и да запрети нѣговомъ булюкьбаши Пресулу, да више небие момке Велкове, а када се на скупщину дозову, да и Пресула доведе да имъ онда судимо, ща-е међу нѣмъ (ньимъ) и Велкомъ помешано, а донде да се претерпе и да се владаю по заповести нашой —

— №. 1007. Писато Карамарку у Рачу, да смо примили Дермоню и онога Ђуру, що-е превозио крадомъ айдуке у Турску и скелу крао и за новце превозио, и да пошлѣ она три айдука, що су кодъ нѣга у апсу остали, и да пошлѣ пасошъ айдучки, да видимо, ко имъ -е дао; и за Ђиласа и Янка являмо му, да смо писали Марку воеводи и Янку Магистратцу, да-и savate и нама пошлю, и да онаке више непримаю себе, и да намъ одьговоре, защо су баряктара Карамаркова ктели убити, и да за скелу у Совѣтъ пише, и да опетъ вата айдуке, кои узьпрелазе, и кои се неда уватити, да га слободно убие, и да намъ за свашто явля — .

— №. 1008. Писато Раки Левайцу у Ужице, да се састане са Карамарковићемъ, и да нареде момке, да пошлю айдуке, що су-и поватали и да ватаю и друге, кои нису поватани, а кои имъ се неби дао уватити, да га могу слободно убити.

— №. 1009. Писато ноеводи Велку у Неготину, да смо му примили два писма, едно с но-

винама, а друго явля за Прула Булюкъбашу Кладовскога, кои му бие момке ди срета, и да онъ неби у Живка, нити у онога Булюкъбашу дирао, но ми смо зато писали и одъговоръ одъ Живка ищемо, и да ћемо кащиговати и Живка и Булюкъбашу Прула ако буду криви, а онъ да така займа невраћа Живку за животъ, но да се до собора претерпи — и онда ћемо све изъвиђети.

— №. 1010. Писато Мияилу Радовићу у Ужичку нахию, да се састане са Николомъ Карамарковићемъ и да наредбу учине, да пошлю айдуке, кое су поватани (ли) везате подъ стражомъ у Тополу, и друге, кое нису поватали, да се старяю ватати, и кои се неби дао уватити, да га убию слободно — .

— №. 1011. Писато Марку воеводи Цинцару у Бауриће и Янку Магистратцу, да уvате Ђиласа Николу и Янка айдуке и да-и намъ пошлю, и да више онакове изъ други войводлука неузимаю подъ защиту свою, и ако-и неповатаю, они ће на место нѣово (ньиово) пасти, и да намъ одъговоре, защо су баряктара Карамаркова момци воеводе Марка Цинцара сопсали (спопали?) кодъ стоке и ктели га убити и талиръ у кеси пробили, кои-е ономъ баряктару животъ одержао, и да намъ оне момке на одъговоръ пошлѣ, или ће онъ одъговарати на собору — .

— №. 1012. Писато Славному Совѣту народнѣму у Београдъ, како имъ шалѣмо писмо Али-паше Нишкога и Челеби-Евендие на провиђение и да намъ га опет врате натрагъ, и ако що пристойно буде, да имъ одъговоримо; и писмо Велково и Г. Илие Баряктаровића шалѣмо, да виде ща се догађа međу Велкомъ и Живкомъ Кладовскимъ, и međу Карамаркомъ изъ Ра-

че и међу Маркомъ Цинцаромъ изъ Бауриһа воеводомъ, да знаду и да имъ и они пишу що знаду, да се онакие дѣла далѣ чуваю.

— №. 1013. Писато воеводи Шиши Петронию Старовлашкому, да отиде Николи Карамарковићу у Ужице, и да се договоре и да наредбу учине, да пошлю айдуке, кое су повата-ли, и у напредакъ да ватаю айдуке, кое (-и) іошъ нису поватани, а кои се неби дао уватити, да га слободно убию —

7-га №. 1014. Писато Господару Илии Баряктаровићу, да смо му примили новине и писма Алипашина изъ Ниша и Челеби-Евендина, и заповедили смо му, да се договараю међу собомъ са Пауломъ и са Янкомъ, да войске подъпуно держе у граду, и да врате Туркомъ паре одъ робинѣ.

— №. 1015. Писато воеводи Велку у Неготину, да смо му послали писма чрезъ мезула и одъговорили за Живка у Кладову, да се снѣмъ (ньимъ) непротиви, но доскупщине да се претерпи и да ћемо имъ онда судити — и онога булюкъбашу Прула звати на одговоръ.

— №. 1016. Писато наставлѣние Петру Булюкъбаши, коега шалѣмо Петру Цоди, да доведе петь ребелияша: оборъ кнеза Петка Дулкана, Иову изъ Брестовца и Стояна изъ Новога села, старога кнеза и Здравка Булюкъбашу изъ Еуготине и Добру изъ Звездана — да-и доведе или добримъ или коимъ било начиномъ, и да поучи люде онамо по заповести нашой — .

— №. 1017. Писато писмо Петру Цоди воеводи, како му шалѣмо Петра Булюкъбашу са момцима и са наставлѣниями, да му преда ребелия-

ше у руке коимъ било начиномъ, а после да-и ћемо имъ изъдати међу народъ друге заповести.

8-га №. 1018. Писато Совѣту за ради брата Раицe воеводе покойнога и сина нѣговога, да ако они за добро нађу, да наслѣде братино место, тако ми одобрисмо, да до скупщине ономъ командомъ владаю и кнежиномъ, а од онда како за добро нађемо, да ће се онако совершити; и да Совѣтъ пише онимъ людма у команди нѣовой (нѣговой) да га признаю са своега старешину, Петка, као що су и Раицу, до далѣ наше заповести; да тако нареде у Совѣту.

(Рукописъ №. 2:)

13-га №. 1019. Писато Г. Недоби. Смотри копию.

— №. 1020. Писато Совѣту и послато писмо Конзула изъ Букореща, ако що за добро нађу да одпишу; и послато писмо Живка Константиновића на разсмотрение и како се усовѣтую, онако Живку да одъпишу и по оному да се влада, защо пище изправникъ изъ Чернеца, даоће скела одъ Кладова да се дигне ниже и изъ Влашке стране оће Контромацъ да буде; и послата копия, що смо Недоби писали.

(Рукописъ №. 1:)

— №. 1021. Писато воеводи Живку, да наредбу, коя за скеле на мияну и на контроманацъ (?) како наредба буде по Влашкой, да се неможе противити и да онъ с нашимъ знанѣмъ све може радити, а самъ не, и да покупи све каике по сели око Дунава на едно место, и да пошлѣ и онъ айдуке; да чине Рецепу щету, како и Рецепови нама.

— №. 1022. Писато Совѣту, да смо дали

заповесть Живку у Кладово, да пусти айдуке у ону страну, да затвори путь Реџепу, и до самога града да араю и бию що може.

14-га №. 1023. Писато свимь кнезовомь и кметовомь у нахию Соколску у кнежину Карамарка воеводе, да уступе сви старинци одь земаля и села, коя су Турска била, а да даду дошлякомь све.

(Рукописъ №. 2:)

— №. 1024. Писато воеводи Карамарку, да сазове све кнезове и кметове мало и велико одъ нѣгове кнежине, и предъ свима да прочита писмо, кое е подъ №. 1023. и да им закаже, да сваки старинацъ Турску землю ћедржи, него воевода све дошляцима да подели, и кои би старинацъ мимо ову заповестъ, да га воевода увати и да га овамо пошлѣ у Тополу; и за Нешка Янковића, кои-е Іовану Цвеи кућу запалио, да воевода Нешка увати и дупло кућу да плати Іовану и 50: батина каштиге да прими.

19-га №. 1025. Писато Совѣту и послато писмо Протино из Валѣва и Аџибегово на смотрение, и како за добро нађу да одпишу Аџи-бегу и на потверждение да пошлю; и Проти наставлѣние да сочине, како ће у разговоръ ступити одъ садъ са Аџи-бегом; и послато писмо одъ Голубачке нахие, и кметови, кои Петка нехоћеду за старешину: кое како за добро нађу, нека ове совѣтую, а Петка ненаодим, да се изключи садъ ома.

(Рукописъ №. 1:)

24-га №. 1026. Писато Магистрату Ягодинскому, да ограде џамию за магацинь у Ягодину и да купую ечма, що се више може за паре.

25-га №. 1027. Писато Милою Теодоровићу у Гургусовацъ, да дође кући до идуће суботе и да намъ готи (готови?) потребна по Левчу за проћи тамо и провидѣти несогласия жителя Левачки.

26-га №. 1028. Писато Совѣту, како смо писали Живку у Кладово, како що-е и Совѣтъ писао, да непуща чету у ону страну Влашку, да тера айдуке, но на нашой страни да-и чека, и шалѣмо Совѣту копия (-е) одъ писма Г. Недобина и одъ писма Алипашина и Челебиевендина на провиђение, и писали смо имъ, да негубе времена, но да намъ ома одъговоре, како ћемо с Туркомъ поступати у разъговору: или с писмама, или да се пошлю опетъ депутати. —

— №. 1029. Писато Господину Недоби, Колежкому Совѣтнику у Београдъ за сва дѣла наша, како су окончавали наши депутати у Станболу и довде нища окончали нису, нити се Турци скланяю на миръ, нити на наша прошения; и да онъ яви Росиском Началству, и да насъ совѣтую, како знаду, а нама неостае далѣ нища, но да тражимо покровителя, и да се биемо с Туркомъ (Турцима) до последнѣ каплѣ крови.

29-га №. 1030. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо ребелияше Церноречке: Иову изъ Брестовца и Здравка булюкъбашу изъ Ерготине и старога кнеза Петка изъ Новога села — и Добру изъ Звездана, да-и предерже до скупщине у апсу; шалѣмо имъ и писмо Цодино — на провиђения.

— №. 1031. Писато Марку воеводи Баурићскому и Янку у Магистратцу, да ће намъ на скупщини одъговарати за дѣла нѣова (ньіова), що су они узимали айдуке подъ защиту свою и що су барятара Карамаркова ранили и коня нѣгова — .

Ł архимандриту Спиридону Филиповићу (Ђорђу)



(Рукописъ №. 5:)

17-га №. 1032. Писато Г. Комесіонеру Константин Рости у Букаресту при конзулу Россійскому. Смотри копію.

17-га №. 1033. Писато Г: Недоби. Смотри копію.

(Рукописъ № 1:)

23-га №. 1034. Писато Совѣту, да смо примили новине и писмо, кое е писато Г. Главнокома: Чичагову брагодарность, и да смо разумели, да ће дођи Г. Ł Филиповићъ, да га шалѣмо у Русию, и да ћемо по нѣму сва писма послати и прошения, а по Гаговићу нища нешалѣмо, и да они дођу на уречено место о маломъ Божићу, и да донесу све протокуле потребне и клучеве одъ Совѣта — а да нареде, кои ће онамо сматрати до возъвращения нѣова (нъиова); и да доведу Милоша Сарановца, коега ћемо са скупщине послати на войводство —

## (1813 ГОДИНЕ)

### ЯНУАРІЯ:

(Рукописъ №. 5:)

5-га №. 1035. Писато Г. воиводи Вуици Вулићевићу, да извади руке са свим и да се више иеушта немеша од оне стране Раля, и сва села и землѣ од оне стране Раля да припадну Вулу Илићу, и он више ништа да нетражи, и Вуица у свему да се влада по оному писму и по заповести.

6-га №. 1036. Писато воиводи Вулу и явлѣно све, што му -е дато наново да држи под своіом

командом, то ест сва села и землю до Рала, а више ништа да нетражи, и у свему да се влада по овоме писму и по заповѣсти. —

(Рукописъ №. 1:)

6-га №. 1037. Писато Милошу Сарановцу, да у Цукићево ниуцо недирне, но да му све даде, що-е нѣгово, и да изьзими у Крушевцу у кули, и да се рани до Ђурђева дна — себе да узме 2000 ока вина с комином — а Павлу що-е дато, оно да му жени и деци буде — особито да узна све тамошнѣ обьстоятелство и нама да яви що-е Павле Цукићь сакрио одь насъ, и да прими џебану и проче народнѣ, що има у Цукићевой кући—

— №. 1038. Писато Стояну Чупићу, да смо примили нѣгово писмо и на оно нѣгово одьговорили, да се онь окани онога зла умяшления и да се влада по писму оном, како смо му писали, и да ћемо послати комесию, да имь изьвидимо распре и несогласия, коя имаю међу нѣмь (ньимь) и Мачванима.

(Рукописъ №. 5.)

6-га №. 1039. Писато попу Николи у Шабац, да изађе из Шабца и да иде у свою нурію, и да се окани протопопски дѣла, а све новце, што-е узео од владикине мирие, да врати владики. —

6-га №. 1040. Писато В. славному Суду Народнѣму, да претегну Обрада трговца и да наплате од нѣга дугъ, што-е дужан Живку Шабчанину, како за право нађу.

6-га №. 1041. Писато Луки Лазаревичу, Комендданту Шабачкоме, да заповѣди Николи попу, да изађе из Шабца, и да се остави више дѣ-

ла протопопски и да иде у свою нурію, и све новце, што-е узео од владичине мирие, да врати владики. —

8-га №. 1042. Дато свободно писмо Милићу Марковићу из Богдана Н: Левачке за преступленіе нѣгово, што-е конѣ крадене продаво, коѐ му-е опроштено, и ако би у напредак наново преступіо, да ће свои живот изгубити, а сада за више речено нѣгово преступленіе нико да га незадева. —

8-га №. 1043. Дато исто свободно писмо Янићію Неделковићу, за исто преступленіе, како год и под №. 1042-ом. —

20-га №. 1044. Писато воиводи Лазару Мутаву, Милошу Обреновићу, Милићу Дринчићу и Арсенію Ломи, да пошлю момке за капларе у Чачак, да их екзекцира Г. Капетан Ђурковић, и то воивода Милошъ, да пошлѣ 50 момака, воивода Мутав такођер 50: мом., а друга двоица по 20. момака, да пошлю сви до 5. дана.

Под истом нумеромъ писато воиводам нахіе Ужичке, Николи Карамарковићу, Михаилу Радовићу и Раки Леваицу, да и они свое капларе у Чачак пошлю, да се уче ексекциру. Тако Никола да пошлѣ 12: момака, Михаило 25:, а Рака 25: и то Никола до 8 дана, а други до 10 дана да пошлю свое капларе, и заиру до два месеца да пошлю. —

22-га №. 1045. Писато Магистрату Ягодинскому, да купую ечамъ, на кое послато имъ -е 500 гроша и препоручено, кусуръ што имъ више затреба, да узму од Алексія Дукића, и препоручено да яве, колико су пасуля узели. —

— №. 1046. Дато писмо Тоши Булюк-

баши, да наплати 1500 гроша од свога друства, за похару, што су похарали терговце Турске; и од овога Тоше за исту похару узето-е 1000. гроша. и препоручено-е у овому писму воиводи Вельку, воиводи Милисаву и кнезу Евти, да даду сваку рукопомоћ овому Тоши, да наплати 1500: гроша од ньихови момака, кои су били нѣгово друство, или ако они сами буду узели, а они да му одма именовату суму новаца предаду.

23-га №. 1047. Писато воиводи Милошу Обреновићу, да опреми еднога свога момка к' Михаилу Радовичу, да му однесе писмо, и са едним Михаиловим момком да дотера Видоя из Горобиля к Милошу, а Милош да га пошлѣ у Тополу.

23-га №. 1048. Писато воиводи Михаилу Радовићу за истога Видоя из Горобиля, да га ухвати и да га пошлѣ к Милошу по момку Милошевом и по едним нѣговим момку. —

26-гъ №. 1049. Писато воиводи Вуици Вулићевићу, да задержи и далѣ у апсу Богдана из Крнѣва, кои е похарао жену Стану, сестру воиводе Станоя Главаша, и када му дође од великога Суда сентенція, да обеси именоватога Богдана у Паланци, и у свему да изверши како сентенція показуе. —

27-га №. 1050. Писато иявлѣному Великому Суду за Богдана из Крнѣва, како га е ухватио воивода Вуица и Станое Главашъ, и даму начине сентенцію за сва нѣгова зла дѣла, кою да пошлю воиводи Вуици и Станою, и да им препоруче, да скупе доста народа у неки дан празнични, и када прочитаю народу сентенцію, да га онди у Паланци обѣсе пред народом. —

3-гъ №. 1051. Писато воиводи проти Матеи Алексићу, да намири трговце едне и друге стране, кои су на Сикирић скели трговину водили, и да има добро позорствованѣ по границы, да се неби какова штета учинила. —

4-гъ №. 1052. Писато воиводи Михаилу Радовичу, да побіе хайдуке Радоицу, Чампію, Мушу и Леку, кои су побегли у Турску у аидуке, и да се стара ухватити Видоя из Горобиля, за кога му є и пріе писано. —

4-гъ №. 1053. Писато високославноме Совѣту и явлѣно, како им шалѣмо Ристу Боянића изъ Смедерева, кои е дошао из Ниша пређе две неделѣ у Параћин, и казао се да-е сѣдіо у Смедереву, и да га Вуле добро познае, и препоручено е Совѣту, да призову нѣгове ортаке из Смедерева, кое он покаже, и да их испитаю, да покажу све, что знаду за овога Ристу. —

4-гъ №. 1054. Писато високославном Совѣту и явлѣно, како им шалѣмо писма Г. Главнокомандующаго Чичагова и писмо Г. Архимандрита Филиповича, и препоручено е да и Недоби предаду оба ова писма на прочитаніе, а потом да их пошлю овамо натрагъ, и явлѣно за Алексу Дукића, како-е он одговоріо, да-е ђумрук наплаћивао по тарифи од Бечки трговаца, а за транзито ніе ни знао —

4-гъ №. 1055. Писато воиводи Шиши Петронію, да пошлѣ Єздимира Ђоковича, Божу Ђоковића и Богдана Вукелића, кои су крали конѣ, и сньима да пошлѣ сва три коня, што су украли, и ако кои небуде ухваћен, да се стара да га ухвати и одма да га пошлѣ овамо у Тополу. —

Писато у согласію кнеза Іована, Петра Булюк: Панте писара —

4-гъ №. 1056. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да се и он стара уватити Видоя согласно с Радовићем. —

4-гъ №. 1057. Писато Г. Недоби и явлѣно, да смо нѣгово писмо съ великом радостію примили и разумѣли за побѣду над врагами вѣре православне, за кое смо Благодареніе Творцу всевишнѣму чинили, и нѣму благодаримо, што е насъ о таковим срећнима поступцима воинства Російского извѣстіо, и явлѣно му, како шалѣмо писмо Г. Чичагова и Архимандрита Филиповича у Совѣт, и он да изволи примити од Г: Совѣтника на прочитаніе. —

4-гъ №. 1058. Писато воиводи Вулу Илићу и одговорено, да недаду Кубрешчани нѣговима людма да сѣку ньиову планину за свою потребу. —

4-гъ №. 1059. Дата квита Ристи Куріеру, да смо примили од нѣга хиляду и триста гроша, что су Г: Совѣтници послали на мѣсто они новаца, кои су овди дати момцима Катићевима —

10-га №. 1060. Писато воиводи Чолак-Анти, да врати Луки и Милисаву 11 говеди, 20: коза, едну кобилу съ ждребетом, едне мале пушке, што им е узео за делбу, будући да-е одѣлѣнога шибао, а другима по 50 и 150 батина ударіо, и то су кметови осведочили да-е тако било. — Писато у согласію съ кнезом Іованом Маринковичем.

10-га №. 1061. Писато воиводи Милошу у Гружи, да призове дужника Неделькова из Липовца, што му-е остао дужан 24: гр. од брашна, и како за право нађе да их намири. —

12-га №. 1062. Писато воиводи Ђоки Протићу, да смо примили Петра Милосавлѣвича аидука и лопова из села Церове, кога е он по момцима нѣговима послао. —

12-га №. 1063. Писато Магистрату Ягодинскому, да пошлю девоику, коя се-е два пута просила и кою, е трећи пут біо испросіо Арсеніе за свога сина Живана, и она нехотѣла поћи, и ову девоику послао е Илія Баряктарович Господару у Тополу, она дошла до Ягодине и далѣ нехотѣла ићи. —

12-га №. 1064. Писато Магистрату Ягодинскому, да пошлю девоику Цвету, кћер Кривошину, и съ ньоме да пошлю сина Кривошина и обое да дођу у Тополу. —

14-га 1065. Писато воиводи Ілій Баряктаровичу, да набави коля и прућа, и да се стара, да шанац оправи и утверди како наиболѣ може, и явлѣно му, да смо писали воиводи Милій Здравковичу, да му помогне съ Ресавцима извући грађу; и явлѣно му, да смо писали воиводи Здравку, да и он Топоняк оправля, и Илія Баряктаровичь да му даде сваку рукопомоћ; и препоручено му, да набави заире доста од десетка у шанацъ, и да поправи куће и бурделѣ, што-е изгорело и покварило се. —

14-га №. 1066. Писато воиводам Янку Поповичу, Павлу Матеићу, Петру Ђорђевичу и кнезу Милићу, да се и они (постараю) коля и прућа набавити, и да скаки свое мѣсто у шанцу попраляю и утврђую, како наиболѣ могу, и да навуку заире колико више могу, и у свему да се владаю, како им воивода Илія Баряктарович заповеди — .

14-га №. 1067. Писато воиводи Здравку Крушевачком, да се стара да потверди шанац како наиболѢ може, и да иште сваку рукопомоћ од воиводе Иліе Барякторовича, и да набави заире у шанац што више може од десетка. —

14-га №. 1608. Писато воиводи Милою Теодоровичу, да остави на мѣсто нѣгово еднога човека, кои ће солдате екзерцирати, а он да иде у Гургусовац, да настои да се све лепо по шанцу оправи и утверди, и прочима воиводама онога мѣста да заповѣди, да точно изполняваю заповѣсти, и да се добро чува, да се неби каква превара учинила, и заире да навуче у град што више може од десетка — и воиске доста да држи.

14-га №. 1069. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да потаино пронађе еднога човека поузданога, кои би могао провести другога човека у Црну Гору, ако другога наћи неможе, а он да нареди Симу Ковача и да провиди, може ли се у Црну Гору проћи, и за еве што скоріе да нам одговори. —

14-га №. 1070. Писато воиводи Маринку Пиротскоме, да скупи бећара што више може из Влашке и Турске стране, а из наше державе да некупи бећаре или какове кућевне люде, и што годи ново чуе, да нам одма обяви. —

14-га №. 1071. Писато воиводи Милій Здравковићу, да опреми 20: кола и педесет люди у Делиград воиводи Іліи Барякторовичу, да му помажу опремати шанацъ. —

14-га №. 1072. Писато Алексію Дукићу, да дође на заповѣсть. —

14-га №. 1073. Писато воиводи Цоди Петру и явлѣно, да смо разумели за новине што нам пише, и препоручено му, да се стара шанац укрепляватии тврдити, воиске подоста да держи и заире у шанац да навуче — и явлѣно му, да смо од оны люди, кое е послао у Београд зауставили само Іована из Брестовца, а друге смо све послали свакога своеи кућии, и кнеза смо одпустили; и препоручено му, да се добро съ людма обходи, и да их непсуе онако грубо, како смо разумѣли, а кривца свободно да кащигуе.

15-га №. 1074. Писато воиводи Милошу Сарановцу и явлѣно му, да смо нѣгово писмо примили, и разумели како за волове и овце буглучке, тако и за десетак вински, што-е више нашао, и препоручено му, да скупи кметове, да покажу есу ли те овце вилаетске, или нису, и ако се осведочи, да су вилаетске, онда можете 'и одузети, иначе не, и вински десетак, што-е више нашао и друго, што-е приказано, да прода, и новце у касу народню да пошлѣ, и да испита кметове, ели Цукић имао свога собственога вина, што-е куповао за себе, и за све друго да испита, што-е вилаетско, што-лі-е нѣгово, и да нам яви, како се осведочи, и да закаже Арнаутима, да-е од нас Беса (вера) тверда, само они да покажу, имаюли тверду Бесу и обѣщаваю ли да ћеду мирни бити; и явлѣно му за звоно, да сада тому време ніе, будући да на границы иошт ништа извѣстно незна се, а да ћесе съ временом начинити.

15-га №. 1075. Писато в: славном Совѣту и явлѣно им, како шалѣмо писмо воиводе Петра Цоде, писмо Иліе Барякторовича, писмо Милоша Сарановца, писмо Г. Янићія, што су му Турски посланицы послали, кои су у Делиград доходили, и писмо Живана Цукића и

Иліе Стошића, из коих писама разумѣћеду што нам пишу, и да испитаю Цукића по писму Милошевом, да им покаже рачун, куда су му новци од волова беглучки, и да наплате све, и за овце да га испитаю и за све друго — и явлѣно им како смо препоручили свима воиводама, да шанчеве поправляю и укрепляваю, и препоручено им, да се и они за сваки случаи стараю и да расуждаваю —

15-га №. 1076. Писато Высоко Славноме Совѣту, и явлѣно како им шалѣмо атестатъ Николе Ѳеодоровича, и препоручено им, да промисле, треба ли му дати атестат, и на какову руку треба да му се даде, и ако му начну давати, они наипре од нѣга да ишту писмено да им даде, како-е он с нама у свему задоволян. —

15-га №. 1077. Писато воиводи Милою Тодоровићу, да призове Филипа Дмитровича, и да наплати од нѣга сав трошак и сву штету Павлу, кога-е он био и пребіяо. —

16-га № 1078. Писато В. С. Совѣту, како им шалѣмо атестатъ Николе Ѳеодоровича, о ком како благоразсуде да уреде. —

16-га №. 1079. Писато В. С. Совѣту, како им шалѣмо мерице за добоше на два коня, и на ове конѣ по возвращенію да натоваре шалитре, да се на барутане донесе, и препоручено им, да опреме еднога капетана из Београда, да дође у Тополу за неки данъ —

16-га №. 1080. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да пошлѣ маисторе Осаћане чисте неделѣ великог поста. —

16-га №. 1081. Писато воиводи Кара Марку Васићу исто как и под №. 1080. —

18-га №. 1082. Писато В. Славному Совѣту, како ми неодобравамо, да се пошлѣ писмо Г. Стефану Живковичу, и да ми нећемо више Турцима писати, но нашему Покровителю, кому смо и до сада писали —

18-га №. 1083. Писато воиводи Живку Константиновичу, да се од Господара и од Совѣта писмо послати неможе Гици аранбаши, но он да се завѣри и за Господара и за Совѣт, да му нећемо ништа учинити, ако своевольно дође, и да му Живко покаже ово писмо, што му пишемо—

18-га №. 1084. Писато потаино воиводи Живку Константиновичу, да се стара премамити Гицу аранбашу на вѣру да дође, и када му дође, онда да нам обяви. —

18-га №. 1085. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо разумѣли за новине, што нам явля, и препоручено му, да добро мотри на Турке, да се неби какова превара учинила, и што ново прочуе, да нам одма яви, и бећара да купи что више може. —

18-га №. 1086. Писато воиводи Цоди, да смо разумѣли за новине, что нам пише, и препоручено му, да се стара и у напредак непріятельска намѣренія дознати, и что чуе, да нам яви, и препоручено му да се добро у свему тверди и спрема. —

18-га №. 1087. Писато воиводи Здравку, да се стара опремати шанац и тверди се што болѣ може у свему, а што чуе, да нам одма яви. —

18-га №. 1088. Писато воиводи Милою Θеодоровичу, да иде у Гургусовацъ, да настои, да се шанац оправля, и у свему што болѣ може да се спрема, и што ново чуе, да яви. —

18-га №. 1089. Писато воиводи Іліи Барјактаровичу, да наложи воиводама Гургусовачкима, да у напредак незадержавају Турске посланике, и да се стара укрепљавати шанац и у свему спремати се, что болѣ може, и что ново чуе да нам одма яви. —

18-га №. 1090. Писато В. Славном Совѣту, како смо сва писма натраг послата примили, и за Турчина и новце, како су за добро нашли, онако и да буде, и одобрено-е нъиово мнѣніе, да се заире доста у шанац намелѣ, и они да разпишу свуда, и явлѣно, како им шалѣмо писмо воиводе Велка и Иліе Барјактаровича, и ако за добро нађу, да пошлю барута у Шабац и у Кладово —

19-га №. 1091. Писато Совѣту и послата писма Турска из Ниша на провиђенѣ, и да начине одговоръ. —

20-га №. 1092. Писато Магистрату Ягодинскому за Іована Левчанина, да призову Жупанце, и да им кажу, да одступе од старине Іовановe, и да даду Іовану съ колико може живити, а друго дошляцима. —

21-га №. 1093. Писато воиводи Иліи Стошићу, да се стара екзерцирати солдате, и да му се кнез из апса іошт одпустити неможе; да призове к себи люде свое из Кладова —

21-га №. 1094. Писато воиводи Антонію Плякићу, да се явля, када му буде од потребе за цебану и пр. да му се донесе, а он да раздае кому треба, и препоручено му, како запости, да иде у Крушевац, да вчи момке за Цукићеву похару, што су га похарали, и када се пронађе, да нам яви. —

21гъ №. 1095. Писато Магистрату Параћинскому, да призову Стоянку жену, сестру Стоиче, папуціе из Београда, и да іои даду облигацію, што ће им Петаръ Спасоевич показати, и да іои кажу, да око Ђурђева дана дође овамо у Тополу, да іои се дуг наплати. —

23-гъ №. 1096. Пасато воиводи Илій Барялктаровичу, како ће се преселити Дукић из Параћина у Делиград, да држи ђумрук у нђговом аяну, и он да му дае сваку рукопомоћ, и да се у свему владаю по заповести. —

23-гъ №. 1097. Писато воиводи Вуици Вулићевићу, како смо допустили Ливадичанима да пређу у Орашћ и да онъ съ нњима разполаже. —

23-гъ №. 1098. Писато воиводи Янку Поповићу, да допусти Ливадичанима, да пређу у Орашћ, и да их неби никто задевао. —

23-гъ №. 1099. Писато Магистрату Ужичкому, да призову єднога Неимара, и да му наложе, да све проче Неимаре сазове, и да дођу са свом преправом у Тополу. —

23-гъ №. 1100. Писато Николи Карамарковичу и явлћно му, како иде к нћму Владике Црногорскогъ Синовац, и препоручено му, да нађе људе, кои ће га испратити у Црну Гору. —

23-гъ №. 1101. Писато воиводи Шиши Петронію, ако има што тражити од Дрмонћ и терати га, да иде у Совћт, да га тужи; а онъ се находи у апсу. —

23-гъ №. 1103. Писато воиводи Милою Өеодоровичу трећи пут, да иде у Гургусо-

вацъ, ако небуде отишао, и да се стара укреплявати шанацъ, и да се у свему влада како му-е писато. —

23-гъ №. 1104. Писато Г. Добрићу, да сада време непозволява держати общу касу терговачку, и да се веће тога окани. —

23-гъ №. 1102. Писато В. С. Совѣту, како смо примили наша писма, коя су натрагъ послали, и копию попу Мики преписали и послали, и явлѣно им, како смо наредили, да се само на едном мѣсту у државн нашой, у Делиграду ђумрук држи, и тамо смо Дукића послали, и препоручено им, да Дрмоню нипошто из апса непуштаю и проча. —

23-гъ №. 1105. Писато Стояну Чупићу, воиводи, да се у напредак болѣ влада, и да добро мотри, да се неби люди по границн съ Турцима састаяли и што у Турску давали, или из Турске што примали. —

24-гъ №. 1106. Писато Г. Митрополиту Черногорскоме и явлѣно му, како му иде Синовац, воивода Станко, и препоручено му, ако Турци на насъ пођу, а он да се покаже Арнаутима противан, да неби могли сви на насъ поћи —

24-гъ №. 1107. Писато воиводи Радовану Грбовићу, да иде у село Поповиће, да увати Богдана Вукетића и да га пошлѣ овамо у Тополу. —

24-гъ №. 1108. Писато Милисаву Црноречкому, да ували убилца Стояна и да га пред народомъ обѣси; ако ли га уватити неможе, а он да га убіе, и онако мертва пред народом да га обеси, но пріе народу да писмо наше прочита. —

**24-гъ №. 1109.** Писато Магистрату Ужичкому, да пошлю еднога човека у нахію Соколску у Рачу, да извиду баштину Радована изъ Раче, кога ми к ньима шалѣмо. —

**24-гъ №. 1110.** Писато воиводи Маринку Пиротскоме, да смо разумѣли за новине, что нам явля, и явлѣно му, да смо заповѣдили Милисаву Црноречкому, да му даде едан салашъ кукуруза —

**24-гъ №. 1111.** Писато Шиши Петронію, како смо примили андуке, Єздимира Ђоковића и Божу Ђоковича, и три коня, што нам-е послао.

**24-гъ №. 1112.** Писато Живку Константиновичу воиводи, како смо писали у Совѣт, да му пошлю џебане, и препоручено му, да сву заиру од десетка у град снесе, и шанац да тверди —

**24-гъ №. 1113.** Писато воиводи Милошу Обреновићу, да пошлѣ свога момка Михаилу Радовићу, да увате Видоя из села Рупелѣва я мертва я жива. —

**24-гъ №. 1114.** Писато Совѣту и явлѣно, како имъ шалѣмо писма воиводе Маринка Пиротскога, из коих ћеду разумѣти за новине, что нам пише, и препоручено им, да пошлю џебане воиводи Живку у Кладово, и да му препоруче, да заиру сву од десетка снесе у град, и воиске прилично да держи.

**24-гъ №. 1115.** Писато воиводи Михаилу Радовићу, да иде съ момкомъ Милошевим у село Рупелѣво, да ухвати Видоя жива или мертва.

**26-га №. 1116.** Писато воиводи Антонію Плякићу, да отреди люди од кнежине Трстеничке съ колима и са секирама, да иду Здравку воиводи, да му помажу Тополякъ опраляти, и препоручено му, да закаже капетану Симићу и воиводи Анти, да и они пошлю помоћи Здравку, да се Тополяк оправля. —

**26-га №. 1117.** Писато Капетану Симићу и воиводи Анти, да пошлю люди, колико-е потребно са колима и сикирама, да иду Здравку воиводи, да му помажу Тополяк оправляти —

**26-га №. 1118.** Писато Илій Барякторовичу и кнезу Ђуки и явлѣно имъ, како смо писали капетану Симићу и воиводи Анти, да пошлю помоћи Здравку, да му помажу Тополяк оправляти, и препоручено им, ако би Здравко іошт помоћи потребовао, да и они помажу и да му буду мукает; и они да се стараю Делиград прочистити и твердити; колико сваке џебане имаю, да нам яве, и колико топова свега имаю, да яве —

**26-га №. 1119.** Писато Магистрату Ягодинскоме и явлѣно имъ, како смо примили ечам и пасуль, что су нам послали, и препоручено им, да и (у) напредак купую и ечам и пасуль, и ако им новаца нестане, да се яве. —

**26-га №. 1120.** Писато В. Слав. Совѣту, како смо разумѣли да-е Юговић побегао у Немачку; и разумѣли смо, да ће доћи к' нама Ѳеодоровић, и ми ћемо се знати съ њиме разговарати се; и что намъ пишу за аидуке Рецепове, явлѣно имъ, да смо ми воиводи Живку писали, да се он добро чува како аидука, тако и друге какове преваре; а када осети, да му треба помоћи, да нам яви, да му се пошлѣ; и явлѣно им, како

смо разумѣли, что намъ пишу за Добрића и Орловића; тако препоручено имъ, да онако буде, како су они за добро нашли; и за проче злоумишлѣне люде, нека наредбу учине како знаду, а Добрића да недираю до нашега разположенія; и явлѣно им, како смо по налогу њиовом свуда по граници наредбу учинили —

27-га №. 1121. Писато Г. Недоби, како смо нѣгово писмо примили и разумѣли што нам пише за Ѳеодоровича, за кое смо ми Совѣту и препоручили, да се о оному стара, и явлѣно му за обстоятелства наша —

27-га №. 1122. Писато Совѣту, и препоручено, да извиде рачун между Ѳеодоровичем и Релићем, и да им пресуде како за право нађу, и да зову Недобу, да и онъ буде у присудствію, и да се яви Г. Младену, да наплати коня Ѳеодоровичу, што су му узели, и ако би почели атестатъ давати Ѳеодоровичу, да му даду на овай начинъ, како се -е онъ поштено код насъ владао и мисмо съ њиме задоволни, тако исто да узму одъ нѣга свидѣтелство, како-е онъ съ нама біо задоволян, и како ние никакву обиду одъ насъ терпіо. —

27-га №. 1123. Писато воиводи Антонію Богићевићу, да смо разумѣли за новине, что нам пише и препоручено му, да пошлѣ что скоріе еднога човека у Травник, да дознае Турска намѣренія, и что се дозна, да нам яви одма: и препоручено му, да преселява Сербе Прекодринце из Босне, кои дођу съ кућама, а да недира нити у Турке, нити у какови малъ Турски до наше заповѣсти, и шанацъ што скоріе да укреплява и да гради, и за џебану да пише у Совѣт, да му се пошлѣ, колико му треба.

27-га №. 1124. Писато Г. Недоби, и явлѣно му, како шалѣмо едно писмо воиводе Антонія Лозничкога, из кога ће разумети, что нам за новине од Босне пише, и препоручено му, да насъ у заборавности неостави, но да пише кому знаде. —

27-га №. 1125. Писато воиводи Николи Карамарковичу и препоручено му, да онога човека, кои-е к нѣму отишао, сигурно у лепо време опреми да иде куда надлежи, и писма, коя смо му пріе послали, да их у Црну Гору опреми, и будући да их іошт ніе послао, тако да ’и сада по овому истому човеку опреми; и явилисмо му, да смо разумѣли что нам пише за воиводу Михаила Радовича, и ми смо му препоручили, да се у напредак болѣ влада, а за новине что нам явля, да се Турци спремаю, а незна се хоћеду ли на насъ или на Дробняк, зато му-е препоручено, да се он добро спрема, да буде на сваки случаи готов, а за новине что разбере, да нам яви. —

27-га №. 1126. Писато Совѣту и явлѣно, да смо њиово писмо примили и разумѣли что намъ пишу да ми пишемо, да иде кнез Євта и Г Милое Теодоровић съ воиском у Гургусовац; на кое одговорено имъ, да смо ми већ три пута Милою писали, да иде у Гургусовац, и он нам ніе ни на едно писмо одговоріо, а све-е код куће біо; и явлѣно им за Илію Стошића, да смо му писали, да буде спреман, и на другу заповѣст да иде съ войском у Кладово — за заиру что су писали, да се из Влашке купуе, одговорено имъ, да би болѣ и нуждніе било, да се десетакъ Тимочки съвуче у Гургусовац, а воиводама да се за садержанѣ њиово остави, тако савъ десетак Црноречки да се съвуче у Неготину и у Вражогрнце, а проче све да се унутра задержава, а кад би узтребало, може се лако пренети; и препоруче-

но имъ, ако за добро нађу, да пишу воиводама, да сваки свои десетак сноси, а между тимъ и нама да яве, да и ми разпишемо; и явлѣно имъ, како им шалѣмо копію писма воиводе Антонія Богиђевића Лозничкога, из кое разумеђеду, что нам пише за новине из Босне, и явлѣно им, да смо и Г. Недоби такођер послали оно исто писмо, что нам-е воивода Антоніе Богиђевић послао, да и он разумѣ и да пише кому знаде. —

27-га №. 1127. Писато воиводи Михаилу Радовичу и явлѣно му, како смо разумѣли, да он ніе прошедше наше налоге извершіо, и последну нашу и Совѣтску заповѣсть ніе изполніо, да навуче како заире у град, тако и све друге преправе воене; на кое препоручено му-е, да се у напредак болѣ влада и точніе заповѣсти наше да извершуе, и што ніе уредіо, да одма уреди, и да нам неби дошла више тужба на нѣга, да заповѣсти неизполнява, и препоручено му, да ухвати Видоя из села Рупелѣва я жива я мертва. —

28-га №. 1128. Писато воиводи Милосаву Црноречкому, да наплати Таши булюкбаши 240 гроша за аидуке Милоика и Раика, кое-е он пріе оплячкао, и да истому Таши наплати 480: гро. за айдуке Младена, Іона, Стоика и Пауна, кои се сада код нѣга находе, и то се сада наплаћуе за ону похару, што су именовати аидуци у Турскои страни пређе учинили, и то ако неби наплатіо, да зна да ће под одговор доћи. —

28-га №. 1129. Писато воиводи Вулу Илићу, да небаца плотоне съ људма, кои се екзерцирају, до наше заповѣсти. —

28-га №. 1130. Писато воиводи Радовану Грбовичу, да смо примили апсенике, Богдана

Вукотића и Ивана Томовића, кое-е нам послао. —

28-га №. 1131. Писато воиводи Марку Костичу и явлѣно, да смо разумѣли за новине, что нам явля, и препоручено му, да сав десетак у шанацъ свуче, и шанац да тврди, и воиске подоста да држи, и да разбира и у напредак за новине и да нам явля что чуе —

28-га №. 1132. Писато Совѣту и явлѣно имъ, како имъ шалѣмо писмо воиводе Грбовича и писмо воиводе Петронія Шише, и Магистрата Валѣвскога, из коих писама ризумеђеду за лопове, Єздимира Ђоковича и Божу Ђоковича из Старовлашке, и за Ивана Томовича, из нахіе Валѣвске, из села Лактовића, какова су зла дѣла и похаре учинили, и како за право нађу, да им пресуде, и пресуђенѣ да намъ пошлю. Особито препоручено им-е, да пишу воиводи Грбовићу и кнезу Аксентію, и онниће им за сва злочинія именоватога Ивана показати, кое и нѣму да пресуде, и да му пресуђенѣ к' нама у Тополу пошлю, и мићемо га послати, да се у ономе мѣсту казни, гди-е преступіо; и явлѣно им, како им шалѣмо копію писма воиводе Марка Костића, да разумѣду за новине что нам пише, а писмо му писали, да шанацъ укрепљава и воиске подоста да држи — а и Недоби такођеръ послали смо оно исто Марково писмо —

28-га №. 1133. Писато Г. Недоби и явлѣно му, како му шалѣмо писмо Марка Костића воиводе, из кога ће разумѣти што намъ пише за новине из преко Дрине. —

28-га №. 1134. Писато Г. Юговићу у Земун, да яви, зашто-е отишао таино ноћу из Београда у Земунъ. —

2-га №. 1135. Писато Совѣту и явлѣно, како иде к нъима Петроніе Шиша, да свои дугъ од Дрмонѣ, кои се у апсу находи, наплати, и да пошлю присужденія за коньокрадице, како им -е препоручено —

2-га №. 1136. Писато Магистрату Ягодинскому за Ђорђа, кои-е неотице из пушке убіо Милисавлѣво дете, из села Рековца, Нахіе Ягодинске, да Ђорђе Милисаву наплати оним истим начи*номъ*, како му Милисав зактева, а после да га пусте из апса —

3-га №. 1137. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо сва писма натрагъ, что су намъ послали, и явлѣно имъ, да ћемо ми писати воиводи Раки Леваицу, да иде у Београд у суд, и да поведе момке свое, на кое е тужба у Београду у суду предата; за апсенике что су нам писали, явлѣно им, да апсенике держе подуго у апсу, и после да их на шибу мету. —

3-га №. 1138. Писато воиводи Раки Леваицу, да иде съ момцима своима у Београд у суд, на кое е тужба у Београду у великому Суду предата.

3-га №. 1139. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да се ниочему судити неможе, нити се наплатити може, што-е било пріе наше краине, будући да-е еданпутъ речено, да се ниочем несуди, што-е било за Турака; зато се и нѣговому кнезу судити неможе, што му се е пређе наше краине догодило.

3-га №. 1140. Писато воиводи Антонію Плякићу и препоручено му, да допусти Іовану и Іоксиму, да помажу маистору Симеону правити мерице за добоше. —

3-га №. 1141. Писато Совѣту и явлѣно имъ, како имъ шалѣмо едно Турско писмо из Ниша, на кое да они начине одговоръ, и да пошлю нама на потвержденіе, и препоручено им, да пошлю Живку воиводи у Кладово џебане, ако небуду послали. —

4-га №. 1142. Писато воиводи Чолак Анти и капетану Симиђу, да пошлю помоћи, људи и кола Здравку воиводи, да му помажу Тополяк оправляти, и да иде сам капетанъ Симиђ съ людма —

4-га №. 1143. Писато воиводи Живку Кладовскому и явлѣно му, како нам е Али-паша и Ефенди Челеби писао за Фортуну, и препоручено, да оно дѣло у напред под камен закопа, да се далѣ нечуе, и писмо од Ђорђа Булюкбаше да узме, што-е узео и дѣло совершіо, и да га пошлѣ овамо у Тополу. —

4-га №. 1144. Писато воиводи Ілій Барякторовиђу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли что нам пише, и явлѣно му, да ће му се на оно Турско писмо одговоръ послати, и препоручено му, када Делиград оправи, да иде к Здравку воиводи, да му помажу Тополяк оправляти. —

(№-е 1145. нема у протоколу)

5-га 1146. Писато Совѣту и явлѣно, како смо разумѣли за новине что нам пишу, и за расположеніе, да се по 100: ока заире на воиника самелѣ разумѣли смо, и тако смо учинили наредбу; и препоручено им, ако за добро нађу, да се снесе десетак сав Црноречки у Неготин, и да извуку два велика топа из Пореча овамо на суво; и ако буде потребно, да пошлю два мала топа у Пореч, на мѣсто они велики. —

5-га №. 1147. Писато воиводи Милою Теоровићу, како смо разумѣли за новине, что нам-е явіо, и препоручено му, да люде Белоградчичке, кои су под нашу стражу прешли, добро чува, да се неби никои ни наиманя штета учинила, и съ яслама новима да утврди дуваръ на граду, и Стояну, стрицу Мите Пиротскога да даде пасошъ, да дође у Београд, да тражи свою похару, ако ли Стоян оваи седи у Турскои страни, да му неда, и препоручено му да се по заповѣсти влада. —

5-га №. 1148. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо воиводе Велька и Мула Паше из Видина, да разумѣду за новине, что пишу, и Недоби да яве, и мисмо све одговорили, и за свашто наредбу учинили. —

5-га №. 1149. Писато воиводи Антонію Пլякићу, како смо примили нѣгово писмо и да ніе Цукићеву похару нашао, и за кнеза Нешу и Момира и кнеза Максима и за браћу Цукићеву что пише разумѣли смо, за кое учивићемо наредбу. —

5-га №. 1150. Писато воиводи Вельку Петровичу, да смо разумѣли за новине что нам явля од Влашке и Турске стране, и да ми чинимо разположеніе за све, и препоручено му, да очита копію, кою му шалѣмо на Мула пашу, пред Мулапашиним човеком да очита онди у Неготини, и да яви лепо за све што-е писато. —

6-га №. 1151. Писато Ілій Барякторовичу, да опреми писмо у Нишъ, кое се шалѣ, и препоручено му, да разбира за новине из Турске стране, и что дозна да яви. —

6-га №. 1152. Писато кнезу Ђуки, да се воивода Милисав Црнoречки поврати у Баню на свою команду, гді-е и пріе сѣдіо. —

6-га №. 1153. Писато воиводи Анти Симоновићу и капетану Ђорђу Симићу и свима воиводама Крушевачкима, да одпущаю люде из Пазарске нахіе, из Ибра и Іошанице, да иду своима Старешинама и тамо да слушаю. —

6-га №. 1154. Писато воиводи Здравку, да шалѣ люде у Турску страну, да разбираю за новине, и что се дозна да нам яви —

6-га №. 1155. Писато Томи Милиновичу, Пушколею, да начини едан кунбусъ као что -е онаи у Г: Якова, само да буде съ чеперка дужи — v. 1406

6-га №. 1156. Писато воиводи Живку Константиновичу, како смо нѣгово писмо примили и разумѣли за новине что намъ пише, и препоручено му, како ће солдате екзерцирати, и како ћемо му помоћи послати када буде нуждно, и препоручено му, да се стара аранбашу Гицу Рецепова предати, и да пошлѣ ђулета у Пореч, коя се немогу на нѣгове топове ударити и топовска парчета, и што што ново чуе да нам яви, и явлѣно му, како смо у Совѣт писали, да му пошлю цабане —

6-га №. 1157. Писато Совѣту, како смо примили копію одговоръ на Турско писмо, кое-смо одобрили и послали у Нишъ, и што нам пишу, да Стошић иде съ воиском у Кладово у помоћ, одговорили смо, да смо ми Стошићу писали, да он буде свагда сасвим готов, и када се промѣне обстоятелства, онда ћемо му писати и онће одма отићи, и писали смо кнезу Ђуки, да поврати Милисава у Баню на свое преждне мѣсто, и онди да се тврди, а никуда да неиде на другу страну, и рѣшеніе и сентенцію Суда Великога примили смо, и писма Чичаговлѣва, и копію, и разумѣли смо, да -е оно копія била, кою су они од Груевића тражили, и явлѣно им, како смо препоручили Живку

у Кладово, да пошлѣ сва она ђулета, коя се на оне топове ударити немогу, и парчета топовска — све да пошлѣ у Пореч, код воиводе Іове, а он да пошлѣ у Совѣтъ, да се прелie и маня ђулета да се начине. —

6-га №. 1158. Писато Магистрату Крагуевачкоме, да задерже сто седамдесет и петъ гроша беħара, кои -е умрео у Крагуевцу, и нie имао никакога сродника, да их задерже у каси, и ако се кто појави од нѣгови сродника, да му се даде, ако се непояви, да узме у кассу; и препоручено им за жену почившега Янка, коя се тера са братом Янковим, да их испитаю и како за право нађу, нека им пресуди и нек се соверши.

6-га №. 1159. Писато кнезу Момиру, да се у напредак болѣ влада, и да слуша свога воиводу, а да му се непротиви, и да нечини коекакве плетке и несогласia, и ако се овога неокани, да ħеду се друге мѣре против нѣга узети.

6-га №. 1160. Писато кнезу Нешку Прокупачком као и под №. 1159-том.

9-га №. 1161. Писато Совѣту, да начине мундиръ на добошаре и да нам пошлю два добошара —

9-га №. 1162. Писато Г: Луки Лазаревичу и препоручено му, да надгледа границу од Саве уз Дрину до Лознице и Лозницу, и явлѣно му, како смо га поставили Комендантом над свима воиводама на нѣговом краю, да он съ нњима управля, на кое даħе му се потверждениe писмено, када се воина отвори, и препоручено му за дошляке, гди се кои нашао онди и нека сѣди, и чине сав кулук народни како год и староседеоци, а на

воиску када се пође, они ћеду сваки код свог воиводе воевати. —

9-га №. 1163. Писато воиводи Стояну Чупићу, да призна Г. Луку Лазаревича за свога комендапта и да слуша нѣга, што му заповѣди и да живи съ ньиме у любови, а да му се непротиви — и препоручено му за дошляке, гди се кои нашао, онди и нека сѣди, и да чини сваки кулук, како год и старинци, народу, а када буде воина, да воюю сваки код свога воиводе —

9-га №. 1164. Писато воиводи Антонію Богићевићу, да призна Г: Луку Лазаревича Коменданта за свога старешину, кои ће съ ньиме у време воине управляти, и он да съ ньиме живи у любови и у слоги да буде, и да га слуша у свему, што му заповеди. —

9-га №. 1165. Писато воиводи Сими Прекодринскому и кнезу Івану, и явлѣно им, како смо писали Г. Луки Лазаревичу Коменданту, да сви дошляци онди пребуду, гди се кои и застао, то ест Прекодринци нѣгови люди, и да чине сав кулук народньи, што и старинци чине, а кад буде време воеваню, они ће сви к нѣму доћи, тако да их он неби ништа задевао, а в прочему писано му како год и под №. 1164-том.

9-га №. 1166. Писато Янку Поцерцу како год и под №. 1164-том.

9-га №. 1167. Писато Совѣту, како смо ми писали Г. Архимандриту Хаџи-Мелентію, да намире попове, Янка и Ристу као што смо му писали; ако их намирити неби хотѣо, да га призову и да га суоче съ поповима, и шта довнаду, да нам яве. —

9-га №. 1168. Писато воиводи Илій Стошићу, да се несумня ништа за кнеза Іована, и он се без нашега зная, из апса изпустити несме, и препоручено му, да буде готовъ са свима нотребама военима, и како му дође заповѣст, да иде у Кладово, онога минута да пође, и воиска да екзерцира —

10-га №. 1169. Писато Совѣту, како смо разумѣли да су и они за добро нашли, да се Црноречки десетак у Неготин снесе, на кое препоручено имъ, да разпишу на воиводе Црноречке понаособ, да сваки свои десетак раздѣли на три еднаке части, од коих едну да остави себи за содержаніе, другу да снесе у шанац свои, а трећу да однесе у Неготин, и када разпишу да и нама яве, да и ми разпишемо — и явлѣно имъ за писмо жене Милошеве из Земуна и за топове Поречке, како су они за добро нашли, онако исто и ми за добро налазимо, да се на писмо ништа неодговара у Земун, а топови ако се извући немогу, а они нека стое у Поречу — и разузумѣли смо за случаи, како су Немачки Солдати нашега човека рапили на води у чамцу, за кое препоручено им, да пишу на Обер-команду, зашто они нам толика безчестіа чине и нападеніа, када ми тому никакав узрок дали нисмо, и што одговоре да нам яве; и писато, како смо разумѣли, да су они предали Г. Недоби писма Вельково и Мула-пашина, и Недоба одговоріо, да смо ми добро съ Мула-пашом поступили, и тако валя да поступамо, то ест ласкаво обѣщавати му пріятелство, а до другога обстоятелства недавати му воиску у помоћ — явлѣно им, како им шалѣмо писмо Г. Луке Лазаревића, из кога ћеду разумѣти за новине, что нам пише од Босне, и писалисмо Г. Луки, да надгледа границу од Саве уз Дрину до Лознице и Лозницу, и да управля

са свима воиводама онога края уз Дрину — и явлѣно им, како смо писали Г. Луки за дошляке, гди се кои застао, онди и нека сѣди, и кулук народньи око шанчева и прочека (прочега), да чине како год и старинци, и овако смо писали и свима воиводама онога края за дошляке, особито писалисмо воив. Сими Прекодринскоме и кнезу Івану да смо писали Г: Луки и воиводама онога края, за дошляке, гди се кои застао онди и нека сѣди, и кулук народньи око шанчева чини као и старинци, а када буде време воеваню, онда ћеду сви съ ньиме на едном мѣсту у гомили воевати — и явлѣно им, да смо писали и воиводи Стояну Чупићу, да све оне лађе и чунове на оном истом мѣсту сокранява, као што-е комессіа наредила, да неби Прекодрински люди, ишли у Турску страну и да неби коешта Турцима доказивали. — И явлѣно им, како смо примили сва писма, коя су нам натрагъ послали на сокраненіе —

10-га №. 1170. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писма воиводе Николе Карамарковича и Раке Леванца, из коих ће разумѣти, како пишу за кнеза Василія, да-е он неку ребелію чиніо и кметове подбунюе, да тужбе предаю на воиводе, на кое препоручено имъ, да суоче кметове съ воиводом Раком и кнеза Василія, и за све како се дозна и осведочи (да) нам обяве. —

11-га №. 1171. Писато воиводи Павлу Матеићу, да смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за новине и за разположеніе са солдатима, и препоручено му, да овако и у напредак разположеніе чини, и да се спреми са свима потребама на воину и солдате да екзерцира — —

11-га №. 1172. Писато воиводи Илій Барякторовичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо, што-е Везир Нишки говоріо код Ђоке, нѣговога шурака, и препоручіо му, да яви Г. Илій, и оно све нама-е Г. Иліа явио, на кое

мисмо препоручили Г. Илїи, да му по истому Ђоки изяви, да му ми благодаримо за све, што-е нам препоручїо, али ми нипошто нећемо нашу реч покварити и Султана увредити, да имъ паино (тайно) превару учинимо, и препоручено му, да му изяви, ако Везиръ само буде съ наше стране, и ако се нашъ посао оконча онако, као што смо ми од Цара просили, нѣму ће од насъ ябука непрестано ићи у свое време, гди бїо он да бїо, а што ми наше шанце спремамо, то е само из узрока, што се преваре чувамо, ако би ко на насъ напао, да се бранимо —

11-га №. 1173. Писато воиводи Єврему Ненадовичу, да екзерцир неправи съ ватром без наше заповѣсти.

11-га №. 1174. Писато воиводи Живку Кладовскоме, како смо разумѣли что нам пише за Гицу аранбашу, како се предао, а такођер и ми му за нѣгове досаданѣ погрѣшке опраштамо, и препоручено му, да прочита писмо опроштено пред народом, кое му шалѣмо, а после ради болѣга верованя да га Гици преда, и съ нашим знанѣм, да му допусти, гди год хоће да сѣди —

11-га №. 1175. Писато Совѣту, како смо примили нѣиово писмо и воиводе Живка Кладовскога и копїю Добрићеву од нѣгови писама, што-е у Турску на трговце слао, без нашега знаня, за кое да га призову, да му по дѣлу суде, како год и другоме что би судили — Изъ писма Живкови разумѣли смо за Гицу аранбашу, да-е дошао Живку на веру и предао се, на кое мисмо Живку препоручили и послали ублажително писмо, да прочита пред народом, како-е и Гици аранбаши и нѣговим друству, кои су се предали, и кои се предаду, све опрощено, што су до сада погрешили, и да их нико незадева, нити што од нњи да тражи, а у на-

предак, ако што скриве преко заповѣсти, они ћә одговарати, и кад се ово опрощено писмо народу прочита, после да се даде Гици, ради болѣга увѣренія, да му е опрощено, и да се ништа небои; и вратили смо им писмо Живково. —

11-гъ №. 1176. Писато Магистрату Ягодинскому, да призову Павла из Горнѣ Волявце, и Филипа из Стоиника, и да их намире у нњиовом процессу, како им-е пресуђено —

12-гъ №. 1177. Знати се како дође оваи именовати Дмитаръ Ивановић из села Сталаћа Крушевачке нахіе съ пасошомъ Ђорђа Симића, да купи 3: вола, и дошао своима рођацима у Тополу, Бугарима Савви и Вельку — и на то му-е дао дозволеніе кнез Іован Маринкович.

12-гъ №. 1178. Писато Лазару Мутаву и Милошу Обреновичу, воиводам, да пошлю десет маистора у Ягодину, да простругую шиндру за магазин ћамію (џамію). —

12-гъ №. 1179. Писато Совѣту, да купе 6000. ексера шиндрали и да пошлю у Ягодину, да се покрива џаміа за магазин, и да пошлю 20: ока гвожђа за скеле —

12-гъ №. 1180. Писато воиводи Вулу Илићу, да нам обяви за човека, што држи кантар у Смедереву Г: Янков, да обяви кто-е оваи човек и има ли кога, и препоручено му да у напредак слуша Совѣтске заповѣсти. —

12-гъ №. 1181. Писато Прoти Матей Алексићу, да изађе съ неколико воиске на границу у шанчеве, и ако би му више затребало, после када већ отиде, и у нуждном случаю, препоручено му, да узме іошт од воиске од Валѣва —

12-гъ №. 1182. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да забрани и пренине мешанѢ и састанак и трговину сваку съ Турском страномъ, и кога би уватіо, да яви, и препоручено му, да сам таково нечини, и од люди Ерцеговачки, кои нису под нѢговом командом да неузима ни десетак ни дацію, кад буде давати се, но све ово од нъи да узима ньиов воивода Ћоло, и сви съ ньиме да иду на воиску и на стражу, а кулук народньи едном и другом да чине.

12-гъ №. 1183. Писато Ђоки и Милићу, Драгачевским воиводам, да неузимаю од люди Ерцеговаца, кои нису под ньіовом командом, да неузимаю десетке и порезе, и да их нетераю они на воиску, него да даю и дeсетке и порезе ньиовом воиводи Ћоли, и съ ньиме да иду на воину и на стражу, када време буде — а што се тиче народнѢга кулука, то могу и ньи*ма* и своме воиводи чинити —

12-гъ №. 1184. Писато Петронію Шиши и Станоію Пуцару, воиводам Старовлашким, како год и под №. 1183-ћом, и іошт препоручено им, да забране сваке састанке, мешанѢ и трговину на граници съ Турском страном, и таково сам да нечини, ако се на коме опази, да се одговорити неможе. —

12-гъ №. 1185. Писато воиводи Раки Леваицу, како год под №. 1183. и 1184: —

12-гъ №. 1186. Писато воиводи Кара Марку Васићу, да забрани свако мешанѢ и трговaнѢ съ Турском страном, и таково сам да нечини, кое ако се прочуе, да таково незабрани и да сам іошт таково чини, одговорити се неможе, када му изиђемо —

12-гъ №. 1187. Писато воиводи Марку Костићу, како смо примили нѢгово писмо и разумѢли што нам пише за новине из Турске стране, и

явлѣно му, да смо писали Г. Проти Матей у Валѣво, да изиђе к нѣму на границу съ нѣколико воиске, да се бране, ако би кто на нъи напао, и препоручено му, ако види да ће Турци ударити, а онъ да крене сав народ гранични овамо у нутра, да се роблѣ неотера, и да се добро преваре чува, и чрез пріятелѣ да дознае Турска намѣреніа —

12-гъ №. 1188. Писато кнезу Аксентію, да пошлѣ 20: товара кукуруза, а 10: товара пшенице од десетка на барутане, другоячіе да ніе учиніо —

12-га №. 1189. Писато Михаилу Радовичу, воиводи за Видоя из Рупелѣва села, да га я жива увати, я мертвом главу да пошлѣ; писато му за ово сада по трећи пут, в прочемъ писато му како год и под №. 1183: и 1184 и іошт, да се у напредак болѣ влада, зашто ако му изађемо, неће се моћи одговорити. —

13-гъ №. 1190. Писато Петру Бошковичу, писару М. Ягодинскога, да дође у село Милутовац, да прочита писмо кметовима, кое шалѣмо по барактару Раићу. —

13-гъ №. 1191. Писато Алекси Дукићу, да мотри да увати Дмитра Іовановича из села Сталаћа Нахіе Крушевачке, ако дође да претера три вола у Турску страну, и ако га увати, да везана пошлѣ овамо у Тополу — и препоручено му и заповеђено, да више непропушћа конѣ и волове у Турску страну, и да непропушта люде военакве из Турске стране у нашу страну, а одовуд да неда да иду наши у Турску страну —

13-гъ №. 1192. Писато Совѣту. Смотри копію —

13-гъ №. 1193. Писато Совѣту, како смо

примили нЂово (њиово) писмо и разумѣли что нам пишу за новине од Босне, и явлѣно имъ, како смо ми писали Проти Матеи Алексићу и Єврему, да изађу на границу съ неколико воиске, и да оставе у шанчевима да се могу бранити, ако би какове чете Турске нечаяно напале. —

13-гъ №. 1194. Писато воиводи Авраму Лукићу, да спреми заире колико може од десетка за сада, а када буде воина, сваки воиник да себи заиру од куће носи, и да се стара люде регулати, а што има старога десетка да се съ оним содержава —

14-га №. 1195. Писато кнезу Вићентію, да пошлѣ плугове и 20: крчіоца съ будацима и троя кола за сено, све да пошлѣ у Белосавце на радъ. —

14-га №. 1196. Писато воиводи Вуици Вулићевићу, да пошлѣ плугове и 5: кола у Белосавце на рад —

14-га №. 1197. Писато воиводи Янку Поповичу, да одпусти сина Петра Михаиловича, Милоша изъ Пораде, и да га нетера ни на воиску ни на кулук никуда, тако исто и Петра никуда да нетера, будући да-е сакат, од пушке раніо се на Бањи; и писато му, да одпусти Краину, сина Петра Павловича, а из села Пораде, да га одпусти из добошарлука, а да га тера на стражу и на воиску и на кулук са селомъ, и

14-га №. 1198. Писато воиводи Илій Стоишићу, да недира у добра монастира Горняка и село монастирско да незадева, да га нетера ни на кулук ни на воиску, него што-е монастиръ и пріе држао, то и сада да држи. —

15-га №. 1198. Писато воиводи Арсенію Ломи, како смо примили аидучку главу, што нам е послао, и препоручено му, да друство овога аидука вата, по своіои кнежевини, а када их претера у другу кнежевину, да яви другому воиводи, да их онъ далѣ по свонои кнежини вата, и тако далѣ, док се год неувате, и кои би воивода оставіо, да ће своіом главомъ за нъи платити —

15-га №. 1199. Писато воиводи Радовану Грбовичу, да увати аидука Илію из Струганика, нѣгове нахіе, или да му мертвом главу пошлѣ, и ако то несоверши, да се одговорити неможе, и да ће он еданпут платити за све аидуке нѣгове кнежине, када се нестара да их фата —

15-га №. 1200. Писато кнезу Виђентію Петровићу, да пошлѣ Саву из Іванче везанога под тврдом стражом, кои-е убіо воденичара у нѣговому селу, да га пошлѣ овамо у Тополу, и да пошлѣ имена кметова, кои су се подемчили, да Максим тоџіа ніе біо у овому дѣлу са Савом, и да ни гди-е біо у оно време, када-е воденичар погинуо, ако се кметови неподемче, и нѣга да пошлѣ. —

17-гъ №. 1201. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, да неизтеруе воиску на границу за сада, као што е сам за добро нашао, да се неби што Турци поплашили, а да разбира одъ пріятеля за Турке, и ако би што опазіо, онда може лаго (лако) съ воискомъ изаћи; и писато му, да намири дугове и Турске и наше стране, што имаю между собомъ у трговини, и на то да ищe люде такове од магистрата тамошньи, кои имаю што у Турску или давати или примати; и явлѣно му, да смо ми Магистрату Валѣвском писали, да му такове люде преда, а такођер и магистрат Соколски и Ужички — Препоручено му, да он одпише Аџи-бегу, како му, за сада немамо шта писати, и да се никакве прева-

ре од насъ неплаше, ербо ми против царске волѣ поступити нећемо, и покварити реч, кою смо дали, и да се ми непрестано царской милости надамо, и ако буде нам милост од Цара, да почнемо Цару давати што смо обећали. —

17-гъ №. 1202. Писато Илій Барјактаровичу, комендanту, да опреми писмо у Ниш Везиру, кое му шалѣмо, и да призове кнезове Бањске, Стоика и Іована, и да им закаже, да се у напредак иеби усудили онако распру међу собом имати, и едан над другимъ старій (старіи) показивати, него поштено да се владаю, ер ћемо узети друге мѣре против нњихъ —

17-гъ №. 1203. Писато Магистрату Ваљѣвскому, да преда одма люде, кое од нњи Г. Прота Матея Алексић поиште, кои имаю што или давати, или примати из Турске, кое да извереше без свакогъ изговора —

17-гъ №. 1204. Писато Магистрату Сокольскому како год и под №. 1203-ћом.

17-гъ №. 1205. Писато Магистрату Ужичкому како год и под №. 1203-ћом.

17-гъ №. 1206. Писато Совѣту, како смо примили сва наша писма, коя су намъ натрагъ послали, съ коим и писмо ваше примили есмо и разумѣли што нам пишу за Добрича, како ніе Г. Недоба задоволян, но иште да се явно кацигуе, за кое писато имъ, да онако учине, како за право нађу, и явлѣно имъ, како смо разумѣли, да су писали, да дође воивода Пауль и коньокрадице и Магистратъ Пожаревачки, и како им се извиди, да ћеду намъ явити. Писато како смо примили и диклерацію (декларацію) Россійску, и разумѣли шта гласи; и явлѣно, да су добро учинили што су писали на Генералъ-Команду поради

убитога нашега човека; и добошаре да нам непишлю до друге наше заповѣсти; и како смо ми извидили и пресудили Калуђеру из монастира Горняка; и што нам пишу, да-е кнез Іован Омолски остао у апсу, то су добро учинили; и како смо примили обе копіе одговор Везиру и попа Мики у Нишъ, и послали смо; и разумѣли смо что нам пишу за Раку Леваица и за кнеза Василіа и кметове, да ће их испитати, и што буде да ће нам явити — и како смо имъ послали два Чивутска писма на провиђенѣ, и разумѣли смо како су за оставили (незнамъ шта е ?) листъ Милисава воиводе, по коему даћеду му воени потреба, што од нъи поиште.

17-га №. 1207. Писато Алексію Дукићу, како смо примили рачунъ од 1-гà Марта до 15-га истога, што-е послао по Павлу, момку нашему, и примили смо таи рачун од ђумрука, и два писма Чифутска што-е послао примили смо, и послали Совѣту на провиђенѣ, и препоручено му, да и у напредак добро мотри, да увати такова писма, и да у Турску непродае конѣ и волове, а друго све може, и добро да мотри, да се неби наши люди съ Турцима, и Турци с' нашима састаяли —

17-га №. 1208. Г. Луки Лазаревичу, да претегне Ивана, дужника Милисава капетана из нахіе Крагуевачке, да наплати сав дуг од нѣга и да преда Милисаву, ако ли неузима Иван готови новаца, да Г. Лука и воивода Стоян Чупић наплате Милисаву, а после да узму од Ивана у чему могу —

17-га №. 1209. Писато воиводи Михаилу Радовичу, како смо разумѣли, како пише да све наше заповѣсти исполнява, на кое одговорено му, када он тако наше заповѣсти точно исполнява, као

что пише, камо му у граду воиници, жито, заира, дрва, сено, заире топџіама — зашто то све онако недае, као што му е од насъ и од Совѣта заповѣђено; и препоручено му за аидуке, што су претерали на ону страну Лима, между коима біо е и Видое, да их и оноя страни обяве, да их и они терају —

(№. 1210 нема.)

18-га №. 1211. Писато Стеви Євтићу, да пошлѣ едан сандук ексера и 5„ полуга гвожђа и друго што кочіяши покажу —

18-га №. 1212. Писато воиводи Стояну Чупићу, да добро мотри на команду, и да забрани свима дошляцима, да се несастаю съ Турцима, нити што прімати и давати у Турску страну да имъ дозволи, и да поступи онако съ Прекодринцима, као што му-е комесіа препоручила, и као што смо му у последнѣму писму писали. —

18-га №. 1213. Писато кнезу Вићентію, како смо примили Саву из Иванче, кога нам'-е послао везана под стражомъ, кои е убіо воденичара у воденици —

18-га №. 1214. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо воиводе Вула, из кога ће видити што нам пише, и мисмо му одписали на ово писмо, да он држи свои воени ред, и да дигне Радивоя, члена Магистратскога и Писара Магистратскога, а на ньіово мѣсто да друге из вилаета постави съ договором Вуице Господара —

18-га №. 1215. Писато Магистрату Шабачкому, да Станко член ньіовога Магистрата поврати коня без свакога изговора Петру Назлобрзу, што е од нѣга узео и предао другому човеку —

18-га №. 1216. Писато воиводи Вулу Илићу, да држи свои воени ред као што-е и држао, и да тера онога момка на екзерциръ, што кантар у Смедереву држи, и да промѣни Писара Магистратскога и члена Радивоя, ако су му неугодни, а на мѣсто ньиово да постави друге из вилаета съ договором Г. Вуице Вулнћевича, и да пошлѣ Ђуру Гогу, маистора са свим алатом овди у Тополу. —

18-га №. 1217. Писато Совѣту, како одавде походи к ньима Г. Хаџи Мелентіе, и препоручено им, да суоче и нѣга и попове, Янка и Ристу, из Шабца, и да им пресуде како за право нађу. —

18-га №. 1218. Писато Павлу Топџибаши, да пошлѣ маисторе циглеџіе овамо у Тополу.

18-га №. 1219. Писато Магистрату Ягодинскому, да призову капетана Гаю, из Штипля, нахіе Левачке, и да наплате од нѣга Павлу Радовановичу казан, што му-е изгубіо —

18-га №. 1220. Писато Магистрату Рудничкому за Милоя из Врбице и Марка из Бранетића, да призову кметове из Бранетића и да их испитаю за бащине ньиове, и како за право нађу да им пресуде —

18-га №. 1221. Писато воиводи Арсенію Ломи, како смо одпустили Веселина из Живковаца и опростили смо му за кабаетъ, што е поарао свога компію, и препоручено му, да га за ово прѣступленіе незадева, а у напредак, ако би што скривіо, за оно ће одговарати. —

19-га №. 1222. Писато воиводи Ілій Баряк-

таровичу, да пошлѣ еднога искусногa топчію у Крушевацъ, да учи друге топчіе —

19-га №. 1223. Писато воиводи Анти и капетану Симићу Ђорђу, како имъ шалѣмо капетана Косту, да имъ солдате екзерцира и препоручено имъ, да сва потребна даю —

19-га №. 1224. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, да за сада ніе нуждно воиску на границу изтурати, и да се стара да намири и нашу и Турску страну съ дуговима, и Аџи-бегу да одговори, као што смо му писали под №. 1201-м, и препоручено му, да отиде на границу и да шанчеве све визитира —

(Рукописъ №. 2:)

19-га №. 1225. Писато воеводи Милићу Дринчићу одговоръ на нѣгово писмо, кои-е послао Стевана Брковића и Іована, кои се тераю за свою нѣиву (ньиву) са Ђерасимом Ковачевићем изъ Теочина; на то им-е пресуђено, да Іованъ за ову годину да Ђерасиму ниву да оре, и Стеванъ полакъ, а до године да се Ђерасим немеша у оне нѣиве (ньиве) и да се на зиму изсели оданде изъ нѣиве (ньиве) на друго место, и воевода са кметовима место да му нађу, гдеће се онъ преселити.

(Рукописъ №. 5:)

19-га №. 1226. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо разумѣли за новине что нам пише, и препоручено-му, да ище од Совѣта Наставленіе, да му яве, како ће беђаре издержавати, и за люде нѣгове, кои се по Пожаревачкои находе, да их далѣ недиже, него гди се кои застао, онди и нека сѣди, и препоручено му, да яви Мула-Паши, да

смо ми нѣгови истинити пріятельи како што смо и били —

19-га №. 1227. Писато Совѣту, како смо примили копію од писма Немачкога, и разумѣлисмо ньиов лажни одговоръ, и препоручено имъ да опетъ пишу у Немачку, да покажу истините узрок штете, кою су нам учинили, и да им препоруче, да у напредак нам таково нечине, ер ми ньима тому никакови повод дали нисмо; и разумѣли смо за комессію, како су и они за добро нашли, да се пошлѣ, и препоручили нама, да ми такову пошлѣмо, будући да они немаю такови врсни люди; и явлѣно им како смо разумѣли, да су на друго писмо Г. Проте и воиводе Єфрема, писали, да изтуре воиску на границу к Ядру, и како нису они заповѣдили кнезу Ђуки, да Милисав Црноречки, шанацъ у Заечарима гради —

20-га №. 1228. Писато Алексію Дукићу, да претеслими анъ нашъ у Параћину Г. Илій Барякторовичу за 524: гроша, кое новце или он да прими од Иліе, да нам пошлѣ, или самъ Иліа да пошлѣ —

20-га №. 1229. Писато воиводи Хаџи Продану, како смо примили нѣгово писмо, и добро-е учиніо, што-е предао воене потребе на оном краю воиводи Авраму Лукићу, и кнезови ако опет почну бунити се, да их у Суд преда, и запре на воиника сва (?) колико може да самелѣ од жита пшеничнa, и да набави вѣрни и врсни момака, и границу добро да чува, а похара гди се пронађе, онди и да се наплати, као што смо им писмено у Крагуевцу о скупштини дали и нѣму и воиводама Драгачевскима.

20-га №. 1230. Писато Г. Младену Миловановичу и Кавалеру, ако за добро нађу да пре-

месте воиводу Цоду из Вржогрнаца код воиводе Милосава, и да буде шанац у Заечарима главни, а у Вржогрнцима само стража да се држи, и ако за добро нађу да им пошлю 2: топа —

20-га №. 1231 Писато воиводи Милошу Сарановцу, да смо примили сирће и вино, што нам-е послао, и явлѣно му, како смо писали Г. Илій Барякторовичу, да пошлѣ еднога топцію у Крушевац, да обучава Крушевачке топчіе, тако и он да свое топціе пошлѣ, ако нема тко да му у Карановцу учи —

20-га №. 1232. Писато Г. Илій Барякторовичу, да прими од Дукића анъ у Параћину, а да пошлѣ 524„ гроша, или Дукићу да преда.

20-га №. 1233. Писато Радисаву Вучитрнскому, да пошлѣ Іована из села Милутовца под тврдом стражом овамо у Тополу, и да се стара уватити Тодора момка из истога села, каи е побѣгао из Крагуевца из апса, и нѣга да пошлѣ под твердом стражом овди у Тополу —

20-га №. 1234. Писато воиводи Лазару Мутаву и Милошу Обреновичу, да одпусте Капетана Ђурковича у Београд, а капетани нащи и каплари, да обучавают воиску сами, и, ако за потребу буде, да разпусте капетане и капларе за едно неделю дана, а после да скупе сву ньиову воиску и да се екзерцираю. —

20-га №. 1235. Писато Капетану Ђурковичу, да иде у Београд, да се вида, будући да му се е рана отворила, а капетани наши и каплари, кое е он учіо, нека сами прочу воиску обучавају, будући да сами већ добро знаду. —

20-га №. 1236. Писато кнезу Вићентію, да избере три четири кмета из села Иванче, и съ ньима да дође у Тополу у слѣдующцу неделю —

20-га №. 1237. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да се премести на команду у градъ Ужички, и да држи и град и кнежевину Раке Леваица, а на команду нѣгову да се премести воивода Никола Карамаркович, на кое да нам одговори, хоће ли тако престати или неће. —

20-га №. 1238. Писато Совѣту, како смо примили ньиово писмо, съ коим и сва испитаніа и признаніа Суда Великога примили смо, и разумѣли смо свирѣпо и безбожно поступанѣ воиводе Раке Леваица и нѣгови момака съ людма нѣгове кнежевине, на кое препоручено им, да момци воиводе Раке трпе апсъ по годину дана, а да наплате одма людма, што су од ньи коеща поузимали — воивода Рака да се лиши старешинства, и он да наплати све, што-е од кога преко заповѣсти отузео, и да га задерже при себи, док нам одговор од воиводе Милоша дође, хоће ли он престати онако, као што смо му писали, по ньиовой препоруки, ако престати неће, ми ћемо тражити другога на Ракино мѣсто, а съ Раком ћемо разположеніе учинити. —

20-га №. 1239. Писато Радовану Грбовичу, како смо примили нѣгово писмо и разумели што нам пише, како-е разпослао чете за аидуком Илiјомъ из Струганика, и то-е добро учиніо, и препоручено да се стара, каковим год начином или жива да га увати, или мертвом главу да пошлѣ. —

20-га №. 1240. Писато кнезу Аксентію, да даде абаръ кући Ивана Томовића у Лактовиће, да му дође брат Радован или на колима, или

на коню, да однесе куђи овога Ивана Томовича, ербо е човек на смерти остао у Тополи од кащиге и од страха —

23-га №. 1241. Писато воиводи Янку Поповичу, да од десетка издержава себе и свое момке и топчіе, а друго да стои у шанчевима, и да се чува за нуждни случаи, а сада воиници сваки себи заиру да од куђе свое носи; и да обяви на кою -е руку до сада десетак тражіо, и како су се воиници издержавали, а ред воени да држи као што е држао. —

23-га №. 1242. Писато воиводи Илій Барякраровичу, да од десетка издержава саме себе и момке свое и топчие, а друго да стои у шанчевима, и да се добро чува, да се може у нуждном случаю употребити —

23-га №. 1243. Писато воиводи Матеиђу Павлу, да од десетка издержава себе и свое момке, и топчіе, а друго да стои у шанчевима, и да се чува, да се може у нужди наћи и употребити, и да яви, на кою е руку до сада десетак трошіо. —

23-га №. 1244. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Раке Леваица, да разумѣду што пише, и како говори, да-е кнез Василіе велики узрок њиовога кабаета; и препоручено имъ, да суоче кнеза Василіа съ Раком, и да га питаю, да покаже за оно, што е у Крагуевцу код Раића барјактара казао, да-е Рака побіо неке Французе, и отео им благо, и кнез Василіе не само да се дигне из Магистрата, него на оном краю више да не буде; съ Раком и момцима нѣговима да поступе, како смо им у писму препоручили под №. 1238-мом; и явлѣно како им шалѣмо писмо везирово из Ниша, да начнне на нѣга одговоръ по препорученом начином (-ну) од насъ. и да пошлю нама на потверждеміе.

24-га №. 1245. Писато Совѣту, како имъ шалѣмо писмо Г. Иліе Барякгаровича, кое е писао у согласію съ воиводом Павломъ Матенићем, да разумѣду, како пишу за онога Николу Грка, кои е біо конѣ из Београда у Турску потерао, и кои се сада у апсу у Београду находи; при свем том препоручено им, будући да смо им и пріе ово дѣло на волю оставили, како за право нађу, онако и да буде, тако и сада оставлямо им на волю, и како они заключе и совршe, нама ће бити поволно. —

24-га №. 1246. Писато воиводи Радовану Грбовићу, како смо примили аидука Илію из Струганика, нѣгове кнежине, кои е біо у аидуцима, и кога-е он уватіо и нама послао, и препоручено му, да се стара и у напредак, ако би се кои у аидуцима появіо, да га увати и суду преда.

24-га №. 1247. Писато Совѣту, да пошлю Матію, стрица аидука Иліе из Струганика, кои се код ньи у апсу у Београду находи, да га сучимо съ овим Иліом, за коешта да покажу —

24-га №. 1248. Дата Сентенція Савви Гавриловићу из Иванче, кои е убіо Неделька воденичара из истога села Иванче, по коиои сентенцій да прими равну кацигу и оваи Сава на оном истому мѣсту, то ест да буде обешен —

24-га №. 1249. Писато воиводи Милићу Дринчићу, да призове кметове и да посули Ђеросима дошляка съ Іованом старинцем, и да одузме од Іована едну нѣгову стричевину, и да преда Ђеросиму, да на ньои седи и да ради на вѣк, и ако би се Іован Плачић више именовати штогод узпротивіо, да му удари сто батина, и опет стричевину нѣгову да преда Ђеросиму, оба из села Теочина. —

24-га №. 1250. Писато воиводи Вельку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли за новине од Турске стране что пише, и препоручено му, да се добро што болѣ може у свему приуготови, и у шанцу да начине згоде, гди би могао џебану од кумбаре сакрити, и Радуевацъ добро да укрѣпи, и топове да намести, и фишека доволно да спреми, и ако би Турци на нѣга напали; да се постара юначки их дочекати, и добро опаприти, у перви путъ, да после несмеду слободно наступати, и ако би Мула-Паша поручіо, да пошлѣ кога да се извади из Видина, да му на то одговори, да се он ништа небои, и град неупуща, а ми ћемо на Турке ударити, док первом приликом готови будемо, и што ново чуе, да нам одма обяви за свашто. —

31-га №. 1251. Писато воиводи Кара-Марку Васићу, да у напредак и он и нѣгов брат народ неугнѣтаваю и добро съ народом да управля, а за случаи, што су люди хотѣли брата нѣговога убити, ми ћемо призвати люде и свакоме ће Суд по дѣлу судити, а булюкбаша да буде и у напредак, као што е и біо, коие съ оним людма біо.

31-га №. 1252. Писато воиводи Шиши Петронію, да се стара да повата аидуке и трговце, кои односе коеща у Турску страну, те продаю, и кои су односили рану преко Лима Турцима и сиплю у анбар, кои-е начинѣн преко Лима, и ако кога увати, да га везана под стражом тврдом овамо у Тополу пошлѣ. —

## АПРИЛА.

1-га №. 1253. Писато воиводи Крсти Сврличкому за села, коя се близу Турака находе, да за сад буду онако као што су и била, до другога разположенія, и да се добро спрема, а у Турке ништа да недира, и што ново чуе, да нам яви, и ка-

да буде нуждно за цебану, да се яви, да му се пошлѣ, а за сада да пребуде са оно цебане, што има. —

2-га №. 1254. Писато Високославному Совѣту, како им шалѣмо бабу Єку из Ужичка нахіе, кнежине воиводе Радовића, коя има сина Стояна, кои се находи сада у Београд кодньи у апсу, тако препоручено им, да извиде сва дѣла Стоянова сина ове бабе, и по дѣлу да му пресуде, и вообще како они за право нађу, онако да уреде. —

3-гъ №. 1255. Писато воиводи Павлу Матеићу, како смо примили нѣгово писмо и разумили за десетак что пише, на кою га руку троши, и препоручено му, да и у напредак нѣга и момке и топчіе и добошаре од десетка издержава и по заповѣсти да се влада.

3-гъ №. 1256. Писато воиводи Янку Поповићу, да е добро са десетком разположіо, и у напредак онако исто да издержава самога себе и момке нѣгове, и топчіе и добошаре од десетка, и топчіама, кои су побегли били да удари свакому по сто батина, и Тобошару Немачком, кои е біо побегао, да удари сто батина, и нека далѣ обучава наше тобошаре, а да га добро чува даню, а ноћу под апсом да га држи —

3-гъ №. 1257. Писато Г. Илій Барякторовичу, како му шалѣмо писма Турска, да их опреми куда надлежи —

3-гъ №. 1258. Писато Г. Милошу Обреновичу, да иде у нахію Ужичку, да уреди све по налогу нашему и високослав. Совѣта, да люде обучава и воиводама план да покаже, како ћеду заповѣсти извершивати. —

3-гъ №. 1259. Писато воиводи Чолак Анти, и Капетану Симићу, да ударе онима людма, кои су конѢ у Турску водили да предаду, обоици по сто батина да ударе, а коня, кога су отели, да узму момци, кои су га и отели, и 12: тестета и 300: кременя, што-е од нњи отето да предаду момцима, кои су отели. —

4-га №. 1260. Писато воиводи Милошу Гружанскоме, гди се на воскресеніе у церкви потреви, да обяви народу, да-е од насъ и од СовѢта такса за маисторе и надничаре опредѢлена: кои маистор ради код човека, а рани се од свое кесе, да му се плаћа по петдесет пара надница; кои под рану ради, да му се плати само тридесет пара, више нити люди да даю, нити маистори да ищу и да узимаю, и кои би преко ове таксе више платіо, или од маистора кои приміо, онолико ће глобе дати и велику кащигу претерпити, а надничарима польскима да се плаћа само 25: пара, више не. —

4-га №. 1261. Писато кнезу Петру Отащевићу како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1162. Писато кнезу Марку како год и под Нумером 1260-том. —

4-га №. 1263 Писато капетану Милисаву како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1264. Писато капетану Димитрію како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1265. Писато капетану Гарашанину како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1266. Писато кнезу Ђуки како год и под №. 1260-том. —

4-га №. 1267. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо примили нњгово писмо и ра-

зумѣли што нам пише за новине од Турске стране, на кое препоручено му, да на Турке, преко наше заповѣсти нипошто за живот и чест свою, неудара, а да буде добро спреман, ако би кои на нѣга нападо, да се од онога брани, и Мула-Паши ласкавим начином помоћи да обећава, а да му неда за живот, нити споля помоћи, нити у град да му шалѣ, и да непушта люде да у Видин одлазе; за шпіюне Турске, кое е ухватіо, писано му да их и далѣ у апсу задержи, и ако би их кои поискао, да каже, да ніе знао зашто су дошли, а нама одма да яви; и ако би му абар дошао од царски Турака, да се они насъ бое, да им одговори, да он неима заповѣсти на ньи ударати, а кои би на нѣга ударіо, од онога да се бране и да га дочека, како узможе, а нама одма и за ово да яви —

4-га №. 1268. Писато Совѣту, како смо разумѣли како су Вельку одговорили, и мисмо му онако исто одговорили, и за разположеніе са бећарима за рану што су учинили, добро су учинили; и писато им, како смо дозволили магазаціяма, да предаю сол из наше стране у Немачку страну Немачким трговцима за гвожђе, шалитру и сумпоръ, и они да настое, да магазаціе само ону трогодишню црну сол продаю и да мотре, колико ћеду предати; и што су разположеніе за Антоніа Лозничкога учинили и съ Лозничким кметовима поради нѣиови давіа, како су разположили, добро су учинили. —

5-га №. 1269. Писато Совѣту, како поиди Іован баруџіа к ньима у Београд, да коеща погради, тако и они да му у свему помогну —

5-га №. 1270. Писато Живку Константиновичу, воиводи, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли све по реду за Магистратъ и бећаре, тако препоручено му, да бећаре издержава съ

прсом од они беглучки говеда, што има, и явлѣно му, да ћемо ми писати Совѣту, да магистрат болѣ уреде, да буду после у согласію. — И препоручено му, да забрани, да лађе Турске изходе под град или варошъ, ер могу Турци какову штету учинити, и да забрани, да неиду по две трговачке лађе уз Адакале, зашто ће нам Рецепъ повратити заямъ. —

5-га №. 1271. Писато Г. Младену Миловановичу, како ће доћи Іоца, член Магистр. Кладовскога, тако да га он призове, и да му заповѣди, да се у напредак болѣ влада, зашто ће главу свою изгубити, и ако види да се тога оставити неће, да га пошлѣ овамо у Тополу. —

5-га №. 1272. Писато Совѣту и явлѣно, да изверше онако за кнеза Іоцу, као што смо писал Г. Младену, и да уреде магистрат, и послато им писмо воиводе Живка, да виде како смо му писали, и они онако од нѣи да му пишу, и за све друго што-е нуждно. —

5-га №. 1273. Писато воиводи Антонію Плякићу, ако се може друго све зауставити, може само мед и масло, и коже у Турску давати, а друго ништа, и да призове Марка Здравковича булюкбашу, и попа Радосава Ботунскога, и да их совѣтуе и да каже, да у напред буну у народ нечине, као што су били почели у Петра Ђукића воиводе кнежини, и ако он неможе их помирити, да 'и пошлѣ овамо у Тополу обадва. —

6-га №. 1274. Писато кнезу Вићентію, да пошлѣ сутра сѣяче у Белосавце и 20: люди съ будацима, да крче около нѣива. —

6-га №. 1275. Писато Совѣту, да изиђу или од нѣи єдан, или ми да изиђемо до границе, да

се шанчеви свуда по границама прегледаю, и расположеніе съ воиском да се учини, и резерве да се поставе свуда по граници; и послата им писма воиводе Милоя и Маринка, и препоручено им, да пишу Милою, како ће шанчеве у Заечарима уредити, и Маринка да изваде с нѣговим воиницима нѣгде у резерву. —

7-га №. 1276. Писато Милою Теодоровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли за новине и за шанац у Заечарима, што нам пише, и явлѣно му, како смо писали у Совѣт и нѣгово писмо послали, и како му Совѣт одговори и наложи, онако и да поступи —

7-га №. 1277. Писато воиводи Ивану и Крсти, и Стоику и Крсти, Баньскима, да више за живот у напредак туђа писма неодпечаћаваю, и да их незабачую. —

7-га №. 1278. Писато воиводи Мити, да у напредак зле и неваляле речи неговори за Маринком, и да га небезчести пред народом, него лепо у любови и у слоги съ ньиме да живи. —

7-га №. 1279. Писато воиводам Драгачевским, Новаку и Ђоки Протићу, да се у напредак болѣ владаю и заповѣсти да совершую, и одма у Совѣт на одговор да иду без свакога одговора, и што су Совѣту дужни да понесу и да наплате, и како им Совѣт наложи, онако у напредак да се владаю, а другчіе не. —

7-га №. 1280. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Господара Милоя Теодоровича, из кога ћеду разумѣти шта пише за шанац, и препоручено им, да они отговоре Милою како за право нађу, а ми му пишемо, да смо нѣгово писмо у Совѣт послали, и како му они одговоре, онако

да се влада; и препоручено им, да учине наредбу са воиводом Маринком Пиротским, макар да га поставе негди у резерви да буде старѣшина, и шалѣмо им писмо нѣгово, да виде како пише за воиводу Миту Пиротскога, и да учине съ Митом разположеніе. —

9-гъ №. 1281. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Г. Иліе Барякторовича, да разумѣду за новине што пише, и явлѣно да смо ми писали Г. Милою Теодоровичу, да наложи старѣшинама нѣговога краја, да сваки свои народ съ границе у планине уклони, и да се добро од Турске воиске чувају, и Г. Илій писали смо, да се и он преваре Турске добро чува, и предложили смо, ако за добро нађу, да се шанац у Радуевцу заравни, а воиска унутра да се измакне; — и да задерже люде оне, кои су доходили тужбу предавати, у апсу, и да пишу Кара-Марку да дође и он.

9-гъ №. 1282. Датъ план Г. Младену Миловановичу, како ће воиску по шанчевима и по граници разположити, и препоручено му, да иде одма по воскресенію, да таково разположеніе учини.

9-гъ №. 1283. Писато воиводи Милою Теодоровичу, да наложи и яви старѣшинама нѣговога краја, да сваки свой народ роблѣ у планину уклоне, да им неби Турци какову превару учинили, и препоручено му, да стражу добру на граници постави и да се добро чувају, и шанац у Заечарина да неправи док Г. Младен неизиђе тамо к нѣму. —

9-гъ №. 1284. Писато воиводи Кара-Марку Васићу, да иде у Београд, и да са собом поведе све оне люде, кои су буну чинили, и булюкбашу Петра и Янка из Магистрата, и да избере едно-

га врстнога човека, на нѣгово мѣсто да остави, кои ће границу и народ чувати, док се он поврати, и препоручено му, да поврати Турцима два вола, што -е од нъи одузео, и Турчина да преда, кои се код нѣга находи, а што има наше код нъи, да иште да му предаду. —

9-гъ №. 1285. Писато Г. Илій Баряктаровичу, како смо разумѣли за новине што нам пише, и писмо Турско нѣгово, што нам-е послао примили смо, на кое препоручено му, да Турцима одговори, да од насъ одговор очекуемо (очекуе) за ньиово прошеніе; а ми ћемо имати разговор са Совѣтом, и ако допустимо стоку предати им, колико су искали, ми ћемо му одма обявити. — И да постави страже тверде и добро да се чува од Турака. —

9-гъ №. 1286. Писато воиводи Єфрему Ненадовичу, да распусти солдате сада о воскресенію куће, и да учини наредбу, да се опет на 10 дана по воскресенію скупе. —

9-гъ №. 1287. Писато Капетану Симићу, да удари стражарима по сто батина, кои су испустили оне люде из апса, кои су конѣ у Турску предавали, а нъи ништа да незадева, будући да су се на веру опет предали и кметови се за нъи подемчили — и Радосава Матеића да узме исе од иманя движимога и недвижимога добра, што се оделіо, а ньиовой (вальда нѣговой?) браћи и све друге што -е одузео да поврати. —

9-гъ №. 1288. Писато Атанасію Раићу баряктару, да поврати овце Анђелку, што-е од нѣга одузео 92: главе. —

9-гъ №. 1289. Писато Магистрату Ягодинскому, да наплате маисторима, када соврше

магазу, по 30, пара, и да нам яве, колико има свега надница, и дананлисе *) и имали ечма и другога жита на продаю, и колико су ечма свега узели, и новаца од насъ примили да яве, и момак ньиов Влаико може у Ягодини седити, и нико га задевати неће. —

9-гъ №. 1290. Писато воиводи Здравку, да не тражи Влаика човека и да га незадева, нека сѣди у Ягодини —

9-гъ №. 1291. Явлѣно Магистрату Ягодинскому, како шалѣмо 150, гроша, да исплате ечам, што су на вересію узели, и явлѣно им за ексик дукате, да могу по народу свуда ићи, само да люди непримаю од трговаца, кои стоку трговцима продаю, зашто трговци све ексик дукате донесоше. —

10-га №. 1292. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо воиводе Милоша Обреновича, из кога ће ду разумѣти, што нам пише за люде кнежине Раке Леваица, и препоручено им, ако би они люди к ньима дошли, да их поапсе и нама да яве, а ако би к нама дошли, ми ћемо се знати съ нима разговарати и ньима ћемо явити.

10-га №. 1293. Писато Илій Барянктаровићу комендanту, да смо примили нѣгово писмо и разумѣли за новине што нам пише, и препоручено му да воиске из они околни шанчева скупи и да држи кодъ себе, и ако би Турци гдигод преко границе унутра ушли и штету какову учинили, да одма потрчи пред ньи и да се од ньи брани и біе, а нама да яви —

11-гъ №. 1294. Писато Совѣту, како им шалѣмо три писма, из кои ће разумѣти шта се у ньима од новина содержава, и явлѣно имъ, да ми

*) Немого прочитати ни разумети ову речь.

на Турке полазити и наступати неможемо, док они наипре на насъ неударе, и препоручено им да изађу сада по воскресенію, Г. Младен да изађе, и да учини разположеніе са шанчевима и воиском пограничном, као што смо им и препоручили и план дали —

11-гъ №. 1295. Писато Г. Іови Поречкому, да нам пошлѣ Кумбарацію сада уз белу неделю, кои-е код насъ біо, и препоручено му да се добро са свима потребама военима спреми, и преваре Турске добро да се чува. —

11-гъ №. 1296. Писато воиводи Милошу Гружанскому, да смо примили паре за винске десетке, и да пошлѣ она два апсеника, а за проче злочинце писато му, да ћемо учинити наредбу сада по воскресенію. —

11-гъ №. 1297. Писато Г. Милою Теодоровићу, да воиске доста скупи, и роблѣ у планине и стоку да уклони, и страже тверде и подалеко да постави, и ако би Турци прошли преко границе унутра, да изтрчи пред ньи, и да се съ ньима біе и помоћи од они околни шанчева може узети, и явлѣно му да остаю они стари шанчеви у Заечарима и у Вржогрнцима, као што су и били, и да се и болѣ утверде. —

11-гъ №. 1298. Писато Г. Велку Петровићу, да се добро од Турака чува, зашто смо разумѣли да ћеду сада, на воскресеніе, на насъ ударити, и воиске доста да скупи, и тверде страже да постави, и роблѣ и стоку съ пута у планине да уклони, и народ добро да чува, и ако Турци преко границе унутра уђу, да истрчи пред ньи, и да се съ ньима біе, а нама да яви, да му и више помоћи пошлѣмо. —

 

11-гъ №. 1299. Писато воиводи Петру Цоди, како год и под нумером 1298-мом и іошт явлѣно му, да се шанац стари нѣгов у Вржогрнцима кварити неће, него да гледа да се и болѣ утверди —

11-гъ №. 1300. Писато воиводи Милій Здравковићу како год и под №. 1298-мом.

11. № 1301. Писато воиводи Милисаву Црноречкому, како год и под №. 1288-мом. и явлѣно му іошт, да ће шанац у Заечарима онаи стари остати, и онъ да га тверди іошт што болѣ може —

11-гъ №. 1302. Писато кнезу Євти, како год и под №. 1298-мом.

12-гъ №. 1303. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да скупи воиску у перви дан по воскресенію у понедеоник, и да пошлѣ люде за топъ и кару да му однесу, и пред воиском да покаже — .

12-гъ №. 1304. Писато кнезу Євти, да буде съ воиском готов, и роблѣ и стоку съ пута у планине да уклони, и ако би га позвао Г. Иліа у помоћ, онаи часъ до последнѣга да иде, а и сам гди би чуо да Турци ударе, да одма пред нъи изађе —

12-гъ №. 1305. Писато Г. воиводи Антонію Плякићу, да буде са свом воиском готов у идущи понеделник и вторник уз белу неделю, како ће моћи поћи куда потребно буде противъ Турака. —

12-гъ №. 1306. Писато Г. Илій Барякторовићу, воиводи Янку Поповићу и Алекси Дукићу, да тверде страже и подалеко поставе, и да се добро од Турака чувају, и роблѣ и стоку с пута у планине да уклоне, и явлѣно им како смо ми писали воиводи Милій Здравковићу, кнезу Євти и воиводама Крушевачкима, да одма пођу у

помоћ, ако би гди Турци ударили, тако ако им помоћи потребно буде, да ищу од именовати воивода, и они ће по налогу нашему њима и сами у помоћ доћи, како осете да су Турци ударили. —

12-га №. 1307. Писато воиводи Милошу Сарановцу и Петру Ђукићу, да им воиска буде готова, и нека част да остане у шанцу, а друго све да иде у Крушевац, и од њи едан, и ако би осетили гдигод Турци да ударе, онога часа сами да потерче на њи, особито ако би их Г. Иліа Барјактар. позвао у помоћ, да пођу до последнѣга —

12-га №. 1308. Писато воиводам Бањским Ивану и Крсти, и кнезовима Стоику и Крсти, да страже тверде и подалеко поставе, а роблѣ и стоку одма съ пута у планине да уклоне, и гди чую да су Турци ударили, онога часа пред њи да потрче и да се съ њима бію док им и више помоћи дође —

12-га №. 1309. Писато воиводи Лазару Мутаву, да буде съ воиском уписном готов, уз ову белу неделю у Понедельник да воиску скупи и у гомили да држи до друге наше заповѣсти. —

12-га №. 1310. Писато воиводи Милошу Обреновићу, да буде с воиском готов у вторник уписном, и да му буде воиска у гомили уз ову белу неделю на екзерциру до друге наше заповѣсти —

12-га №. 1311. Писато воиводи Милићу Дринчићу, да воиску скупи сада у идущи понеделник и у вторник, и да му буде воиске у гомили и на екзерциру до друге наше заповѣсти —

12-га №. 1312. Писато воиводи Арсенію Ломи, да скупи воиску уписну сада у понедеоник и да буде воиска спремна и на екзерциру до далѣ наше заповѣсти —

13-гъ №. 1313. Писато Капетану Димитрію, како прими наше писмо, они минут да скупи сву нѣгову воиску уписну и неуписну, и часъ пріе што скоріе може да дође овамо к нама у Тополу. —

13-гъ №. 1314. Писато воиводи Милошу Маринковићу и кнезу Петру Оташевићу и капетану Милисаву, да скупе сву ньиову воиску и уписну и неуписну, онога минута како ово наше писмо приме, и да дођу овамо у Тополу часъ прие съ воиском.

14-га №. 1314. Писато воиводи Антонію Плякићу, да скупи воиске повише и од оне неуписне, и да учини наредбу, или сам собом да иде у Крушевац к воиводам Крушевачким, и да претераю народ из Жупе преко Мораве, и око воиводе Радосава, и воиводе Аћима око Іошанице и по другим мѣстом (мѣстима) што на путу има народа, све скупа у нутра да уклоне, а после воиску на границу да изтуре и добро од Турака да се чуваю. —

14-га №. 1315. Писато Милошу Обреновићу, да дође на заповѣст, а наредбу међутим да учини, да му се воиска купи —

14-га №. 1316. Писато воиводи Милошу Маринковићу и кнезу Петру Оташевићу и капетану Милисаву, да за сада волове за топове нетераю, него само воиску што скоріе да скупе и да дођу овамо у Тополу. —

14-га №. 1317. Писато Совѣту, како им шалѣмо писма Г. Милоя Теодоровића и Г. Иліе Баряктаровича и проча, да разумѣю што нам пишу за новине од Турске стране, и препоручено им да иде Г. Младен незадржано на гра-

вицу и наредбе свуда да чини, као што-е и заключено. —

14-га №. 1318. Писато кнезу Вићентію, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти.

14-га №. 1319. Писато воиводи Илій Чарапићу, да буде са воиском готовъ и на екзерциру до друге наше заповѣсти. —

14-га №. 1320. Писато кнезу Аксентію, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти —

14-га №. 1321. Писато воиводи Стеви Катићу, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти. —

14-га №. 1322. П. Г. кнезу Сими Марковићу, да буде съ воиском готов и на екзерциру до друге наше заповѣсти. —

14-га №. 1323. Писато Г. Илій Барјактаровићу, да скупи воиске подоста и да се добро од Турака чува, и препоручено му да преда у Турску Емин-паши десет чивта волова и Асизъ-бегу пет стотина кое овнова, кое ярчева —

14-га №. 1324. Писато воиводи Ивану и воив. Крсти и кнезу Стоику и кнезу Крсти Бањскима, да добро укрѣпе Баню, и да се тврдо од Турака чуваю —

14-га №. 1325. Писато воиводама Крушевачкима Анти, капетану Симићу и прочим воиводама Крушевачким и кнезовима, да претераю сав народ преко Мораве у нашу страну и све роблѣ и стоку съ пута унутра да уклоне, а после воиску на границу да изтуре, и добро од Турака да се чуваю, и воиске подоста код себе да имаю, и ако би Г. Иліа Барјактаровић помоћи од нъи поискао, да му одма пошлю —

14-га №. 1326. Писато Г. Милою Теодоровићу, да роблѣ сво и стоку што има око Тимока у нашои страни на путу, да уклони съ пута у Црноречке и Банске планине, и воиске подоста да скупи, и у шанчевима само оноливо воиске да стои, колико могу шанац чувати, а прочу воиску да разпошлю, по клисурама и по бусіяма, да добро мотре да Турци гдигод унутра непрођу, и ако би гдигод Турци ударили, да пред нъи изађу и съ нъима да се бію, и роблѣ добро да чувају, а шанац у Заечарима и у Вржогрнцима да остане како што-е и біо. —

14-га №. 1327. Писато Магистрату Крагуевачкому, да изтраже наша четири вола од Белошевчана и да их пошлю незадржано овамо у Тополу. —

14-га №. 1328. Писато Милошу Сарановцу, да даде сваку рукопомоћ Живану брату Цукићеву, да се наплати Цукићев дугъ што скоріе, зашто и он има Совѣту новаца давати, и нѣгове собствене овце да одвои из вилаетски и да преда Живану. —

14-га №. 1329. Писато Г. Вуици, како му шалѣмо топ и кару, кою да прими и народу да покаже, и воиску у гомили да држи до друге заповѣсти, и на екзерциру. —

14-га №. 1330. Писато Магистрату Ягодинскоме, како им шалѣмо наша два момка, Мину и Янићіа съ кантаром, а за нъима ће доћи 150, коня, кои ћеду ечам донети, и они да премере ечам и да пошлю на овим коньима, и да опишу и пошлю сав рачун, то ест колико су свега ечма примили и купили, и колико су свега новаца од насъ примили, и колико има свега маисторски надница и све друго —

15-га №. 1331. Писато Совѣту, како смо ми били заповѣдили, да се ништа живо од стоке у Турску непредаю (-ає) и преко наше заповѣсти почели су неки трговци купити по свима нахіяма, да продаду у Турску, на кое су пасоше узели од Магистрата, и явлѣно им како смо ми наше момке разпослали, гди год кога трговца нађе (-ђу) да-е стоку за Турску страну скупіо, а нема пасоша од Совѣта, да му стоку одузму и нѣга и стоку к нама у Тополу да дотераю, и они су неколико трговаца и стоке трговачке доґнали к нама, и трговци су показали нам све магистратске пасоше, тако препоручено е Совѣту, да призову све оне магистрате, кои су пасоше за стоку давали и да их питаю, ко им-е дао ту властъ, да они такове пасоше даю, или су им они заповѣдили или ми, или су сами од свое памети, и после да им по дѣлу суде и препоруче, да у напредак болѣ поступаю, и да се непротиве воиводама, када они свое воинике за кривицу воену кацигую; и препоручено им да начине и пошлю свакоме воиводи наставлѣніе, како ћеду воинике држати и кациговати, и како за све уреде, да намъ обяве; и копію од писама магистратски, како им заповѣде да се владаю, да нам пошлю, и такођер да намъ пошлю и копію од наставлѣніа воиводскога, да разумѣмо за све како су уредили — и явлѣно им како имъ шалѣмо пет пасоша трговачки, што су магистрати давали на стоку, и писмо како им шалѣмо да разумѣду за имена, кои су трговци били, и колико е кои стоке узео —

15-га №. 1332. Писато Магистрату Ужичкому, да призову Павла и Радоя из села Чаетине нахіє Ужичке, и да наплате од нъи кобилу, кою су украли и продали Петру из нахіє Београдске, и то у чему могу да наплате и да предаду наплату овому Петру, ако ли тако изверпшати немогу, да их поватаю, и овамо к нама у Тополу

попілю; и явлѣно им како им шалѣмо писмо воиводе Стеве Катића и болѣ да се за оваи случаи извѣсте. —

16-га №. 1333. Писато воиводи Антонію Пляки ћу, како смо примили и разумѣли нѣгово писмо, и препоручено му да му воиска буде готова, и да чини наредбе све као што му-е писато и под №. 1314-том, и да изађе на границу и шанчеве добро да прегледа и да утверди, и народ из Жупе, и око воивода Радосава и Аћима, ако има робля и стоке на путу, да уклони све с пута, и Жупу сву да претера преко Мораве, а гди (бы) опазіо да Турци ударе, да трчи пред нњи и да се біе.

16-га №. 1334. Писато Совѣту, како ће доћи к нњима Милошъ Обреновичъ, по нашои заповѣсти за оне люде од Ужичкога края, кои су к нњима у Београд дошли, и препоручено им да пронађу оне перве бунташе, кои су буну чинили и друге на буну навраћали, и да им свакоме по сто батина ударе и у апсъ мету, до другога разположенія, а оне, кои су навраћени на буну од бунташа, да их одпусте и совѣтую их, да престану на сваку заповѣстъ како им заповѣдимо, и за све друго казаће им воивода Милошъ Обреновичъ —

16-га №. 1335. Писато кнезу Вићентію, да изкрчи кладе по лугу Марковачкомъ и добро све да отреби и очисти, као што смо му и устмено препоручили пређе. —

17-га №. 1336. Писато Г. Вуици, да умори Вучу Бугарина из велике Плане оном истом смертію, као што-е он убіо Ђор-Євту из истога села, нахіе Смедеревске, и послата му сентенціа да очита пред народом, зашто се оваи Вуча

кащигуе; и воиску да екзерцира до неделѣ идуще, а после да пошлѣ еднога момка нѣговога на заповѣст овамо у Тополу. —

18-га №. 1337. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да се стара люде Ужичкога края Раке Леваица добримъ и благим начином себи скланяти, а мисмо наредбу за оне бунташе учинили, кои неѣеду нѣга за воеводу свога да признаду — и препоручено му да допусти брату Іована Дрмонѣ, и іошт неколико другара съ ньиме да пошлѣ, за кое се Іованъ Дрмоня подемчи (подемчи), да никакво зло у Турской страни како Турцима тако и Сербима учинити неѣе, но само роблѣ да узму крадом, и времена петъ дана да имъ остави, и ако би штогод штете Турцима или Србима у Турскои страни учинили, да Іован Дрмоня животъ изгуби, и сви они други како се поватаю, — и препоручено му, да преда Дрмоньи коию ньиву и ливаду и од бащина, да може живити. —

19-га №. 1338. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нами пише за новине, и явлѣно му, да ѣе Г. Младен Миловановиѣ к нѣму доѣи, и он да извершуе све оно, што ѣе му Г. Младен наложити; и да яви Мула-паши у Видин, да се добро држи и град да неупушта, а ми ѣемо до неколико дана на Турке ударити, и нѣму ѣемо сигурну помоѣ послати. —

19-га №. 1339. Писато Г. Илій Баряктаровиѣу, да пошлѣ едан мали калуп из Делиграда или из Банѣ воиводи Велку Петровичу, да пошлѣ незадержано. —

20-га №. 1340. Писато Магистрату Крагуевачкому, да призову Янниѣія из Годачи-

ца и да одузму од нѣга коня, и да предаду Милићу из Богданя, а Милић нѣму да плати 20„ гроша, што му е за коня остао дужан, и да ударе Янићію сто батина, што ніе своіе 20, гроша тражіо од овога Милића, него украо коня од Апостола, што му е оваи Милић дао —

20-га №. 1341. Писато воиводи Милошу Маринковићу, да даде еднога вола барутчіама од беглучкіе говеда. —

20-га №. 1342. Писато воиводи Лазару Мутаву, да пошлѣ они два трговца, Васу и Симу, да се съ ньима разговоримо, и явлѣно му, да сада стоку продати неможе како ніе продао кад е време било за продаванѣ опредѣлено.

20-га №. 1343. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да одпусти пола воиске, да иду сваки своіой кући да раде, а другу полу да држи у гомили и на екзерциру код себе, и после неделю дана или како он нареди да они дођу, а ови други опетъ да иду сваки своіои кући да раде. —

21-га №. 1344. Писато и послато писмо кнезовима и кметовима и свима другима, кои се у кнежини Ядранскои под командом воиводе Антонія Богићевића находе, како смо ми разумѣли да-е умрео, и они су сада без старѣшине остали, и явлѣно им, како смо ми сина Бојю воиводе Антоніа за старѣшину ньима отредили, и писали смо Г: Луки, да постави еднога нѣговога булюкбашу да сѣди у Лозници са Бојомъ — тако препоручено им-е, да ову именовату двоицу за старѣшине свое припознаду, и да буду ньима покорни, и све онако да се владаю и да се држе съ ньима, као и съ воиводом Антоніемъ што су били, и ако би кои почео на страну тегляти, и неби хотео у ред пре-

сти и по заповѣсти владати се, да ће таково свое преступленіе животом платити —

21-га №. 1345. Писато Г. Луки Лазаревичу, како смо разумѣли из писма нѣгова за смерт воиводе Антоніа Лозничкога, и препоручено му, да се он у свему за онаи краи и оно мѣсто стара, и да избере еднога нѣговога поузданога булюкбашу, и да га постави да сѣди у Лозници са сином почившега воиводе Антоніа, и заедно да управляю до далѣга нашега разположеніа, и да прочита писмо народу под командом воиводе Антоніа почившега, кое им ми шалѣмо, како смо наредбу съ ньима учинили. —

21-га №. 1346. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Г. Лукино, из кога ћеду разумѣти за смерт воиводе Антоніа Лозничкога, и явлѣно им, како смо ми наредбу учинили, да буде воиводин син, Боја старешином у Лозници до далѣга нашега разположеніа, и како смо ми писали Г. Луки, да постави еднога поузданога булюкбашу, да буде съ Бојомъ у Лозници до далѣга разположеніа, и препоручено им е, да они узму ово дѣло на расужденіе, и оће ли овако добро бити као што смо ми разположили, или да тражимо другога каковога човека за воиводу на оно мѣсто, или из они люди, или овамо одкуде изнутра, и како за наиболѣ нађу и уреде, да нам обяве. — И явлѣно им, како имъ шалѣмо Милоша из села Мишара нахіе Шабачке, кои-е код насъ без пасоша дошао, и казивао да имаде нѣку распру съ кнезомъ сеоским, зато да призову кнеза Мишарскога, и да га съ ньиме суоче, да се извиди какову распру међу собом имаду, а међу тим овога Милоша да уапсе док кнез дође.

21-га №. 1347. Писато Совѣту, како им

шалѣмо писмо Прекодринаца, кои сѣде у нашои страни у Црнои бари, у коме ћеду разумѣти, како предаю тужбу на Црнобарце, како су им бащe посѣяне погорели и спалили. — Тако препоручено им, да иде едан член из великога Суда, Г. Велисав, или Павле Поповић, да изађе горе, и да нагна Старобарце, да дошляцима Прекодринскима наплате и поврате сву штету, што су им изгорели у бащама, и да обяве Црнобарцима и прочима, да све дошляке Прекодринце претерпе за ово лѣто код њи да буду, а на есен да ћемо их одма преселити, гди су и они други дошляци, у Лѣшницу, — тако да неби се усудіо никакав од старинаца у што дошлячко дирнути, него све да им стои и њиве и ливаде, ако би када била нужда да се поврате, да могу опет на готовe своe бащине сѣсти и радити — и да закаже дошляцима, кои се нису одселили, да одлазе у Лѣшницу, да сваки себи како за кућу мѣсто увати, тако и за ливаде и за бащине, и да летосъ куће граде, а у есен одма да се одселе — и явлѣно им, како им шалѣмо човека Милоша из села Мишара, нахіе Шабачке, кои-е овди код насъ без пасоша дошао, и показивао намъ е, да он води некакву распру съ кнезом Мишарским, и хотѣо га убити, тако препоручено им да овога Милоша уапсе одма, а да пишу да дође кнез Мишарски, да се суоче, и како се осведочи, онако и да пресуде. —

21-га №. 1348. Писато Магистрату Крагоевачкому, да намъ обяве, кои су трговци нaимали слуге и слали у мѣсто себе на воиску, и да их к нама пошлю. — За наднице маисторске онако да буде, као што-е оцечено (одсечено), а кои би више платіо, или кои би од маистора више поискао или приміо, да одузму све оно, што више новаца узму, и да им по сто батина ударе; или к нама да такове пошлѣте.

21-га №. 1349. Писато Совѣту, како им шалѣмо писмо Турско Челеби-Евендiе, да разумѣду што нам пише, и како зактева, да ми опетъ пошлѣмо наше посланике к њима, да верше нашу послу, и явлѣно им, или они овамо к нама у Тополу да дођу, или ми к њима у Београд да идемо. —

21-га №. 1350. Писато Г. Младену Миловановичу, када дође код воиводе Велка, да одпусти оне Турке, кое-е Велко поватао, и да им неби една копча погинула, и препоручено му, да учини наредбу, како ће се воивода Велко у оваковима случаима владати и у другима, и у напредак тако да нечини — и препоручено му, да и проче све наредбе по наставленiю, како наиболѣ зна да учини. —

21-га №. 1351. Писато воиводи Илiй Баяктаровичу, како смо разумѣли за новине што нам пише, и препоручено му, да пошлѣ Емин-паши 10„ чивта волова, а Азисъ-бегу 500„ глава овнова и ярчева, колико су и искали, и да опреми Турско писмо одма у Нишъ по оному истому човеку, што е из Ниша писма донео, и ако га штогод Турци запитаю, защто смо ми воиску скупили, да им одговори: бояли смо се и разумѣли смо да ћете на насъ сада о воскресенiю и у плячку ударити, и Везир нови долазiо-е съ воиском чакъ на Грамаду, тако боялисмо се, да нам не учините какову превару и штету, зато смо народ по границы, уклонили, и воиску на границу изтурили: — тако да им одговори —

21-га №. 1352. Писато воиводи Велку, да нiе добро учинiо што е оне Турке поватао, кои су низ Дунав у Видин ишли, и како прими ово наше писмо, да их одма одпусти, и да им неби ни длаке од наши люди погинуло — и явлѣно му, да смо

писали и Г. Младену Миловановичу, да уреди за ово дѣло, ако небуде из Неготине изишао — и у напредак Турцима да закаже, да нашом страном нипошто непролазе, него ньиовом одъ Влашке, и то све даню, а ноћу не, и да им се знаде гди ћеду свраћати и являти се. —

22-га №. 1353. Писато воиводи Лазару Мутаву, да пола воиске распусти, а пола да код себе у гомили и на екзерциру држи, и после неделю дана, или како он уреди, да ону распуштену полу скупи, а ову другу да распусти, и тако еднако да се до друге заповѣсти меняю, да би се сви екзерциру обучили. —

22-га №. 1354. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, да воинике градске и у напредак у граду држи и да чувaю стражу у граду, а од воиске, коя се у кнежевини находи, едну полу да распусти, да сваки своеи кући иду да раде, и после неделѣ дана, или како он нареди, да се она перва пола скупи, а ова друга опет да се распусти, и тако све да буде до далѣ наше заповѣсти. —

22-га №. 1355. Писато кнезу Виђентію, да пола воиске разпусти да иду сваки своіой кући да раде, и после неделѣ дана, или како он уреди да се опет скупе, и да буду на екзерциру и у гомили, а ону другу полу опет да распусти, и тако да буде до друге наше заповѣсти. —

22-га №. 1356. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да пошлѣ оно десет волова, што -е од Гружана узео. —

22-га №. 1357. Писато Вулу Илићу воиводи, да пола воиске одпусти, а пола да држи у гомили и на екзерциру, и после неделю дана, да оне распущене скупи, а ове друге да распусти, и да

учини наредбу да буду сви готови, како ћеду на другу заповѣст поћи куда се заповѣди, и тако све да их држи, до друге наше заповѣсти. —

24-га №. 1358. Писато воиводи Іови Поречкому, како шалѣмо Николу кумбарацію к' нѣму у Поречъ, да узме потребе што потребуе око кунбара, и што он заиште, то да му Іова преда, и одма да га пошлѣ да овамо дође. —

24-га №. 1359. Писато кнезу Вићентію, да обяви по кнежини, ако би се гдигод Павле Цукић и Молеръ появили, да имъ обяви, да слободно и без наиманѣ сумнѣ овамо к мени у Тополу дођу. —

24-га №. 1360. Писато Милошу Сарановцу воиводи, да наплати дугове Павла Цукића од люди и да преда Живану брату Цукићеву, а они люди нека траже од Цукића, што су му дали, а стока нека стои у цѣлости, будући да су капетани и кнезови осведочили и на душу узели, да-е стока вилаетска, а не собствена Цукићева, и да мотри, ако би се гдигод Павле Цукић и Молер появили, да им каже, да слободно овамо у Тополу дођу, и тако да яви свима старѣшинама Крушевачкима, да им овако обяве, ако их гдигод опазе. —

25-га №. 1361. Писато воиводи Янку Поповичу, да ону воиску и пешаке и конянике за неки дан екзерцира, што е из нахіе скупіо, а после неколико дана да распусти, и да иде у Делиград, и оно воиске што има у Делиграду да непрестано екзерцира, и друге када се измѣне, а дугове свое да тражи преко Совѣта да наплати — и оной воиски, кою разпусти, да закаже, да буде опет сасвим готова, да може одма на заповѣст поћи куда потребно буде.

25-га №. 1362. Писато воиводи Вулу, да-е добро учиніо, што-е воинике распустіо да иду сваки своеи кући да раде, а конѣ топчійске што скоріе да набавля и све друге потребе воене. —

25-га №. 1363. Писато воиводи Милій Здравковичу, да и у напредак што болѣ може град укрепллява, и да попише коньике, да му се знаде, кои ће му коньикъ бити, и нека сваки себи како седло тако и све друге потребне ствари набавляю, и да су сасвим готови, да могу одма поћи, куда потребно буде.

25-га №. 1364. Писато Г. Павлу Поповичу, да се спреми и да иде доле у Кладово, да прими команду од воиводе Живка Константиновича и да чиній све наредбе, и добро границу да чува док се Живко опет натрагъ на свое мѣсто поврати, а после да команду остави и да иде у Београд у суд. —

28-га №. 1365. Писато воиводи Живку Константиновичу, да спреми све нуждне ствари воене и да преда све Г. Павлу Поповићу, кои ће по нашои заповѣсти примити нѣгову команду, и кад учини наредбу, да се после спреми и дође часъ пріе овамо у Тополу. —

(№. 1366. нема у протоколу).

28-га №. 1367. Писато Євти Савићу у Брзу Паланку, да остави Вука Стефановича на свое мѣсто, и да му покаже начин како ће се у дѣлу владати, и съ Влашком страном да се добро што болѣ може обходи, и никакови противни повод да им неподае, а када тако наредбу учини, после да се спреми и минут пріе да овамо к нама у Тополу дође. —

30-га №. 1368. Писато Совѣту, како им шалѣмо воиводе Драгачевске, Ђоку Протића и Новака, и препоручено им да их суоче и што тко од старога пореза давати има, нека одма наплати, и да их питаю, зашто се по заповѣсти невладаю, и явлѣно им, како ми за право налазимо, сматраюћи на ньіова дѣла, и на поколебанѣ онога края ньиовога, ми за право налазимо, да се едан човек главни пошлѣ да сѣди у Драгачеву, и да се стара народ у ред довести и научити народъ, како ће моћи заповѣсти исполнявати, а воиводе Драгачевске да поврате людима све бацине што су од ньи узели, и да иставе из свега руке, само да держе свою стару очевину, и онди да сѣде, а у заповѣст съ народом да буду покорни старешини, кои се од насъ на онаи край пошлѣ, и ако они за право нађу, да они у напредак опет у власти буде, тако да се пише воиводи Антонію или старешини, кои се од насъ пошлѣ, да они ньи под заптом држе, и да мотре на ньи нека се добро у свему и по заповѣсти владаю. —

30-га №. 1369. Писато воиводи Милошу Обреновичу, да распусти сву нѣгову воиску на 10, дана, да иду сваки своеи кући да раде, а у 10 (-тый) дан да-е опет скупе (-пи), и да буду у гомили на екзерциру за три дана, а после три дана да их опет распусти, и тако све да их меня, и нека и код куће раде, и да се опет сви науче. —

30-га №. 1370. Писато воиводи Лазару Мутаву, да распусти сву воиску на 10: дана и у десети дан опет да се сви скупе, и да буду у гомили и на екзерциру за три дана, а после опет да их распусти, и тако све да их меня, нека се и уче, и нека код куће раде. —

30-га №. 1371. Писато Г. Вуици Вулићевићу, да распусти сву нѣгову воиску на 10:

дана, и у десети дан да му се сва воиска скупи, и да буде у гомили и на екзерциру за три дана, а после три дана да их опет распусти, да иду свакн своеи кући да ради, и тако све да се меняю. —

## МАІЯ.

2-га №. 1372. Писато воиводи Илій Стошићу, да разсели село Ясиково, и да поврати ньиве и ливаде людима из села Горняна, да они держе, као што су и держали, и он више сасвим у оне ньиве и ливаде да се немеша. —

2-га №. 1373. Писато воиводи Іови Поречкому, како смо заповѣдили воиводи Илій Стошићу, да се више немеша у ньиве и ливаде, кое принадлеже селу Горнянима, и ново село сасвим да разсели, Ясиково, што е код они ньива населіо біо. —

2-га №. 1374. Писато Совѣту, како смо примили писмо Недобино, што му е Конзулъ из Букареста послао, и разумели смо што му е писао — и явлѣно им, како смо ми повторително острѣишу заповѣст на воиводе граничне издали, да съ Турцима у миру и добром поразумію буду, и у Турке за свои живот ништа да незадеваю, а преваре од ньи да се чуваю добро —

2-га №. 1375. Писато воиводи Антонію Пляиићу, да нам болѣ обяви за злочинце, кое е он поватао, и ако кои буду из нахіе Крагуевачке, да их овамо пошлѣ, ако ли буду из кнежине нѣгове, то да их задержи, а нама да описана сва ньиова зла дѣла на писму пошлѣ, и како му после од насъ наставленіе дође, онако съ ньима да поступи. —

2-га №. 1376. Писато воиводи Антонію Пляиићу, како смо се ми непрестано до данасъ

трудили миръ съ Турцима учинити, и тако сада ћемо имати скоро састанак и разговоръ съ Турцима о миру, и надамо се да ћемо цѣли и тверди миръ заключити — тако препоручено му, да съ Турцима у миру и у добромy поразумію буде, и да се у Турке ништа незадева, и да им ни наиманьи какови противни повод непокаже, него съ ньима у миру и пріятелски да живи, преваре од Турака у свако доба добро и тврдо да се чува, и воиске доста у гомили код себе да држи, и ако би кои на нѣга пошао, да се од онога брани и съ ньим слободно да се біе, и кои би се усудіо ову нашу заповѣст преступити, да зна да ће сваки за таково свое преступленіе и непослушаніе животъ свои изгубити, без сваке милости, и кои біо да біо. —

2-га №. 1377. Писато Макси Крстићу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1378. Писато Г. Луки, како год и под нумером 1376-том.

2-га №. 1379. Писато воиводи Стояну Чупићу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1380. Писато Марку Костићу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1381. Писато воиводи Радосаву Єлечкому како год под №. 1376-том.

2-га №. 1382. Писато воиводи Петру Цоди како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1383. Писато воиводи Милисаву Црноречкому, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1384. Писато воиводи Петронію Шиши, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1385. Писато воиводи Хаџи-Продану, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1386. Писато воиводи Милошу Сарановцу и воиводи Петру Ђукићу, како год под №. 1376-том.

2-га №. 1387. Писато воиводи Боіи Антоніевичу Лозничкому, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1388. Писато воиводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу и прочим Крушевачким воиводама како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1389. Писато воиводи Михаилу Радовичу, како год и под №. 1376-том.

2-га №. 1390. Писато Николи Карамарковићу воиводи како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1391. Писато воиводи Филипу Студеничанину како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1392. Писато воиводи Здравку у Тополяку, како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1393. Писато воиводи Милою Теодоровичу како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1394. Писато Господару Илій Барякторовичу како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1395. Писато воиводи Велку Петровичу, како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1396. Писато воиводи Станою Пуцару како годъ и подъ №. 1376-том.

2-га №. 1397. Писато воиводи Авраму Лукићу, како годъ и подъ №. 1376-том.

5-га №. 1398. Писато Кара-Марку Васиħу, да отиде съ нашим Посланицима у Рачу, и да преда пред ньима сву воену мунiцiю и џебану топовску и пушчану овому новому воиводи Благою Петровичу, а после да доħе у Ваљво и онди да сѣди, а никуда на другу страну да неиде, а кад буде време за воеванѣ, онда може съ нама на воиску иħи. —

5-га №. 1399. Писато кнезовима, кметовима и свим вообще, кои се находе у Соколской нахіе, кнежине горнѣ, бивше *) под воиводом Кара-Марком, писато им, како им шалѣмо другога новога воиводу, и препоручено имъ да га за воиводу припознаю, и да му буду покорни и послушни, а он ако би имъ почео какав зулумъ чинити, да могу слободно доħи и овди показати; шалѣмо им за воиводу именоватога Благоя Петровича, момка нашега. —

5-га №. 1400. Писато Г. Проти Матеи Алексиħу, како ми шалѣмо наше люде к нѣму на границу, кои ħеду му за све наредбе устмено показати, и он да се влада у свему како му они закажу.

5-га №. 1401. Писато Г. Илiй Баряктаровичу, да се постара и люде свое да разпошлѣ, да поватаю аидуке или да их побiю, кои су сѐ появили на нѣговому краю, и тако да яви у Турску страну у Нишъ, ако би прешли к ньима, да их поватаю и да и' побiю, чiй били да били. —

5-га №. 1402. Писато Милою Теодоровичу, да се постара аидуке поватати или побити, кои су се на ньиовому краю появили, и да яви Турцима, ако би се гдигод у ньиовои страниákови аидуци появили, да их одма побию, кои били да били.

*) Ово бы требало ставити у дател. падежу.

5-га №. 1403. Писато воиводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу и прочима воиводама Крушевачкима, да се постараю поватати или побити аидуке, кои су се на ньиовом краю появили, и да яве Арнаутима, да они гоне у ньиовои страни, ако се какови аидуци появе, и да их побію, кои били да били. —

5-га №. 1404. Писато воиводи Антонію Пљакићу, да пошлѣ еднога вѣрнога свога човека у Крушевац, да закаже воиводи Анти Симоновичу и воиводи Милошу Сарановцу, ако би дошао к ньима Павле Цукић и Петар Молеръ, да их живе из руку неодпусте, но да их поватаю, и ако би се они у ньиовои кнежини появили, пак би их испустили живе, да сами своим животом плате, и да држе у таиности, кад им се за оваи случаи яви, тако ако би се прочуло, од кога се прочуе да живот изгуби, и препоручено му, да се и он сам постара, ако би могао више речену двоицу пронаћи, и да их узме на веру да дођу слободно, и да им се завѣри да им нећемо никаква вреда учинити, и ако дођу на вѣру, да их одма к нама доведе, ако ли недођу, да им главе к нама у Тополу пошлѣ. —

6-га №. 1405. Писато Совѣту, да даду Ристи куріеру пасошъ да иде у Тріестъ своме стрицу; и како смо разумѣли за новине од Російске и Француске стране. —

6-га №. 1406. Писато Томи Милиновичу, да саліе едан кунбусъ, кои да буде како год и оваи последни, само три прста да буде дужи, на кое добиће 10: дуката бакшиша. —

6-га №. 1407. Писато воиводи Милошу Маринковичу, како му шалѣмо нѣгове топчіе и

конѣ топовске, и он да нађе гди има лепе траве, и конѣ на трави да држи, а да учини наредбу, да чувају конѣ или топчіе или они, кои су и овди чували, или напоследку како он сам нареди, само да буде сигурно.

6-га №. 1408. Писато капетану Димитрію како год и под №. 1407-том.

6-га №. 1409. Писато Капетану Гарашанину како год и под №. 1407-мом.

7-га №. 1410. Писато Г. Проти Ваљѣвскому, да се постара Павла Цукића и Петра Молера, кои су из апса из Београда побегли, да се постара, да их на вѣру к себи дозове, ако неби хотѣли доћи, да се постара каквим годъ начином може, да их повата яли живе яли мертве, и ако му се яве, или ако их нѣгде пронађе, пакъ неби их поватао или побіо, да после самъ своим животом плати. —

7-га №. 1411. Писато воиводи Антонію Пљакићу и препоручено му повторително и тврдо за Павла Цукића и Петра Молера, да сам собом на границу изађе и да разпошлѣ свое вѣрне момке, у кое се поуздати може, да ћеду ово дѣло како год и он соверпити, и к тому да закаже Радосаву воиводи Єлечкому и Вулићевићу и Петру Ђукићу, ако би код ньи Павле Цукић и Петар Молер дошао, да их поватаю яли живе яли мертве, и ако им се обяве, пак их неби повата.ли, или побили, да сами животом своим такови платн, и препоручено му да се онъ сам собом ове бѣгунце постара поватати, или живе, или мертвим главе да пошлѣ. —

7-га №. 1412. Писато воиводи Лазару Мутаву, да остави Раки едно село, да га кое у че-

му послужи, и да му одвое одакле год едан салашъ жита да се прерани —

7-га №. 1413. Писато Кара-Марку Васићу, како-е доходіо нѣгов момак и мисмо разумѣли нѣгов устмени разговор, и из писма што нам пише разумѣли смо, и препоручено му, да ствари народнѣ преда све новому воиводи, на мѣсто нѣгово постављѣному Благою Маринковичу, а свое што има собствено све код себе да задержи, и да сѣди или у Ваљѣву или у Соколской нахій гди хоће, а кад буде време воеваню, съ нама да воюе заедно, и за друго све показаће му нѣгов момак Миле, кое да му има вѣровати. —

7-га №. 1414. Писато воиводи Іови Поречкому, како-е дошао Кумбараціа нѣгов к нама, и препоручено му да се добро съ Немачком страном обходи, и лепо съ Немачким људма да живи.—

7-га №. 1415. Писато воиводи Милићу Дринчићу, како му враћамо топчіе натрагъ и кад му пишемо, да их онда пошлѣ —

8-га №. 1416. Писато Настоинику у конаку Г: кнеза Симином у Борку, како му шалѣмо 28„ брава свиня да прода трговцима за 300„ гроша, а што више узму, то ньиово да буде. —

8-га №. 1417. Писато воиводи Station Станою у Паланци, да оре слободно колико може са нѣговима плуговима и са нѣговима момцима, а у сиротиню да недира и да нетера Глоговчане и Порадинце себи на кулукъ —

9-га №. 1418. Писато воиводи Радовану Грбовичу, како су дошли маистори, 8. маистора и 2 неимара, кое-е послао по заповѣсти нашои.

10-га №. 1419. Писато Совѣту, како им шалѣмо писма Турска из Ниша и из Софіе, да разумѣду што намъ пишу, и препоручено им да опреме Посланике, кои ћеду ићи у Софію, да дођу овамо к нама часъ пріе, и сва писма и наставлѣніа и полномощіе и разговоре, и то што скоріе да пошлю съ Гајом, када овамо пође. —

10-га №. 1420. Писато Магистрату Крагуевачкомъ, да пошлю маисторе цигляре са свимъ алатом овамо у Тополу —

10-га №. 1421. Писато Г. Илій Баряктаровичу, да оправи писма Турска у Нишъ, коя ми шалѣмо, и да нам обяви, ели предао ону стоку у Нишъ Турским началницима, како што смо му писали, и да нам пише за све што се тамо случава. —

10-га №. 1422. Писато Г. Проти Матей Алексићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо што нам пише, на кое смо му одписали, ако би до нужде било, и ако они бѣгунци дођу к нѣму без нашега писма, да изверши како што му и налажемо. —

10-га №. 1423. Писато воиводи Велку Петровичу, да се обходи пріятелски и мирно како съ Турском тако и съ Валахійскомъ страномъ, и за животъ никакови противни повод да им непокаже, и да може слободно одвоити 20-га брава, како од нѣговіе люди по команди, тако и од они трговаца, кои се находе у нѣговои команди са стоком; и како смо писали Г. Павлу Поповичу, да повата оне аидуке, за кое нам пише. —

10-га №. 1424. Писато Г. Павлу Поповичу, да призове кнеза из села Брлога нѣгове нахіе, и да га испита за оне аидуке, кои су се яв-

ляли у селу Брлогу, и после да га уапси, а свое добре люде да пошлѣ да гоне оне аидуке, и да се стараю каковимъ годе начином да их поватаю, или да ихъ побію, и гди кога увате, онде да га обеси —

10-га №. 1425.

10-га №. 1426- Писато Г. Велисаву, како ће доћи к ньима Кепић аранбаша и нѣгови 8, другу доћи ћеду, да им покажу нѣке люде, кои су их глобили и харали, тако препоручено имъ, све оне, кое оваи именовати Кепић покаже и нѣгово друство, све оне да призове, и да их суочи, и испита, и штогод се осведочи, да су од ови именовати узели коеща од ньиове собствености, то све од они да одузму и овима свакому свое да предаду, а што им-е отето од похаре, што су и они од другога отели, то да немогу узети, за што они су едне арали, а ньи-е други, и то едно за друго бива — и препоручено имъ, да призову Іована Мићића булюкбашу Михаила Радовича, и да му закаже да поврати одма оне аидуке, кое е послао он сам у Турску да продаю конѣ, и друго коеща да чине, и ако их неповрати, да зна да ће он за ньи нѣговом главом платити. —

10-га №. 1427. Писато Г. Велисаву, Петру Булюкбаши и Панти Писару, како смо ми звали воиводе Драгачевске, Ђоку Протића и Новака Бошковића на одговоръ, и за ньиово непослушаніе и неисполненіе наши зоповѣсти и Совѣтски, и угнѣтеніе народа, и неодговаранѣ на наша и Совѣтска писма, есмо их старешства лишили, но у овим обстоятелствама и за пређашнѣ ньи-

ове заслуге, есмо их опетъ у чести оставили; но будуђи да се на њи поуздати твердо неможемо, тако поставлямо воиводу Антоніа Плякића комендантом Драгачевским, како и Карановачкимъ, и да буде како Ђока и Новак, тако и Милић Радовић под нѣговом властію, и ништа без нѣговога знаня да неизверше; тако препоручено им, да отиду у Драгачево у Гучу, и онди ће воив. Антоніе дођи; и да учине наредбу и од Ђоке и Новака, штогод су имали Турскіе милкова, њива, ливада и баштина, све да им одузму, и сиротињи да раздаду да ужива, а њима да одвое по едну добру њиву и ливаду и башчину у Драгачеву или у Пожеги, и сва њиова старина, што су под Турцима держали, то и сада да држе, а од десетка да се содержавају и своје момке да издержавају, а своеволно да немогу ништа учинити, него све са знанѣм и по заповѣсти воив. Антоніа, а да буду пред воиском, као што су и били, и садá одма Ђока Протић да скупи 300, добріе и за екзерцир способніе воиника, и съ њима да иде у Београд да чува стражу за месецъ дана, и онди да екзерцира своє воинике, и када изиђе месецъ дана, да скупи Новак и Милић 300, воиника, и да иде да измѣни Ђорђа у Београду; Ђорђе Протић када изађе у Драгачево, да разпусти своє воинике, да ради сваки код своє куће, а они у Београду да се екзерцирају, и тако све у напредак таковим начином да се екзерцирају они, кои су у Београду, а ови, кои су код куће, да ради сваки себи, и тако да се меняю на месец дана, и едан од њи двоице да буду свагда са своима воиницима у Београду — а у време воине, едан од њи двоице да буде у Београду на стражи са цѣлом своіомъ командомъ и град да чува, а други да буде са цѣлом своіом командом на войсци; и тако све да препоручите, и да закажете кметовима да е такова наредба, и све по налогу нашему да соврше.

10-га №. 1428. Писато Совѣту за ову исту наредбу, кою смо учинили съ воиводама Драгачевским, Ђоком и Новаком и Милићом, и послали смо имъ копію писма воиводе Антоніа Пљакића, да разумѣду сву наредбу, кою смо учинили съ Драгачевским воиводама, и како смо нѣга поставили комендантом Драгачевским, како год и Карановачким; и явлѣно им како смо расписали воиводама пограничнима, да одвое 20-га брава и да содержаваю съ тим себе, страже, добошаре и топчіе, и то све съ приликом да троше, а да добро штеде, да им се за нуждни случаи нађе, и да нетргую као што су лани съ оваком стоком — трговали, и не само од лани, него од почетка — и явлѣно им за наредбу, кою смо учинили са Кепићем аранбашом и са нѣговим друством —

10-га №. 1429. Писато Конзулу Букарестскому Кирику и препоручено му, что би он моліо Княза Букарестскога, да настои за наше дѣло са Султаном и съ великим Везиромъ. —

10-га №. 1430. Писато воиводи Авраму Лукићу, да преда кнеза-Максимову собственост од говеда, коня и друго што ако има, да преда момцима нѣговима, кои ћеду к нѣму доћи, и што буде да однесу кнезу Максиму, и сав дугъ к. Максимов, што су му дужни люди, да даде сваку рукопомоћ овимъ Момцима, да дугъ к- Максимов изваде, и како за оваи случаи уреди да нам яви, и колико е дуга извадіо и стоке предо момцима к. Максима, то све да яви —

10-га №. 1431. Писато Совѣту, да пошлю сва писма, наставленіе, полномощіе и разговоре све, што ћеду Посланици са собомъ носити и Г. Га-

вру и Г. Євту да пошлю што скоріе, и они да понесу ова писма. —

10-га №. 1432. Писато Г. Младену Миловановичу, како му шалѣмо писмо Ичкогліе базерђанбаше, да разумѣ што нам пише, и препоручено му да после учини наредбу, да неизлази Ичкогліа на єкзерциръ, него момак нѣгов, и да истражи они 20. трговаца, кое Ичкогліа каже да неизлазе на єкзерциръ —

11-га №. 1433. Писато Г: Милою Теодоровичу, да одвои 20- брава, и съ тим да содержава воинике по стражама и кои се у гомили находе и топчіе и добошаре, и све съ приликом да троши, а да щеди и за нуждно време, и писато му за Милисава Дробняка из Рековца, да му штогод опредѣли за содержанѣ, и у некои чести да га придржи. —

11-га №. 1434. Писато Г. Илій Барякторовичу, како шалѣмо наше Посланиґке, и како к нѣму дођу, да их опреми да иду у Нишъ, и да одма пише у Нишъ Емин-паши, да и они нъиове люде пошлю да наше Посланике дочекаю, и да их опрате у Нишъ; и писато му да одвои 20- брава, и да содежава воинике по стражама, и проче, кои се у гомили находе, и топчіе и добошаре, и да чува за нуждни случаи. —

12-га №. 1435. Писато Генералу Червенки Коменданту Земунскоме, да нам пошлѣ єднога маистора циглляра, а єднога маистора, кои зна добро кречом помазивати. —

12-га №. 1436. Писато Антуну у Контумацу, да оправи ово писмо Генералу Червенки, кое му шалѣмо. —

Г у Троцку



12-га №. 1437. Писато воиводи Илiй Чарапићу, Г да пошлѣ еднога булюкбашу на едну страну съ момцима, а другога на другу, по кнежини нѣговои да иду, неби ли пресрели гдигоде Павла Цукића и Петра Молера, и гди их опазе, одма да их побію, и ако куда побегну, за главу да их неоставляю, него да их тераю док их непобію, и тако он самъ да се постара оваи налогъ извершитии свуда по селима добро да мотри, неби ли их гдигод опазіо да их одма побіе, и да закаже кметовима, код кога се яве, да дођу одма да му яве, кои неби явіо, изгубиће животъ. —

(у Корактицу

12-га №. 1438. Писато кнезу Виђентію) да се и он постара Павла Цукића и Петра Молера убити, ако се гди у нѣговои кнежини появе, и да закаже кметовима по селима, код кога се яве, одма да му кажу, и тако кои небя явіо, изгубиће живот, и своe момке да разпошлѣ по селима да сматраю, неби ли их гдигод опазили, и како их опазе, одма да их побію, и у кога би старешине кнежину дошли и явили се, пак би их живе испустіо, изгубиће живот сваки такови, и тако да се постара совршити, како му-е и писато. —

12-га №. 1439.

12-га №. 1440. Писато воиводи Арсенію Ломи, како се (су) е (се) Павле Цукић и Молер ономадне являли у Крагуевцу, и сада ћеду поћи преко нахіе Руднички у нахію Валѣвску; тако наложено му е, да се постара каковим год начином да

их побіе и главе к нама одма да им пошлѣ — и ако би дошли и явили се у нѣговои кнежини, пак би живи изашли, он ће својом главом за њи платити, и сву наредбу другу да учини, како што му е у писму назначено. —

12-га №. 1441. Писато воиводи Милићу Дринчићу, да се и он постара бунташе, кои су из апса побѣгли, Павла Цукића и Молера побити, главе да им къ нама пошлѣ, и ако би се у нѣговои кнежини явили, пак би живи изашли, он ће својом главом за њи платити, и тако сву наредбу да учини, као што му е и писато —

12-га №. 1442. Писато Милошу Обреновичу воеводи за Павла Цукића и Молера, ако би их гдигод опазіо, да их одма побіе, и да се натури сам собом да их тражи, и ако би се у нѣговои кнежини явили, пак би их живе испустіо, он ће на њиово мѣсто доћи.

12-га №. 1443. Писато Г. Проти Матей Алексићу четврти путъ, да не само ако би Павле Цукић и Молеръ нѣму се явили, пак неби их побіо, него ако гдигод у нахій Валѣвской појаве се, пак их неби побіо, но побегну, да ће он после на њиово мѣсто главом платити, и препоручено му да се постара и по пређашньим писмама наредбу съ овим бѣгунцима и бунташима учинити. —

12-га №. 1444. Писато воеводи Радовану Грбовичу, како ће Цукић Павле и Молер прећи у нахію Валѣвску, тако наложено му, да их свуда по своіои кнежини тера, и где их опази, да их одма побіе, и ако би се појавили у нѣговой кнежини, пак би живи на другу страну изашли, он ће после на њиово мѣсто доћи, и тако свуда по селима да мотри и кметовима да закаже, да и они мотре, и кои

би их гди год опазіо, пак му неби одма обявіо, изгубиће живот. —

12-га №. 1445. Писато Милошу Маринковичу, да разпошлѣ момке свое по селима нѣгове кнежине, да мотре свуда неби ли гдигод пресрѣли Павла Цукића и Молера, и ако их гдигод опазе, да их одма побію; тако и он сам да се намете ову двоицу тражити и побити, а главе нама да им пошлѣ, и у чіой би се кнежини появили, пак би их онаи старешина живе испустіо, такови ће главом своіом за њи платити. —

12-га №. 1446. Писато воиводи Лазару Мутаву и наложено му за Павла Цукића и Петра Молера, да мотри свуда по селима по нѣговои кнежини, и момке добре да разпошлѣ, неби ли ову двоицу гдигод пресрѣли — Цукића и Молера — и ако би их опазили, да их одма побію, и главе да им овамо у Тополу пошлѣ, и ако би се появили у нѣговои кнежевини, пак би их живе испустіо, он ће на њиово мѣсто доћи, и кметовима свима да закаже, кои би опазіо гдигод ову двоицу, пак неби одма незадержано обявіо, изгубиће живот свои. —

12-га №. 1447. Писато капетану Димитрію Парезану како год и под № 1446-том.

12-га №. 1448. Писато воеводи Николи Катићу како год и под №. 1446-том.

12-га №. 1449. Писато кнезу Аксентію Миладиновичу како год и под №. 1446-том.

12-га №. 1450. Писато воеводи Антонію Пљакићу, да пошлѣ кнеза Момира овде у Тополу са два своя момка, и да пише Крушевачким воиводама, да нам обяве и друге нѣгове кабаете ако имаю какови, осим они што е Стреля являо—

17-га №. 1451. Писато Г. Проти Матей Алексићу и воеводи Єфрему Ненадовичу, како-е код насъ дошао Павле Цукић и Молер, и ми смо им опростилй њиовй (-ве) досадань кабаете, и шалѣмо сваког к своей кући да сѣде и код свое жене и деце, тако препоручено им да Молер сѣди у Ваљву код свое куће, на своіои бащини, и код свое жене и деце, и да му даду сваку рукопомоћ и заире, и да обяве прочим тамошньим воеводама, да сваки каже млађим и старіймъ своим, да имъ неби штогод противно говорили и безчестили, него у чести да буду и на ову руку да живе до далѣга разположеніа и награжденіа нашега, и нико да их незадева за досадань погрѣшке, нити што од њи да тражи.

17-га №. 1452. Писато воеводи Антонію Пљакићу за Павла Цукића како год и под №. 1451-вом.

17-га №. 1453. Писато воеводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, како е код насъ дошао Павле Цукић, и ми смо му опростили све њиове кабаете, и шалѣмо га нѣговои кући, жени и деци у Крушевац, да онди сѣди до далѣга нашега разположеніа и награжденіа, а нико да га неби задевао за досадань нѣгове погрешке, и да му неби нико што противно говоріо и безчестіо —

17-га №. 1454. Писато Совѣту, како-е дошао Павле Цукић и Молер, и обявлено им за њи какову смо наредбу учинили како год и под нумером 51-вом (№. 1451.) сего Протокола —

17-га №. 1455. Писато Г: Павлу, како смо разумѣли да ћеду 70„ лађи из Видина у Адакале поћи у име соли да носе, а да ћеду их воиске на-

пунити, и преваром Кладово да узму — тако препоручено му добро да мотри на те лађе, и како ихъ опази, да одма градске капіе затвори и сигурно град да држи кад прођу, а под Кладово у нашу страну да их непуща нипошто, и добро и тврдо сваке преваре да се чува.

17-га №. 1456. Писато воиводи Живку Шљивићу за ове лађе, и препоручено му да чува свое мѣсто — како год и под №. 1455-том.

17-га №. 1457. Писато воиводи Іови Стевановичу и препоручено му да чува свое мѣсто: како год и под нумером 1455-том.

17-га №. 1458. Писато воиводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пище за оне лађе, кое ћеду из Видина у аду поћи к Рецепу, тако препоручено му да се од ньи чува: како годъ и под №. 1455-том.

18-га №. 1459. Писато воиводи Илій Чарапићу, да пошлѣ неимара Дмитра са цѣлим нѣговим друштвом и са алатом, да дођу овамо у Тополу. —

18-га №. 1460. Писато Магистрату Ужичкому, да пошлю све оне маисторе и неимара са алатом, да дођу овамо у Тополу, кое е неимар Арсеніе съ ньима заедно пописао —

18-га №. 1461. Писато воиводи Ђоки Протићу, да и он пошлѣ нѣгове маисторе и неимара ньновога, са алатом да дођу у Тополу —

18-га №. 1462. Писато воиводи Радовану Грбовићу, да и он пошлѣ 25 маистора и неимара, са алатом у Тополу да дођу —

18-га №. 1463. Писато воиводи Станою у Паланки, да пошлѣ Арсенія*) Андрею неимара са цѣлим друством да дође овамо у Тополу и са алатом.

18-га №. 1464. Писато Совѣту, да пошлѣ Петрића Саву неимара Гогу, да дође са цѣлим нѣговим друством, из Нове вароши кои су, да дођу у Тополу и са алатомъ —

18-га №. 1465. Писато Г: Раки Леванцу, да се послужуе са оним людма како може, а ако му више устреба, да му даде воив. Мутав из другога села люди, да му помогну у нуждном случаю, а оне солдате, кое Мутав тера на екзерцир и на воиску, да недира —

18-га №. 1466. Писато Лазару Мутаву воиводи, да се Рака съ оно пола люди помаже, а солдате да му недаё да му чине кулук, него нека их он тера у екзерцир, као и до сада, и кад буде време воевати съ нѣиме и да воюе, а Раки у нуждном случаю и из другога села люди да даде, да га послуже, а он ако небуде задоволянъ, он ће све изгубити — препоручено му за аидуке из Лунѣвице, да разпошлѣ за нѣима чете и нипошто да их неоставля, него да их еднако тера, док их неповата или непобіе. — Явлѣно му за Павла Цукића и Молера, да су код насъ дошли, и ми смо им опростили све досаданѣ кабаете, и отишли да живи сваки код своие куће и код свои жена и деце, и нико да их незадева. — Тако сада већ ние нуждно никакове наредбе за нѣи чинити —

18-га №. 1467. Писато кнезу Аксентію, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за Цукића и Молера, на кое явлѣно му, да-е Цукић и Молер к нама дошао и ми смо

*) Ово прво име: Арсеніе, рекао бы да е погрешно и као да е тео Писаръ превући (побрисати).

опростили све ньиове досаданѣ кабаете и отишли су честно да живе сваки код свое куће, код свои жена и деце, и нико да их незадева — Тако ніе нуждно већ наредбе за ньи чинити да се ватаю. —

18-га №. 1468. Писато воеводи Милошу Обреновичу, како походи к нѣму Лука за ливаду неку, кою-е са Трифуном купіо од Турака, и на кое и тапію од Турака има, како ће му и Лука све устмено за ову ливаду показати. Тако ако узхотѣ купити ливаду, може держати, ако се непогоде и некупи, да Лука ливаду преда, а он шта му драго после —

18-га №. 1469. Писато Г. Павлу Поповичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли шта нам пише, на кое явлѣно му, да смо ми писали и наложили воиводи Илій Стошићу, да му дође съ воиском у помоћ да град чуваю; тако препоручено му, да страже добро утверди, и ябанске терговце и Сербе и Турке у град да непуща, и добро да мотри на оне лађе, кое ћеду из Видина у Адакале пролазити и да их везетира (визитира), али подалеко од града, и добро да се чуваю (да) неби Турци учинили какову штету, и да неби у град ушли, и да не пропушта више лађи у еданпут да иду, но само по две и наивише по три лађе — и ако би му штогод Рецеп писао за ове лађе, да му одговори, како ніе іошт међу нама и ньима цѣли и тверди миръ учинѣн, и наши су посланици отишли сада у Софію, и надамо се да ће цѣли и тверди миръ учинити, и онда ћемо бити сербесъ; а сада имамо такову заповѣст од наши старій (старіи), и тако морамо исполнявати, а у васъ несмемо се задевати, зашто ћемо главу изгубити, и такову заповест имамо. —

18-га №. 1470. Писато воиводи Велку Пе-

тровичу, да мотри добро на оне лађе, кое ђеду из Видина у Адакале иђи, и како их опази, да шанац добро чува, и да их везетира (визитира) и сваке преваре Турске добро и у свако доба да се чува — ако би га што год запитао Рецеп или кои из Видина, зашто он лађе уставля и визитира, да им одговори овако: будући да іошт ніе на тврдо ништа заключено, тако ми имамо заповѣст од наши старій, да се чувамо, а сада су наши посланици отишли у Софію к веђилима Честитог Султана, да раде о миру, и надамо се да ђе цѣли и тверди миръ учинити, и онда ђемо бити сербесъ, и сваки иђи куда хоће слободно — и явлѣно му, како смо препоручили и Г. Павлу Поповичу, да град добро чува од сваке Турске преваре, и препоручено му да се добро обходи како съ Влашком тако и съ Турском страном у овим обстоятелствама, а што ново дозна, да нам яви —

19-га №. 1471. Писато кнезу Виђентію, да дођу му копачи сада у идущу неделю, да копаю кукурузе у Белосавцима, и явлѣно му како ђемо ми тамо к нѣму доћи, и после ђемо отићи съ нњиме заедно у Ропочево к маисторима кад грађу оцеку (одсеку) и показаћемо имъ гди ђе копару, гди ли конак градити, и онда ђемо наредбу учинити, да вилает съ вуче (свуче) япію; а за ярам топовски што пише да му пошлѣмо, ми тога немамо, него сам да начини. —

19-га №. 1472. Писато воиводи Илій Стошићу, како прими наше писмо и разуме, онога минута да иде са пола свои люди у Кладово, да град чува, и да понесе заире и све друге згоде, и лепо у паради съ воиском да машира. —

19-га №. 1473. Писато Совѣту, како смо примили нњиово писмо и разумѣли за све што нам

пишу, и явлѣно им како смо и ми писали воиводи Илій Стошићу, да иде съ воиском у Кладово да град чува, и како смо у свему, согласно нъиовом писаню, и ми писали Г. Павлу Поповичу и воиводи Велку, и како смо іошт наиболѣ знали, єсмо им за сваки случаи претвердили —

19-га №. 1474. Писато Совѣту и явлѣно имъ, какову смо наредбу учинили с воиводама Драгачевским, тако ако Ђока Протић небуде већ пошао, он ће скоро поћи и измениће Драгачевце, кои су се у Београду на стражи застали, и тако да им закажу, да се мало претерпе док они дођу. —

19-га №. 1474. Писато Магистрату Крагуевачкому, да задерже и далѣ у апсу оне ајдуке до далѣга нашега разположеніа, а када буде воиска у гомили и на єкзерциру наша, онда ћемо им кащигу опредѣлити, а донде добро да их чувају да неби побегли.

19-га №. 1475. Писато (и) датъ пасошъ Милисаву Мићићу, да му е слободно продати сто и двадесет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1476. Датъ пасошъ Николи трговцу, да му е слободно продати сто и двадесет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1478. Датъ пасошъ Іови Добрачанину трговцу, да може слободно продати сто и десет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1479. Дат пасошъ Андреи Іоковичу из Тополе, да може слободно продати сто и двадесет волова преко Делиграда у Турску страну —

19-га №. 1479. Писато Магистрату Ужичком, да призову Глишу булюкбашу, и да одузму од нѣга алат туфекціе Стеве, и да предаду Стеви, а Стева што е дужан Глиши, то да му наплати.

19-га №. 1480. Дат пасошъ Стеви, да му е слободно до Магистрата Ужичкога отити и обратно — „

19-га №. 1481. Дат пасош Богиħу, да му е слободно отиħи до Магистрата Параħинскога, да му наплате дуг од Спасоя касапина — и обратно да доħе —

19-га №. 1482. Писато Магистрату Параħинскому, да призову Спасоя касапина из Параħина и да наплате од нѣга сто и десет гроша, што-е остао дужан овому именоватоме Богиħу, и Богиħу да предаду, и да га пошлю овамо к нама да доħе —

20-гъ №. 1483. Писато Совѣту, како походи у Београд Ђока Протиħ са свои 300„ момака да град чува и да буде на екзерциру, и ми смо му све наредбе показали и поучили га, како ħе се у напредак болѣ владати и заповести совершивати; тако како он у Београд доħе, Новац (Новак) съ своим прочим да изаħе у Драгачево, и сваки код свое куħе да раде воиници, а кад изаħе време ваде, онда Новакъ са своіе 300„ момака да иде у Београд да буде и на стражи и на екзерциру, а Ђорħе да изаħе, и тако да се све таковим начином меняю и воинике у граду под заптом да držе, да неби коеща по граду мутили, крали и разбіяли, и ако би се кои такови уватіо, да се одма обеси —

21-га №. 1484. Писато Совѣту, како е дошла код насъ коммесіа: Г. Велисав Станоило-

вич член великога Суда, **Петар Іоновичъ** булюкбаша и **Панта Радовановичъ**, кои су ишли за разсмотрити границу и учинити различите наредбе по граници и меѣу народом, и што су и какове су наредбе учинили разумѣѣеду из протокола комесіе, а и Г. Велисав за све показаѣе им устмено. — И воиводу **Благоя Маринковича** есу поставили на команду бившега воиводе **Кара-Марка Васиѣа**, и народ е біо контен и обеѣали се заповѣсти нѣгове радо совершивати, и нѣму покоравати се, и питали су люде да покажу зла дѣла Карамаркова, но они нису могли ништа показати, и што су пріе показивали све су лагали, и другоячіе се-е код комесіе осведочило, и лажни дава предавати на Кара-Марка, біо е перви бунтовчік **Милошъ Милишевич**, кои заслужуе велику каџигу да прими, или тешким боем или дугим апсом — За разположеніе за уживленѣ Карамарково, како-е комесіа уредила, да онако и они разположе, и за оно што су на наше расужденіе оставили, и да нам пошлю оно писмо Карамарково, што-е оставіо, да више воивода бити неѣе, када-е из Београда побѣгао, да само разумѣмо како е написато: За жену **Анну**, супругу **Лазе** почившега, како они за добро наѣу и уреде онако да буде — **Іована** кнеза од **Омоля** да пусте из апса на емце и да пишу воиводи **Стошиѣу**, да се кнез више у народнѣ послове немеша, а другога кнеза да избере и да постави у вилаету. —

21-га №. 1485. Писато **Совѣту**, како му шалѣмо **Стояна Константиновича** из Ягодине, кои ѣе им показати, како-е он лани держао мезулану и ове године о свом трошку, и воиводе обеѣали се да му трошак наплате, ербо нѣиова-е дужност мезулане держати, а сада трошак неѣе да му наплате; тако препоручено имъ да пишу кнезу **Евти** и кнезу **Милою**, да му трошакъ наплате,

и у напредак сами мезулану да держе, као што и друге воеводе свое мезулане держе, као што-е и наредба учинѣна на собору да сами держе. —

21-га №. 1486. Писато воиводам Крушевачким, Милошу Сарановцу, Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, како смо разумѣли из нњиовога писма за два аидука, кои су из Турске к нњима дошли, и препоручено им, како приме наше писмо и разумеду, да их одма оба обесе пред народом без сваког далѣг одговора, и да яве после Турцима, да су их по нашои заповѣсти обѣсили, и у напредак да ћеду све тако зле люде ватати и вешати — Съ овим истим писмом послата и сентенціа истим аидуцима Вучи и нѣгову другару; и препоручено им да упараде нњиову воиску и тако пред воиском и пред народом да прочитаю сентенцію, да разумѣду зашто се ови двоица вешаю, и да узму себи за примѣр, да они онакови зли и неваляли люди непостану.

22-га №. 1487. Писато Г. Илій Баряктаровичу, како смо примили нѣгово писмо и писмо нашій Посланика из Ниша послато, и разумѣли смо что пішу за айдуке, кои су у Турской побіенй, и препоручено му да яви Турцима, како смо ми два аидука обесили, кои су овамо к нама побегли, и да закаже Турцима, ако се опет какови аидуцй появе, ми одовуд, а они одонуд да их терамо да й поватамо или побіемо, да неби било зли люди међу нама, да нам чине кавгу на комшилуку — За волове, кое е искао Емин-паша, препоручено му да скупи онаке исте воле и да му теслими поузданом приликом, како ће нѣму у руке доћи, а не као што прей (пре е) у име нѣгово другоме волове предао — и ако небуде одвойо 20-(гъ) брава, да сада одвой, и да закаже Банњскима и Церноречкима воиводама, да и они одвое. —

22-га №. 1488. Писато кнезовима и кметовима Лесковачким, како смо примили ньиово писмо и разумѣли што нам пишу за кнеза Момира, на кое одговорено им, да ћемо се ми старати, да им више кнезъ Момир недосађуе, и ньима ће скоро познато бити, како ће се съ ньиме уредити —

22-га №. 1489. Писато воиводам Крушевачним, Милошу Сарановцу, Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симоновичу (Симићу), како смо примили ньиово писмо, и разумѣли што намъ пишу, и дозволено Милошу Сарановцу да начини кућу у Кожетину на команди или гди они нађу за наиболѣ, и после да досели жену и децу из Београда к себи, и препоручено им, у напредак сваке погрѣшке добро да се чувају —

23-га №. 1490. Писато воеводи Іови Поречкому, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише, на кое одговорено му, да благодари Немцима, што нам дозволявају да можемо слободно сваке ствари ньиовом страном проносити на лађама уз воду, и да им докаже, да ми желимо съ ньима пріятельи бити; и препоручено му да разбере за ону многу Немачку заиру, што проносе низ Дунав, гді-е отоварају, или у Адакале, или у Оршаву, или у Видинъ, и како разбере да нам одма обяви; и явлѣно му да смо разумѣли за аидуке што нам пише, да су се нѣки у Морави появили, на кое писато му, да ћемо ми учинити наредбу за оне аидуке, ако се истинито буду появили, а он како-е учиніо наредбу да се лађе низ Дунав ходяще под Гребеном зауставляю и визитирају, тако исто и у напредак да буде, и добро да се чува сваке преваре, а у лађе, кое Немачком страном иду, да недира нипошто —

24-га №. 1491. Писато Марку Костићу

воиводи, да увати онога трговца, кога-е стоку нама послао, овце и козе, и да га пошлѣ овамо к нама, и явлѣно му како е сва стока к нама дошла, и ми смо е примили —

24-га №. 1492. Писато воиводи Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, да нам обяве има ли какве киселе воде гдигод у Баньи, и препоручено им да прочитаю писмо Стрельино оно, пред ньиме, кое му шалѣмо, и после тога, ако небуду пређашню нашу заповѣст извершили, да е изверше. —

24-га №. 1493. Писато Совѣту, како су дошла три кмета из нахіе Лесковачке и предали су код насъ и писмено и устмено на ньиовога кнеза Момира тужбу, и явлѣно им, како им шалѣмо писмо кметова, да разумѣду шта пишу за кнеза Момира, и после тога да учине наредбу како знаду. —

24-га №. 1494. Писато кметовима нахіе Лесковачке, како смо примили ньиово писмо и разумѣли тужбу ньиову на кнеза ньиовога Момира, и явлѣно им да смо ми и ньиово писмо и кнеза Момира у Београд у Совѣт послали, и да ћемо учинити наредбу, да им више кнез Момир недосађуе. —

24-га №. 1495. Писато воиводи Стрельй, како смо разумѣли што нам пише за аидуке, и явлѣно му како смо ми разумѣли све за оне аидуке, како су они по Турской аидуковали — Тако писали смо капетану Ђорђу Симићу, воеводам Милошу и Анти да их извешаю, и он да им неби што забраньивао. —

14 (24)-га №. 1496. Писато воиводй Антонію Плякићу, како смо примилй нѣгово писмо и разумѣли што нам пише, да-е четири наша писма приміо и да-е разуміо што му пишемо, на кое пре-

поручено му, да се онако исто и влада како што смо му писалй — и да закаже маисторима, да нам оцѣку (одсеку) за церкву іошт 600. плоча, да се патоше —

14 (24)-га №. 1497. Писато Милій Здравковичу воиводи, да може слободно поћи к Святому кралю, и за таково могао е и непитати. —

26-га №. 1498. Писато воиводи Благою Маринковичу, да се сам постара и да изда заповѣст сиротиньй, да се поватаю они лопови, кои су се одметули у аидуке, и ако их немогу поватати, да их побію; и явлѣно за Кара-Марка Васића, шта е нѣму за содержанѣ опредѣлено, и оно све да держи и нико да га незадева, и тако да буду обоица задоволни до далѣга нашега расположенія, и да неби било међу ньима какови распра и несогласія, него у любавй и братски да живе. —

27-га №. 1499. Писато капетану Димитрію Парезану, да скупи нѣгову кумпанію и да екзерцира сада уз белу неделю, а пред покладе у суботу да опет распусти, и топчіе све нѣгове да пошлѣ к нама у Тополу на поученіе. —

(Рукописъ №. 1:)

27-га №. 1500. Пасошь дать Радовану, моему момьку, како походи до Господара Луке нашимъ посломъ, за 8 дана вада, и обратно у Тополу. —

(Рукописъ №. 5:)

27-га №. 1501. Писато Милићу Дринчићу воеводи, да воиску екзерцира, а топчіе да пошлѣ овамо у Тополу на поученіе. —

27-га №. 1502. Писато воиводи Милошу О-

бреновичу и воеводи Лазару Мутаву да воиску екзерцираю сада уз ову идущу белу неделю, а пред покладе у суботу да распус.

27-га №. 1503. Писато воиводам Крушевачким, Милошу Сарановцу, Анти Симоновичу и капетану Ђорђу Симићу, како смо примили нъиово писмо (и) разумѣли да су извешали оне аидуке по нашой заповѣсти, и то су добро учинили, и у напредак да се стараю тако точно нашу заповѣст извершивати —

27-га №. 1504. Писато Совѣту и явлѣно им, како смо разположили са Кара-Марком Васићем, и препоручено им да одпусте момке Раке Леванца изъ апса; и явлѣно им како шалѣмо им писмо воеводе Єфрема, да разумѣду што нам пише за нѣке харсузе, и ми смо му одговорили, тако, да ніе нуждно да му они више одговараю. —

27-га №. 1505. Писато кнезу Аксентію, да скупи воиску да екзерцира сада у идущу белу неделю —

28-га №. 1506. Писато Авраму Лукићу, да напише едно писмо од народа нѣгове кнежине и у кньизи да напише 4,, кесе и 300,, гроша, што е вилает дао за мезулске конѣ, и ту кньигу да нам пошлѣ, а ми ћемо послати кнезу Максиму, и момци кнеза-Максимови да покупе само дугъ Максимов, што-е он кому из руке дао, и ако има што од нѣгови собствени кућни ствари, или од нѣгове стоке, то да му предаду, а у вилаетско ништа да недираю. —

28-га №. 1507. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, да прочита оно писмо, кое смо воеводи Єфрему послали, из кога ће разумѣти за сву наредбу, што смо му препоручили за нѣке харсузе,

и тако да буде у помоћи Єфрему, да се оне наше наредбе соверше, и да скупи воиску на екзерцир, и ако небуде почео одваяти 20-та брава, да сада одвои, и да закаже воиводама под нЂговом командом да сви одвое, и то све съ приликом да троше стоку, а да штеде за нуждни случай да се нађе —

28-га 1508. Писато воеводй Єфрему ЯковлЂву Ненадовичу, како смо разумЂли за аидуке, Петка и Груицу што нам пише, на кое препоручено му, да их извеша и послата му сентенціа, да прочита пред народом, зашто се кащигую, и да учини наредбу, да пошлЂ момке свое пред оне Турке, да их побію, кои ћеду доћи по уговору ови харсуза у планине, да приме од нЂи конЂ; и све друго што смо му писали, точно да соверши. —

28-га №. 1509. Писато Г. Вуицй, да скупи воиску и да держи три четири дана на екзерциру, а после да распусти.

28-га №. 1510. Писато воеводи Вулу Илићу, да скупи воиску на екзерцир за три четири дана, а после да распусти. —

29-га №. 1511. Писато воеводй Милошу, да призове Борчане и да им закаже, да се више неусуде стоку апсити кметова из нахіе воеводе Лазара Мутава, него сваки свою ливаду да огради, кои има у планини, или да батали, а стока и едне и друге стране да иде слободно по планини, и они ако би почели опет стоку апсити и люде бити и пушкама гађати, да знаду да ћеду сву пређашнЮ глобу наплатити, што су од люди узели, и свакомћ ће се ударити по 100,, батина. —

29-га №. 1512. Писато воиводи Николи Карамарковичу, да одвои 20-г брава десетка —

30-га №. 1513. Писато Вићентію, да наредй сада у идущу белу неделю неколико люди съ колима, да свуку заоставшу япію за конак у Ропочево, и да одвои 20-га брава од десетка — и пріе на едан дан да нам яви него што люде нареди, да имъ пошлѣмо едан товар вина напоиница.

30-га №. 1514. Писато Г. Павлу Поповичу, да чува добро град, и никога од ябански люди у град да непуща, него да се ћари съ ябанцима подалеко од града, и добро да се чува сваке преваре, и никога к себи у град на разговор од ябанаца да непуща, него да изађе сам у варош и у вароши да се разговара, и лађе да вйзитира као и до сада, и све наредбе да учинй, као што смо и пређе писалй. —

30-га №. 1515. Писато Совѣту, како смо разумѣли што им е воевода Єфрем писао за нѣке харсузе, и како су они нѣму одговорилй, онако смо исто и ми Єфрему писали да учини наредбу за оне харсузе, и тако еднога смо сасвим мнѣніа били — и препоручено им, да начине іошт едне чакшире и капу Господару, и тако да се састави цѣли катальина —

30-га №. 1516. Писато Г. Илій Барјактаровичу, како смо разумѣли што нам явля за новине, и писато му да дозволи Турцима да пролазу мимо нашу стражу да сѣку дрва, али само да их непушта да пролазе далеко у нашу страну. —

30-га №. 1517. Писато кнезу Аксентію, да пошлѣ 20„ кола и люде, овде у Тополу да дођу на покладе, да вуку камен уз белу неделю. —

30-га №. 1518. Писато воеводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и ра-

зумѣли што намъ пише, да се влада по заповѣсти, и препоручено му и у напредак онако исто да чине сваке наредбе по заповѣсти нашой, и да свеже контракт трговачки съ Рецепом како наиболѣ зна, само да буде све мирно. —

30-га №. 1519. Писато воеводй Илій Стоийићу, да како прими наше писмо, онога минута да иде са своm воиском нѣговом у Кладово, или башъ ако неће ићи, а он да нам одговори, оће ли или неће —

30-га №. 1520. Писато воиводи Іови Стефановичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо што нам пише, на кое препоручено му, да се и у напредак онако влада, и у миру да буде, и прiятелски да живи како с Влашком тако и са Нѣмецком и Турскомъ страном, и политически съ нъйма да се обходи, и што ново добіе да нам обяви —

31-га №. 1521. Писато Совѣту и явлѣно им, какову смо наредбу учинили у Лозници, и кога смо поставили на мѣсто воеводе почившега Антоніа Богићевича, то ест нѣговога сина Бојю, и писали смо Г. Луки Лазаревичу, да одреди еднога нѣговога способнога Булюкбашу, да буде съ Бојом у Лозници, како ћеду разумѣти из писма нашега, кое смо им писали под №. 1436. 21„ числа Априла.

31-га №. 1522. Писато Г. Павлу Поповичу, како смо примили нѣгово писмо, на кое препоручено му да добро чува град, и у свему да поступа као што смо му писали под № 1514-том, и ако небуде Рецепу писао, да му и непише. —

31-га №. 1523. Писато воеводи Николи Карамарковичу, да уватн Саву я жива, яли мертвомъ главу да му пошлѣ, кои-е убію свога оца у нахій Рудничкой. —

31-га 1524. Писато воеводи Лазару Мутаву, да разпошлѣ момке и да се постара уватити Савву из нѣгове нахіе, кои-е свога оца убио, или да му мертвом главу пошлѣ овамо у Тополу. —

31-га №. 1525. Писато Милошу Сарановцу и капетану Ђорђу Симићу, да смо примили ньиово писмо и разумѣли смо што нам пишу, на кое одговорено им, да Милошъ гради кућу у Кожетину и да досели свою децу и жену из Београда, — и капетан Ђорђе Симић да слободно Арнаутима дозволи да долазе до наше страже са стоком, и нико да их незадева. —

31-га №. 1526. Писато Магистрату Шабачком да призову дужнике *)

31-га №. 1527. Писато воеводи Лазару Мутаву, да призове кметове из они пет села, коя граниче око планине Борчанске и около Борчана, и да им закаже да пречуваю ньиову стоку док Борчани ливаде ньиове покосе, пак после могу слободно по планини стоку пущати, а на есен кои загради од Борчана свою ливаду, добро, а кои незагради, онога ће ливада бити баталъ —

31-га №. 1528. Писато Г. Илій Барякторовичу, како смо примили нѣново писмо и разумѣли што нам пише, на кое одговорено им, да одузме оно поля ньива од старинаца, и да преда дошляцима, кои су и пріе оне поле орали.

31-га №. 1529. Писато нашима Посланицима, да сврате из Крагоевца у Волявчу, и тамо ће бити и Господар —

*) Нема ништа дале у овой нумери.

2-га №. 1530. Писато воеводи Радовану Грбовичу, да закаже Сави старјешицу, да извади руке сасвим из крчевине манастора, кои су код насъ на тужбу доходили, и Савва да дигне кућу што-е почео правити на крчевини овихъ манастора, и ако Савва непослуша, да нам само обяви.

2-га №. 1531. Писато капетану Димитрію Парезану, да екзерцира воиску до петка, а у петак да распусти, и да им закаже, да на другу заповѣст буду готови са свим згодама, са заиром и са топовским воловима, како ћеду одма поћи на другу заповѣст.

2-га №. 1532. Писато воеводи Николи Карамарковичу, да пошлѣ люде у Турску страну на пріятелѣ, да разбираю за Турска намѣренія, и што год ново дочуе, да и нама одма обяви —

2-га №. 1533. Писато Г. Якову Ненадовичу, да иде што скоріе из Валѣва у Београд —

2-га №. 1534. Писато Г. Милою Теодоровичу, да разбира за Турска намѣренія што болѣ може, и како што дозна, да и нама одма обяви. —

2-га №. 1535. Писато воеводи Антонію Плякићу, да разбира за Турска намѣренія, и да се добро сигура, и она два момка, кои су дошли из Сереза, да задержи код себе као и проче свое момке, и да закаже Милошу Сараиловцу, што буде Цукићеви собствени код нѣга оваца, да му преда, и оно 63, брава да му сада одма преда, а кусуръ што више буде, од десетка да му даде. —

2-га №. 1536. Писато Господару Проти Матей Алексићу, да се постара што болѣ може и люде да шалѣ у Турску страну на пріятелѣ

онакове, кои ћеду му вѣрно показивати што се у Босни случава, и да се постара вѣрне пріятелѣ пронаћи, кои ће му истинито за Турска намѣренія показивати, и таковима да дае добар бакшиш, кое ће од насъ получити, и тако да буде са свим згодама готов —

2-га №. 1537. Писато воеводи Николи Карамарковичу, како му шалѣмо момке бившега воеводе Раке Леванца, кои су били у апсу, и он да их прими, да у напредак буду код нѣга момци, и да их онако држи као и проче нѣгове момке, а они што су узели од кога глобе, да одма поврате, и како к нѣму дођу, да их обрію браде.

3-га №. 1538. Писато Г. Илій Барякторовичу, да разбира за новине из Турске стране, и да се стара вѣрно дознавати за намѣренія Турска, и што ново дозна да одма и нама обяви —

3-га №. 1539. Писато воеводи Крсти Сврльичкому како год и под №. 1538-мом.

3-га №. 1540. Писато кнезу Аксентію, да екзерцира и коньике како год и пешаке да науче наипре пешачкй екзерциръ, пак ћемо онда учинити наредбу да се и на коньима екзерцирају. —

3-га №. 1541. Писато воеводи Велку Петровичу, како год и под №. 1538-мом и явлѣно му іошт, да ћемо учинити наредбу за Гицу. —

4-га №. 1542. Писато Магистрату Ћупрійском у, да призову Іову Влашића из Свилаинца ньиове нахіе, и да наплате од нѣга сав дугъ, што-е остао дужан Станоики удовици, снахи нѣговой, и ако се осведочи, да е Іова снаю нѣгову Станоику біо, као што-е она овди код насъ показивала, и да е од Суда одвраћа, они и нѣму да

ударе кацицу боя што за право нађу, и од милка и бащина што дође на исе Станоикино, да плати Іова Станоики у новцу за нѣне милкове, како за право нађу, а она да се ниушто онди више немеша, него да сѣди у селу, у нахій Пожаревачкой, Оровици, и што онди има, оно и да држи. —

4-га №. 1543. Писато капетану Милисаву, да закаже людма по нѣговой кумпаній, да увате едну срну лане, и кои увати да донесе овамо у Шарампову, на кое доби ће онаи велики дар, кои то уреди, и препоручено и самом нѣму да се тому постара, ер нам е нуждно да пошлѣмо на пешкеш едному човеку. —

4-га №. 1544. Писато капетану Димитрію Парезановичу како и под №. 1544-том (1543-ћом).

4-га №. 1545. Писато воеводи Антонію Плякићу, како смо разумѣли за новине што нам явля, и явлѣно му да ће бити воина, и да ће Турци на насъ скорійм временом наступити, него да се спремй и сигура што болѣ може, и войску да скупи, и народ унутра съ границе да уклони, и тако да закаже свима старешинама под нѣговом командом и Крушевачким свим, да скупе войску и са свим згодама да буду готовй, како ћеду одма пред Турке изаћи ако гдигод наступе. —

4-га №. 1546. Писато воеводи Милошу Маринковичу и капетану Милисаву, да войску распусте, како писмо прйме, и да закажу воисци да буду сасвим спремни и са заиром, съ промѣном с обућом, и волове топовске да спреме, и сада у идущу неделю да дођу са свом воиском овамо у Тополу, како ћемо моћи у понедеоник одма поћи куда потребно буде —

4-га №. 1547. Писато Г. Вуици Вулиће-

вичу, да буде са своm воиском и са свим згодама готов, како ће одма поћи на другу заповѣст куда буде потребно. —

4-га №. 1548. Писато воеводи Милићу Дринчићу, како му шалѣмо топчіе натрагъ, и опетъ да их пошлѣ у идущу неделю, и да закаже воисци да сваки себи заире спреми и по-едне опанке и кошулѣ и топовске волове, и тако да буде са свим згодама готов, како ће на другу заповѣст одма поћи куда се заповѣди, и воиска да му буде до неделю на скупу и у гомили —

8-га №. 1549. Писато воеводи Николи Карамарковичу, како му шалѣмо џебане 6„ буради, а за воиску и све проче явлѣно му, како смо му писали из Београда у писму 6-га Юніа сего года —

8-га №. 1550. Писато Господару Иліи Баряктаровичу и препоручуемо да оправи писмо Емин-пашино и Челеби-Ефендіе у Нишъ по нѣговому какому човеку, и онай човек да донесе од Емин-паще одговор, ели приміо наша писма, коя им шалѣмо, и да се приява нашим пріятельима, да му покажу за новине што знаду за Турску страну; и препоручено му да се добро спрема и воиску да купи што више може, и заире да спреми и топове и град да осигура са свим згодама, и све да соверши како му (в) у писму 6„ сего месеца, писато из Београда; и народ съ планине да уклони. —

8-га №. 1551. Писато воеводи Шиши Петронію, како смо примили нѣгово писмо и дали смо нѣговому момку пусат, и явлѣно му да сада коня неможе од Турака извадити, будући да су се обстоятелства промѣнилй, и да недопуща людма да иду у Турску страну преко Лима да муте коеща, а за она два момка одказаће (одговориће) му Милош воевода, кад изиђе тамо —

8-га №. 1552. Писато воеводи Милисаву Милићу, како смо разумѣли из нѣговога писма за аидуке што нам пише, и главу аидучку донели су люди, по поима е он послао, и препоручено му да се постара и чете да распошлѣ да и оне аидуке поватаю, кои су осталй, а онога ятака да ударй на шибу, и да му закаже како нѣму тако и другим по селима, код кога би дошлй айдуци, пак неби обявіо, да ће главом своіом за ньи платити — и препоручено му да град спрема и укреплява што болѣ може, и да буде са свим згодама готов. —

8-га №. 1553. Писато Магистрату Параћинскому, да закажу онима людма, што су им коньи у путу покрадени, да они сами свое конѣ траже, па кад пронађу ко им е конѣ покрао, онда да нам яве, пак ћемо ми лако од ньи конѣ извадити; и люде, кои иду без пасоша и конѣ купую, да кацигую апсом и боем, и да закажу преко телала, кои би у напредак куда без пасоша пошао и конѣ куповао, да ће морати ићи у Тополу Господару на одговор —

8-га №. 1554. Писато Господару Милою Теодоровичу, да учини наредбу да се япія за шанац у Ягодину оцѣче (одсече) и свуче, и да све изверши проче наредбе, као што смо му писали у Београду, у согласію са Совѣтом под числом 6„ сего месеца, и када се оцѣче (одсече) и свуче япія у Ягодину, одма да нам яви, пак ћемо ми едан доћи, или Господар или Янићіе, да наипре уштудирамо како ћемо и на кою руку шанац градити, а сами нипошто ништа да не започиню. —

9-га №. 1555. Писато Господару Вуици Вулићевићу, да воиску распусти нека иду сваки своіои кући да коеща приараде, а уписнике да остави у логору да чувају заиру и топове, и да закаже людма, како добію заповѣст, одма сваки у логор да

да дође незадержано — и тако явлѣно му, када буде нуждно да се кренемо на воиску, онда ћемо му явити по мензулу да воиску скупи, и куда му пишемо, онуда ће и поћи —

9-га №. 1556. Писато воеводи Стрельи, како-е, доходіо онаи човек съ нѣговим писмом и предао е тужбу на воеводу Анту за неке пиштолѣ, и ми смо му одказали (одговорили) да се мало претерпи док ми изађемо тамо ко Крушевцу, и онда ћемо учинити наредбу, а сада се неможе ништа соверршити без Анте —

9-га №. 1557. Писато Аврааму Лукићу воеводи, како смо примили нѣгово писмо и писмо Турско, што му е послао Ашин-бегъ, и разумѣли смо све што се у нъима содержава, на кое препоручено му да се и у напредак онако исто добро и твердо од Турака чува, а съ нъима све ласкаво да се обходи, и да разбира за Турска намѣренія, и што ново дозна да намъ обяви, а за проче све наредбе писато му е у Београду, у согласію са Совѣтом, у писму под числом 6„ сего месеца, и препоручено му све онако да совершуе, и явлѣно му нако му шалѣмо копію, како ће одговорити Ашин-бегу на нѣгово писмо, кою како прими да препише и да пошлѣ. —

9-га №. 1558. Писато воеводи Велку Петровичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли что нам пише за новине и проче, и препоручено му да се како с' Турском тако и съ Влашком страном у миру находй и за Турска намѣренія до разбира, и што ново дозна, може и нама обявити, а за проче наредбе и за воиску явлѣно му, да смо му писали из Београда, у согласію са Совѣтом, у писму под числом 6„ сего месеца, и препоручено му да све онако и совершуе, и добро да

се чува сваке Турске преваре, и ако би к нѣму додошао Таша аранбаша аидучки, или ако би га гдигоди опазио, да га ухвати и нама да яви, пак ће добити од насъ заповѣст, како ће с ньиме поступити.

9-га №. 1559. Писато воеводи Милисаву Церноречкому, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише за Ташу аранбашу аидучкога, на кое препоручено му, да се постара и да га каковим ласкавим начином премами да дође к нѣму, и после да га свеже и уапсъ мете, а нама да яви — и препоручено му да стоку и народ съ пута у планине уклони, и десетак жито из кошева све у шанчеве да свуче; и за све проче наредбе явлѣно му, да смо му писали из Београда, у согласію са Совѣтом, у писму под числом 6„ овога месеца, и препоручено му да онако све и совершуе. —

10-га №. 1561. Писато Іоксиму Карамарковичу, да како прими наше писмо, онай час да се постара новце 30„ хиляда гроша саставити и у кассу сам собом да носи да положи, што-е остао дужан од скела, и то без свакога изговора да новце састави и у кассу да положи, и у напредак да се болѣ влада, да неби на нѣга тужбе доходило, и ако се неокани, да зна, да ћемо писати людма да га свежу и везана у Суд да га пошлю, или да га у путу сами убію.

10-га №. 1561.*) Писато воиводи Новаку Бошковичу, да се постара и новце у кассу народню одма да положи, како наше писмо прими, другоячіе да неучини, и без свакога изговора да новце скупи, и у Совѣт у кассу народню да пошлѣ 4000„ гроша, што е остао дужан —

10-га №. 1562. Писато воеводи Іови Поречкому, да начини едан мали шанац около свію кућа у острову, и да начини плот съ едног човечіегъ боя, и едан у дну острова да начини, како ће стати у нѣга 50„ люди, и како ће се моћи

*) По другій путъ иста нумера 1561-ва.

тући доле низ Дунав, а еданъ у шерку острова да начини, из кога ће се моћи бити уз Дунав, а трећи на среди острова, из кога ће се моћи бити управо по Дунаву великом, и да га начини баш на обалй, и топове све да нареди по овим шанчевима, и велике да постави гди е за њи мѣсто, а мале опет гди е за њи мѣсто, и тако да се постара да се оно мѣсто укрепи, да небуде башъ онако отворено, као што-е пріе било —

10-га №. 1563. Писато воиводй Милићу Дринчићу, да буде съ воиском готов и са свим другим потребама, како ће моћи одма поћи на другу заповѣст, и када му воевода Милошъ Обреновичь пише, одма к нѣму съ воиском да иде, а топова за сада нѣму бити неће, из узрока што оправни и готови немамо, и топчіе нѣгове ићи ћеду съ нама, а кад му топове пошлѣмо, онда ћемо му и топчіе послати —

10-га №. 1564. Писато Господару Младену Миловановичу, како му шалѣмо план, по коему ће се владати у време када се воина отворй, и препоручено му све оне наредбе, кое се у плану содержавају точко (точно) да извершуе у време воине, а сада да закаже сваком воеводи, и, кои су у плану назначени, и кои су под нѣговом коммандом, да сваки онолико воиске искупити мора, колико-е на кога у плану разположено, и препоручено му да изађе сада одма на границу, да народ съ пута унутра далеко уклони и шанчеве да прегледа, а особито да настои, да се добро шанац у Јагодини начини и укрѣпи, и ако за добро нађе, да само съ неколико воиске изађе, а прочу сву воиску да остави у нахій на едном мѣсту и у гомили са свом военом муниціом. —

10-га №. 1565. Писато Совѣту, како е овамо сва внутрења воиска готова и находи се у ло-

горима са свима потребама военима, и ми за болѣ находимо да се воиска іошт на границу некреће, и расписали смо воиводама, да сваки свою воиску у логору на едному мѣсту са свом муниціом военом држи, а кад би било нуждно на границу поћи, онда ћемо одма заповѣсти издати и сваки ће, будући готов, одма моћи поћи, кое оставлямо и на ньиово расужденіе и договоре, и како за найболѣ наћу да нам обяве. — И явлѣно им за цебану, како ми ненаходимо за добро да се у Београд шалѣ, него кои дође у Београд за цебану, а они да га овамо к нама пошлю, пак ће од насъ примити, из узрока што -е овди цебана и мѣсто на средоточію, и тако свакому се може пріе однети, него из Београда —

10-га №. 1566. Писато воиводи Милошу Обреновичу, како ми за болѣ находимо, да он у Ужицу и на границу изађе съ неколико воиске, а прочa сва воиска да му остане у нахій у логору са свомъ муниціом военом, и међу воискомъ да остави Брата нѣговога, заповѣдника, кога-е и до сада остално, а он да иде на границу и наредбе све да чиний, као што му е и препоручено; и препоручено му да пошлѣ три четири кмета съ писмом овамо к нама, а ми ћемо их послати у Београд, да се подемче за она три бунташа пређашня из ньиови села, и тако да се пусте из апса —

10-га №. 1567. Писато Стеви Євтићу, како му шалѣмо конту различити фарби, кое су нам за церкву потребне, и препоручено му да пише на молера Димитріа у Земунъ, да му узме онакове вине фарбе, и то што скоріе да соверши, ер нам е од потребе. —

11-га №. 1568. Писато Господину Недоби и явлѣно му за наша садани обстоятелства, и препоручено му да пише кому знаде за наша садания овакова обстоятелства. —

11-га №. 1569. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, како му шаљемо план, по коему ће се владатии наредбе чинити у време, када се воина отвори, а за сада само да закаже да сваки воивода onолико воиске мора истерати, колико-е на кога у плану разположено, и народ и стоку што се на путу находи, да съ пута унутра уклони одма —

11-га №. 1570. Писато Господару Луки Лазаревичу како год и под №. 1569-том.

11-га №. 1571. Писато Господару Антонію Пляк ићу, како год и под №. 1569-том.

11-га №. 1572. Писато воеводи Арсенію Ломи, да буде готов сасвим, и кад буде време за топове да му се понілю, онда ћемо му явити, а сада да нешаљѣ волове за топове.

11-га №. 1573. Писато капетану Ђорђу Симићу и воеводи Анти Симоновичу, да закажу Арнаутима, да ми ньима никакове преваре учинити нећемо, и они нека се нимало неплаше од насъ, нити да се што год и сумняю, но нека сѣде гди су и сѣдили, ако хоћеду, пак ако што осете од ньиове стране, онда нека нам одма яве, и ми ћемо ньима опет явити.

11-га №. 1574. Писато Г. Вуици Вулићевичу, да нам обяви, куда-е пређашню џебану потрошіо, што му е доношена онолика џебана, и ниемо давали толике новце, те е из Немачке преносіо. —

12-га №. 1575. Писато воеводи Іови Поречкому, како іошт ніе дошао к нама Никола кумбараџіа, кога-е он послао из Пореча съ кумбаром, тако препоручено му да разпита за нѣга, и да пронађе гди-е сада, и да нам одма обяви. —

12-га №. 1576. Писато воеводи Вуиу Илићу за истіи случай како год и под №. 1575-том.

12-га №. 1577. Писато Господару Илій Барякторовичу, да разбира за Турска намѣреніа, и што дозна, да нам одма обяви, и препоручено му, да онога човека, кои-е намѣравао стоку преко заповѣсти у Турску продати, испита наипріе, од кога-е он видіо да стоку претеруе у Турску преко заповѣсти, и ако кое покаже, да их увати и у апсъ мете, а онога уваћенога да обеси, или на мертву шибу да га удари, а стоку, коюе одъ нѣга узео, и што се сада код нѣга застало, оно да потроши за конак свои и на воинике, а што-е дао момцима, кои су га уватили, то-е добро учиніо. —

12-га №. 1578. Писато Совѣту, како им шалѣмо два писма, едно Г. Иліе Барякторовича, а друго воеводе Велка Петровича, да само разумѣду што се у нъима содержава, а ми смо на све одговорили; и препочено им да чине све наредбе по границци, и гди буде нуждно, како што им е и препоручено у писму, кое смо им послали под числом 10-тим сего месеца №. 1565-том.

(Рукописъ №. 1:)

16-га №. 1579. Писато Г. Иліи Барякторовићу да нешалѣ Турскога курира к нама, но да га устави у Делиграду, а писма да намъ пошалѣ по своему куриру — ако ли би Турчинъ біо, да га може послати, но само напредъ да яви. Друго; да ће доћи к нъму Г: Младенъ, да се договоре за све наредбе и народъ да уклоне у планине и воиске да нареде подъпуно у шанције и у резерве како-е речено — и то да смо новине разумели одъ нѣга.

— №. 1580. Писато Антонію Плянићу, како смо примили три писма нѣгова, и да смо му

послали џебану, кою зактева одь насъ, нѣму 20 товара пушачке и 4 бурета топовска, и Радосаву воеводи 8 товара пушачке, а Радовићу 5 — товара, а воеводи Новаку 5 товара пушачке, а Филипу 6: товара пушачке, и послали смо му наставлѣние за главнокомандующега потврђено са оба печата; и препоручено да отиде границомъ свуда; коя є подъ командомъ нѣговомъ, народъ да прегна у планине, и шанце да утверди — и тако да намъ за свашто явля, и да препоручи старешинамá да џебану чуваю — и да пошлѣ (за) патосъ плоча 500.

— №. 1581. Писато Г. Младену, да воиску устави у Ягодини, пешаке, а онъ с конянициma да иде по граници, и да чини оне наредбе, кое су му у плану назначене, и народъ да уклони, и послато му наставлѣние за главно началство, да му-є сигурние комендирати одъ Делиграда до Дунава и проче.

— №. 1582. Писато Ђорђу Симићу и Анти, воеводама, да ће имъ дођи воевода Антоние Плякићъ, и све наредбе с нѣма (њима) да учини, и они сви да слушаю — и шанце да потверде, и народъ да уклоне —

— №. 1583. Писато Прoти Метеи Алексићу, да смо примили писма нѣова (њіова) и све новине, и тако да смо имъ и опет препоручивали, да што разъберу одъ Турске стране, да нама являю, и послато єму наставление, потверђено са оба печата, за главно-началника да управля одъ Лознице до Раче и да народъ уклони, и шанце да потверди и войску на купу да держи.

— №. 1584. Писато Г. Луки Лазаревићу, да смо му примили писма и новине, и опетъ препоручили, што би одъ Босне разумео да намъ явля, и приятелѣ да шалѣ єднако у Босну; и посла-

то му наставлѣние за главнога началника одъ Саве до Лознице да управля, потверђено са оба печата за болѣ (-лю) сигурность владаня нѣговогъ; и да народъ уклони унутра, и воиску на купу да держи, а на границу да неиступа до далѣ заповести — .

— №. 1585. Писато воеводи Филипу, да му шалѣмо џебане 6 товара и да слуша воеводу Антонія Пляки ћа.

— №. 1586. Писато воеводи Благою у Рачу, да смо одъ нѣга новине примили, и да намъ опеть явля що чуе, и да е с воискомъ готовъ, и да слуша све заповести Господара Проте Валѣвскога, кои е нѣма (ньима) главнокомандующи — и народъ и стоку да у планине уклоне.

— №. 1587. Писато воеводи Марку Костићу, да смо и одъ нѣга новине примили, и опеть препоручено му, да намъ онакове явля, и да слуша Г: Проту нѣовога (ньіовога) главнокомандующега, и да народъ и стоку уклоне.

— №. 1588. Писато Г. митрополиту Леонтію, да разьпише свуда по япархіи (епархіи) нѣговои, да чине попови и калуђери бденія и богомолство за побѣду надъ неприятелѣмъ, непрестано да тако чине за ово време саданѣ —

— №. 1589. Писато воеводи Милошу Обреновићу за ради Кепића и дружства нѣговога, да яви онамо свимъ воеводама, да незадеваю Кепића, и нища од нѣга нико да нетражи, ерь смо му све досаданѣ опростили —.

— №. 1590. Писато Кепићу и дружини нѣговои свидѣтелство с печатомъ, да е слободанъ

одь свакога за доеадання преступления и нико одь нѣ (нъи) нищца да нетражи —

— №. 1591. Писато Магистрату Крагуевачкому, да када дођe нѣова (нъіова) кунпания, онамо, да шибаю онога момка, кои е овце изь Драче покрао —

— №. 1592. Писато Г. Аци-Мелентию, да разьпише по япархии (епархіи) нѣговои по церквама и манастирима, да се чини богомолство и бдения непрестано за побѣду надь неприятелѣмь, и да се и онь находи по границии, народь и воеводе да храбри.

— №. 1593. Писато воеводи Живку у Кладово, да ће Рецепь сада воду затворити, но да каже терговцемь, да се чувaю преваре од Рецепа — и да намь ново доказуе; и що му е писато, да у Влашку пише Бояромь.

— №. 1594. Писато Г. воеводи Иови Стевановићу у Поречь, да смо примили нѣгово писмо и новине, и разумели да ће Поречь укрепити по заповести нашои, и како ће му за то дѣло и нашь посланикь Панта казати; и да ћемо Совѣту писати за брашно, да му даду; и да-е дошао кумбарация —

17-га 1595. Писато Совѣту, да како имь шалѣмо писма Велково, Ацино, Илие Барякторовића и Цодино, изь кои ће разумети новине; и да намь пошалю наставление за Г. Симу, кои ће с воискомь поћи на Дрину; и явлѣно имь е како смо и проча наставлѣния послата с плановима на главне началнике (?); и како смо писали Велку, да у Турско и у Влашко недира прие, но що би Турци дирнули — да немаю узрока — и да смо имь явили, да смо писали Г. Младену: да устави воиску гди га наше писмо затече;

и да пошлю Иови у Поречь 20„ хиляда ока брашна — и за чпиюна, да се обеси у Делиграду; и проче наредбе да соверше са Г: Младеномь; и како е послать Панта писарь по наредби нашои од Поречa редомь границомь до Заечара — .

— №. 1596. Писато Проти Матею Алексићу за ради Молера, да му даде заире и стоке неколико жени и деци, кою буде преместио у Кадину Луку кодь стрица —

— №. 1597. Писато воеводи Велку, да онь неби у Турке дирао нити у Влашку безь наше заповести, и да скелу затвори, да терговци наши немуте по Влашкои, и да исполни све оне наше заповести, кое смо му послали преко Панте нашега секретара усмено по наставлѣнію — и проче.

17-га №. 1598. Писато Г. Илии Барянктаровићу, да обеси онога шпіюна и да га за коеща изьпита, и за оне кнезове да покаже, кои су се предавали Туркомь у Ћуприи 1808 года; и да ради да би поватао и она два шпиюна, и укрепити шанце и проче са Господаромь Младеномь; и да народь и стоку уклони с пута.

18-га №. 1599. Писато Совѣту, како смо имь примили писма нѣова (ньиова) изь (сь) коимь и Реџепово, що пише за терговца да се намири, кои е одьнео благо изь Видина у Неготину; тако да Совѣть пише Велку и Живку, да дозову оне терговце одь Реџепа и онога одь Велка и да и намире — и явлѣна Совѣту сва разьположения наша; и такођерь за Велка, како смо му писали, да неби ни у Турско ни у Влашко ниџа дирао, а наше терговце и Влашке да непуща ни онамо ни овамо, да нешпиюне; и послато имь писмо Антониево, да разумеду новине.

— №. 1600. Писато воеводи Антонию Пля-

кнћу, како смо примили писмо нѣгово, у коимъ да смо разумели новине и нѣгово разъположение одъ Моравице до Тополяка, и да смо све за добро нашли како за воене управе тако и за народъ, да е добро учинѣно све по плану нашему —

(Рукописъ №. 5:)

20-га №. 1601. Писато Господару Проти Матей Алексићу, како смо примили нѣгово и Аџибегово писмо, и разумѣли смо што нам се пише за Турска намѣренія; и препоручено му да чини нуждне наредбе по плану послатому, и народ да уклони унутра што болѣ може, и воиска да му е сва готова; и явлѣно му како ћемо ми писати свима воиводама под нѣговом командом, да сви припознаду нѣга за свога управителя, и сваку нѣгову заповѣст да исполнявают, и колико воиске од нњи зайще, онолико да сваки мора дати; и да разбира за Турска намѣреніа, и што год ново дозна да намъ одма обяви.

20-га №. 1602. Писато Г: Луки Лазаревичу, да чини нуждне наредбе по плану послатому и шанце све да осигура, и воиска да му е готова, и народ све да уклони унутра што далѣ може, и да разбира за Турска намѣреніа, и да нам обяви што дозна; и явлѣно му да ћемо ми писати воеводама под нѣговом командом, да буду к нѣму у послушанію, и колико воиске од нњи заиште да му сваки онолико дати мора, и сваку нѣгову заповѣст да совершуе —

20-га №. 1603. Писато Совѣту, како смо примили оба нњиова писма и разумѣли смо што нам пишу, и явлѣно им како им шалѣмо едно писмо од Проте, а друго од Аџи-бега, да разумѣду за Турска намѣренія — и како смо ми онако исто за

добро нашли оно њново учрежденіе поради наши трговаца, како су они писали и уредили доле у Кладово; и явлѣно ймъ како смо ми нуждне наредбе по границы нашои уредили —

20-га №. 1604. Писато Стояну Чупићу воеводи, да буде у послушанію Г. Луки, и по заповѣсти нѣговой да се влада, и колико од нѣга Г. Лука воиске заиште, да му онолико мора подпуно дати, и ако би се почео противити, неможе се после одговорити.

20-га №. 1605. Писато воеводи Янку Поцерцу како год и под №. 1604-том. —

20-га №. 1606. Писато Г. Милою Теодоровичу, да задержи оно 60„ овнова код себе, да се за трошак нађе, и да пронађе оне трговце, кои су те овнове у Турску потерали били; и препоручено му да оцѣче (одсече) диреке за таван у цамію, где ће топови стаяти, и тай таван да се начини, и шанац у Ягодини да што скоріе може оправи, и да нам обяви у кое е сада доба —

20-га №. 1607. Писато воеводи кнезу Сими Прекодринскоме и кнезу Ивану како год и под №. 1604-том. —

20-га №. 1608. Писато воеводи Бой Антоніевичу како год и под №. 1604-том.

20-га №. 1609. Писато Г. Проти и воеводи Ефрему, да народ што берже могу са границе у дубину уклоне што далѣ могу; и особито Г. Проти препоручено, да чини и совершуе послате му наредбе. —

20-га №. 1610. Писато воеводи Радовану Грбовичу, да буде у послушанію Г. Проти

Матеи Алекеићу, и да се води по нѣговои заповѣсти, и колико воиске од нѣга заиште, онолико да му дати мора, и ако би му се наиманѣ противан показао, неможе се одговорити.

20-га №. 1611. Писато воеводи Єфрему како год и под №. 1610-том.

20-га №. 1612. Писато Миливою Тадићу како год и под №. 1610-том.

20-га №. 1613. Писато Г. Младену. ако небуде воиску око Штипля или око Ягодинѣ разположіо, а он сада да разположи пешаке, а са конянацима да иде на граници, да чини нуждне наредбе, и препоручено му особито народ далеко у нутра да уклони, и у Дедиград да отиде, и онди све да утверди, а да се постара и шанац у Ягодини да се што скоріе начини — и да нам одма обяви, гди се находи и шта-е до сада уредіо. —

20-га №. 1614. Писато кнезу Аксентію, да буде у послушанію Г. кнезу Сими, и што год му он заповѣди, оно да ради; и да буде са свом воиском готов, и явлѣно му, да ће бити сада ове неделѣ пред Петров дан полазка.

20-га №. 1615. Писато воеводи Шиши Петронію, како смо разумѣли што нам за новине явля, и препоручено му и у напредак да разбира, и што дочуе да и нами яви, и явлѣно му да смо му момку дали пусать. —

20-га №. 1616. Писато Николи Карамарковичу, да се немеша у люде воеводе Ћоле, и да неузима од нѣгови люди десетак. —

(Рукописъ №. 1.)

21-га №. 1617. Писато Митрополиту заради попа Живана из Вражогрнаца, како е

буну учинио међу народъ: да се неуклаия с пута Турком; и да ће га Цода к нѣму послати, а онъ нама да яви када га доведу —

— №. 1618. Писато Г. Сими, да одьведе 1000 воиника у Београдъ; а онъ прочу воиску да купи и да буде готовь, и явили смо му за Немачка намѣрения.

— №. 1619. Писато воеводи Здравку у Тополякъ, како му шалѣмо цебану 4. сандука вишека и два бурета барута —

— №. 1620. Писато Магистрату Крагуевачкому, да отиду с Петромъ Булюкъбашомъ у Паисиевиће да разъдѣле Янково имѣние, и кому за право нађу дати.

— №. 1621. Писато Макси Керстићу, какосмо му новине примили, и опеть препоручили да нам явля, и да чине они наредбе како ће имъ Г: Прота казати, и народъ с пута да уклоне —

— №. 1922. Писато воеводи Вулу, да одьреди за у градъ воиску, а проче све да е готово да пође са Г: Вуицомъ, да се саедини —

— №. 1923. Писато Г. Луки, да све оне наредбе чини по плану, и како му шалѣмо прокламацие да чита пред народомъ; и явили смо му, да смо писали свимъ воеводама, кои су подъ командомъ нѣговомъ, да га слушаю — .

22-га №. 1624. Писато Милошу Обреновићу, како му шалѣмо прокламацию, и како смо и прочима онога края писали, онако и да га слушаю што ће онъ заповедити —

— №. 1625. Писато Г. Сими, како му шалѣмо прокламацию, и являмо му за воиву, и да е готово,

до четири дана да поће на Дрину — и да чини она разьположения како му-е у плану дато и у наставлѣнию; за сваіѣто тамо са Господаромъ Лукомъ и прочимъ воиводама (?) —

(№. 1626 и 1627. нема у протоколу.)

23-га №. 1628. Писато Антонию Пляки-ћу, како му шалѣмо аберь да е воина, и да шалѣмо прокламацие и другимъ воеводама онога края, кои су подъ командомъ нѣговомъ, и да нареди воиске и на Янкову клисуру —

— №. 1629. Писато Г. Луки, да смо му примили новине и да намъ и опеть явля — и да разьположи како му-е писано за воиску.

— №. 1630. Писато Милошу Обреновићу, да смо разумели новине, и да му шалѣмо прокламацию и прочимъ онога края воеводама, и да знаду да е воина, и да е дошао веће последнѣ (последньи) одговоръ —

— №. 1631. Писато Проти, да смо примили писмо нѣгово и Аџибегово, и да смо му казали да учини оне наредбе како е по волѣ (вольи) онога.

— №. 1632. Писато Совѣту, како смо разьпослали прокламацие; и писали смо имъ, да смо намѣрени оне Турке измећу насъ дићи изъ Београда у Адакале, само ако они одобре, и да сочине одьговоръ Везиру за то и за последнѣ (ньи) одьговоръ уедно — да се сочини, и да намъ ема пошалю да оправимо у Нишъ.

24-га №. 1633. Писато воеводи Цоди, да пошлѣ попа Живана Митрополиту у Крагуевацъ са два момка своя, а мы ћемо с нѣме (ньиме) учинити разьположеніе —

— №. 1634. Писато Г. Младену, како смо примили нѣгово писмо изъ Делиграда, и да смо разумели све нѣгово разьположение, како е с воискомъ учинио, и отишао границомъ да разьполаже — како му е у плану дато.

— №. 1635. Писато Г: Илии, да предержи онога човека везирова изъ Ниша доке дође одь нась одьговорь да носи —

— №. 1636. Писато Совѣту, како смо примили нѣово (ньиово) писмо и проча Карамарковића и Протино и Євремово и Стоиђево — и да смо явили ньима, да смо ми на сва она одьговорили да знаду, но само они да се стараю оградити кои топъ Цоди и Милисаву и Стоиђу, и що скорие да пошлю —

(Рукописъ №. 5:)

25-га №. 1637. Писато Николи Карамарковичу, како му ми сада суму новаца 1000„ гроша послати неможемо, нити доволно знамо зашто -е потрошио, и ако буде за табле на граду Ужичкому трошіо, явлѣно му да-е комесія наша одредила на тамошнѣ воеводе, колико ђе кои табли начинити, пак маисторе и трошак од куд му драго да набави, а маистора има доста у вилаету: тако препоручено му, да се тако и уреди, и батал топове на граду да удари на какове год древене кундаке, и да окуе старим ушима топовским кундаке под ушима, како ђе само (у) граду стояти и пуцати; и препоручено му да топове съ града нескида, кои су на граду били, они на граду да и стое, а кои су до сада на граници били, они и сада на границу да се истерают —

25-га №. 1638. Писато Г. Милошу Обреновичу, за ово исто дѣло под №. 1637„ и пре-

поручено му, да нам обяви за кои узрок Карамаркович иште оно 1000„ гроша, и да нам яви шта е правіо; и препоручено му да сваки воевода табле начини колико е на кога опредѣлено, а сада се плаћати неможе; и како се никакови топови из Београда тамо послати немогу. —

25-га №. 1639. Писато Господару Вуяци Вулићевићу, да се крене са воиском и да иде уз Ресаву на границу к Делиграду, и да остави еднога главнога човека са неколико момака да пребива у нахій. —

25-га №. 1640. Писато воиводи Вулу Илићу, да се крене са воиском, и да пређе на скели на устію Мораве, и ступа далѣ у Пожаревачку на Пожаревац к граници, и да се састави са Г: Вуяцом у Ресави са свом воиском. —

24-га *) №. 1641. Писато воеводй Живку Константиновичу, како смо разумѣли за све из нѣговога писма што нам е писао, и препоручено му, кад нужду опази, да измакне воиску из шанца, кои се на Сипу находи, и да чини нуждна расположенія како наиболѣ зна, и како му е нашъ Посланик препоручіо. —

24-га №. 1642. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо примили нѣгово писмо из Полянице послато, и разумѣли што нам пише; и препоручено му да чини наредбе по граници по плану послатому, и народ да уклони у планине; и Турчина из Турске стране к нѣму пришедша да непушта нипошто у шанчеве, него да га пошлѣ нека у Видин Турцима иде, ако узктене, или како он за наиболѣ нађе, онако и да уредй. —

24-га №. 1643. Писато Господару Илій Баряктаровичу, како смо примили нѣгово писмо и

*) Подъ овымъ су числомъ (н. Юнія) све слѣдуюћe нумере до 1649.

разумѣли што нам за новине пише; и препоручено му, да се он само добро укрѣпи, и да буде сасвим азуран, а наша е воиска сасвим готова, и кренућемо се са свом воиском и згодом сада у идущи четвртак или петак; и препоручено му, да оправи ово писмо (?) Везиру у Нишъ, како к нѣму дође. —

24-га №. 1644. Писато воеводи Арсенію Ломи, да дође са свом воиском и са свом згодом овамо к нама у четвртак на конак —

24-га №. 1645. Писато Г. Милою Теодоровичу, да скупи што скоріе воинике нѣгове, колико е назначено, и да иде одма у Гургусовац, и сву воиску да незатвора у град, него колико е назначено, а резерве да стое све на полю. —

24-га №. 1646. Писато воеводи Благою Маринковичу, како смо разумѣли за нѣгову тужбу на Кара-Марка предату, и писато му како ћемо ми то извидити како се гдигод састанемо; и препоручено му да у напредак гледа да се добро укрѣпи и народ у планине уклони, а да се оставе коекакви теранки, него да се владаю како е Комесія уредила, и како смо их ми поучавали и совѣтовали. —

24-га №. 1647. Писато Кара-Марку Васићу, да у напредак немеша се у послове народнѣ, и да незадева воеводу Благоя, него да се влада како-е Комесія наредила, и како смо га ми учили, и што му е Комесія дала, оно да држи, и свою собствену работу да гледа, а за сада никакова промѣна бити неможе —

24-га №. 1648. Писато Г: Илій Барякторовичу, како ће дођи єдан топ *) велики у

*) У оригиналу стоя прогрешно пон.

Делиград, тако да неби далѣ прошао, него у Делиграду да га заустави, и шанац онаи на брду иза Делиграда да оправи и да га утверди, и бунаръ да оправи за воду, и то што скоріе да совершй. —

25-га №. 1649. Писато воеводи Милій Ресавском, како ће доћи тамо к нѣму едан врло велики топъ, тако препоручено му, ако га далѣ од Ћуприе потераю, да се управо у Делиград тера, а на другу страну нипошто, ако ли буде наређено да се овамо нѣгде унутра остави, а оно нека онди и стои.

25-га №. 1650. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо ми разумѣли за едан врло велики топь, да су га преко Паланке претерали, а ніе нам ништа извѣстно куда ће и како ће, тако да нам обяви, и да га на границу неизтура, него овамо нѣгде у нутра да се намести; и явлѣно му како смо ми разсудили и за добро нашли, да се шанци они по граници покваре и сасвим разоре, а народ и сва муниціа воена и заира да се у планине уклони, и после да узмемо позицію преко планина, и тако ћемо моћи лакше против непріятельске силе дѣиствовати, ер ако се кои воевода умуасери, неможемо му помоћи никако доћи (вальда дати) нити ћемо му ми слати онамо, а овамо празна земля да остае, да непріятель штету учини; тако препоручено му да и он за ово дѣло промисли, и да призове тамошнѣ воеводе, кои се на оном краю находе, и да се съ нъима разговори, и како се за добро нађе да се што скоріе совершуе, ер времена много неимамо.

24-га *) №. 1651. Писато Совѣту, како смо примили ньиово писмо и разѣмѣли смо за све што су нам писали, и одговор на везирово писмо примили смо и писали у Ниш к Везиру; и разумѣли

*) Ово е (24.) число у протоколу.

смо за Турке из Београда, како они за добро находе, да се никуда некрећу, и тако исто и ми за добро находимо; и како смо примили муницію военну, што су по Павлу Топчибаши послали — и явлѣно им како ће сва наща воиска на границу сада у идущи четвртак или петак поћи, то ест данасъ или сутра; и да нам обяве каков су топ велики к граници послали и на кое су га мѣсто опредѣлили — и явлѣно им како смо разумѣли за старца Ђоку, кои е скоро из Турске прешао, и разумѣли смо из писма Магистрата Београдскога нѣгов како облик, тако и одѣло како му е, и препоручено им да га и далѣ у апсу задерже, а ми пишемо Магистрату Ягодинскоме, и шалѣмо оно ньиово писмо и писмо Магистрата Београдскога, да разумѣду за одѣло и обликло нѣгово, и како ћемо ми явити у Турску да нам се докаже eли тай старац од они шпіюна, пак ако буде, онда ће мо знати съ ньйме уредити —

26-га №. 1652. Писато воеводи Радовану Грбовичу, како смо разумѣли што нам пише да е пріміо нашъ совѣт, и прокламацію да е прeд народом очитао, и да су сви радо слушали и благодарили, и препоручено му да и у напредак наредбе све чини, и да буде у послушанію к Г. Проти. —

26-га №. 1653. Писато Господару Іови Стефановичу, како смо разумѣли да е Рецеп послао своe лађе у Варадин, да му се цебана и и ђулета донесу, тако препоручено, да добро мотри и да разбира одъ пріятеля кад ћеду одозго поћи.

26-га №. 1654. Пасато воеводи Илій Чарапићу, да люде из они три села, коя су ћумур у Београд носила, искупи, и да их тера у воиску како и проче, а из Вишньице да одреди 15„ люди, да буду на четокаицима и да патролираю без

измѣне, ер и воиници, кои на воини буду, нећеду се менятн —

26-га №. 1655. Писато Совѣту и явлѣно им за наредбе, кое смо писали Г: Живку у Кладово и Г. Іовки у Порече (Поречъ), да запте воду сасвим, и да се постарају Рецепу вратити срамоту нама учинѣну, и явлѣно им за случай, кои се код Г. Живка случіо, и како е Рецеп превару учиніо; и како смо одредили и писма воиводи Милићу Дринчићу, да иде са нѣговом воиском и да се састави са кнеза Симом, и онамо на Дрини да воюе; явлѣно им како смо из нѣиовога писма разумѣли што нам пишу, како су на писмо воеводе Чарапића одговорили, и добро су онако уредили, и ми смо онако исто воеводи Илій Чарапићу писали.

26-га №. 1656. Писато Господару Вуици Вулићевићу, да се крене са воискомъ и да машира полако уз' Ресаву, пак после да се састави са Г: Вулемъ —

26-га №. 1657. Писато Г. Іови Стефановичу, да мотри да непроћу Рецепове лађе доле низ Дунав, и да разбира од пріятеля за нњи, пак гди буду од Голубца до Пореча на конаку, да пошлѣ врсне момке, да иду андучки и оне Рецепове лађе да отму са ђулетима и са џебаном, кое да се совершя у вече, и ону исту ноћ да лађе дотерате буду у Порече (Поречъ), и после да се све извади што у нњима буде, а лађе да замете за Пореч, да нису на очима, люде пак кои се на лађама потреве, без наиманѣга вреда да предерже доле негде испод Острова, а да их у шанчеве непущаю.

26-га №. 1658. Писато воеводи Милошу Обреновичу, како су дошла сва четири кмета,

коя е он послао по препоруки нашой, и ми смо их послали у Совѣт да се подемче за она три апсеника, кои се доле у апсу находе, и после да се одпусте. —

26-га №. 1659. Писато воеводи Живку Константиновичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо што нам пише за случай, како су Турци Рецепови роблѣ наше отели и 4„ села свега, што су на нњиову страну претерали, и Сип шанац отели, и са нашима се били, и два наша момка убили; тако писато му и препоручено, да у напредак роблѣ живину неукланя покрай Адакале близу, него на Брзу Паланку преко Поречкіе планина друмом да се к Поречу и овамо к Пожаревачкой нахій укланяю; а за повратити Рецепу учинѣну срамоту, препоручено му да воду сасвим затворй, и гдигод што Рецепово опази да отме или у батал учинй, и да пошлѣ едно 40„ или 50„ момака поуздани, да отиду у село Рецепово Цавранъ, и што год нађу живо, мужко било, женско било, да исѣку (изсѣку), село да попале, и све што нађу да оплячкаю; и ако имало буде іошт каковіе села, што Рецепа послужую, сва да попале и побію и оплячкаю: едном речію препоручено му, да Рецепу чини наивећу штету и пакост од кое год руке зна. —

26-га №. 1660. Писато Вулу Илићу воеводи, да отиде на скелу Мудаву, и лађе кое онде буду Рецепове да отме и у Смедерево да догна, а у Немачко ништа да недира. —

26-га №. 1661. Писато воеводи Іови Поречкоме, да добро мотри на сваке ствари Рецепове, и гди год што опази, да отме или да у батал учини, ако отети неможе, и воду сасвим да затвори. —

26-га №. 1662. Писато воеводи Живку Шљивићу, да добро мотри на Рецепа, да му (овай) какову штету неучине (-ни), и што год Рецепово увати да отме —

26-га №. 1663. Писато кнезу Вићентію, да се крене са свом воиском и да дође овамо у Тополу. —

26-га №. 1664. Писато Г. Илій Барякташровичу, да оправи писма Турска у Нишъ, коя му шалѣмо. —

27-га №. 1665. Писато воеводи Стояну Чупићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли што нам пише: да е приміо наше заповѣсти, кое смо му на писму послали, и препоручено му, да онако се стара и у напредак вѣрност и храброст свою Господару и отечеству (?-); и явлѣно му како смо ми писали воеводи Сими Прекодринскому, да он забрани и да истреби оне лопове, кои хараю сиротиню, и досаду чине и Прекодринцима и Мачванима. —

27-га №. 1666. Писато воеводи Сими Прекодринскому, да истреби и побіе оне лопове, кои хараю Мачване и свое люде, и тако да то соверши да неби било херђави и зли люди међу њима, ако мисли да носи на себи старество и да му се чест неповреди —

27-га №. 1667. Писато воеводи Іови Поречком за живину Текіянску: Власе, кои су пошли на лађама некуда, пак неће нигде да изађу; тако препоручено му, да оне лађе отме, и глоту сву да уклони иза Пореча, и да их претера чак овамо к Пожаревачкои нахій, и тако да воду сасвим запти, да ништа непролази, но само нѣгове чете водом лађама да одаю, а други никто, но све

лаће да прекупи к себи у Пореч, и онди да их чува.

27-га №. 1668. Писато воеводи Велку Петровићу, како смо примили нѣгово писмо и разумели што нам пише, да ће да ударе (-ри) на Турке, и да се е кренуо на Флорентин; тако препоручено му, ако неудари на Турке пріе нашега писма, да после нипошто на Турке неудара, ер време сасвим іошт ніе почело да се воцна обяви —

27-га №. 1669. Писато воеводи Лазару Мутаву, да се састане с Милошем Маринковичем, и са свом воиском да буде заедно са Гружом на едному мѣсту, и онди да воиску непрестано екзерцира до далѣ заповѣсти. —

27-га №. 1670. Писато Совѣту, како смо примили оба нъиова писма, и како смо разумѣли из первога писма, што нам пишу за кнеза Янка и Іована Милишевића из Соколске нахіе, кои се у апсу находе, како они за право находе, да се одпусте; тако препоручено им, да их найпре обоицу советую и поуче, пак на емце да их одпусте; и кнеза Янка из Магистрата да истераю, као што су и они за право нашли — и явлѣно им како им шалѣмо два коня, да нам пошлю за фишеке артіе, и то што скоріе. —

28-га №. 1671. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо како (е) налог наш совершіо, и како се находи са воиском у Борку; и како су протерали градскога Писара, кои е из Немачке прешао, и на мѣсто нѣгово нашега писара поставили; то су све добро учинили. —

28-га №. 1672. Писато Г. воеводи Милошу Обреновићу, како ћемо послати одавде конѣ и люде у Београд по цебану, да му се донесе, ер код насъ готове нема. —

28-га №. 1673. Писато воеводи Милій Ресавскоме, да онаи велики топъ, за кога смо му пређе писали, сада одпусти одма, да иде гди-е прје расположен био, то ест у Неготину. —

28-га №. 1674. Писато воеводи Милошу Обреновићу, како му шалѣмо едно писмо Владике Црногорскога, а друго Гаврилу Шибалій, да их одма оправи по сигурнои прилици, и препоручено му да нађе способне люде за оно дѣло, што нам е писао, пак кад му ми заповѣдимо, да онамо иду. —

28-га №. 1675. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, да се крене са свом нѣговом воиском и одма на назначену му границу да изађе, и да на Турску силу добро мотри, куда већа сила Турска пође, да и нѣгове резерве могу све пред ону велику силу изаћи и разбити, и опет сваки свою позицію да чува, и проча расположенiа да чува, као што му е и на плану послато —

28-га №. 1676. Писато Г. Луки, како (ће) Г. кнез Сима изићи на границу са свом воиском, и препоручено му да чини наредбе, кое су му познате, а за све проче препоручено -е Г. кнезу Сими Марковићу. —

28-га №. 1677. Писато Владики Черногорскому, да заплаши мало Арнауте, да неби могла сва Арнаутія на насъ поћи, и да би ми могли наше дѣло лакше окончати, и за сва саданя наша обстоятелства обявлѣно му е, шта Турци од насъ зактевају, кое ми до каплѣи (лье) крви предати нећемо. —

28-га №. 1678. Писато воеводи Черногорском Гаврилу Шибалій, да заплаши мало Колашинце, да неби они на насъ поћи могли,

и да би на нами маня сила била, и явлѣно му за садання наша обстоятелства. —

28-га №. 1679. Писато Совѣту, да разсуде како ћемо са онима Турцима у Београду разположити, и да се нити онди держати могу нити одпустити, а у време нужде побити се немогу — явлѣно им како смо писали Г. кнезу Сими, да одма са свом воиском и преправомъ изађе на границу и разположеніа против Турака да чини, и како смо писали Владики Черногорскому, да забуни мало Арнауте, да неби сва Арнаутіа на насъ поћи могла, и како смо и Гаврилу Шибалій Ерцеговачком писали, да се мало противан опет Колашинцима покаже, да неби на насъ пошли; и явлѣно им како им шалѣмо едно писмо од Челеби-Ефендіе, из кога ћеду разумѣти шта нам пише, на кое му ми нисмо ништа одписали, а они ако за добро нађу, нека одговор какав знаду начине, да му пошлѣмо — и што су заповѣдили Чупићу, да начини шанац код Немачке Раче, и едан топ да мете и Зеку булюкбашу, да чува воду да нико непрође, то су весма добро учинили, и тако како за добро нађу, да пишу и Іови Поречкоме и Вулу, како ћеду са иманѣм Рецеповим поступати, и како ћеду му штету чинити, а ми како смо знали писали смо им —

28-га №. 1680. Писато Г. Илій Барякторовичу, да пошлѣ писмо Емин-паши у Нишъ, кое му ми шалѣмо. —

## ЮЛІЯ.

12-га №. 1681. Писато Г: Милошу Обреновичу, да пошлѣ пола резерве, свое воиске доле у помоћ Г. Проти —

12-га №. 1682. Писато Господару кнезу Сими Марковичу, како идемо ми са нашом воиском к нѣму у помоћ и са топовима, будући да су

се Турци осилили на ономе крају, и препоручено му да се добро од Турака чувају, док и ми тамо к њима дођемо, и после ћемо се у име Бога одма са Турцима побити, пак како Богъ даде.

12-га №. 1683. Писато Г. Проти Матеи Алексићу, како ми са 14,, хиляда воиске и са 12,, топова к њима у помоћ идемо против умложене силе Турске, и препоручено му да се добро чува сваке преваре Турске и пакости, и шанчеве добро да чувају док и ми к њима дођемо, и како се састанемо да ћемо одма у име Бога на Турке ударити, пак како Бог даде; и явлѣно му како смо и ми писали Г: Милошу Обреновићу, да пошлѣ пола резерве нѣгове воиске доле у помоћ к нѣму —

12-га №. 1684. Писато Г. Луки Лазаревичу, како смо разумѣли за новине што намъ пише, прочем писато му како год и под №. 1683-ћом.

12-га №. 1685. Писато воеводи Радовану Грбовичу, како шалѣмо маисторе, кои су овди град градили, и препоручено му како тамо дођу, да их одма истера на воиску како се спреме. —

12-га №. 1686. Писато воеводи Антонію Плякићу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли све по реду како за новине тако и за учинѣне наредбе по плану пређе даному, кое е све добро уређено и разположено, и препоручено му тако у напредак непрестано да держи и са резервама да сматра и на лево и на десно, и явлѣно му како е воиска наша отишла на Дрину у помоћ, а Господар остао у Тополи.

12-га №. 1687. Писато Г. кнезу Сими Марковичу, како шалѣмо Г. Янићіа Димитріевича секретара са воиском на Дрину, да се са

њиме соедини, а Господаръ овди у Тополи остае. —

13-га №. 1688. Писато воеводй Антонію Плякићу, да разбира за новине и да нами явля, и писма у Тополу да шалѣ, и они 6„ маистора, кои су из Турске прибѣгли, Цинцари, да их при себи на раду задержи или како зна наиболѣ, онако са њима и да уреди. —

14-та №. 1689. Писато воеводи Милошу Маринковичу, кнезу Ђуки, капетану Димитрію, капетану Милисаву, воеводи Арсенію Ломи, воеводи Илій Чарапићу, воеводи Лазару Мутапу, да како приме писмо, одма незадержано да пошлю сандуке од џебане, кои се нађу празни, а пуне к себи да принесу, и џебана приликом да се раздае, и да-е чувају као очи свое у глави, тако, да неби ниедна пушка узалуд потрошена била, и преваре сваке Турске да се чувају, особито страже крѣпке да держе, ер Турци ће наипре на страже ударити, да штету какову учину; и явлѣно им како е Г. Янићіе са воиском на Дрину отишао, и ми се находимо у Тополи и око Волявче бићемо, тако ако би што писати имали, да овамо у Тополу писма шалю. —

16-га №. 1690. Писато воеводи Милошу Обреновичу, како смо разумѣли како за новине тако и за обстоятелства тамошня, и какове е наредбе учиніо, све е лепо уређено, особито добро -е учиніо што-е Кара-Марко са 100„ люди у Босну претуріо, да штету и пакост Турскои страни чини — и препоручено му да остави 4„ или 5 стотина воиника у резерви, да онуда по граници сматрају и чувају се, а онъ да се доле к Дрини приближава, и да се соедини са оним нашим силама, кое су против Босне одређене, и явлѣно му како -е отишао тамо на Дрину и Янићіе

секретар са момцима, и кнежина кнеза Марка, я кнеза Виђентіа, тако када се састану, да чине нуждна расположенія за побђдити непріятелску силу, и да се договараю едан съ другим. —

16-га №. 1691. Писато воеводи Милошу Обреновичу, да остави четири или 5,, стотина люди у резерви, а он да иде доле к Г: Проти у помоћ на Дрину, а што е наредбу учиніо за шанчеве и за границу, све е добро уредіо. —

17-га №. 1692. Писато попу Арсенію у Брезовцу, да како прими наше писмо и разумђ, одма да се спреми и на воиску своему капетану да иде, и са собом воене кньиге да понесе. —

17-га №. 1693. Писато попа Петру из Стоиника како год и под №. 1692-ром.

18-га №. 1694. Писато капетану Михаилу Радовичу и булюкбашама Алекси, Панти, и свим осталим кнезовима и кметовима, како смо примили ньиово писмо и молбу ньнову, како смо разумђли како су се нђки ребеліяшй появили, и оружіе на воеводу Николу подиглй; на кое одговорено имъ и ирепоручено, да се постараю умирити и утишати учинђну ребелію, ако ли найпосле виде да се они ребеліяши оканити и умирити неће, и ако пођу да се бію, а они са воиском да их окруже, и кои год у оном колу буде, да их побію. —

18-га №. 1695. Писато ребеліяшима, Сими Мировичу, Глиши, Сими Ковачу, Михаилу Кепићу и цђлом нђговом друству, како су се они чрез неколико година по аидучини скиталй, куражи никакове противъ непріятеля нису нигде показали, но све се еднако по пустинями скиталй, найпосле ми смо им послали едно писмо, да слободно

предложили прошеніе, тако препоручено им да и за ово уреде како знаду, и да поуче оне бѣгунце, да неби више у напредак усудили се бѣгати. —

19-га №. 1698. Писато капетану Димитрію, како смо примили 130, чепова кумбарски, и явлѣно му како овди код насъ кумбускіе кеса нема, но е све однїо Павле топчибаша у карама. —

20-га №. 1699. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо разумѣли за новине што нам явля, и како му шалѣмо 5„ товара џебане за Леђачку резерву, коя се код нѣга находи. —

22-га №. 1700. Писато Господару Младену Миловановичу, како му шалѣмо едно писмо Г. Янићіа, да разумѣ обширно за онамошня обстоятелства, и да види шта-е нуждно на онай край послати, и тако препоручено му да како прими наше писмо, онога минута незадржано да оправи малу кумбару и од нѣ ђулади, да се носи куда слѣдуе. —

22-га №. 1701. Писато воеводи Милићу Дринчићу, да како прими ово наше писмо, онога часа да искупи све люде нѣгове, кои су му се са воиске повратили и са ньима незадержано да иде на назначено мѣсто, и другоячіе да неучини него, да онолико воиника скупи колико-е на нѣга назначено; и явлѣно му, како му нема више люди на воиски, но само 200„ а прочи сви вратили су се. —

22-га №. 1702. Писато Г: Вуици Вулићевићу, како му шалѣмо 4„ товара крупне, а 5„ товара ситне џебане, и препоручено му да чува џебану као очи свое у глави, и да се неби едан фишек у залуду потрошіо. —

22-га №. 1703. Писато Г. Младену Миловановичу, како му шалѣмо едно писмо Г: Іове из Пореча, и копію писма Хаџи-Николе из Острова, кое е писао Г. Іовй, из коихъ ће разумѣти шта пише Г: Іова, и шта нѣму пише Хаџи-Никола; и тако препоручено му, будући да су се Турци на оному краю усилили на Неготини и на Острову, тако да гледа да облакша што може Неготини и Острову, и потребне ствари да се шалю незадржано, и како зна наиболѣ да учини расположеніе на онай край —

23-га №. 1704. Писато воеводй Антонію Пляковичу, да се крене незадржано са воиском нѣговом на страну Делиградску, и да се нађе око Крушевца, како ће моћи одма и на оне Турке наступити, кои из Ниша к Делиграду прођу, а овамо да остави само тверде страже, да неби могли Арнаутй под крадом пакост какову учинити. —

24-га №. 1705. Писато Г. Секретару Янмкію Димитріевићу, како му шалѣмо 8„ буради гола барута, и 2„ сандука маліе фишека, и препоручено му да нам обяви за обстоятелства од онога края, како се съ Турцима находе, и у напредак често за свашто да нам явля. —

24-га №. 1706. Писато воеводй Іови Поречком за старца, кога е ухватіо на планинй са Турскіем кньигама шпіюнити и люде и збегове предавати, да га обеси или сажеже пред народом, да с' народ угледи, и препоручено му да се добро од свію страна од Турака чува.

24-га №. 1707. Писато Г. Младену Миловановићу, како му шалѣмо едно писмо из Совѣта, из коега ће разумѣти шта Немцй за оне товаре говоре, што е воевода Живко из Влашке отео, и тако препоручено му да учинй наред-

бу за оне товаре како наиболѣ зна, и добро да мотри да се неби штогод са Немцима замерили за онакове грабеже — и явлѣно му како му шалѣмо едно писмо воеводе Іове Поречкога, из кога ће разумѣти за некога старца, кога су Турци из Видина са писмама у збегове послали, да люде предае, коя писма послата му, да разумѣ за Турска намѣренія, куда су наумни преко планина прићи (прећи) и у роблѣ ударити, и народ предавати; тако препоручено му да учинй расположеніе и наредбе, да неби Турци могли преко планина у нутра прођи и у роблѣ ударити, и тако пакост какову да неби могли учинити —

27-га №. 1708. Писато Господару Янникію Димитріевичу секретару, како му шалѣмо 32„ пуна фишека од великога кумбуза, и 20„ кутія празни од манѣга кумбуза, и 800„ картача, и 74„ ђулета конянички̧е топова, и 33 кутіе пуне картача коняничкіе топова и 60 ђуладн од топа Гушанца, и препоручено му да добро ђулад и џебану чувају, као своє очи у глави, и да нетроше у ветар, и да нам являю за обстоятелства како се са Турцима находе, и хоћемо ли ми тамо дођи. —

27-га №. 1709. Писато кнезу Вићентію Петровичу, како му шалѣмо 40„ ђулади од топа Гушанца по нѣговима коморџіама, и препоручено му да добро чува ђулад и џебану, и добро да мотри на што ће бацати. —

27-га №. 1710. Писато Г. Живку Константиновичу, како смо примили нѣгово писмо и разумѣли смо за новине что нам пише за Г: Велка, како е Турке дочекао и побіо, и за све друго разумѣли смо што нам пише, и явлѣно му, ако би пошла Турска сила од Ниша к Видину, да ће

се и наша сва воиска од Делиграда кренути на ону страну и пред Турке изаћи, или ако би се ови Турци при Нишу разбили и растерали опет ће снажно число воиске на ону страну к Неготини у помоћ доћи, а за сада да се чуваю и бране како знаду, и едан другом да помажу у чему год могу. —

27-га №. 1711. Писато Стояну Мировичу *) у Коштуниће, како е дошло до знаня нашега, како не само он неиде на воиску, него и све Кощунићане одговара и подбуные да на воиску неиду, и тако почео воиску разгрђивати у оваковом смутном времену, кое ако буде истинито, да зна да ће главом платити, и препоручено му у напредак на воиску да иде као и остала браћа, старіега свога да слуша, и мимо нѣгову заповѣст ни стопу да ніе корачіо, и да се неусуди за живот кога подговарати да на воиску неиде, ер ће он за све платити.

28-га №. 1712. Писато Іовй Добрачанину, капцу (да небуде купцу) како смо разумѣли што нам за олово пише, и препоручено му да преда сво олово у Совѣт у Београд. —

30-га №. 1713. Писато Господару Луки Лазаревичу, како смо примили нѣгово писмо, и разумѣли смо како е доходіо генерал Лаитнер из Варадина на скелу Кленачку, и како -е позвао Писара нѣговога, те се са нѣиме разговара за нашу живину, коя е по Савским адама била, и како му е Писар одговорао да нам од Турака никакова нужда ни тегота ніе; то е све добро говорио; и разумѣли смо како е генерал Лаитнер говоріо, да му е дошла заповѣст од Двора, нашу живину и мужко и женско до 12„ година да приме у нѣиову землю на два сата у дубину, ако нам тешко буде; тако явлѣно му, да -е то само една по-

*) Ако небуде Мирковићу?

литика Немачка, и да они то чине само за дочепати народ у руке, као што-е и до сада бивало, а не за наше добро, и што нам помоћи желе — и тако препоручено му, да се неби нико усудіо, ни под кой начинъ едну кућу у Немачку страну претурити, но роблѢ нека се заклания по нашой земльи по сакривеним мѢстима, ер ако би се тамо почело таково радити, онда ће и сасвію другій страна живина навалити и у Немачку прећи. —

30-га №. 1714. Писато кнезу Васій у Рипанъ, да неби Петра Вуіовича на воиску терао, ер он е сина свога на воиску опреміо, и тако кад све нѢгове пріятелѢ на воиску истера, онда може и Петра терати. —

30-га №. 1715. Писато СовѢту, како смо примили писмо од Комманде Земунске, кое е на насъ написано, и кое су нам они из Београда опремили, и разумѢли смо што нам генерал Червенка пише за товаре, кое е воевода Живко из Влашке отео; и тако явлѢно им, како смо ми пређе разумѢли из еднога ньиовога писма, како су они писали Г. Младену, да за оне товаре уреди, и он како е за добро нашао, разумећеду из писма Г. Младеновог, кое е ньима послао, и да би се и они извѢстили, шта су нам Немцій писали како за Живка тако и за Іову Induречкога, шалѢмо им ово Немачко писмо, и препоручено им, или онако да уреде као што Г. Младен за добро находи, или како они наиболѢ знаду, онако и да соверше. —

## АВГУСТА.

1-га №. 1716. Писато Г. Младену Миловановичу, како смо примили сва писма, коя нам (6) у коперти завіена послао, и како смо у едномъ первом нѢговом писму разумѢли да су Турци на

нѣга ударали, и како их е лепо дочекао, то -е нама врло мило било, и тако препоручено му и у напредак, кад Турци наступе, да се постара добро их опаприти, да неби смели слободно и силно наступати — и явлѣно му како смо ми из писма Г: Велковога, кое е нѣму послао разумѣли, како се Велко у великои нужди находи, и како су га Турци од свію страна затворили и обтекли, и како неотложно помоћи иште, и ви говорите да му сами са отом вашом воиском у помоћ отидете, и то би врло добро било, али ко ће у отим шанчевима остати, што сте сада пограділй, а воивода Антоніе (Плякићъ) неможе са нѣговом воиском све те шанчеве подпунитй, ер шта он има воиске и коекакве муниціе, пяк бояти се да Турци шанце непоотимлю и на свою файду готове шанце да неупотребе; и тако явлѣно му како ће воивода Антоніе доћи са нѣговом воиском, ер смо му и ми писали, и тако препоручено му, да учини само наредбу да шанци празни неостану, да их неби Турци отели, пак онда помоћ Велку да учинй, кое све оставлямо опет на ваше разположеніе, и ви како наиболѣ знате, онако и да уредите за сваки случай —

1-га №. 1717. Писато воеводй Петку Голубачкоме, воиводи Томи Градйшкоме, и воеводи Живку Шльивичу, како смо примили ньіово писмо, и разумѣли смо за ньиову нужду како су их Турци обколили од свію страна и друмове све пресекли, и како ищу скорого индата, на кое препоручено им, да се у напредак держе у шанчевима како год могу, и свою храброст сада да покажу за вѣру христіянску, и да неби ніедан са мѣста попузно, док им индат стигне; и тако явлѣно им, како е Г: Младен послао већ 3000„ коняника доле к ньима у помоћ, и до дан до два доћи ће са свом нѣговом воиском — и препоручено им да призналу Милутина за воиводу на Г: Велково мѣсто, брата нѣговога, и да имаду свако поразуміе и договор са ньиме против неприятеля, и момци сви Г: Велкови да буду код Милутина. —

1-га №. 1718 Писато Милутину, брату воеводе Велка, како смо разумѣли изъ нѣговога писма за смерт нѣговога брата воеводе Велка, да е погинуо, и тако явлѣно му, како ми нѣга сада воеводом на мѣсто нѣговога брата поставлямо, да буде старешина над свом воиском и момцима и бећарима воеводе Велка, и свима он да заповѣда, а они сви нѣму покорни и послушни да буду, и како е год Г: Велко управляо и держао, онако исто и он сада на ону руку да држи, и да буде у договору са прочйм тамошньим воеводама, и да чине наредбе како наиболѣ зна противу непріятеля, и добро у шанцу да се држи и шанац да чува; и явлѣно му како е Г: Младен 3000„ коняника на онай край к ньима послао у помоћ, и да ће са свом воиском нѣговом онамо к ньима у индат ићи. —

2-га №. 1719. Писато воеводи Благою Маринковичу, како смо ми нѣму пріе оштро писали, да све люде до последнѣга човека под командом нѣговом на воиску истера, и воиску свагда подпуно да держи, и заире за воиском доволно да се шалѣ, а сада разумѣвамо да му се е многа воиска натраг повратила, а све ніе ни истерао, колико му е числом назначено било, а и више изаћи му може, и тако сада нема му ни пола войске на границы — Зато препоручено му одма сву воиску под командом нѣговом да испуни, и люде све до последнѣга и оне, кои су се исповраћали на воиску да истера, и на минут пріе воиску послату да подпуни, а кое су остале унутра и по нуждним мѣстима разположиле се, оне онако и да стое, као што су нарећене, и заире за воиском доволно да шалѣ, да люди негладую, и са воиске од глади да небегаю; и явлѣно му како ћемо и ми скоро на границу изаћи, пак код кога воеводе воиску подпуно ненаћемо, онаи ће сваки за таково животом платитй. —

2-га №. 1720. Писато Макси Крстичу воеводи како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1721. Писато Марку Костичу воеводи како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1722. Писато воеводи Радовану Грбовичу како год и под №. 1819-том.

2-га №. 1723. Писато воеводи Миливою Тадићу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1724. Писато воеводи Шйшй Петронію како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1725. Писато воеводи Милићу Дринчићу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1726. Писато воеводи Сими Прекодринскому како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1727. Писато кнезу Аксентію Миладиновичу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1728. Писато Стояну Чупићу воеводи како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1729. Писато воеводй Николи Карамарковичу како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1730. Писато воеводи Єврему Ненадовичу, како год и под №. 1719-том.

2-га №. 1731. Писато Господару Милошу Обреновичу, како смо ми нѣму већ неколико пута писали, да воиску под командом нѣговом свагда подпуно држи, и последнѣга човека на воиску да истера, и како смо послали и план, да зна како ће противу непріятеля поступати, и колико ће сваки воевода воиске числом истерати, и онолико да мо-

ра бити; а сада разумѣвамо, како су се млоги људи са воиске повратилй, а све нису били ни истерали колико е числом на кога опредѣлено, а и више изаћи може, и како заире за воиском нешалю, но люди са воиске од гладй бегаю, и тако наложено му остріѣише, да како писмо прими и разумѣ, све люде до последнѣга човека на воиску да истера, и на минут пріе воиске да подпуни, кое су послате, а кое су у внутрености по нуждним мѣстима разположене, оне онако и да стое, као што су нареѣене, и тако за воиском заире доволно да шалѣ, да люди неби гладовали и са воиске од глади бегалй, ер гладан воевати неможе, и она воиска, коя гладна воюе, слабо какову кураж показати море, и тако у свако доба у подне у поноћи да му е воиска под командом подпуна, ер сада-е време да сви мало и велико на воиску изаѣу, од непріятеля да се бране, и да му се недаду погазити, и явлѣно му, како ћемо и ми скоро на границу к нѣима изаћи, пак код кога воеводе воиску подпуно ненаѣемо, онаи ће сваки за таково главом одговарати —

2-га №. 1732. Писато Г: Проти Мати Алексићу како год и под №. 1731-вом.

2-га №. 1733. Писато Г. Луки Лазаревичу како год и под №. 1731-вом.

2-га №. 1734. Писато Г. кнезу Сими Главнокомандующему како год и под №. 1731-вом.

5-га №. 1735. Писато капетану Ђорђу Симићу, *) слѣдующим начином. —

*) Овде іош стои, но превучено пером: како су нама дошли коньй

# Ключъ (Регистеръ)

## А

да пошлѣ 20 тов. кукуруза, и 10 тов. пшенице одъ десетка на барутане; — 1240. *Радованъ* изъ Латковића, да однесе кући свога брата *Ивана Томовића*, кои є остао на смрти одъ казни; — 1320: да є съ войскомъ готовъ и на екзерциру; — 1449 (в. № 1446) 1467: да є *Цукићу* и *Молеру* опроштено; — 1505: да скупи войску да екзерцира; — 1517: да пошлѣ 20 кола и люде у Тополу, да вуку каменъ; — 1540: да коньици науче найпре пешачкій екзерциръ; — 1614: „да буде у послушанію Г. кн. *Сими*" — и да ће быту предъ *Петровъ* данъ (1813) *полазка*; — 1720. (в. 1719.)

*Алекса*, булюкбаша, № 1694: за ребеліяше (ср.) кои су се подигли на *Ник. Карамарковића*, — Ср. *Милило Радовићъ*.

*Алекса Дукићъ*, ђумрукџія, № 901. и 902: шилѣ се съ наставленіємъ, да трговину отвори са обе стране до Параћина; — 912: да држи *Ћату* Ягодинскогъ за време и да уређуе по наставленію: ако кои иде остати на векъ у поданство кодъ насъ и са своіомъ фамиліомъ, онай да се пусти, и пр. — 946: „примилисмо писмо и рачунъ и паре одъ *Павла* мом. нашегъ" и пр. — (963: како се обходи„ да ћемо тайно дознати") — 971. 979: Турски трговци да нашимъ некрчме „ на ситно рубу, но на топтанъ" — и да се своевольно неразговараю и немешаю, иначе „да му се узме шей (еспапъ) у беглукъ" — 990: „ако се коньи добри и лоши млого продаю у Турску — да се устави, и да кажу тайно сиротиньи да не бегаю за сада изъ Турске" — 1054: одговара „да є ђумрукъ наплаћивао по тарифи одъ Бечки трговаца, а за транзито ніє ни знао" — 1072: да дође на заповесть; 1096: како ће се преселити изъ Параћина у Делиградъ, да држи ђумрукъ у ану И. Б. — 1102: исто; 1191: да увати *Дмитра Іовановића*, ако дође да претера три вола у Т. страну, и пр. — 1207: „како смо примили рачунъ одъ 1-га Марта до 15-га истога (1813 г.) што є послао по *Павлу* мом. нашему — и два Чи-

футска писма," и пр. — 1228: „да претеслими (преда) анъ нашъ у Параћину Г. *Ил. Барякгаровићу* за 524. гроша" — 1232: исто; — 1306: налогъ военый.

*Алекса Поповићъ*, господаръ, № 607: „шанацъ на Брановой главици у Кремнима да начини и войске у шанацъ да пошлѣ," и пр. — 625: да се замени; — 659: *Рака Леваяцъ* на место *Алексе*, докъ овай оздрави; — 678. 715. 716. 749: купованѣ жита; — 823: исто и депутатъ войв. *Николи* одъ десетка; — 937. глоба: — 940: „да (се) недира оно беглучко, што є *Алекси* сеяно" и пр. — 947. и 950: исто.

*Алексинацъ*, варошъ у округ. ист. имена, ср. Алесиначко-Ражаньскомъ, № 918. и др.

*Алимпiє Петровићъ*, изъ Брезне, № 614: тужи се за некiй казанъ; — 754 и 755: казанъ остає нѣговъ. Ср. *Маг. Рудничкiй*.

*Али-Паша* Нишкiй, № 957: „да пише нов. *Мухур-сайбiи*: ако иду по 13 гр. дукати по своимъ ньiовомъ царству, тако и мы да примамо и да даємо" — 1012. 1014. 1028. 1143: писао за *Фортуну* (ср. *Живко Константиновићъ*.)

*Анъ* Карађорђевъ у Параћину проданъ (И. Б.) за 524 гроша: № 1228 и 1232. — Ср. *Алекса Дукићъ*.

*Анбаръ* преко Лима, № 1252. — Ср. *Петронiє Шиша*.

*Андрея Живадиновићъ*, в. *Ребелiяши Ражаньски*.

*Андрея Iоковићъ*, (*Iокићъ*) — № 1497: да може продати у Турску 120 волова.

*Андрея* ненмаръ, № 1463; съ целимъ друштвомъ и съ алатомъ да дође у Тополу.

*Андрiя Крушевачкiй*, № 911: „да му извиде за ради воденице" — 930: како є Совѣтъ нашао за право (за воденице) онако да буде; — 942: исто. — Ср. *Ђорђе Симићъ*.

*Анђелко*, № 1288: да му *Атан. Раићъ* поврати одузете 92 главе оваца.

*Анђелъ Трифуновићъ* изъ Орида, № 699. — Ср. *Четиръ човека*.

*Анна*, супруга *Лазе* почившегъ, № 1484: да за ню Совѣтъ уреди како за добро наће.

*Анта Симоновићъ* (*Симуновићъ*, *Чолакъ Анта*) войвода Крушевачкій, № 675. 741: глоба на забранѣну трговину, и пр. — 826: за иштиру; — 837: *Риста* и *Нешко* да се окану сиротиньски лицада; — 1060: да врати *Луки* и *Милисаву* што имъ е узео за делбу „будући да е оделѣнога шибао, а другима по 50 и 150 бат. ударіо" — 1116. 1117. 1118: помоћи *Здравку* за оправлянѣ Тополяка; — 1142: исто. 1153: люди изъ Пазар. нахіе, изъ Ибра и Іошаниице, да иду своимъ старешинама и тамо да слушаю; — 1223: шалѣ се капетанъ *Коста*, да солдате екзерцира; — 1259: оной двоици, кои су конѣ у Турску водили да предаду, ударити по 100 батина и пр. — 1325: да се претера савъ народъ преко Мораве „у нашу страну" и пр. — 1388. 1403: за айдуке; — 1404: за *Цукића* и *Молера*, да се поватаю; — 1453: овима опроштено; — 1486: смртна пресуда айдуку *Вучи* и нѣг. другару; — 1489: за кућу *Мил. Сарановца*; — 1492: онъ и кап. *Симићъ*, „да намъ обяве имали какве *киселе воде* гдигодъ у Баньи?" — 1495: за айдуке; — 1503: извешани айдуци; — тужба за неке пиштолѣ; — (ср. *Стреля*) 1573: ободренѣ Арнаутима; — 1582: за войв. *Ант. Плякића*. (Ср. )

*Антоніе Богићевићъ*, войвода Лозничкій, № 673. 1123: да преселява Србе прекодрнице изъ Босне, кои дођу съ кућама: — 1124 и 1126: нѣгово писмо; — 1164: да призна г. *Луку* за своегъ старешину; — 1268: тужбе; — 1344 и 1346: умъро — сынъ *Боя* да буде старешина на нѣгово место, поредъ еднога булюкбаше г. Луке; — 1521: исто.

*Антоніе* (Томићъ) изъ Латковића, № 886: тужи се съ *Радованомъ Томићемъ* на кн. *Аксентія* и войв. *Радов. Грбовића*.

*Антоніе Плякићъ* (Пляковићъ) войвода, комендантъ Карановачкій и Драгачевскій, № 640: да незадева у Турску, и пр. — 641. 650. и 651: да се неграде шанацъ

на Гор. Ибру ако ніе почетъ; — 654: да пише *владики* Пазарскомъ, „да овамо дође;“ 677. 723. и 746: да увати *Петра Паіовића* и пошлѣ у Тополу; — 758: исто; — 793: нѣг. процесъ съ войводама; — 820: войску у логоре и на екзерциръ; шанце потврдити и путове прокрчити; — 917: *Горньо-Ибрани* да дођу у Београдъ и свою нужду появе; — 955: за тербу съ *Петромъ Ђукићемъ*; — 988: примлѣнъ *Деспотъ* арештанацъ; — 1091: да емчи момке за *Цукићеву* похару и пр. — 1116: да одреди людій изъ кнеж. Трстеничке да помогну Тополякъ оправляти; — 1140: *Іованъ* и *Іоксимъ* да помажу майст. *Симеону* правити мерице за добоше; — 1149: ніе Цукићеву похару нашо и пр. — 1273: само медъ, масло и коже могу се у Турску давати, друго ништа; и да посавѣтуе *Марка Здравковића* булюк., и попа *Радос. Ботунскога*, да у напредакъ нечине буне у народу, као што су были почели у кнежини войв. *Петра Ђукића*. — 1305: да буде съ войскомъ готовъ противъ Турака; — 1314: (2-га) да уклони съ пута народъ, и пр. — 1333: где опази да Турци ударе, да трчи предъньи и да се біе, и пр. — 1368: да држи подъ заптомъ войводе Драгачевске, *Ђоку Протића* и *Новака Бошковића*: — 1375: за поватане злочинце; — 1376: „надамо се да ћемо миръ закључити“ — тако да съ Турцима у миру и споразумію буде, и пр. — 1404 и 1411: да увати и доведе *Цукића* и *Молера*; — 1427: поставлѣнъ комендантомъ Драгачевскимъ, како и Карановачкимъ, и да буду подъ нѣг. власћу войводе *Ђока, Новакъ* и *Милићъ Радовићъ*; — 1450: да пошлѣ кн. *Момира* у Тополу, и да обяви, ако има какве нѣгове кривице осимъ оно што е войв. *Среля* являо; — 1452. 1496: „майстори да намъ одсеку за цркву іошъ 600 плоча, да се патоше“ и пр. — 1535: два момка, кои су дошли изъ Сереза да задржи кодъ себе; и за *Цукићеву* собственость — 1545: да ће быти война и пр. — 1571; *Планъ*; — 1580: послано му наставленіе „за главнокомандующега“ и пр. — 1582. 1600: нѣгово распо-

и родбине; — 1044: да пошлѣ 20 момака за капларе за екзерциръ; — 1198 (2-га) „примили смо айдучку главу, што намъ е послао“ и пр. — 1221. „опростили смо за кабаетъ“ *Веселину* изъ Живковаца, и пр. — 1312: да му буде войска уписна спремна и на екзерциру; — 1440: да побіе *Цукића* и *Молера*; — 1572: да буде готовъ, а сада да нешалѣ волове за топове; 1644: да дође съ войскомъ „и са својмъ згодомъ овамо къ нама у четвртакъ на конакъ;“ — 1689: за џебану да пошлѣ сандуке.

*Арсеніе* попъ у Брезовцу, № 1692: „на войску своему капетану да иде, и са собомъ воене кньиге да понесе.“

*Артія* за фишеке, №. 1670.

*Архимандритъ* (бывше *Филиповићъ*) — № 606: посланъ одъ Главнокомандующегъ — да се честно превати и препрати преко *Таре* (у Црну-Гору.)

*Асиз-бегъ* (*Азизъ-бегъ*) № 1323 и 1351: да му се преда 500 кое овнова, кое ярчева. — Ср. *Илія Барјактаровићъ*.

*Атанасіе* калуђеръ Любостинскій, № 961: тужи се на прняворце, да нити га слушаю, ни десетка даю, ни воюю; — 962: рѣшеніе. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій* и *Никола* изъ Медвеђе.

*Атанасіе Раићъ*, барјактаръ Кара-Ђорђа, №. 1190: шилѣ се съ писмомъ у Милутовацъ; — 1244: за *Раку Левайца*; — 1288: да поврати 92 гл. оваца *Анђелку*.

*Аћимъ*, войвода Іошаничкій, №. 1314. 1333.

*Ашинъ-бегъ*, №. 1557: да се (Ав. Лукићъ) съ ньимъ ласкаво обходи — одговоръ на нѣг. писмо.

*Аџи-Абдина* ливада, №. 830. — Ср. *Стоянъ* изъ Бершића.

*Аџи-Арсеніе*. № 937: да иде у Боговађу.

*Аџи-бегъ* у Сребрници, №. 841: за *Пешкир-агу*; — 916: писмо; — 919: за отваранѣ трговине; — 921: да му иде на разговоръ Г. *Прота*; — 949 (погрешно 949.) за Соколяне; — 998. 999: да му се врати шешана; —

1025: писмо; одговоръ и разговоръ; — 1201: одписати „да се никакве преваре одъ насъ неплаше, ербо мы противъ царске волѣ поступити неѣемо" — 1224: исто. — Ср. *Матея Ненадовиħъ.*

*Аџи-Ибишъ-ага*, №. 985: писмо; — 989: одговоръ.

*Аџи Мелентіє*, архимандритъ монаст. Раче №.1167: да намири попове *Янка* и *Ристу*; — 1217: да се съ овима суочи; — 1592: да распише по епархіи (Шабач.) за бденіе и находи по границы, народъ и войводе да храбри.

*Аџи-Никола Михиловиħъ* изъ Острова; № 1703. Ср. *Младенъ Миловановиħъ.*

*Аџи-Проданъ* (*Броданъ*), войвода, №. 642: прилѣпа говеда беглучка, и пр. — 668. 823 и 829 (погрешно 729) да се несваħа съ кн. *Максимомъ*; — 924 и 925: да за време управля на кн. *Максима* месту; — 954: писмо за кнеза *Милорада*; — 957: за ħумрукъ; — 992: да допусти момку кнеза Максима дугъ нѣговъ купити — и да му даде све домаħе кнежево; — 1229: предао военe потребе на он. краю войв. *Авр. Лукиħу*; по писмену даномъ о скупштини у Крагуєвцу: похара гди се пронаħе, онде и да се наплати — 1385 (в. 1376.)

## Б.

*Баба Милица*, №. 983: да нетражи пишта за виноградъ одъ *Чоче* (ср.)

*Баба Єка* изъ Ужичке нахіє, №. 1254: шилѣ се у Совѣтъ да бы се извидила дѣла *Стояна*, уапшеногъ сына нѣногъ.

*Баднѣвацъ*, село у окр. Крагуєвач. ср. Лепенич., № 736.

*Базрħанбаша* (главный експедиторъ еспапа) — №. 951: писмо за подизанѣ (цене) новаца.

*Базрħанбаша Видинскій*, №. 952: писмо; — 957: одговоръ; — 984 и 985: писмо; — 987: одговоръ; — 989: копія.

*Бакшишъ* (даръ) вернымъ пріятельима, № 1536. — Ср. *Матея Ненадовиħъ.*

*Бакшишъ Томи Милиновиħу*, (ср.) №. 1406.

## В.

*Васа* булюкбаша, № 640 (1-ва) Ср. *Матея Ненадовићъ.*

*Васа* и *Сима*, трговци, № 1342. — Ср. *Лазаръ Мутапъ.*

*Васа катанче* изъ Кнѣевца в. *Ребелиянши Ражаньски.*

*Васа* Кнезъ у Рипню, №. 1714: да нетера на войску *Петра Вујовића*, еръ онъ е сына свога на войску опреміо, и пр.

*Васа Мелчовићъ*, и *Лаза Іовановићъ* у Београду, № 760: да кукурузъ, у магази покваренъ, употребе свиняма — и народу све свинѣ исплате, да неузимаю на вересію.

*Василіе* изъ Полома, №. 898: за ливаде. — Ср. *Радов. Грбовићъ.*

*Василіе* кнезъ, №. 1170: „да е неку ребелію чиніо и кметове подбунюе, да даю тужбу на войводе“ — 1206: на испиту у Совѣту; — 1244: „не само да се дигне изъ Магистрата, него наономъ краю выше да небуде.“ — Ср. *Совѣтъ.*

*Василіе* председатель, №. 967: да пресуди *Іоксиму Попадићу* и *Симеуну Иванишевићу*, и овай више у воденицу да се немеша.

*Василіе Радойчићъ* Г. №. 624: да заповеди *Сѣчанима*, да одступе одъ Глога (в. 623.) — Ср. Сѣчани.

*Басиль* (*Василіе*) булюкбаша Молеровъ, №. 707 и 708: на суду. — Ср. *Совѣтъ.*

*Везиръ Нишкій* (незнамъ ели ово *Али-паша*? или ће быти *Рушит-паша*?) №. 770: писмо; — 792: да му одпише *Илія Барянктаровићъ* (ср.) за 30. чивта волова, што су айдуци отели; — 895: допустіо трговину, па е зауставлѣна; — 1172: повѣрително говоріо кодъ *Ђоке*, шурака *Иліе Баряктаровића*, — „али мы нипошто нећемо нашу речь покварити и Султана увредити — и ако се нашъ посао оконча као што смо просили, нѣму ће одъ насъ ябука непрестано вѣн“ и пр. — 1206: одговоръ.

*Велика плана*, село у окр. Смедерев., ср Ясенич., №. 1336.

*Косту* аранбашу и айдуке, кои су у Видинской арали, а све поарано да врати *Мула-паши*, и пр. — 683. 724: да се обходи пристойно съ народомъ — повинуе Магистрату — и незамери кодъ Руск. началства; — 763: да пореже и скупи 50 говедій и пр. — 780: да се увати *Глигоріе* и сынови нѣгови, и пр. — 851: да увати *Дилу* и нѣг. 4 друга; — 944: узео пасоше одъ непозн. официра; — 948: зашто чини насилія по нахіи Кладовской; и да обраћа путемъ старимъ (на Аду) трговину, и пр. — 949: исто; — 965: писмо и новине — писати му, да небы онъ пріе у Турке дирнуо; — 973 975: да одреди 100 мом. у потеру за Рецепов. айдуцима, и пр. — 976: 50 мом. у помоћъ *Євти Савићу*. — 977. 984: да друмъ чува одъ Тимока до Текіе, и пр. — 985: писмо; — 987: да отправи писма Базрђанбаши и Ђумирукціи Видинскомъ, и пр. — 997: писмо — одговоръ за трговину; — 1006: да нѣг. момке небіе *Пресулъ* (Прулъ) булюкбаша; — 1009: да займа невраћа *Живку Константиновићу* за булюк. *Прула*, но да се претрпи до сабора, и пр. — 1012 и 1015; исто; — 1046: рукопомоћь *Тоши* булюкбаши, да наплати 1500 гр. — 1085: бећара да купи што выше може, и пр. — 1090 и 1148: писмо; — 1150: да очита копію „кою му шалѣмо" предъ *Мула-пашиничъ* чевекомъ у Неготини, и да яви лепо за све што е писато; — 1169. 1226: да иште одъ Совѣта наставленіе, како ће бећаре издржавати — и да яви *Мула-паши* „да смо мы нѣгови истинити пріятельи како што смо и были" и пр. — 1250: да се што болѣ може у свему приуготови — у шанцу да начини згоде, где бы могао цебану одъ кумбаре сакрити и Радуевацъ добро да укрепи: ако бы Турци на нѣга напали да ія юначки дочека и опапри првый путъ, како после небы смели слободно наступати; и ако бы се *Мула-паша* тео извадити изъ Видина, да му одговори, да градъ неупушта, и пр. — 1267: писмо — „да на Турке, преко наше заповести за животъ и честь свою неудара — *Мула-паши* любезнымъ начиномъ помоћи да

да обећава, ал неда" — за шпіоне Турске поватане, да каже, ако бы іи ко поискао, да ніе знао зашто су дошли — и пр. — 1263. 1298: „да се добро одъ Турака чува, зашто смо чули да ће сада на Воскресеніе на насъ ударити" и пр. — 1338: писмо — „да извршуе све оно, што ће му Г. *Младенъ* наложити, и да яви *Мула-паши* да градъ неупушта, а мы ћемо нѣму сигурну помоћь послати" — 1339: да му се пошлѣ еданъ малій калупъ (за танета топовска?) изъ Делиграда; — 1350 и 1352: да одпусти невредимо Турке, кое е поватао — и закаже Турцима, да нашомъ страномъ непролазе, него ньіовомъ одъ Влашке и то даню, а ноћу не, и да имъ се зна гди ће свраћати; — 1395 (в. 1376.) — 1423: да се пріятельски обходи како съ Турск. тако и съ Влашк. страномъ, и пр. — 1458: да се чува одъ оны лађа, за кое пише да ће изъ Видина у аду поћи къ *Рецепу*; 1470: да ове лађе визитира — и како да се зато изговара? и пр. — 1473. 1518: писмо — „и да свеже контрактъ трговачкій съ *Рецепомъ* како найболѣ зна" — 1541 (в. 1538 и) за *Гицу*; — 1558: да уватн *Ташу* аранбашу „и нама яви" и пр. 1578 и 1595: писмо; — 1597: да скелу затвори и ради по устменомъ наставленію *Папте* „нашега Секретара" и пр. 1599: намиренѣ неки трговаца; — 1668: писмо: да се кренуо на Флорентинъ; одговоръ: „ако неудари на Турке пріе нашега писма, да после нипошто неудара, еръ време сасвимъ іоштъ ніе почело да се война обяви" — 1710: како е Турке дочекао и побіо —; 1716: како се у великой нужди находи и како су га Турци одъ свію страна затворили и обтекли — немогућность дати му брзу помоћь *) — 1717 и 1718: да е поги-

*) Да бы испытатель Србске исторіе лакше и болѣ могао разумети садржай овога важногъ числа (1716.) нашао самь за добро приложити овде верне преписе два писма Младена Миловановића, и едногъ Карађорђева.

I.

**ВАШЕ ВИСОКОБЛАГОРОДІЕ, ВЕРХОВНИ ВОЖД И КАВАЛЕР!**

Ето вам шалѣмо писмо войводе Вельна у коему ће те све разумѣти, али будући да иште индата, тако ми ову войску раздвоити неможемо, ербо можемо овде ослабити, а доле ништа неће малина моћи учинити, а овде шанчеве, кое смо

---

оградили неможено опразнявати, а овай Турчин из Ниша изишо у Топоницу, и данас су излазили на Алексинац, и тако надамо се, да ће сутра ударити — а све ће вам Алекса Дукић устмено казати за свашто, ми смо се са свим войводама свѣтовали, и за добро нашли, да войвода Антоніе са свом воиском дође ако наибрже, пак ако би ови Турци мало поразбили се, ми би са свом овом нашом войском ишли к Неготину у помоћ Велку и заиста би му помогли добро, а да в. Антоніе Пляккић чува ове наше шанчеве кое смо оградили, и да непрође Турчин у виласт, но ви остро наложите Пляккићу нека найбрже сву свою войску овамо води, ербо озго никака ниодкуд Турчина неима, а за свашто ће вам Дукић устмено показати о свему. Ако што ново од Дрине имате изволте нам обзнанити, а у будуще што се ако случи све ћу вам обзнанити. С тим остаем ваш.

покорни

У Делиграду. 21-гъ Юлія 1813

Младен Милованович.

Из Делиграда
Єго Высокопревозходителству Верховному Вожду и Кавалеру Господару Георгію Петровичу с высокопоч. у Тополу.

II.

БЛАГОРОДНЫЙ ГОСПОДАРУ АНТОНІЄ ПЛЯКИЋУ

Здравствуйте!

Даемо вама на знанѣ, како вам шалѣмо едно писмо Г. Младена Миловановича, из кога ћете разумѣти что нам пише, и како говорй да су Турци у Топоницу дошли, и ондй се улогорили, и хоће скоро на ньй да ударе, и пише да би

добро било да ви са воискомъ на онай края похитите, да би се они Турци разбили, и да би се воеводи Велку помоћ могла послати, ер се он у великои опасности находи; зато вам препоручуем да како ово наше писмо примите и разумете одма незадржано са войском вашом на онай край похитите и нађите се тамо око Крушевца, како ћете моћи на оне Турке наступати, кои од Ниша на нас пођу, а отуда одотога вашега края и тако никакове силе Турске нема, и ви находећи се туда по тим брдима више тек Арнауте подбуниюете, да се више подижу, а сами знате какова несрећа може бити кад Турци продру од Делиграда и низ Мораву мѣста увате и прођу, онда већ нема фанде: зато похитите што скорія на онай край, а учините наредбу како ће се и ту чувати по граници да неби Турци преврјом какову штету учинилй, то ест страже поставите — оставмо вами свако добро желећи

У Тополи 23: Юлiа 1813-те

Верховни Вожд народа Србского и кавалер
**ГЕОРГІЕ ПЕТРОВИЧЪ.**

Г: воевода Антоніе, примите и од мене любезно поздравлѣ, съ коим желећи вам свако добро од Бога, и поздрављаюћи све ваше домашнѣ, — такођер и Алексіе васъ любезно поздравля, кои е ономаде из Београда, есам вашъ

покорни брат

Стоян Ненадович писаръ.

Благородному Господару воеводи Антонію Пляићу
Главнокомандующему да надлежитъ съ почитаніемъ

№ 1704 у Карановцу.

незадржано часъ пріе или гди буде.

у Белосавце; — 1200: да пошлѣ везане *Саву* изъ Иванче, кои е убіо *Воденичара* — и да пошлѣ *Максима* топчію, ако се кметови неподемче да віе біо у овомъ дѣлу са Савомъ; — 1213: *Сава* примлѣнъ, — 1236: да дође съ три четиръ кмета изъ Иванче у Тополу; — 1274: да пошлѣ сѣяче у Белосавце и 20 людій съ будацима да крче око' ньива; — 1318: да буде съ войскомъ готовъ и на екзерциру; — 1335: да искрчи кладе по лугу Марковачкомъ; — 1359: да обяви *Цукићу* и *Молеру* да слободно могу доћи у Тополу; — 1438: да іи нађе и побіе; — 1471: за грађенѣ конака у Ропочеву — „мы ярамъ топовскій не-

---

III.

БЛАГОРОДНОМУ ГОСПОДАРУ ВОЕВОДИ АНТОНІЮ ПЛЯКИЋУ!

Поздрављаюћи вас препоручуем вам да дођете амо, и да поведете воиске што више можете, и да се договоримо за свашто ербо су Турци на Велка врло навалили, и баш е страшно да га неуничтоже, ербо веће има неделя дана од како су га са сви затворили, и весма га утѣснили пак непрестано бію кумбарама и топовима даню и ноћу, и заисти ест са свим страшно да не провале, зато ви што брже амо с воиском да поитате доћи, да гледамо, како ћемо уредити, ербо овай Турчин овде дошо е на Алексинац, пак веће да се біе но се укопо и утврдіо, зато ви дођите амо с воиском, да гледамо, да едни овде чувамо ове Турке, да неучине штету, и да подпунимо шанчеве, а едни да идемо Велку доле у помоћ док ніе човек са сви пропао, а боже сачувай, кад едан пропадне сасвим, сви се краеви могу збркати, а ви тамо уредите добре страже, пак с воиском амо што брже да пођете. То вам препоручуюћи и вас любезно поздрављаюћи остаем ваш доброжелатель

У Делиграду 27 Юлія 1813

Попечител воених дѣл и кавалер
Младен Миловановичъ.

из Делиграда

Благородному Господару войводи Антонію Плякићу — Комендату Карановачком незадржано час преу Карановце или гди буде.

мамо, него самъ да начини" и пр. — 1513 да люди свуку заоставшу япію за конакъ у Ропочево и пріе на еданъ данъ „да намъ яви, да пошлѣмо людма) еданъ товаръ вина напойнице" и пр. — 1663: да дође съ войскомъ у Тополу; — 1709: „како му шалѣмо 40. ђулади одъ топа Гушанца по нѣг. коморціяма."

*Владика* (за владику наименованый *Аџи-Мелентіе* —) *Владичина Мирія*, №. 1039 и 1040 (у дневн. 1041.)

*Владика Пазарскій*, №. 654. — Ср. *Антоніе Илякићъ.*

*Владика Црногорскій* (Митрополитъ Черногорскій) в. *Петаръ Петровићъ.*

*Владике Црногорскогъ сыновацъ*, в. *Станко.*

*Влайко*, момакъ у Магистрату Ягодинск., №. 1289: може у Ягодини седити и нико га задевати неће: — 1290: исто. — Ср. *Здравко* войвода.

*Воденичаръ* в. *Миџило Пеичиновићъ.*

*Войвода Еличкій* (Елечкій) в. *Радосавъ.*

*Войводе Алексиначке*, № 672.

— *Гургусовачке* да у напредакъ незадржавају Тур. посланике: №. 696.

— *Драгачевске* (Ђока Протићъ, Новакъ Бошковићъ и Милићъ Радовићъ) №. 1427. 1428. 1474.

— *Крушевачке*, №. 730: да непуштају никогъ у Турску, и што увате да ко носи, да узму у беглукъ „и говеда да ударе на целу нахію 40 гов. и то одъ кнежина кое имаю, а кое немаю, да неузимаю."

— *пограничне* да нетргую са стокомъ одъ десетка: №. 1428.

— *Пожаревачке*, №. 696.

— *Старовлашке*, №. 821 (в. 820.)

*Война* ће скоримъ быти: №. 1545.

*Воинъ Елашничкій* убилацъ и крадльивацъ №. 737: да се ували. — Ср. *Тоша* войвода Тимочкій.

*Войска* кап. Димитр. Парезана, войв. Милоша Маринковића, кн. Петра Оташевића и кап. Милосава, да дође часъ пріе у Тополу: №. 1313., 1314 и 1316.

*Войска Руска*. в. *Руска войска.*

покаже; — 1329: шилѣ му се топъ и кара — войску да држи у гомиля и на екзерциру; — 1336: да да умори *Вучу* Бугарина изъ *Вел. Плане* као што е онъ убіо *Ђор. Євту* изъ ист. села, и пр. — 1343; да поизменце по полакъ войске пушта куђи на радъ, и екзерцира; — 1371 и 1509. да сву распусти и 10-тый данъ скупля на тридневный екзерциръ; — 1547: да буде са свомъ войскомъ и згодама готовъ како ђе одма поћи на другу заповесть куда буде потребно; — 1555: да войску за садъ распусти куђи на радъ, осимъ уписника; — 1574: да яви кудъ е пређ. џебану изъ Немачке потрошіо? — 1639: да съ войскомъ иде узъ Ресаву къ Делиграду, и пр. — 1656: да се састави съ Г. *Вуломъ;* — 1702: шилѣ му се 4 тов. круп., а 5 сит.. џебане, и да се небы еданъ фишекъ узалудъ потрошіо.

*Вукашинъ* изъ Красоевиђа, №: 656. и 698. — Ср. *Ятаци айдучки.*

*Вукъ Стефановиђъ* (*Караџиђъ*) — № 1367: да му *Євта Савиђъ* покаже „како ђе се владати, и съ Влашкомъ страномъ да се добро што болѣ може обходи". —

*Вуле Илиђъ*, войвода и комендантъ Смедерева — Г. — №. 609: брату да неда ништа „кромѣ одъ свое волѣ ако му што да" — 665. 864: неке кодъ нѣга жене и децу изъ Страгара, да дотера у Тополу; — 896: да пошлѣ *Якова* и *Николу* изъ Вранова съ девойкомъ, кою су отели; — 1035 и 1036: сва села и землѣ съ оне стране Раля да нѣму припадну; — 1058: „недаду *Кубрешчани* нѣг. людма да секу ньиову планину за свою потребу." — 1129: да не баца плотоне съ людма, кои се екзерцираю„ до наше заповести" — 1180: да яви за човека, што држи кантаръ Г. *Янковъ* у Смедереву, ко е? и пр. — 1214 и 1215 да дигне *Радивоя* члена, и *писара* Магистр., а на ньіово место постави друге съ договоромъ Г. *Вуице*; — 1357: да поизменце пола войске пушта куђи на радъ а пола да држи на езерциру; — 1362: да конѣ топч. набавля; — 1510: да войску за 3 — 4. дана екзерцира и

и разпушта; — 1576. (в. 1575) — 1622 (погреш. 1922.) да одреди за градъ войске а прочу да састави съ Г. *Вуицомъ*; — 1640 и 1656; да се састави съ Г. *Вуицомъ* у Ресави; — 1660: да отме Рецеп. лађе.

*Вулићевићъ*, №. 1411: за *Цукића* и *Молера* да се увате.

*Вуча* айдукъ, № 1486. (и 1503) — Ср. *Ђорђе Симићъ*.

*Вуча* Бугаринъ изъ велике Плане, убилацъ, №, 1336. Ср. *Вуица Вулићевићъ*.

*Вуя Павосавићъ*, №. 833: да га войв. *Ник. Карамарковићъ* съ писмама оправи у Црну гору.

*Вѣрность Господару и Отечеству*, №. 1665. — Ср. *Стоянъ Чупићъ*.

Г.

*Гавра* (Гаврило) *Шибалія*, войв. Црногорскій, №. 1678: „да заплаши мало *Колашинце*, да небы они на насъ поћи могли, и да бы на нами маня сила была“

*Гая*, №. 693: да сведочи на *Живана Милићевића* (ср.)

*Гая* изъ Хржанице, №. 898: за ливаде. — Ср. *Радованъ Грбовићъ*.

*Гая*, капетанъ, изъ Штипля, № 1219: да плати *Павлу Радовановићу* казанъ, што му е изгубіо.

*Гая*, (*Гавра*) *Николаевићъ*, секретаръ велик. Суда №. 1419 и 1431: посланикъ. — (Ср. 1434.)

*Гаговићъ* (Єремія Гагићъ? —) №. 1034.

*Гарашанинъ*, капетанъ, №. 1265. (в. 1260.) — 1409. (в. 1407.)

*Георгіе Петровићъ*, учитель у Баньи кодъ Тополе, №. 709, и 710: да му се изнађу све ствари у Кличевцу и даду.

*Генералъ-Команда, Оберъ-Команда* (Варадинска?) — №. 1169: да се на ню пише збогъ човека, когъ су Немач. солдати ранили „зашто они намъ толика безчестія чине и нападенія, када ми тому никакавъ узрокъ дали нисмо“ — 1206.

*Герлиште, Грльиште*, село у окр. Црнореч., ср. Зайчарскогъ., № 713.

нѣговиi да небуду выше народнѣ старешине, за преступленія нѣгова, а братъ нѣговъ *Коста* да буде, єръ на Косту никакве даве (тужбе) нема."

*Димитріе Парезанъ* (Парезановићъ) капетанъ, №. 727: да донесе изъ Ћупріе ратне ствари, што су за *Орурскомъ* дошле, у Тополу; 1264. (в. 1260.) — 1318: што скоріє да дође съ войскомъ у Тополу; — 1408. (в. 1407.) — 1447. (в. 1446.) — 1499: „све нѣгове топціе да пошлѣ къ нама у Тополу на поученіе" и пр. — 1531: да екзерцира войску до петка, па разпусти како да буде на другу заповесть готова сасвимъ; — 1544. (в. 1543.) — 1689: за цебану; и како є Г. *Янићіе* са войскомъ на Дрину отишао, и пр. — 1698: „примили смо 130 чепова кумбарски — кумбусни кеса кодъ насъ нема, све є однео *Павле Топчибаша* у карама."

*Дмитаръ Ивановићъ* изъ Сталаћа, №. 1177: дошао у Тополу къ рођацима, бугарима: *Савви* и *Вельку*, да купи 3 вола; — 1191: да га ухвати *Алекса Дукићъ*, ако дође да протера 3 вола у Турску.

*Дмитаръ* неимаръ, №. 1459. — Ср. *Илія Чарапићъ*.

*Дмитаръ Старовлашанинъ*, №. 927 и 928: да се у Магистрату Карановач., намири съ *Милићемъ Радоеићемъ* (ср. —)

*Добошари*, №. 1161: да *Совѣтъ* начини за нњи мундиръ „и да намъ пошлю два добошара."

*Добошаръ* (тобошаръ) *Немачкій*, №. 1256. да се за бѣгство казни. — Ср. *Янко Поповићъ*.

*Доботи*, №. 1097. 1140.

*Добра* изъ Звездана, №. 1016. 1030. — Ср. *Ребелияши Црноречки*.

*Добрићъ*, №. 1104: „сада време недозволява држати обшту кассу трговачку, и да се веће тога окани" — 1120. 1175: да му Совѣтъ суди „што є у Турску на трговце слао (писма) безъ нашега знаня" — 1206: *Недоба* иште да се онъ — Добрићъ — явно казни.

*Дозволѣный* и Совѣтскій тевтеръ, в. *Тевтеръ* — (964)

Ђ.

дукъ; — 1183: за люде Ерцеговце — (ср. *Ђоло* войвода) — 1279: онъ и *Новакъ Бошковићъ* одма у Совѣтъ на одговоръ да иду, и пр. — 1368; Совѣтъ да іи суочи и што тко давати има одъ старогъ пореза одма наплати, и пр. — 1427: да буде овъ, *Новакъ* и *Милићъ Радовићъ* подъ власћу *Ант. Пљакића*, и пр. — 1461: да пошлѣ нѣг. майсторе и неимара нъіовогъ са алатомъ у Тополу; — 1474 (1-ва) „скоро ће изменяти Драгачевце, кои су у Београду на стражи застали“ — 1483: поизменце ће съ *Новакомъ* долазити у Београдъ съ 300 мом. на стражу и на екзерциръ.

*Ђока*, старацъ изъ Турске прешавшій, №. 1651: пада у сумню да е шпіонъ. — Ср. *Совѣтъ*.

*Ђока* шуракъ *Иліе Барякторовића*, №. 1172. — Ср. *Везиръ Нишкій*.

*Ђорђе*, булюкбаша, №. 1143. Ср. *Живко Константиновићъ*.

*Ђорђе* Голубовъ братъ, №. 717. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

*Ђорђе Ђурковићъ*, №. 932. Тр. *Магистратъ Гургусовачкій*.

*Ђорђе Іовановићъ* изъ Орида, №. 699. — Ср. *четири човека* —

*Ђорђе Кажокаръ*, казакъ Срб. полка, №. 819.

*Ђорђе* не'отичный убилацъ, №. 1136. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

*Ђорђе Симићъ*, капетанъ (на мести у смыслу войводе) у Крушевцу, №. 675. 741 и 742: оглобити трговце, кои су протурили на нѣг. стражу 60 оваца са яганьци, 12 овнова, 3 коня и 2 тов. соли, и пр. — 805: да *Риста* (ср.) войв. Прокупач. *Радовану* ливаду даде, и ортаку своиъ пола пара нађени у лопова одъ ньновогъ мала — „и да намъ онъ — *Ђ. Симићъ* — све повѣре казуе, како е на границы и шта раде воеводе друге“ — 818: да се сабере войску у гомилу, и пр. — 826: за *Арнауте*, кои су войв. Крушевачке звали на предаю, и пр. — 837: *Риста* и *Нешко* да

---

* Изъ Дневника види се, да ови нису ни два месеца екзерциръ учили, па опетъ су толико успѣли да могу учитель быти —. И. С.

*Живко Констаптиновићъ*, войвода у Кладову, №. 697. 702 и 704: да пошлѣ у Совѣтъ ове, кои су били Цигане, и пр. — 781. 858: да нема трговине на стражи — и да се момци екзерцираю по Московски, и пр. 949: да му више неће Вельковн люди досађивати, и пр. — 973: да ће му доћи *Илія Стошићъ* у помоћь за Рец. айдуке и пр. — 976., 977, 984. и 996: исто; 997: одговоръ; — 1006: „да запрети нѣговомъ булюкбаши *Пресулу* (*Прулу*) да не біе момке Вельковe, а када се на скупштину дозову, да и Пресула доведе да имъ онда судимо, шта е међу ньимъ и Вельковъ помешано, а донде да се претрпе“ — 1009. (1012.) и 1015: исто; — 1020. и 1021: за контумацъ у Влашкой, „и да покупи све канке по сели око Дунава на едно место и да пошлѣ и онъ айдуке, да чине Рецепу штету, како и Рецепови нама“ 1022: ово исто за *Рецепа*; — 1028: „да непушта чету у ону страну Влашку, де тера айдуке, но на нашой страни да іи чека“ — 1083: „да се одъ *Господара* и одъ *Совѣта* писмо послати неможе *Гици* аранбаши, но онъ да се завѣри (за ньи) да му нећемо ништа учинити, ако своевольно дође и да му покаже ово, што му пишемо“ — 1084: да се стара премамитя *Гицу* на вѣру, и пр. 1112 и 1114: да завру одъ 10-ка у градъ снесе и пр. — 1120: да се чува како айдука *Рецепови*, тако и друге какове преваре; — 1141: да му *Совѣтъ* пошлѣ цебане; — 1143: за *Фортуну* — „да оно дѣло у напредъ подъ каменъ закопа, да се далѣ не чуе и писмо одъ *Ђорђа* булюкбаше да узме, што е узео и дѣло совршіо, и да га пошлѣ у Тополу“ — 1156 и 1157: да се стара *Гицу* предати, и да пошлѣ она ђулета, коя се на оне топове ударити немогу, и парчета топовска — да се прелію и маня начине: — 1174 и 1175: *Гица* се предао — да прочита *опроштено писмо* за нѣга предъ народомъ, па да га преда Гици; 1270; да лађе Тур. неисходе подъ градъ или варошь и да не иду по две узъ Адакале, зашто ће *Рецепъ* вратити заимъ, и пр. 1272: писмо нѣму писа-

ио; 1364 и 1365: да преда команду Г. *Пав. Поповићу*, и да дође у Тополу — 1593: трговци да се чувају *Рецепа* — и што му е писано, да пише Боярима у Влашку; — 1641: у нужди да измакне войску изъ шанца на Свпу, и пр. — 1659: Рецепови Турци отели Срб. роблѣ — да пошлѣ момке у село Рец. Џавранъ, да га попале и у нѣму све потуку, и пр. — 1697. и 1707: за товаре, што е изъ Влашке отео, и пр. — 1710: пише за *Велька* „како е Турке дочекао и побіо" и пр. — 1715: за отете товаре изъ Влашке.

*Живко* попъ изъ Медошевца. №. 798. — Ср. *Вуица Вулићевићъ*.

*Живко Шабчанинъ*, №. 1040 (у днев. 1041) да му плати дугъ *Обрадъ* трговацъ.

*Живко Шльивићъ*, войвода у Текій, №. 973., 974., 977., и 984: момке у потеру за айдуцима *Рецеповимъ*, и пр. 1456: да чува свое место одъ лађа, кое ће изъ Видина у Адакале поћи у име со да носе; — 1662: да се добро чува одъ *Рецепа* и што годъ нѣгово нађе, да отме; — 1717: одъ Турака обколѣнъ, иште помоћь (ср. *Петко* войв. Голубачкій)

*Жирови*, *жировина*, №. 947: одъ свои по 4. паре на свинче, а одъ ябане (изъ другогъ места) по маряшъ (10 пара) — 950.

*Жито* за градъ Ужичкій, №. 749: купити 40,000 ока, пола у брашну.

*Жупанци*, жительи Жупанѣвца, села у окр. Ягодин., ср. Левач., №. 1092: да одступе одъ старине *Іована Левчанина*, и да се да *Іовану* съ колико може живити, а друго дошляцима.

## З.

*Забрана* трговине на граници, съ Турскомъ, №. 1184 — 1186.

*Заграцко*, ако не буде *Заграђе*, село у окр. Ђурђусовач., ср. Тиночко-Заглавскомъ, №. 713.

*Заира* (рана) за шанацъ да се намелѣ, №. 1090.

*Заира* одъ десетка да се снесе у Кладово: №. 1114.

1118: за оправлянѣ и утврђенѣ *Тополяка* и *Делиграда*; — 1144: исто; — 1151: да опремя писмо у Нишъ; — 1172: за везира Ниш., што є говоріо кодъ *Ђоке* Илина шурака; — 1202: да опомене на миръ кнезове Баньске: *Стойка* и *Іована*; — 1222: да пошлѣ искус. топчію у Крушевацъ, да учи друге; — 1228: за анъ у Параћину; — (1231.) — 1332: да прими одъ *Дукића* анъ у Параћину за 524 гроша; — 1242: да одъ десетка издржава себе, своє момке и топчіє, а друго да стои у шанчевима; — 1245; нѣг. писмо у согласію съ *Паульомъ* за *Николу* Грка (ср) — 1257: шилю му се писма Турска да ій опреми куда надлежи; — 1281: нѣг. писмо; — 1285: за прошеніє Турака, да имъ се продає стока; — 1293: да пази на Турке; — (1304.) — 1306: да се одъ Турака са своимъ войводама добро чува и ако ударе, да іи біє; — (1307.) — 1317: нѣг. писмо; — 1323: да преда *Єминъ*-паши 20 волова, и *Асизъ-бегу* 500 коє овнова коє ярчева — (1325.) — 1339: да пошлѣ єданъ малій калупъ *Вельку Петровићу*; — 1351: опетъ за стоку *Єминъ-паши* и *Асизъ-бегу*; — и како ће по човеку Турцима одговорити, ако упитаю, защто су Срби войску скупили? — 1394: (в. 1376.) 1401: за айдуке; — 1421: да опреми послата му писма Турска у Нишъ „и да намъ обяви єли предао ону стоку у Нишъ Турск. началницима" — 1434: за посланике, кадъ къ нѣму дођу, да пише *Єминъ-паши*, да оправи люде, кои ће Срб. посланике дочекати и одвести; — 1487: за айдуке; и за волове, да поуздано преда *Єминъ-паши* и пр. — 1516: да дозволи прелазити Турцима мимо Срб. стражу, да секу дрва, само не далеко у Срб. страну; — 1528: за ньиве, да одузме полу одъ старинаца и преда дошлящима; — 1538. 1550: да оправи писмо Єминъ-пашино и Челеби-ефендіє у Нишъ по нѣг. човеку, и овай да донесе одъ Єминъ-паше одговоръ „єли приміо наша писма, коя имъ шилѣно, и да се пріяви нашимъ пріятельима, да му покажу што знаду за Турску страну; и да се добро спрема" —

1577: да казни смртно човека, коя е хтео стоку у Турску продати; — 1578: вѣг. писмо; — 1579: да нешалѣ Турск. курира, ако ніе Турчинъ, у Тополу; и да ће дођи къ нѣму Г. *Младенъ* да се договара за све наредбе, и пр. — 1598: да шпіюна, пре него га обеси, испита, да покаже за оне кнезове, кои су се предавали Турцима у Ћупріи 1808 г. — 1635. да придржи човека везирова изъ Ниша „докъ дође одъ насъ одговоръ да носи." — 1643: да буде сасвимъ готовъ и да ће се Срб. войска кренути у идућій четвртакъ; и да оправи писмо везиру у Нишъ, како къ нѣму дође; — 1648: да заустави еданъ вел. топъ у Делиграду, и да оправи шанацъ на брду иза Делиграда; — 1664: да оправи писма у Нишъ „коя му шалѣмо" — 1680: да пошлѣ писмо *Еминъ-паши* у Нишъ.

*Илія*, Бугаринъ изъ Врела, № 692. — Ср. *Стоша*.

*Илія Дукатлія*, № 875. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

*Илія*, изъ Струганика, айдукъ, № 1199. 1239. 1246. — Ср. *Радованъ Грбовићъ*.

*Илія*, капларъ топчискій, № 648.

*Илія*, сыновацъ Г. Вуице Вулићевића (ср.) № 860.

*Илія Стошићъ*, войвода, № 789 и 812: да съ войскомъ иде у Вржогрнце, и пр. — 973. 1004: да се за кнеза Омольскогъ *Іована* претрпи до скупштине; — 1075: писмо; — 1093: да екзерц. солдате; и за кн. Омоль. *Іована*, и пр. — 1126 и 1157. (Ср. *Совѣтъ*.) — 1168: за кн. *Іована*; и да е спреманъ на заповесть съ войскомъ ићи у Кладово; — 1198: да недира у добра мон. *Горняка*; — 1372: да разсели село Ясиково и да поврати землю *Горнянима*: — 1469. 1472. и 1473: да иде с пола свои люди у Кладово, да градъ чува; 1484: писати му одъ Совѣта, да се кн. Омольскій *Іованъ*, на емце пуштенъ, више у народ. послове немеша, а другога кнеза да избере и постави у вилаету; — 1519: да иде са своммъ войскомъ у Кладово, или да одговори оће ли неће ли?

*Іованъ*, изъ Милутовца, № 1233: да се пошлѣ подъ стражомъ у Тополу. — Ср. *Радисавъ Вучитрнскій.*

*Іованъ* и *Іоксимъ*, № 1140. Ср. *Антон. Пллкићъ.*

*Іованъ*, кнезъ Омольскій, № 1004. 1168. 1206. 1484. — Ср. *Илія Стошићъ, и Совѣтъ.*

*Іованъ Лѣвчанинъ*, № 1092. — Ср. *Жупанци.*

*Іованъ Маринковићъ*, кнезъ, № 1055. 1060. 1177. (нарећуе или самъ или у согласію съ другима —)

*Іованъ Мићићъ*, булюкбаша Михаила Радовића, № 1426. Ср. *Велисавъ Станойловићъ.*

*Іованъ Пашайлія*, изъ Жабара, № 649.

*Іованъ Плачићъ*, старинацъ, № 1225. 1249. Ср. *Ђерасимъ Ковачевићъ.*

*Іова Стефановѣћъ*, войвода (Господаръ) Поречкій № 697. 702. 721: истражити неке момке; 859 уапшеногъ *Іосифа Бошняка* да пошлѣ у Совѣтъ, и одреди момке да се уче екзерцирати по Руски; — 1157. 1295: да пошлѣ кумбарацію, и да се съ воениме потребама спреми; — 1358: шилѣ му се *Никола* кумбарація у Поречъ, да узме што потребуе око кумбара, и то да му преда и одма пошалѣ овамо; — 1373: за село Горняни и Ясиково (ср. *Илія Стошићъ* № 1372.) 1414: да се добро обходи съ Немачкомъ странομъ, и пр. — 1457 (в. № 1455.) 1490: да благодари Немцима, што Србима дозволяваю ствари ньиовомъ страномъ проносити па лађама узъ воду, и да имъ докаже да Срби желе съ ньима пріятельи быти; и да разбере за многу Немач. заиру, гди е стовараю, и пр. — 1520: да се политички обходи с Власима, Немцима и Турцима; — 1562: да начини 3 шанца у острову; — 1575: да пронађе *Николу* кумбарацію, кога е быо послао „къ нама" — 1594: како ће му за укрепленіе Пореча „нашъ посланикъ *Панта* казати;" и да ћемо Совѣту писати за брашно да му даду; и да е дошао *Кумбарація*" — 1663: за Рецепа, да е послао лађе у Варадинъ по цебану; (1655. и) 1657: да отме Рецепове лађе; — 1661: исто; — 1667: за живину Текіянску, Власе, кои су пошли на лађама, пакъ неће нигде да изиђу — да лађе отме и глоту сву уклони иза Пореча и пр. —

*Кара-Ђорђе*, Господаръ, врховный вождъ Србскій (врховна власть) № 709. 717. 958: шилѣ му се смртна преоуда суда велик. и Совѣта за *Якова* изъ Вировацa; — 1063. 1083. 1515. (Ср. *Совѣтъ*) 1529. 1553. 1554. 1683: да са 14,000 войске и са 12 топова у помоћь (на Дрину) иде противъ умложене силе Турске; — 1686: да є остао у Тополи; — 1687: исто; 1689: да се находи у Тополи и око Волявче; — 1719 и 1731: да ће скоро на границу изићи, и кодъ когъ войводе войску подпуно не нађе, тай ће животомъ платити.

*Кара-Марко Васићь*, войвода у Рачи, № 623: за *Глогъ* алію (ср. *Сѣчани*) — 674. 999. 1007. „примили смо *Дермоню* и *Ђуру*, што є превозіо айдуке у Турску и скелу крао и за новце превозіо; — за *барякгара* нѣгова (ср. —) 1012. 1023 и 1024: да старинацъ недржи Турску землю, него да се ова дошляцима подели; и да увати *Негика Янковића*, кои є *Іов. Цвеи* кућу запаліо, па дупло кућу да наплати и удари му 50. бат. — 1081. (в. 1080.) 1186: да забрани мешати се и трговати съ Турскомъ страномъ; — 1251: за нѣгова брата „мы ћемо призвати люде, што су га тели убити, и свакоме ће се по дѣлу судити," и пр. — 1281 (ср.*Совѣтъ*) 1284: да иде у Београдъ и поведе люде, кои су буну дизали, и булюкб. *Петра* и *Янка* изъ Магистрата — и Турчина да преда, кои се кодъ нѣга находи „а што има наше кодъ нъи, да иште да му предаду" — 1398: да преда воене ствари нов. войв. *Благою*, и да иде живити у Ваљеву; — 1399. 1413: за *Мила*, нѣгова момка, како є долазіо, и кои ће му све показати — у осталомъ као № 1398-ма; — 1484- (ср. *Совѣтъ.)* 1498. 1504. 1647: да се влада по наредби комесіє; — 1690: како є са 100 людій у Босну претуріо (ср. *Милошъ Обреновићъ*) — ср. *Благов Маринковићь*.

*Карамарковићъ*, в. *Никола Карамарковићъ*, войвода.

*Карановацъ*, варошь у окруж. Чачанск., срез. Каранов. № 641 и др.

*Лимъ*, рѣка, извире у Ерцег. и делећи Србію одъ Босне утиче у Дрину № 1209.

*Липовацъ*, село у окр. Крагуевач. ср. Гружанск., № 1061.

*Лисовскій*, поручикъ Уланскій, № 795: да оправи 40 козака и улана са *Петромъ* булюкбашомъ до Гургусовца: и сутра до подне да су готови.

*Ловци*, село у окр. Крагуевач., ср. Лепеничкомъ № 701. и др.

*Лозница*, варошь у окр. Подринск., ср. Ядранскомъ № 1344. и др.

*Лопашъ*, засеокъ у Пилатовићима, селу окр. Чачанскогъ, ср. Драгачевскогъ, № 777.

*Лопови* Старовлашки и Ваљевски, № 1132. — Ср. *Совѣтъ*.

*Лочевци*, село у окр. Руднич., ср. Црногорскомъ, № 830.

*Лугъ Марковачкій искрчити*: № 1335. — Ср. *Виђентіе Петровићъ*.

*Лужница*, село у окр. Крагуевач., ср. Лепенич., № 620. и др.

*Лука*, № 1468: да му войв, *Мил. Обреновићъ*, ако се съ ньимъ непогоди, преда ливаду, кою е овай съ *Трифуномъ* купіо одъ Турака.

*Лука* и *Милисавъ*, № 1060: да имъ се врати глоба. — Ср. *Анта Симоновићъ*.

*Лука Лазаревићъ*, господаръ, комендантъ у Шабцу, № 676. 1041. (у дневн. 1040.) за попа *Николу Смилянића*, да се остави протопопски дѣла и све новце, што е узео одъ владичнне моріе да врати владики; — 1162: да надгледа границу одъ Саве узъ Дрину до Лознице и Лозницу; и да е поставлѣнъ *комендантомъ* надъ свима войводама на нѣг. краю; — 1163., 1164., 1165., 1169: препоручено овимъ войводама, да га признаю за своігъ комендаента и старешину; — 1208: да одъ *Ивана* наплати дугъ капет. *Милисаву*, ако ли онай неузима готовы новаца, да плати онъ, — *Лука* — и *Стоянъ Чупићъ*, а после да узму одъ Ивана у чему могу; — 1344 и 1345: смрть войв. *Ант. Богићевића* — да

едногъ својегъ булюкбашу постави у Лозници, да заедно управля са сыномъ Ант. Богићевића; — 1346: исто — 1378. (в. 1376.) 1500. 1511: повторава се Совѣту учињѣна наредба у Лозници за старешину; — 1570: планъ; — 1584: наставленіе за *глав. началника* одъ Саве до Лознице; — 1602: да се спрема за войну по послатомъ плану; — и да ће се писати войводама подъ нѣг. командомъ, да га слушаю; — 1623. (погрешно 1923.) шилѣ му се прокламація, да е чита предъ народомъ; — 1629 1676: да ће кн. *Сима* изићи на границу са свомъ войскомъ, и пр. — 1684. 1713: за генерала *Лайтнера*, (ср. —) 1733 (в. 1731)

*Лучићъ* в. *Милованъ Лучићъ*.

*Лучица*, село у окр. Пожаревач. ср. Моравскомъ, № 831.

*Лѣшница*, село у окр. Шабач. ср. Мачванскомъ, № 1347.

*Люди* изъ Пазарске нахіе, изъ Ибра и Іошанице, да иду своимъ господарима и тамо да слушаю: № 1153. — Ср. *Анта Симоновићъ*.

*Люди* одъ кнежине Трстеничке да покажу оправляти. *Тополякъ* (шанацъ), № 1116. Ср. *Ант. Илякићъ*.

## М.

*Магистратъ* (Рудничкій? или Чачанскій?) — № 870: за ливаду у Бранетнићима, да е Арнаута, кои су се тамо населили; а за ливаду у Брезама, да е *Марка* и *Милосава изъ* Бранетића.

*Магистратъ Београдскій*, № 681: ствари *попа-Петрове* да преда *Константину*, Митрополитову; — 1651: за писмо, кое показуе ликъ павшегъ у сумню старца *Ђоке*. — *Ваљевскій*, № 841: за попа *Янка*, да га у апсу држе и решеніе одъ Совѣта чекаю; — 886: за тужбу на кн. *Аксентія* и *Радована Грбовића*; — 907: да пошлю *Крсту* Трифунова брата, овамо на судъ и да даде *ћата* магистратскій писма, коя е узео одъ *Трифуна* и сада му неда; — 1132: за лопове: Езди... и

Божу Ђоковића и Ивана Томовића; — 1203: да преда люде, кое одъ нъи прота *Мат. Алексићъ поппите.*

*Магистратъ Гургусовачкій*, № 601: за кн. *Євту* Темнићскогъ, да врати *Стевану*, што му е оплячкао; — 738: даувате *Янка*, кои е учиніо поару, и пошлю у Тополу; — 794: „да яве *Маринку*, *Мити* Пиротскомъ и кн. *Милою*, да волове, кое су отели одъ виштирціія неразтурую — до мое далѣ заповести" — 797: за *Петра булюкбашу*, кои ће неку штету извидити; и убилце поватати и довести; — 801: за иете злочинце и за крадльивца *Янка*; — 834: „за *Маринка и Миту* разумеля смо шта пишу — послатъ е *Петаръ* булюкбаша живе яли мртве да ін повата и проче злочинце" — 932: за *Ђорђа Ђурковића*, — „како су га правога на вратъ примили онако и я приставимъ и безвредно га оправлямъ натрагъ съ кметовима."

— *Карановачкій*, № 722: да извиди дѣло кнеза *Петра Паіовића* изъ Каоне; 758: да доведе у Тополу истогъ *Паіовића*; — 782. 927. 928: за *Милића Радовића* и *Дмитра Старовлашанина*.

— *Кладовскій*, № 1271.

— *Крагуевачкій*, № 687: да извиди ели *Раваила* изъ Драче конь у *Янка* изъ Ресаве? — 717: да *Ђорђу* Голубовомъ брату даде 63½ гр., што е Голубъ дао миріе „а после га врховна власть вратила натрагъ у Тополу." — 762: да пошлѣ врача на судъ Совѣту у Београдъ; — 804: за *Милоя Ђурђевића*, кои е насиліе детету учиніо, да буде у апсу довъ дође одговоръ изъ Совета; — 808: (ср. *Совѣтъ*) — 839: будући е *Мил.* окуміо оца детинѣгъ, зато му се опрашта животъ, но да му ударе 100 бат. — 849: да пошлѣ тужителѣ кнеза *Савине*; — 855: да буде кнезъ *Сава* членъ Магистрата, кнезъ *Веса*, кнезъ варошкій, а *Іова* писаръ, да се истера; — 866: да се пошлѣ руба и новци писара *Іована* у Београдъ; — 899: дугъ *Раки Левайцу*, ако има облигаціе, да морою платити дужници изъ Бадњѣвца и Шльивовца; — 1158: да задржи у каси

175 гроша *беħара*, кои е умръо у Крагуевцу, докъ се во непояви одъ сродника; — за *жену* почившега Янка (ср. —) 1327: „да изтраже наша 4 вола одъ Белошевчана, и пошлю у Тополу;" — 1340: да се казни *Янинiе* изъ Годачице (ср.) за некогъ коня; — 1348: да пошлѣ трговце, кои су место себе слали слуге на войску; и за таксу наднице; — 1420: да пошлѣ циглярe у Тополу; — 1474: за неке айдуке, да iи задрже у апсу; — 1591: да шиба момка, кои е овце изъ Драче покраo; — 1620: да у Пайсiевиħима раздели *Янково* иманѣ.

*Магистратъ Параħинскiй*, № 875 (в. Ягодинскiй) — 980: за *Дукиħа*, ели пресекао да Турци продаю на ситно шей (еспапъ); — 1095: за дугъ *Стоянке* (ср.) сестре *Стойча* папуџiе изъ Беодграда; — 1482: за дугъ *Богиħа*; — 1553: да се коньи безъ пасоша некупую,

— *Пожаревачкiй*, № 831: за посеяно жито у Лучици *Иве Момировиħа*; — 1206.

— *Рудничкiй*, № 614 и 755; казанъ, кои е Митаръ братъ *Алимпiя Петровиħа* купiо одъ Радовце изъ Ковħа, остае Алимпiевъ, и сыновци Радовчини (Ђолови) да га немаю тражити; — 838: да каже *Милосаву Трнавцу* (и Марку) да се окане ливаде, кою е войв. *Милиħъ Дринчиħъ* дао Арнаутима изъ Бранетиħа; — 1220: за *Милоя* изъ Врбице и *Марка* изъ Бранетиħа, да призове кметове и да iи испита за баштино ыiове и пресуди.

— *Соколскiй*, № 881: да се прими *Марко Костиħъ*, цинцаринъ за войводу на место *Молерово*; 1204.

— *Ħупрiйскiй*, № 761: за старца *Миленка*, одъ когъ *Ђура* председателъ одузима ливаду; — 875. (в. Ягодинскiй) — 1542: за *Станойку* удовицу, да се наплати одъ *Iове Влашиħа*. —

— *Ужичкiй*, № 749: да се купи 40,000 ока жита; — 823: за нахиске новце да се купи жита 400 товара, и даде войв. *Николи* одъ десетка 6000 ока

за нѣговъ трошакъ; — 929: да попъ *Сима* исплати дугъ калуђеру *Пайсію Доволскомъ* у 40 дук. и 40 гр. — 1000: исто; — 1001: за айдуке, да се ватаю; — 1002: за 700 гроша удавлѣногa *Максима* изъ Крагуевца, кои се даю нѣговой жени; — 1099: да се сви неимари сазову и дођу у Тополу: — 1109: да се извиди баштина *Радована* изъ Раче; — 1205. 1332: да по писму *Стеве Катића* наплате одъ *Павла* и *Радоя* украдену кобилу, *Петру* изъ нах. Београдске; — 1460: да пошлю майсторе съ неимаромъ у Тополу; — 1479 (2-га): да одъ *Глише* булюкбаше одузму алатъ *Стеве* туфекціє.

*Магистратъ* (у Чачку) — № 869: за ливаду Арнаута изъ Бранетића.

— *Шабачкій*, № 1215: да нѣговъ членъ *Станко* поврати коня *Петру Назлобрзу*; — 1526: да призове дужнике.

— *Ягодинскій*, № 631: за прилѣнъ дугъ войв. *Здравка* (ср.) у 6 дуката, кои чине 71 грошъ; — 652. 693: да се пошлѣ везанъ *Живанъ Милићевићъ* изъ Ратковића, кои є тео убити *Милутина Брблу* — и кн. *Милутина* и *Гаю* и *Марка* и *Чолака* и *Ђоку* изъ Пшелица да сведоче; — 728: да се узме 700 гроша одъ Живана и нѣг. брата изъ Раткова и да пошлю *Милутину* за 7 година по 100 гр. ака: — 863: за пасоше; — 875: да се пошлѣ у Тополу *Илія Дукатлія* съ фамиліомъ, и да се наплати дугъ *Цветку Лесковчанину*; — 914: да за време писара *Петра Бошковића* даду *Дукићу*, да овоме устрои протоколе; — 962: да се дае десетакъ монастыру Любостинскомъ, и каже приворцыма да монастыръ служе, или да воюю, и да *Іов. Ђогатъ* да' калуђеру (*Атанасію*) воденицу, а узме што є потрошіо градећи на месту монастырскомъ; — 1026: да огради цамію за магацинъ у Ягодини и купуе ечма што више може; — 1045: за ечамъ и пасуль; — 1063: да пошлю девойку *Цвету*, трипутъ прошеву, у Тополу; — 1064: исто; — 1092: да Жупанци одступе одъ старине *Іована Левчанина*; — 1119: за ечамъ

купити дугъ и све што е кнеза Максима, да му се даде; — 1149, 1430: да се нѣговимъ момцыма преда нѣгова (К. М.) собственость; — 1506; да се покупи дугъ, кои е к. Максимъ коме изъ руке дао, и што буде покуѣства или стоке, да му се преда, алъ ништа народно.

*Максимъ Поповић*ъ, изъ Драгачева изъ села Лопаша, № 777: иде у Београдъ свогъ оца видити.

*Максимъ*, топчія, № 1200: да се яви гди е быо у ово време кадъ е *воденичаръ* у Иванчи погинуо? — Ср. *Вићентіе Петровићъ.*

*Максимъ*, трговацъ изъ Крагуевца (удавлѣнъ) № 1002. — *Максимова жена* и деца — ср. *Ева Дробняковићъ.*

*Мала кумбара*, в. *кумбара мала.*

*Малій Шанъ*, село по свой прилици у Гружи, окр. Крагуевач., № 620.

*Маринко*, войвода (кнезъ) Пиротскій, № 682. 779: недирати у Турке; — 794. (Ср. *Маг. Гургусовачкій*) 797: да се доведе на одговоръ; — 834: (ср. *Маг. Гургусовачкій*) 835: да се съ *Митомъ* Пиротскимъ доведе или живъ или мртавъ; — 846 и 850: (ср. *Петаръ* булюкбаша) 1070: да скупи беѣаре изъ Влашке и изъ Турске, а изъ Србіе не; — 1110: да му *Милисавъ* Црнорѣчкій даде еданъ салашъ кукуруза; — 1114 (Ср. Совѣтъ) 1275: да се извади съ нѣговимъ момцима негди у резерву; — 1278: да войв. *Мита* за ньимъ зле речи не говори; — 1280: негди у резерви да буде старешина.

*Марко*, № 693: да сведочи на *Живана Милићевића*. — Ср. *Маг. Ягодинскій.*

*Марко Здравковићъ*, булюкбаша, № 1273: да нечини буни. — Ср. *Ант. Плякићъ.*

*Марко изъ Бранетића*, в. *Милое* изъ Врбице.

*Марко и Милосавъ*, изъ Бранетића, № 868. и 870: да е ньнова ливада у Брезана, кою имъ отима *Мияйло Марићъ* (ср.)

*) Само ца едномъ месту, подъ № 1552. изложено е ово презиме, и будуһи да ту нема обичногъ прилога „Црнорѣчкій", то се може сумнятн, да ніе ово кои другій? —

ми 20 кола и 50 людій да помажу *Илій Барякта-ровићу* опремати шанацъ; — 1300. 1363: да му се знаде кои ће коньвкъ быти, и овай себи све потребне ствари да набави; — 1497: да може поћи къ *светоме кралю*; — 1649: за некій велвкій топъ; да се управо у Делиградъ тера; — 1673: да овай топъ одпусти у Неготинъ.

*Милко Бошковићъ* изъ Белосаваца, № 681.

*Милко* и *Милошъ*, № 707.

*Милко Щрбићъ* изъ Синлове (Синловца) в. *ребеліяши Ражаньски.*

*Милованъ Вуковићъ*, изъ Сипића, № 738: поарао га *Янко* и однео 150 дук. — 801: да му Магистр. Гургусовач., Тоша и Нина войводе, даду 150 дук., а злочинца увате и одъ нѣга наплате.

*Милованъ Лучићъ,* № 869: препродао му войв. *Милићъ Дринчићъ* ливаду у Бранетнћима за 5 дук. — 871: да му овай врати новце у 50 гроша (дакле е быо дукатъ 10 гроша.)

*Милованъ Милутиновићъ*, № 613. — Ср. *Никола Ракићъ.*

*Милованъ*, попъ изъ Драгачева, № 616: да се окане пресуђиваня ковкоме.

*Милованъ Станойчићъ*, изъ Бруснице, № 735: да се увати и пошлѣ у Тополу.

*Милорадъ* кнезъ, № 954.

*Милосавъ Вуковићъ* (и *Іованъ* Бугаринъ) изъ Сипића, № 738. и 739: иде у Гургусовацъ да доведе *Янка*, кои е кодъ нѣга служіо и по'арао *Милована* Вуковића.

*Милосавъ Ресавацъ*, сынъ *Миліе Здравковића* войводе, № 851: да се учи у Поляници екзерцирати по Руски.

*Милошъ Булюра,* № 630. 631: дужникъ; — Ср. *Здравко* войвода.

*Милошъ* изъ Мишара, № 1346. 1347: да га Совѣтъ уапси и суочи *съ кн. Мишарскимъ*, да се извиди какову распру међу собомъ имаду, па да пресуди.

*Милошъ* изъ Пораде. сынъ *Петра Михаиловића*, № 1187: да се не тера ни на войску ни на кулукъ.

*Милошъ Маринковићъ* (Каменичанинъ) войвода Гружанскій, № 620: да доведе *Ђурицу* изъ мал. Шаня и Маћу Свирачевића и нѣгова *стрица* и *Радоя* изъ Лужнице у Тополу и да дође *Сава* булюкбаша; — 660: да съ кап. *Милисав.* и кн. *Петромъ* дође на Троицу съ войскомъ на Чумићско брдо; — 700. 729: за топчіе и муницію; — 867: да недопусти одпуштеницы *Станики* венчати се докъ недође Г. Митрополитъ; — 1061: да намири *Неделька* изъ Липовца дугъ; — 1260. да обяви таксу за майсторе и надничаре; — 1296: примлѣне паре за винске десетке; — 1314: да съ *Петромъ Оташевићемъ* и капет. *Милисавомъ* скупи войску уписну и неуписну и дође одма у Тополу; — 1316: онъ и речена двоица да нетераю за садъ волове за топове; — 1341: да даде една. вола баруціяна одъ беглучки говеда; — 1407: шилю му се нѣгове топчіе и коньи топовски; — 1445: да нађе и побіе *Цукића* и *Молера*; — 1511: да Борчани стоку неапсе кметовима *Лаз. Мутава*; — 1546: да онъ (и кап. *Милисавъ*) войску разпусти да се спреми, па у идућу неделю дође съ ньомъ у Тополу; — 1689: за цебану — наставленіе воено — Г. *Янићіе* съ войскомъ на Дрину полази, а *Господаръ* се налази у Тополи и око' Волявче.

*Милошъ Милишевићъ*, № 1484: да е быо бунтовникъ. — Ср. *Совѣтъ*.

*Милошъ Обреновићъ*, войвода (Господаръ) Руднички, № 643: примлѣна беглуч. говеда, да су оправлѣна; — 656: за *ятаке айдучке*; — 667, 668: казнѣни кући одлазе; — 735: да увати *Милов. Станойчића* и пошлѣ у Тополу; — 814: шилѣ му се писмо поручнику казака у Ужицу; — 830: да се не меша у ливаду у Лочевци „а себе другу да тражи“; — 1044: да пошлѣ 50 момака за капларе у Чачакъ на екзерциръ; — 1047 и 1048: да *Видоя* изъ Горобиля кадъ се ували, пошлѣ у Тополу; — 1056: да се стара уватити *Ви-*

*доя* согласно съ в. *Мияил. Радовићемъ*; — 1113. (и 1115:) да пошлѣ свога момка *Мияилу Радовићу*, да увате *Видоя* изъ Рупелѣва; — 1139: да се нио-чемъ судити неможе, што е было за Турака; — 1178: да онъ и *Лаз. Мутавъ* пошлю у Ягодину, 10 майстора да простругую шиндру за магазинъ џамію; — 1234: кап. *Ђурковићъ* да се одпусти у Београдъ; — 1237: да се премести у градъ Ужичкій и да држи градъ и кнежину *Раке Левайца*, а на нѣгову команду да дође *Ник. Карамарковићъ*, — на кое да одговори оће ли неће ли; — 1258: да иде у нах. Ужичку и тамо уреди по налогу; — 1292: известіе за люде кнежине *Раке Левайца*; — 1310: да дође на заповесть: — 1334: доћи ће Совѣту, да га извести за люде одъ Ужичкога края, кои су у Београдъ дошли; — 1356: да пошлѣ 10 волова, што е одъ Гружана узео; — 1369: да десетый данъ скупля войску и држи три дана на екзерциру, па да се ова учи и ради; — 1442: да нађе и побіе *Молера* и *Цукића*; — 1468: за неку ливаду, да преда *Луки* или да одъ нѣга купи; — 1502: да онъ и *Лаз. Мутавъ* войску екзерцирају узъ белу неделю, а предъ покладе да разпусте; — 1563. 1566: да съ нешто войске изиђе у Ужицу и на границу, а у осталой у нахіи да остави *брата*, заповедника; — 1589: за *Кепића*; — 1624: прокламація; — 1630: да е већъ война и да е дошао последный одговоръ; — 1638: да обяви за кои узрокъ *Карамарковићъ* иште 1000 гроша; — 1658: за 4 кмета, кои се саче за 3 апсеника; — 1672: да ће му се донети џебана изъ Београда, еръ у Тополи готове нема; — 1674: шилю му се писма, да оправи *Влад. Црногорскомъ* и *Гавр. Шибаліи*; — 1681. и 1683: да пошлѣ пола резерве, свое войске у помоћь Г. *Проти*; — 1690: да е добро учиніо, што е *Кара-Марка* са 100 людій у Босну претуріо; — 1691: да остави 4 — 500 людій у резерви, а онъ да иде на Дрину *Проти* у помоћь; — 1731: да войску сасвимъ подпуну држи и да ова више негладуе.

F Смедеревинац Крушевачки, дошао на ↄ место после Павла Цукића (М. Ђ. Мил., Кнеж. Срб., 7.)



*Милошъ* Савинъ сынъ изъ Трнаве, № 855: да се прими за писара у Магистрату Крагуевачкоме.

*Милошъ Сарановацъ*, F воивода, № 993: да се на нѣгово место у цайгхаузу (у Београду) другій наѣе; — 1034: да ће се после скупштине послати на войводство; — 1037: да Цукићу све да, што е нѣгово; — 1074: за сувишій десетакъ винскій *Цукића* — новце у касу народну да пошлѣ, и да *Арнаутима* каже, да е одъ Срба беса тврда; — 1075. 1231: за примлѣно сирће и вино; — 1307: военo наставленіе; — 1328; да се наплати Цукића дугъ, ерь и онъ има Совѣту давати; и да одвои Цукићеве овце одъ народны и преда нѣг. брату *Живану*; — 1360: исто, и ако бы се появвля *Павле Цукићъ и Молеръ*, да имъ каже да слободно дођу у Тополу; — 1336. 1404: за *Цукића* и *Молера*, да се доведу или побію; — 1486: за неке айдуке, да се обесе; — 1489: дозволява му се начинити кућу у *Кожетину* на команди или где за найболѣ наѣе; — 1495. 1503: известіе, да су ови айдуци извешани; — 1525: да гради кућу у Кожетину; — 1535: што има собствени Цукићевы оваца да *Цукићу* преда.

*Милое Ђурђевићъ* изъ Лужнице, кои е детету насиліе учиніо: № 804. 808. 839. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

*Милое* изъ Врбнице и *Марко* изъ Бранетића, № 1220. Ср. *Магистратъ Рудничкій*.

*Милое Капиџія*, № 784.

*Милое Тодоровићъ*, кнезъ, войвода, господаръ, изъ Црниче, № 616, 652. 671. 728: онъ и Магистратъ Ягодин. да узму 700 гроша одъ *Живана* изъ Раткова и пошлю *Милутину*; — 779: налогъ военый; — 794: за воловe отете одъ ишпирція; — 817: да онъ и кн. *Веса* иду съ войскомъ у Гургусовацъ; — 961: за калуђ. *Атанасія* Любостинскогъ (ср.) — 991: да яви сиротиньи у Турской да за ово време ненавалюе у Сербію; — 1027 да дође изъ Гургусовца кући „и да намъ готови потребна по Левчу, за проћи и провидити несогласіе жителя Левачки;“ — 1068. (погрешно 1608)

да иде у Гургусовацъ в да се тамо тврди; — 1077: да одъ *Филипа Дмитровића* наплати трошакъ и штету *Павлу;* — 1088: да иде у Гургусовацъ и да се тамо тврди; — 1103: исто; — 1126: 1147: да люде Белоградчичке добро чува, да се небы никомъ штета учинила ; и *Стояну* стрицу *Мите* Пиротскогъ, ако не седи у Тур. страни, да да пасошъ до Београда да тражи свою по'ару; — 1275. 1276: за шанацъ у Зайчарима; — 1280. 1281. 1283: да старешине нѣгова края народъ у планине уклоне и да се добро чуваю — и шанацъ у Заечарима да неградя докъ неизиђе тамо Г. *Младенъ*, — 1297: налогъ военый; — 1317. 1326: налогъ военый; — 1393. 1402: за айдуке; — 1433: за обдржаванѣ страже, топчія и добошара — и Милисава Дробняка; — 1485. 1534: да разбира за Турска намѣренія; — 1554: да се япія за шанацъ у Ягодину одсече, па ће дођи или *Господаръ* или *Янићів*, да виде на кою ће руку шанацъ градити; — 1606: да задржи 60 овнова и трговце, кои су ій у Турску потерали; — за таванъ у цамія и шанацъ у Ягодини; — 1645: да иде съ войскомъ у Гургусовацъ и сву да незатвора у градъ.

*Милое Петровићъ*, народный комесаръ (†) № 983. — Ср. *Чоча*.

*Милутинъ Брбла*, № 693. 728. — Ср. *Магистратъ Ягодинскій*.

*Милутинъ* изъ Паяэитова, № 661.

*Милутинъ Илићъ*, прота, № 759: да се окане продавания туђи нњива, и *Спасою Яковлѣвићу* да врати што е одузео.

*Милутинъ*, кнезъ, № 693. Ср. *Магистр. Ягодинскій*.

*Милутинъ, кнезъ*, № 771. — Ср. *Совѣтъ*.

*Милутинъ Петровићъ*, войвода, братъ войводе Велька, № 1717: да се призна за войводу на место *Велька*, брата нѣгова, и момци сви Велькови да буду кодъ нѣга; — 1718: то исто, и да е Г. *Младенъ* 3000 конянника на онай край къ нњима у помоћь послао, и да ће са своимъ войскомъ къ нњима у индатъ нѣи.

*гліє* базрђанбаше — и да овай неизлази на екзерциръ, него момакъ нѣговъ, и да истражи оне 20 трговаца, за кое *Ичкоглія* каже да неизлазе на екзерциръ; — 1564: шилѣ му се военый планъ; — 1579. 1581: да пешаке устави у Ягодини, а съ коняницима да иде по граници и чини наредбе по плану; и послато му наставленіє за *главно началство* одъ Делиграда до Дунава; — 1613: исто; — 1634: како є отишао границомъ; — 1642: Турчина къ нѣму дошавша да непушта къ нѣму у шанчеве; 1650: *да се шанци по граници сасвимъ разоре и да се узме позиція преко планина*; — 1699: шилѣ му се 5 товара џебане за Левачку резерву, коя се кодъ нѣга находи; — 1700: да оправи малу кумбару и одъ нѣ ђулади; — 1703: да облакша *Неготини* и *Острову*; — 1707: за похару *Живкову* и за старца шпіона; — 1716: да є лепо дочекао Турке; и како се *Велько* у великой нужди находи: да му помогне.

*Мокрый лугъ*, село у окр. Београд. ср. Подунавскомъ № 692.

*Молеръ войвода*, в. *Петръ Молеръ*.

*Момиръ Стояновићъ*, кнезъ Лесковачкій, № 743: за десетакъ; — 1149. 1159: да се болѣ влада; — 1450: да се пошлѣ у Тополу (ср. *А. Плякићъ*) — 1488: 1493. 1494. — Ср. *Совѣтъ* и *кнезови и кметови Лесковачки*.

*Момци Кара-Ђорђеви, Мина* и *Яникіє* № 1330: шилю се у Магистр. Ягодинскій да премере ечамъ и донесу на 150 коня заедно съ рачуномъ. —

*Момци*, одређени за капларе да екзерциръ уче, № 1044.

*Момци* Раке Левайца № 1138. 1238: да трпе апсъ годину дана и врате людма узето; — 1244. 1504: да се пусте изъ апса; — 1537: да іи прими у момаштво войв. *Ник. Карамарковићъ* и да имъ обрія браде.

*Моравица*, Морава одъ Голіє до Гуглярске скеле, № 951: да се скела на ньой отвори; — 955: кньига за ђумруџію на Моравици; — 1600.

*Настойникъ*, у конаку кн. Симиномъ у Борку: № 1416; шилѣ му се 28 брава свиня да прода за 300 гроша, а што више узме да є нѣгово.

„На Турке полазити неможемо, докъ они найпре на насъ неударе“ № 1294. — Ср. *Совѣтъ*.

*Наунъ* (Наумъ) *Ичкоглія*, базрђанбаша у Београду, № 920. — Ср. *Совѣтъ*; — Ср. *Младенъ Миловановићъ*.

*Неготинъ*, (Неготина) варошь у окр. Краинскомъ, ср. истогъ имена. № 126: и др.

*Недељко*, воденичаръ изъ Иванче, (убіенъ) № 1248. — Ср. *Сава Гавриловићъ*.

*Недоба*, Колешкій Совѣтникъ, господинъ, агентъ Рускій у Београду № 695: за купованѣ жита; — 770: да му се сприобште писма *Ниш. Везира* и *Ил. Барјактаровића*; — 809: саобштенѣ писама и одговора писаногъ *Рушитъ-Паши*; — 941. (погрешно 841) — 972: да явля шта се одъ Руске стране разумева, и да незаборавля насъ (врхов. вожда) — 994. 1019. 1020. 1028. 1029: да се Турци несклоняю на миръ, и да яви Рус. началству — а Србима неостае дalѣ ништа, но да траже *покровителя* и да се бію съ Турцима; — 1033. 1054: да му се писма *Чичагова* и Архим. *Филиповића* даду на прочитанѣ; — 1057: исто; и благодари му се, што є известіо за срећне поступке воинства Рускогъ; — 1121: за *Теодоровића*; — 1122: да присутствує при извиђеню рачуна међу *Теодоровићемъ* и *Релићемъ*; — 1124: шилѣ му се писмо войв. *Антонія* Лозничкогъ за новине одъ Босне, и препоручує „да насъ у заборавности неостави, но да пише кому знаде“ — 1126: исто; — 1132: послато му писмо вой. *Марка Костића*; — 1133; исто; — 1148: да му се яви, што пишу *Велько* и *Мула-паша*; — 1169: о истомъ, и нѣговъ на то савѣтъ; — 1206: иште, да се явно каштигує *Добрићъ*; — 1568: препоручено му „да пише кому знаде за наша садања оваква обстоятелства.“

*Неимари* и ньиови майстори са своомъ преправомъ позиваю се у Тополу: № 1099. 1459 — 1465.

*Никола Карамарковићъ*, войвода, № 606: да привати *Архимандрита* и препрати преке Таре; — 678. 749: за куповань 40,000 ока жита; — 751: да пошлѣ нека писма у *Црну Гору*; — 767: исто; — 768: послато му за писмо у Црну Гору 12 дуката, да да кньигоношама; — 823: да му се даде одъ десетка 6000 ока жита за нѣговъ трошакъ; — 824: исто; — 833: *Вую Павосавића* са писмама да оправи у Црну Гору; — 931: да се преко заповести недае Турцима стока; — 960: депутатъ (данакъ у рани и огреву) — 1003: да пошлѣ у Тополу айдуке, и оставу *Симе* ковача; — 1005: исто; — 1008: исто; — 1010: исто; — 1013: исто: — 1044: да пошлѣ 12 мом. за капларе на екзер. цирь; — 1069: ако другогъ наћи неможе, да нареди *Симу* ковача и да провиди може ли се у Црну Гору проћи; — 1080: да пошлѣ майсторе Осаћане у Тополу; — 1100; иде къ нѣму *Станко*, сыновацъ влад. Црногорскогъ, и да нађе кои ће га испратити у Цр. Гору, и пр. — 1125: да човека кои є къ нѣму отишао опреми да иде кудъ надлежи и писма по истомъ, коя іошъ ніе послао да опреми; — 1170. 1182: да забрани мешанѣ и трговину съ Турскомъ; — и да одъ люди Ерцеговаца узима данакъ войв. ньіовъ *Ћоло*, а не онъ; — 1237. 1337: да люде Ужичк. края *Раке Левайца* добримъ начиномъ себи склања; и па допусти брату *Іов. Дрмонѣ* изъ Турске узети крадомъ роблѣ; — 1390. 1512: за десетакъ; — 1523: да увати и пошлѣ *Саву*, кои є убіо оца у нахіи Рудничкой; — 1532: люде да шилѣ у Турску да разбираю Тур. намереня; — 1537: за попуштане изъ апса момке *Раке Левайца*; — 1549: шилѣ му се цебане 6 бурадій; — 1616: да се немеша у люде войв. *Ћола* я неузима одъньи десетакъ; — 1637: да му се неможе 1000 гроша послати; за баталъ (и друге) топове на граду; — 1394: неки ребелияши се на нѣга подигли; — 1696: укоръ и савѣтъ ради тога; — 1729.

*Никола Катићъ*, войвода, № 1448. (в. 1446.)

жогрнаца кодъ войв. *Милосава;* — 1299: да се нѣговъ шанацъ у Вржогрнцыма кварити неће; — 1382. 1617: попа Живана, кои є народъ буніо, да пошлѣ *Митрополиту;* — 1636: да му Совѣтъ огради кои топъ.

*Петаръ Ђукићъ*, войвода у Жупи Крушевачкой. № 675. 690: да дође съ людма, што су давали со у Турску и конѣ продавали, у Тополу; — 955. 1273. 1307: да овъ и войв. *Милошъ Сарановацъ* иде съ пола войске у Крушевацъ и буде готовъ на позывъ Г. *Иліе Барјактаровића;* — 1386. 1411: за *Ђукића и Молера*, да се поватаю.

„*Петаръ* изъ нахіє Београдске" — № 1332: да му се наплати кобила. — Ср. *Магистратъ Ужичкій.*

*Петаръ Іокићъ* (Іоковићъ) булюкбаша Кара-Ђорђа, № 795: иде съ 40 казака и улана у Гургусовацъ; — 797: да повата и доведе у Тополу убилце, злочинце, айдуке; — 801: да му Магистратъ Гургусовачкій и войводе, *Тоша* и *Нина* злочинце предаду, и *Янка*, што є украо 150 дук.; — 834: исто; — 835: да увати *Маринка* и *Миту Пиротског*ъ и доведе; — 846: исто; — 850: исто, и да запечати соли 2000 ока; порезке новце што є узео одъ *Маринка, Мите, Нине и Филипа*, да остави у Магистрату и да имъ заповеди, одъ кога узели нису, да покупе и свакій свое однесе у Совѣтъ; — 874: како дѣла ова сврши, да се врати; — 1016: да одъ войв. *Петра Ђоде* доведе петъ ребелияша; — 1017: исто; — 1055. 1427: за войводе Драгачевске, *Ђоку Протића* и *Новака Бошковића;* — 1484: вратіо се съ комисіє, коя є ишла да разсмотри границу и учини разне наредбе; — 1620: да магистр. Крагуевач. раздели съ ньимъ у Пайсіевићима *Янково* имѣніє.

*Петаръ* кнезъ, в. *Петаръ Оташевићъ.*

*Петаръ Милосавлѣвићъ*, айдукъ изъ Церове, № 1062: послатъ и примлѣнъ у Тополи. — Ср. *Ђока Протићъ.*

*Петаръ Михаиловићъ*, № 1197: да се нетера ни на кулукъ ни на войску, будући є сакатъ: одъ пушке се раніо на Баньи. — Ср. *Янко Поповићъ.*

*Петаръ (Николаєвићъ) Молеръ*, войвода, № 674 745. 752: да злочинце, кое є поватао одведе у Совѣтъ и:

*Петаръ*, попъ изъ Стойника, № 1698: да понесе са собомъ на войску воене кньиге.

*Петаръ Русъ*, казакъ Србскогъ полка, № 819.

*Петаръ Спасовевић*, № 1095: за облигацію. — Ср. *Стоянка.*

*Петаръ Џигерчићъ*, № 630. 631: плаћа му се дугъ у 6. дук. — Ср. *Здравко* войвода.

*Петко* № 887: што е слепце поарао „я налазимъ за добро, да (*Вуица Вулићевићъ* — ср.) сазове вилаетъ, па да му очи извадите" — но нека му буде како *Совѣтъ* пресуди. —

*Петко*, братъ (или сынъ) *Раицe* войводе, № 1018: да се призва за старешину, као што е быо *Раица*; — 1025. — Ср. *Совѣтъ.*

*Петко*, войвода Голубачкій, № 1025: Голубачки кметови неће га за старешину, но Кара-Ђорђе не находи, „да се изключи садъ одма"; — 1717: обколѣнъ одъ Турака, заедно съ войв. Градишк. *Томомъ* и *Живкомъ Шльивићемъ*, иште съ ньима скору помоћь.

*Петко Дулканъ*, № 1016. — Ср *ребеліяши Црноречки.*

*Петко Нешовићъ*, изъ Дублѣ, № 712: одлазе изъ робства кући.

*Петъ ребеліяша*, (№ 1016. 1017.) в. *ребеліяши Црноречки.*

*Петрићъ Сава*, неимаръ, гога (1464) в. *Сава Петрићъ.*

*Петровацъ*, село у окр. Крагуевач., ср. Лепенич., (едно кодъ Крагуевца, а друго кодъ Жабара, у комъ другомъ кажу родіо Кара-Ђорђе.) № 602. и др.

*Петроніе Шиша*, войвода Старовлашкій, № 668. 775: ако бы Турци пошли, на бусія да чека и біе, — 922: за нек. вола; — 923: да врати пушку *жени Крсмановой*; — 970: да яви за айдуке, кои у Турску преходе, одакле е кои? — 1013: за айдуке; — 1055: за коньокрадице; — 1101: за *Дрмоню;* — 1111: за айдуке; 1132: исто; — 1135: дугъ одъ *Дрмонѣ*; — 1184: да се забрани састанакъ и трговина съ Турскомъ; — 1552: да повата айдуке и трговце, кои су односили рану преко *Лима* у анбаръ Турцыма; —

---

*) Будући да ми е при руцы овай планъ, то га ради болѣгъ обясненя ствари овде прилажемъ. **И. С.**

**Планъ четврти**

Овай четврти планъ и разположеніе уредити валя овако: да буде да се одреди воевода Антоніе Плякић главнокомадующимъ над нахіом Пожешком, Пазарскомъ , Крушевачком и Аџипродановом едномъ кнежином од Староклашке, и тако к нему неопредѣлюе се никакве главнокомандующи изнутра како што ће быти на Дрини илити Делиграду, но ће он вишеречени воивода Антоніе од свое поручене ему од вас команде морати одваяти сам и гарнизоне у шанце и резерве на полѣ, роблѣ защищават и народи кои се у нутра претера, и помоћ свакои приликои шанцима давати и на Турке нападати, кои би шанце наше обсадили, и одъ исте резерве да мора се помоћи одваяти на лево и на десно крило, куда нуждніе буде, и све ово ће завяти на лево крило, и свою позицію чувати од куда врховна власт опредѣли кога да поће одма, и тако сада ему воиводи Антонію назначуемо воиводе кое ће бити подъ командомъ воеводе Антоніа Плякића.

1. Хаџи Проданъ од краа Староклашкога
2. Ђока Протичъ

---

3. Новак Бошковичъ
4. Милећ Радовичъ
5. Радосав Елечки
6. Попъ Филипъ Студенички
7. Аћим Іошанички
8. Коста Куриловачкй
9. Милошъ и Петар Ђукић Крушевачкй
10. Ђорђе Симић, Анта Симоновичъ, Здравко и Стреля, Риста и Нешко..

Сада назначуем у овіе Воивода, и нахіяна кои ће бити под командом Антоніевом, колико (ће) кой число воиске имати —

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 1. | Пожешка | — | — | — | 4000 | воиника |
| 2. | Пазарска | — | — | — | 2000 | — |
| 3. | Крушевачка и съ проче стране онога края саединѣве Лесковачке Прокупачке Вучит. | | — | — | 3000 | — |
| 4. | Кнежина Аципроданова | | | — | 600 | — |
| | | | | свега | 8600 | — |

---

Сад именуем шанце, кои су под командом воиводе Антонія Пляквћа —

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. | Шанац на Студеници, гарнизон | 300 | воиника |
| 2. | Шанац у горнии Ибру, гарнизон | 300 | — |
| 3. | Шанац Карановац, гарнизон<br>а кад би нуждно било, и граница брала (бранила) онда валя сву нѣгову воиску употребити на шанацъ — и прочу одбрану резерву онога края одбранява (?) | 200 | — |
| 4. | Шанац Аџипроданов, гарнизон | 300 | — |
| 5. | Кожетин, гарнизон — — | 300 | — |
| 6. | Крушевац, гарнизон — — | 600 | — |
| 7. | Тополяк, гарнизон — — | 300 | — |
| | сва сума гарнизона | 2300 | — |
| | остае резерва да буде — | 6300 | — |

и то да буде та резерва на два мѣста по 3150 войника. кое ће се моћи соединявати, и ако би прошли Турци у нутра са силом да се обе ове резерве састану и разбію, и шанце и народ да одбранявају, и ако би нуждно било да се подпуня главна резерва, верховнога вожда, тако да се може пола ове резерве к нѣму саединити и главну Баталію чинити, а после сваки на своя мѣста да иду, а то ће бити у разположенію верховнога вожда, и таким начином може се дѣло срећно окончати, само народ сав унутра склонити валя. —

Р.

*Раякъ*, село у Єлици, по рѣчнику Г. С. С. Раяцъ, засеокъ Премеће, села у окр. Чачанск., ср. Трнавскомъ, № 681.

*Ребеліяши*, противъ войв. *Ник. Карамарковића*: Сима Мировићъ, Глиша, Сима Ковачъ, Миянло Кепићъ и пр. — № 1694: ако се умирити неће, да се побію; — 1695: ньима савѣтъ одъ Кара-Ђорђа; — 1696.

*Ребеліяши Ражаньски:* Андрея Живадиновићъ, Васа Катанче изъ Кићевца, Мил'ко Штрбићъ изъ Сиилове и Живко Бошковићъ изъ Радошевца, № 633: да имъ *Ил. Барякtаровићъ* прочита писмо, да дођу овамо заедно са кн. *Милићемъ* на одговоръ — ако нехтене кои доћи, везане да пошлѣ; — 634: писато имъ да дођу заедно съ кн. *Милићемъ* на одговоръ; ако нехтену, нека иду изъ ове землѣ; — 691: да іи *Ил. Баряктаровићъ* пошлѣ; — 720: „задовольни смо што су (іи) помирили *(Ил. Баряктаровићъ)* и кн. *Милићъ*.“

*Ребеліяши Црноречки*: оборъ кнезъ Петко Дулкановъ, Іова изъ Брестовца, (Стоянъ изъ Нов. села) Здравко булюкбаша изъЕрготине и Добра изъ Звездана, № 1016: да іи доведе у Тополу *Петаръ булюкбаша*; — 1017; исто; — 1030: да се придрже до скупштине у Београду у апсу; — 1073: зауставлѣнъ само *Іованъ* изъ Брестовца, а други сви послани кући.

*Резерва* № 1275. 1281 1675. 1681. 1683.

*Резерва Левачка*, кодъ Г. *Младена Миловановића*, № 1699.

*Рековацъ*, село у окр. Ягодин., ср. Левачкомъ, № 736: и др.

*Релићъ*, № 1122: да се нѣму и *Теодоровићу* пресуди. — Ср. *Совѣтъ*.

*Репортъ* (рапортъ) № 646. — Ср. *Илія Баряктаровићъ*.

*Ресава*, Ресавскій срезъ у окр. Ћуприскомъ, № 687. и др.

*Рецепъ*, № 924. 952. 955. 957. 971 973. до 977: потера на нѣгове айдуке; — 987: да чете, одъ нѣгови ай-

дука карване чуваю; — 996: исто; — 1021. и 1022. да *Живко Констактиновићъ* пошлѣ айдуке, да му чине штету, како и нѣгови Србима; — 1120. 1156: за *Гицу*, нѣгова аранбашу; — 1270: чувати се, да неврати заямъ; — 1458. 1469 и 1470: шта ће му се одговорити, ако упита за што се визитираю лађе? — да войвода *Велько Петровићъ* съ ньимъ свеже трговачкій контрактъ; — 1522: да му Г. *Павле Поповићъ*, ако ніе писао, непише; — 1598: да ће воду затворити, и треба се чувати одъ нѣга преваре; — 1599. за неке трговце, да се намире; — 1653: послао свое лађе у Варадинъ, да му се цебана и ђулета донесу; — 1655: да му се врати учинѣна срамота — како е *Рецепъ* кодъ *Живка Константиновића* превару учиніо; — 1657: да Г. *Іова Стефановићъ* мотри на нѣгове — *Рецепове* — лађе, па гди буду одъ Голубца до Пореча на конаку, да іи отме; — 1659: како су Турци нѣгови Срб. роблѣ и Сипъ шанацъ отели и т. д. — но да войвода *Ж. Константиновићъ* пошлѣ 40 — 50 момака у село Рецепово Цавранъ, да га попале оплячкаю и све у нѣму побію; — 1661. и 1662: да войв. *Іова Стефановићъ и Живко Шльивићъ*, гди спазе ствари Рецепове, отму, или у баталъ учине.

*Рипанъ*, село у окр. Београдск,; ср. Подунавскомъ № 733. и др.

*Риста Атанасковићъ*, изъ Орида, № 699. — Ср. *четиръ човека* —

*Риста Боянићъ*, изъ Смедерева № 1053: шилѣ се у *Совѣтъ* (ср.) на испытъ.

*Риста Гавриловићъ*, № 613. — Ср. *Никола Ракићъ*.

*Риста*, другъ *Стевана Брзака*, № 621.

*Риста Петровићъ*, курирь, № 603. 1059: дата му квита за 1300 гроша (ср. *Совѣтници*) — 1405: датъ му пасошъ да иде у Тріестъ своме стрыцу.

*Риста Исаиловићъ*, войвода Прокупачкій, № 793: за ортачке паре, са *Савинимъ братомъ*, и за ливаде; — 805: да *Радовану* ливаду даде, и ортаку свомъ пола

*Скуплянѣ беħара*, изъ Влашке и Турске, № 1070. 1085.

*Скупштина*, (*Соборъ*) № 618. 836. 888: одређена за 15 Августа 1812. г. у Враħевшници; — 935. 957. 1006. 1009. 1011. 1015. 1030. 1031. 1034. 1229: (држана у Крагуевцу о маломъ Божиħу 1813. г.) — 1485.

*Славковацъ, Славковица*, село у окр. Вəлѣвскомъ, срез. Колубарскогъ, № 898.

*Смедерево*, варошъ у окр. Смедерев., ср. Подунавск., № 688. и др.

*Смилова, Смиловацъ*, село у окр. Алексинач. ср. Алексиначко-ражаньскомъ, № 633. 634.

*Смртна пресуда* (сентенція) айдуку *Вучи* и нѣг. другару № 1486. — извршена 1503. — за айдуке *Петна* и *Груицу* 1508.

*Снаʼа Іове Влашиħа*, в. *Станойка* удовица.

*Собственость* кнеза *Максима*, № 1430. — Ср. *Аврамъ Лукиħъ*.

*Совѣтъ*, „Высокославный“ „народный“ („Правителствующій“)

№ 603: снети жито одъ десетка у градове и шанце граничне; оградити павшу кулу у Ужицу; одредити колико ħе кои старешина дати у градъ жита и стоке; запретити свакомъ старешини да непуштаю у Турску безъ дозволенія Рускогъ началства; — примлѣни 1200 гроша за момке Катиħеве одъ *Ристе* курира.

— 616: *попу* изъ Драгачева судъ за воденицу извидити и писати попу *Миловану*, да се окани пресуħиваня ковкомъ — извидити ономъ изъ Милутовца нужду за бабу, кою є похарао *Яковлѣвиħъ* и кн. *Милое*.

— 618: испитъ *Николе* изъ Каоне, убице *брата* Милиħа Радовиħа и испитъ *Радивоя* изъ Каоне, бывшегъ на месту убиства; и пр.

— 625: дѣла, коя є *Панта* писаръ пописао, кадъ є ишао у Ужице; одредити єдногъ старешину да управля съ народомъ у Ужичкой за време на место *Алексино*; *Милету* булюкб. и проче у писму — поватати; магистратъ уредити и мензулану; страже границомъ по-

(*Совѣтъ*)

ставити и шанце оградити, и у Турску никогъ непуштати „безъ заповести наше.“

№ 628: за казаке — *Тодоръ Николаєвићъ*.

— 632: насиліє учинѣно 10-лѣтномъ детету, да се казни.

— 644: (у копія)

— 652: похара.

— 659: испраћенъ съ писмомъ *Игуманъ* Морачкій *Митрополиту* Црногорскомъ; одређенъ *Рака Леваяцъ* у Ужичку на место *Алексе*, докъ овай оздрави; — послати *Конду* съ беһарима, да иде съ Ракомъ у Ужичку; спремати за войску потребно.

— 695: „нисмо примили писмо Г. *Горчакова* и Г. *Недобе* поради одобренія и наредбе за купити жито по Србіи“ — предложити овима „писмо наше, и да се цена одгоди прилична и рана купуе изъ Немачке.“

— 699: испитати четиръ човека, изъ Орида.

— 704: за біене и оглоблѣне Цигане; — „копію смо за добро нашли, кою су писали старешинама.“

— 707: *Василь*, булюкб. Молеровъ и они бунташи, кои су отишли у Судъ, да се непусте, докъ се неизвиди све — и пр.

— 711 „согласни смо на расписку за брашно, да се купи еданъ миліонъ одъ нахія — како су Г. Яковъ и Младенъ уговорили съ Г. *Горчаковомъ*.“

— 744: послати Гоге, што іи е довео *Шунда* изъ Ниша; — примлѣна шалитра 874., сумпора 220., соли 100 ока, 500 ексера и 3 топа артіе.

— 745: призвати Соколске и Ваљевске кметове, кои се туже на *Проту* и *Молера*, испитати іи и суочити съ овима и пресудити.

— 767: примлѣна су писма Г. *Главнокомандующегъ* и отправлѣна, и примлѣно 12 дуката кньигоношама за у Црну Гору.

— 771: уапсити Соколске кметове, кадъ дођу тужити войв. *Молера*; уапсити кн. *Милутина* што буну диже; и судити Радована Симића, иностранца, што иде безъ знаня Совѣта по народу.

(*Совѣтъ*)

№ 774: артію за вишеке; одело за топчіе

— 782: *Милића Радовића*, и *Петра Паіовића* и пр. судити и казнити.

— 783: екзерциръ — *Шефъ* — олакшанѣ Рудничкой н. у издаваню говедій — правосудіе *Молеру* — писати войводама да су войске готове и пр.

— 793: извидити парницу *Ристе Исаиловића* са Савинимъ *братомъ* и што Риста одъ сиротинѣ отима — и парницу *Анте* (*Пляkића*) съ войводама „да ми недосађую."

— 796: ракетле.

— 803. (и 802:) отправити писмо *Чупићу*, да одсече 30 каика япіе и пошлѣ порезъ, што на нѣму има, Совѣту.

— 808: за *Милоя Ђурђевића* изъ Лужнице, да одговоре Магистрату (Крагуев.) како ће га казнити, што е дете силовао.

— 809: писмо *Иліе Барякmаровића* и *Рушитъ - паше* саобштити, Г. *Недоби* и Г. *Подполковнику*, кои „да одпишу и нама и своему началству за све, како ћемо се владати" и пр.

— 827: графъ *Орурkъ* — Поляница — болѣ расположеніе на нахіе за брашно; да дође *Мияило* (*Груевићъ)*; явити кадъ ће *Орурkъ* изъ Шабца у Тополу доћи.

— 836: *Молеръ* и Соколяни ребеліяши — *Іовчу* изъ Банѣ, кои е два човека убіо, уватити ако е пуштенъ, или онай, кои га е пустіо на нѣгово место.

— 842: узрокъ зашто е *Сима Глишићъ* погинуо — послати сентенцию за нѣгова оца и брађу, кои су изъ пизме убили *Марка Тодоровића*, каплара.

— 857: смртна пресуда за истогъ *Глигорія* и нѣгове сынове.

— 879: писмо *Главнокомандующемъ*; да иде къ нѣму Г. *Яковъ* и да ради по наставленію; -- кн. *Сима* да дође у Београдъ; диплома *Марку* войв. Соколске нахіе.

— 895: одговорити, коимъ ће се начиномъ трговина у Турску допустити или не, до повратка Србски депу-

тираца; — писати *Чупићу*, да дође на суоченѣ у Враћевшницу и пр.

№ 908: „отправлямо *Савића* съ писмомъ *Италискому*, и нашимъ по овому ништа непишемо."

— 909. и 910: съ кн. *Максимомъ* учинити по договору у Враћевшници и уапсити га за преступленія „и да намъ одговоре све шта су совершилі, и одъ насъ рѣшеніе чекаю."

— 911: извидити за воденице *Андріе Крушевачкогъ* (ср. —)

— 916: на писмо *Аџи-бегово* и генерала *Червенке* договорити се за одговоръ.

— 919: „писали смо *Аџи-бегу* за трговину и послаћемо *Проту* къ нѣму на разговоръ, да е отворе и стоку да допусте и у Ћесарію и у Турску."

— 920: да се одговори *Науму Ичкогліи*, колико ће узимати одъ деньково за ђумрукъ „и дали смо му да е онъ са *Стевонъ Еветићемъ* ортакъ у томъ базрђанлуку.

— 924: кн. *Максиму* недопушта се выше на команду нигде изодити на границе; но онъ и *Тимотія Борисавлѣвићъ* (ср.) да се съ фамиліяма доселе у нутра у землю; и *Аџи-Проданъ* за време тамо да управля. — „Писали смо *Реџепу*, да се со' за сада непушта у Турску."

— 935: „потврдили смо диплому Кости" (брату Димитрія Пазарца ? —) и пр.

— 937: отправлѣне комисіе — *Рака Леваяцъ* шта ће учинити съ беглучкимъ брашномъ и пр. — писмо Земун. *генералу* за дезентирце — за *Толмача* (ср.) — *Аџи-Арсеніе* да иде у Боговађу. — Ср. № 941. (погрешно 841.)

— 938: *Тимотіе Борисавлѣвићъ* (ср.) да седи гди е и седіо.

— 943: шалю се кметови изъ Гор. Ибра, да покажу нужду свою на войв. *Димитрія Пазарца* и пр.

— 944: пасоши, кое е войв. *Велько* узео одъ непознати официра.

(*Совѣтъ*)

№ 950: „писали смо *Раки Левайцу* да *Алекси* недира у жита и неузима одъ Ал. и нѣговы булюкбаша плячку людма, одъ кои су они отели, но нека люди то одъ суда траже; и да паре одъ жирова донесе у народну касу у Совѣтъ.

— 951: „оћемо ли подићи паре пошто су у Турской?" и да се отвори скела на Моравицы.

— 952: копіе одъ разны писама.

— 954: кн. *Максимъ* неможе седити у Крагуевцу, но у Рипню — кн. *Милорадъ* — писмо графу *Ивелићу* да се не шилѣ, зашто е друго юче цо куриру послато.

— 955: новци да се не дижу, докъ одговоръ одъ *Мухур-сайбіе* недође — кньига за ђумрукцію на Моравица — писмо Г. *Червенке* да се преведе на Србски и овамо пошлѣ и пр.

— 956: шалю се люди изъ Іошанице Пазарске да покажу шта су трпили одъ войв. *Димитрія*.

— 957: између другогъ „*Али-паша* да пише новомъ *Мухур-сайбіи*, ако иду по 13 гроша дукати по своиъ ньіовомъ царству, тако и мы да примамо и даемо" — пресуда за войв. *Димитрія* Пазарца.

— 960: да ватаю дезентирце — *Ефта* да узме паре изъ Совѣта и плати народу жито, у градъ снешено — депутатъ изъ Ужичке, Драгачанске и Старовлашке, войв. *Николи Карамарковићу*.

— 963: „учинићемо наредбу, да се насели кн. *Максима* фамилія изъ Старога Влаа у Рипань; и тайнимъ образомъ разумети ћемо за *Дукићево* обхожденіе."

— 965: послати у Кладово войске — и войв. *Вельку* писати, да небы онъ пріе у Турке дирнуо.

— 968. (у копіи).

— 971: писмо *Рецепово и Дукићево*.

— 977: „писали смо *Дукићу*, да непродаю Турски трговци рубу на ситно, но на товтань," и пр.

— 985: писмо Видинск. *базрђанбаше* и Аџи-Ибиша и пр.

— 989: „писаћемо *Дукићу и Ил. Барјактаровићу* да выше недаю конѣ у Турску, а што е транзито ден-

(*Совѣтъ*)

кова изъ Немачке да се пропушта у Турску, а ђумрукъ неузима, еръ се дае у Београду — и каза'ћемо тайно сзротиньи, за сада да небега к' нама.“

№ 993: развидити писма Главнокомандующегъ и одговоръ написати „по нашему послатомъ мнѣнію“ — наћи другогъ на место *Милоша Сарановца* на цайгхаузъ — и одписати *Живковићу* у Букарестъ на писмо Янићіево за цебану.

— 997: између другогъ „да дозволе сыну войв. *Димитрія* свести жену у Београдъ.“

— 998: за *Аџи-бега*.

— 1012: писмо *Али-паше* Нишкогъ и *Челеби-ефендіе* на провиђенѣ, и пр.

— 1018: за брата и сына покойн. войв. *Раице*.

— 1020: писмо *Конзула* изъ Букарешта — *Изправникъ* изъ Чернеца пише, да ће да се дигне скела одъ Кладова ниже и да буде контуманацъ с Влашке стране и пр.

— 1022: *Живко* у Кладову да пусти айдуке у ону страну, да затвори путъ *Реџепу*, и до самога града да ара и біе.

— 1025: *Проти* наставленіе сачинити, како ће у разговоръ ступати одъ садъ съ *Аџи-бегомъ* — кметови одъ Голубачке нахіе неће войв. *Цетка* за старешину.

— 1028: „писали смо *Живку* у Кладово, да нетера айдуке на Влашкой но на нашой страни“ — и „да намъ одма одговоре, како ће мо съ Турцыма поступати у разговору; или с писмама, или да се пошлю опетъ депутирци?“ —

— 1030: шилю се ребеліяши Црнoречки, да іи придрже до скупштуне у апсу, и пр.

— 1034: благодарно писмо Главнокоманд. *Чичагову* — по Г. *Филиповићу* послаћемо писма у Русію, а по *Гаговићу* ништа нешилѣмо; — да дођу на уречено место (у Крагуевацъ) о мал. Божићу, и доведу *Милоша Сарановца*, „кога ћемо послати на войводство.“

— 1053: испытати (подозрителногъ) *Ристу Боянића*, кои є казао да га войв. *Вуле Илићъ* добро познае.

(*Совѣтъ*)

№ 1054: писма *Чичагова* и Архим. *Филиповића* и *Недоби* дати на прочитанѣ — *Алек. Дукићъ* одговара да е ђумрукъ наплаћивао по тарифи одъ Бечки трговаца, а за транзито ніе ни знао.

— 1075: између други, писмо Г. *Янићія*, што су му Турски посланици послали, кои су у Делиградъ доходили — испытати войв. *Цукића* по писму *Милоша Сарановца*, да покаже речунъ одъ беглучке стоке; и пр.

— 1076: треба ли *Николи Теодоровићу* дати атестатъ, и на кою руку?

— 1078: шилѣ се атестатъ Ник. Т—ћа, о комъ како благоразсуде, да уреде.

— 1079: мериде за добоше — шалитра на барутане да се донесе и пр.

— 1082: „неодобравамо да се пошлѣ писмо Г. *Стефану Живковићу*, и нећемо выше Турцыма писати, но нашему *Покровителю*."

— 1090: за Турчина и новце, како су за добро нашли, да буде; и пр.

— 1091: послата писма Турска изъ Ниша на провиђенѣ, и да начине одговоръ.

— 1102: „наредили смо, да се само на едномъ месту у државы нашой, у Делиграду ђумрукъ држи;" и пр.

— 1114: да пошлю цебане войв. *Живку* у Кладове и препоруче, да заиру одъ десетка у градъ свуче и войске прилично да држи; и пр.

— 1120: (26. Февр. 1813.) „разумели смо да е *Юговићъ* побегао у Немачку" — *Тодоровићъ* — айдуци Рецепови — *Добрићъ* и *Орловићъ*, и пр.

— 1122: да извиде рачунъ међу *Теодоровићемъ* и *Релићемъ* и да имъ пресуде предъ *Недобомъ*, и Г. *Младенъ* да наплати коня *Теодоровићу*, што су му узели; — атестатъ *Теодоровићу*.

— 1126: да иде кн. *Єва* и Г. *Милое Теодоровићъ* съ войскомъ у Гургусовацъ — тужба на *Милоя* — да се десетакъ Тимочкій свуче у Гургусовацъ, Црноречкій у Неготинъ и у Вражогрнце — и Г. *Недоди* послали

(*Совѣтъ*)

смо оно писмо войв. *Ант. Богиђевића*, за новине изъ Босне, да и онъ разуме и пише коме зна.

№ 1132: шилю се попови, *Ездимиръ* и *Божа Ђоковићъ* изъ Старовлашке и *Иванъ Томовићъ* изъ Латковића, за кога ће имъ злочиніа показати войв. *Рад. Грбовићъ* и кн. *Аксентіе*.

— 1135: иде къ ньима *Петроніе Шиша*, да наплати дугъ одъ *Дрмонѣ*, кои се у апсу находи, и пр.

— 1137: „писаћемо войв. *Раки Левайцу*, да дође у Београдъ на судъ и поведе момке свое, на кое е тужба предата;“ и пр.

— 1141: да пошлю войв. *Живку* у Кладово џебане и пр.

— 1146: расположеніе, да се по 100 ока заире на войника самелѣ — да се снесе десетакъ Црнореч. у Неготинъ, и да извуку два велика топа изъ Пореча на суво, и ако буде нуждно да пошлю на ньіово место два мала.

— 1148: писмо войв. *Велька* и *Мула-Паше* Видинскогъ да и Недоби саобште; и пр.

— 1157: за *Илію Стошића* — кнезъ *Ђука* да поврати *Милисава* у Баню — Живко изъ Кладова да пошлѣ ђулета, коя се на оне топове ударити немогу, и парчета топовска, преко войв. *Іове Стефановића* у Совѣтъ, да се преліе и мавя ђулета начине; и пр.

— 1161: да начине мундиръ на добошаре и пошлю два добошара.

— 1167: Архим. *Х. Мелентіе* да намири попове, *Янка* и *Ристу*.

— 1169: расположеніе десетка на три еднаке части — на писмо *жене Милоша* изъ Земуна да се ништа не одговара — топови ако се извуђи немогу, некъ стое у Поречу — Немачки солдати нашега човека ранили на води у чамцу: протестація Оберкоманди за то — одговоръ *Недобе* за *Мула-пашу* — Г. Лука да надгледа границу одъ Саве узъ Дрину до Лознице и управля са войводама оногъ края — за *дошляке*, где се кои застао, нека седи — *Стоянъ Чупићъ* да хра-

(*Совѣтъ*)

ви лаѣе и чунове, као што е комесія наредила, да небы люди ишли у Турску и коешта Турцыма доказывали; и пр.

№ 1170: кн. *Василіе*, кои е кметове буніо, да тужбе предаю на войводе — да се суочи съ войв. Ракомъ и съ кметовима.

— 1175: да суде *Добриħу*, што е безъ нашегъ знаня писма у Турску на трговце слао — *Гица* се предао *Живку Константиновиħу* на веру — опроштено *Гици* и нѣговомъ друштву; и пр.

— 1179: да купе 6000 екс. шиндрали, да се покрива у Ягодини џамія за магазинъ; и пр.

— 1193: да прота *Матея Алексиħъ* и войв. *Ефремъ Ненадовиħъ* изиђу на границу съ неколико войске и пр.

— 1206: за *Добриħа* иште *Недоба* да се явно казни — *декларація Руска* — два Чивутска писма на провиђенѣ; *Іованъ* кн. Омольскій остао у апсу, и пр.

— 1214: войв. *Вуле Илиħъ* да дигне *Радивоя* члена, и (?) *писара* Магистратскогъ, и на ньіово место да постави друге съ договоромъ Г. *Вуице*.

— 1217: да се суочи Г. *Хаџи-Мелентіе* съ поповима, *Янкомъ* и *Ристомъ* изъ Шабца, и да имъ се пресуди.

— 1227: лажный одговоръ *писма Немачкогъ* — „писати у Немачку да у напредакъ намъ тако во нечине" — за комесію — Г. *Прота и Ефремъ* да истуре войску на границу к' Ядру, и пр.

— 1238: „разумели смо свирѣпо и безбожно поступанѣ войв. *Раке Левайца* и нѣг. момака съ людма — да ови момци трпе апсъ по годину дана — *Рака* да се лиши старешинства и да наплати све" и пр.

— 1244: „изъ писма *Р. Левайца* види се, да е кн. *Василіе* вел. узрокъ ньіова кабаета — суочити овога съ *Ракомъ*, да покаже што е у Крагуевцу кодъ *Раиħа* баряктара казао, да е *Рака* побіо неке Французе" и пр.

— 1245: за *Николу* Грка, кои е быо конѣ изъ Београда у Турску потерао, како за право наħу да свршe.

(*Совѣтъ.*)

№ 1247: да пошлю *Матію,* стрица айд. *Иліе* изъ Струганика, да га суочимо съ овымъ.

— 1254: извидити дѣла уапшеногъ *Стояна,* сына бабе *Єке,* коя се шалѣ у Београдъ.

— 1268: настояти, да магазаціе само ону трогодишню со продаю у Немачку за гвожђе, шалитру и сумпоръ, и мотрити колико ће предати; и пр.

— 1269: *Іованъ баруџія,* походи к' нњима у Београдъ, да коешта поградн — и да му у свему помогну.

— 1172: да изврше за кн. *Іоцу Петровића,* као што смо писали Г. *Младену,* и пр.

— 1275: изнћи до границе, да се шанчеви свуда прегледаю, и расположеніе съ войскомъ учини, и пр.

— 1280: да одговоре на писмо Г. *Милоя Теодоровића* како за право нађу (ср. № 1275. и 1276:) и войв. *Маринко* Пиротскій ма негди у резерви да буде старешина, и пр.

— 1281: ако за добро нађу, да се шанацъ у Радуевцу заравни и войска у нутра измакне; и да задрже люде у апсу, кои су до'одили тужбу предавати; и пишу *Кара-Марку* да и онъ дође.

— 1292: писмо войв. *Милоша Обреновића* за люде изъ кнежине *Раке Левайца.*

— 1294: „на Турке полазити и наступати неможемо, докъ они найпре на насъ неударе„ — Г. *Младенъ* садъ по воскресенію да изађе, и да учини расположеніе са шанчевима и войскомъ пограничномъ.

— 1317: исто, и пр.

— 1331: да призову Магистрате, кои су пасоше за продаю стоке у Турску давали и да іи пытаю, ко имъ е дао ту власть — и да се они непротиве войводама кадъ войнике за военну кривицу каштигую — начинити и послати свакомъ войводи наставленіе, како ће войнике држати и каштиговати, и пр.

— 1334: показа'иће войв. *Милошъ Обреновићъ* люде Ужичкогъ края, кои су буну чинили — оннма, кои су

(*Совѣтъ.*)

на буну навраћали, по 100 батина ударити и у апсъ метути, а навраћене посовѣтовати и одпустити.

№ 1346: смрть војв. *Антон. Богићевића* — *Вон* сынъ да буде на нѣгово место старешина покрай едногъ поузданогъ булюкбаше Г. *Луке* и пр.

— 1347: Г. *Велисавъ Станойловићъ* или *Павле Поповићъ*, членови вел. суда, да изађе и нагна Старобарце, да дошляцыма Преводринскимъ наплате сву штету, кою су имъ учинили, и пр.

— 1349: *Челеби - ефендія* züактева, да Србн опетъ пошлю посланике, и пр.

— 1368: да се еданъ човекъ главный пошлѣ да седи у Драгачеву, а войводе Драгачевске: *Ђока Протићъ и Новакъ Бошковићъ* да му буду покорни съ народомъ, и пр.

— 1374: „Примили смо Недобиjно писмо што му е конзулъ изъ Букареста послао; — мысмо повторително острѣйшу заповѣсть на войводе граничне издали, да съ Турцима у миру и добромъ поразумію буду.“

— 1405: пасошъ *Ристи* куриру за Тріестъ — „разумѣли смо за новине одъ Россійске и Француске стране.“

— 1419: „да опреме посланике, кои ће ићи у Софію, да дођу овамо к' нама часъ пріе.“

— 1428: војв. *Антоніе Плякићъ* поставлѣнъ комендантомъ Драгачевскимъ како годъ и Карановачкимъ; и пр. (в. № 1427.)

— 1431: да пошлю све „што ће посланици са собомъ носити и Г. *Гаю* и Г. *Єту* што скоріе.“ —

— 1454: „кодъ насъ е дошао *Павле Цукићъ и Петаръ Молеръ*, и мы смо имъ опростили ньіове досаданѣ кабаете, и шалѣмо свакогъ своіой кући“ (в. № 1451.)

— 1464: *Петрићъ Сава*, неимаръ, Гога, да дође съ нѣговимъ изъ Нове вароши друштвомъ, у Тополу съ алатомъ.

— 1473: „и *мы* смо писали војв. *Иліи Стошићу*, да иде съ войскомъ у Кладово да градъ чува:“ и пр.

*(Совѣтъ.)*

№ 1474. наредба съ войводама Драгачевскимъ за страженѣ у Београду (в. № 1427.) — *Ђока Протићъ* скоро ће изменити Драгачевце — .

— 1483: како ће *Ђока Протићъ и Новакъ Бошковићъ* понизменце градъ Београдскій съ 300 момака чувати?

— 1484: повративша се комисія: (Велисавъ Станойловићъ, Петаръ Іокићъ и Панта Радовановићъ) шта е свршила: „лажны дава (тужбій) предавати на *Кара-Марка* быо е првый бунтовчикъ и виновникъ *Милошъ Милишевићъ*, кои заслужуе велику каштигу“ — „и да намъ пошлю писмо *Кара-Марка*, што е оставіо, да више войвода быти неће, када е изъ Београда побегао, да само разумемо како е написато“ — *Іованъ* кн. Омольскій да се пусти на енце и да се више у народне послове немеша —

— 1485: да кнезови, *Євта и Милое* плате трошакъ *Стояну Константиновићу* изъ Ягодине, што е овай на ньіовъ рачунъ лани и ове године држао мезулану, и у напредакъ сами да држе, као што е и наредба учинѣна на сабору.

— 1493: кметови Лесковачки туже се на кн. ньіова *Момира*.

— 1504: „како смо расположили съ *Кара-Маркомъ Васићемъ* (в. № 1498.) — и да одпусте момке *Раке Левайца* изъ апса; и пр.

— 1515: „да начине іоштъ едне чакшире и капу *Господару*, и тако да се састави цѣлій катъ альина“ — и пр.

— 1521: (повторава се № 1346.)

— 1565: „сва е внутреня войска готова и находи се у логорима са свима потребама, и мы за болѣ налазимо да се войска іошъ на границу некреће — „за џебану не находимо за добро, да се у Београдъ шалѣ, него кои дође у Београдъ за џебану, а они да га овамо къ нама пошлю, изъ узрока што е овди џебана, и место на средоточію.“

(Совѣтъ)

№ 1578: „да чине све наредбе по границы и гди буде нужно“ — и пр.

— 1595: „да пошлю наставленіе за Г. *Симу Марковиħа,* кои ħе съ войскомъ поħи на Дрину — проча наставленія послата су съ плановима на *главне началнике* — и Г. *Младенъ* да устави войску гди га наше писмо затече — и како е послатъ *Панта* писаръ по наредби нашой одъ Пореча редомъ границомъ до Заечара“ — и пр.

— 1599: за трговца, кои е однео изъ Видина благо у Неготину — войв. *Велько* да ни у Турско ни у Влашко ништа недира — и пр.

— 1603: „нашли смо за добро ньіово учрежденіе поради наши трговаца доле у Кладову“ и пр.

— 1632: „распослали смо прокламаціе — намѣрени смо оне Турке између насъ дньи изъ Београда у Адакале — и да сочине одговоръ Везиру за то и за последньій одговоръ уедно, да оправимо у Нишъ“ —

— 1636: „де се стараю оградити кои топъ *Цоди, Милисаву и Стоиħу.*“

— 1651: „и *мы* находимо за добро да се Турцы изъ Београда никудъ некреħу“ — великій топъ — старацъ *Ђока,* кои є скоро изъ Турске прешао, да е и далѣ у апсу — и пр.

— 1655: за случай, кои се кодъ *Живка Константиновиħа* догодіо; и како е *Рецепъ* превару учиніо — Рецепу вратити срамоту — *Милиħъ Дринчиħъ* да иде съ войскомъ и да се састави съ кн *Симомъ* — и пр.

— 1670; кн. *Янка и Іована Милишевиħа* на емце да одпусте — и да пошлю на два коня артіе за фишеке —

— 1679: „да разсуде како ħемо са онима Турцима у Београду расположити — кн. *Сима* да одма са своимъ войскомъ изиђе на границу — *Владика* Црногорскій да забуни мало Арнауте, а *Гавра Шибалія* Колашинце — писмо одъ *Челеби-ефендіе* — *Стоянъ Чупиħъ* (ср.) да начини шанацъ кодъ Немач. Раче.

га є пошла своевольно, да є слободно венчаю, и пр. — 1321: да буде съ войскомъ готовъ и на екзерциру; — 1332: писмо нѣгово за украдену кобилу — (Ср. *Павле и Радов.*)

*Стеванъ Поповче*, № 630. и 631: дужникъ. — Ср. *Здравко* войвода.

*Стеванъ* тувекція, (пушкаръ) кои є съ Игумн. Морачкимъ дошао до Тополе, № 653: иде натрагъ у Београдъ; — 1479: нѣговъ алатъ (ср. *Глиша* булюкбаша) — 1480: иде за то до Магистр. Ужичкогъ.

*Стеванъ Яковлѣвићъ*, войвода, № 616: за бабу кою є поарао; — 652: за по'ару — (ср. *Іованъ* изъ *Леповића*) — 997: нѣг. писмо — и да учини Совѣтъ за нѣга наредбу.

*Стева Євтићъ*, секретаръ („писаръ") Кара-Ђорђа, № 890: дато му (и другима) пуномоћіє као депутирцу за Цариградъ; — 920: (ср. *Совѣтъ*) — 1211: да пошлѣ 1. сандукъ ексера и 5- полуга гвожђа, и пр- — 1567: да купи различне, назначене фарбе „кое су намъ за цркву потребне" преко молера Димитрія у Земуну.

*Степоєвци, Степоєвацъ*, село у окр: Београдск., ср. Посавск., № 764.

*Стойко и Іованъ*, (да небуде *Иванъ?)* кнезови Бањски, № 1202: „да се у напредакъ небы усудили онако распру међу собомъ имати, и єданъ надъ другимъ старіи показывати" и пр, — 1308: налогъ военый (ср. *Иванъ* войвода) — 1324: да добро укрепе Баню, и да се тврдо одъ Турака чуваю.

*Стойко Поповићъ* изъ Стергара, № 705.

*Стойникъ*, село (незнамъ кое) или у окр. Београ., ср. Турнск., или у окр. Крагуєв., ср. Ясеничк., № 706.

*Стойшина девойка*, № 896: отета — ср. *Вуле Илићъ* —

*Стоићъ*, № 1636: писмо — да му *Совѣтъ* (ср.) огради кои топъ и пошлѣ.

*Стоша и Илія* Бугаринъ, № 692: иду на кумство у Мокрій лугъ.

*Стошићъ* в. *Илія Стошићъ*.

*Стоянъ*, войвода Алексиначкій, № 918: „да ограде зимовнике око' Алексинца и сена да косе, али да се не сее іоште докъ наши депутати (депутирци) дођу изъ Стамбола,“

*Стоянъ* изъ Бершнћа, № 830: одузета му Аџи - Абдина ливада у Майдану и дата дошляцыма; а ливада друга дата му у Лочевци, кою е држао *Милошъ Обреновићъ* (ср.)

*Стоянъ* изъ Новога села, № 1016. — Ср: *Ребеліяши Црноречки.*

*Стоянка*, сестра *Стойча* папуџіе изъ Београда, № 1095: да іой Маг. Параћинскій даде облигацію, што ће *Петаръ Спасоввићъ* показати, и да око Ђурђ. дана дође у Тополу, да іой се дугъ наплати.

*Стоянъ Мировићъ* изъ Коштуннћа, № 1711: „у напредакъ на войску да иде као и остала браћа, старіега свога да слуша, — и да се неусуди за животъ кога подговарати да на войску неиде“ (као што е *Коштунићане* подбуньивао)

*Стоянъ Константиновићъ* изъ Ягодине, № 1485: да му кн. *Єта и Милое* платe трошакъ, што е ньи ради држао лане и ове год. мезулане. — Ср *Совѣтъ.*

*Стоянъ*, сынъ бабе *Єке* — в. *Баба Єка.*

*Стоянъ*, стрицъ войв. *Мите* Пиротскога, № 1147. — Ср. *Милое Теодоровићъ.*

*Стоянъ*, убилацъ, № 1108: да се ма убіенъ, обеси. — Ср. *Милисавъ* кнезъ.

*Стоянъ Чупићъ*, войвода Мачванскій, № 676. 802. и 803: да одсече 30 канка (чамаца) япіе и да пошлѣ Совѣту, и пр. — 895: да дође съ онимъ, одъ кога му е тешко, у Враћевшницу, да се суоче; — 1038: да се окани зла умышленія и влада „како смо му писали, и да ћемо послати комесію, да имъ извидимо распре и несогласія, коя имаю међу ньимъ и Мачванима;“ — 1105: да се у напредакъ болѣ влада, и мотри, да се небы люди по границы съ Турцыма састаяли и што у Турску давали, или примали; — 1163: да призна

Г. *Луку* за свога коменданта и да га слуша — за *дошляке* — 1169: „да све оне лађе и чунове на ономъ месту сохранява, као што є комессія наредила, да небы Преводрински люди, ишли у Турску — и коєшта Турцыма доказивали“ — 1208: да се наплати дугъ кап. *Милисаву* (ср. *Лука Лазаревићъ*) — 1212: да забрани дошляцыма, да се несастаю съ Турцыма, — и да поступя съ Преводринцыма као што му є комессія препоручила и пр. — 1379. (в. 1376.) — 1604: „да буде у послушанію Г. Луки — и ако бы се почео противити, неможе се после одговорити.“ — 1665: „и у напредакъ вѣрность и храбрость свою Господару и Отечеству“ — и да истреби лопове, кои араю сиротиню; — 1679: „да начини шанацъ кодъ Немач. Раче, и єданъ топъ да мете и *Зеку* булюкбашу, да чува воду да нико непрође“ (одъ Совѣта) — 1728. (в. 1719).

*Страгари*, (Стргари, Стергари) — село у окр. Руднич., ср. Качер. № 636. 791. и др.

*Стреля*, войвода Лесковачкій, № 776: „примлѣни троє коня, кои су были у Турску на продаю потерати — да пешкѣ и люде, кои су водили“ — 1450. 1492: да му се прочита писмо; — 1495: да небы што забраньивао капет. *Ђор. Симићу* и войводама *Мил. Сарановцу и Ант. Симоноеићу* да извешаю оне айдуке, кои су по Турской айдуковали; — 1556: како є човекъ съ нѣг. писмомъ доходіо и предао тужбу на войв. *Анту* за неке пиштолѣ — „докъ мы изађемо тамо ко Крушевцу, онда ћемо учинити наредбу, а сада се неможе ништа свршити безъ Анте.“

*Струганикъ*, село у окр. Валѣв., ср. Колубар., № 1199.

*Съ Турцыма* быти у миру и добромъ поразумію: № 1374. — 1376.

*Судъ народный*, вилаєтскій, в. *великій судъ*.

*Султанъ* „честитый“ царъ Турскій, № 1172. 1470.

*Сѣчани*, да небуду то жительи *Сѣче-рѣке*, села у окр: Ужич., ср. Црногор., № 623: войв. *Кара-Марко Ва-*

*Тодоръ* изъ Милутовца, № 1233: да га *Радис. Вучитрисцій* (ср.) пошлѣ подъ стражомъ у Тополу. — (ср. 616?)

*Тодоръ Николаевићъ*, казакъ, № 628. и 629: да му се да путемъ леба и мрса, што се трефи ручакъ и вечера, и пошто се у Београду покрпи, да се пошлѣ у Ужице. — Ср. *Совѣтъ*.

*Толмачъ* (Австріскій) — № 937: како е Совѣтъ за добро нашао за толмача, онако да буде; — 941 (погр. 841.) „да може нѣи самъ (ради дезертираца? —) безъ наше страже до Совѣта и Агенту Рускомъ и у Магистратъ, а далѣ по вароши да неиде самъ по кућама, но шта оће, све Совѣтъ да му оно изнађе."

*Тома Іовановићъ*, воiвода Градиштскій, № 709: „да изнађе све ствари учит. *Георгія*, кои е было у Кличевцу, а сада се находи у Ваньи кодъ верховнога вожда: и све ствари по нѣму (кои тога ради тамо иде) да пошлѣ;" 1717: обколѣнъ одъ Турака иште помоћь — (ср. *Петко* войв. Голубач.)

*Тома Милиновићъ*, пушколей (тополиваць) № 1155: да начини еданъ кунбусъ као у Г. *Якова*, само съ чеперка дужій; — 1406: да саліе еданъ кунбусъ, као и овай последный, само три прста дужій, на кое добиће 10. дук. бакшиша.

*Томићи* (бынђе то презиме обоице) № 886. Ср. *Антоніе* изъ Латковића.

*Топъ* врло великій, № 1648. — 1651: да се неиступа на границу, но негде унутра намести; — 1673: да иде у Неготинъ.

*Топъ - Гушанацъ*, № 1708. 1709.

*Топови и таблѣ*, № 1637. 1638.

*Топови конянички*, № 1708.

*Топови Поречки*, № 1146: да се извуку два велика топа изъ Поречa овамо на суво; — 1169: ако се извући немогу, нека стое у Поречу. — Ср. *Совѣтъ*.

*Топола*, село у окр. Крагуевач., ср. Ясеничкомъ, врховногъ вожда и Господара Србскогъ *Кара - Ђорђа Пе-*

*тровића* столично место, у комъ е овай дневникъ вођенъ: стр. 1-ва — № 598. и др.

*Тополякъ*, споредный шанацъ на обрану Делиграда, № 1065., 1116., 1117., 1118., 1142., 1144: да се оправля.

*Топчія* у Тополу на поученіе: № 1499. 1501.

*Топчію* искусногъ послати изъ Делиграда у Крушевацъ, да учи друге топчіе: № 1222. 1231.

*Тортура*, в. *ударанѣ на муке.*

*Тоша*, булюкбаша изъ Грляна, № 737: што е послао 40. айдука, те араю сиротинѣ, да га кн. *Милисавъ* увати и пошлѣ; — 1046: узето одъ нѣга 1000. гр., а онъ да наплати 1500. гр. одъ свога друштва „што су по'арали трговце Турске" и пр. — 1128: да му войв. *Милисавъ* плати 240. гр. за айд. *Милойка и Райка*, кое е онъ пріе оплячкао; и 480. гр. за айд. *Младена Іона, Стойка и Пауна*, кои се садъ кодъ нѣга находе.

*Тоша*, войвода Тимочкій, № 682. 737: онъ и войв. *Ни-ма* да увате *Воина* Єлашничкогъ, кои е украо 5. коня и убіо човека и жену; — и *Младена* булюкбашу, кои е отишао у айдуке — и *Драгана* булюкбашу — и да яве кн. *Милисаву* за нѣг. булюк. *Тошу* изъ Грляна; — 738: да се ухвати и везанъ пошлѣ *Янко*, кои е поарао *Милована Вуковића* изъ Сипића и с чео 150 дук. — 779; у Турке недирати, ако пре по..., добро іи дочекати и бити; — 801: предати злочинце „моему *Петру* булюкбаши" и онога *Янка* што е украо одъ Милована 150. дук., кое да се да ономъ човеку, а одъ оногъ — Янка — кадъ се увати, наплати.

*Травникъ*, главный градъ у Босни, столица Везира Босанскогъ, № 1123.

*Транзито*, (транцито) — № 989: што е транзито денькова изъ Немачке, да се пропушта изъ Делиграда у Турску безъ ђумрука „ерь они даю у Београду" — 1054.

*Трговина* да се отвори съ обе стране до Параћина и да се онде уставляю и продаю: № 901. 902.

*Трговцы*, кои су наимали слуге и слали место себе на войску: № 1348: да се пошлю у Тополу. — Ср. *Маг. Крагуевачкій.*

## У.

*Убилци* изъ Стргара, в. *Глигорiе* и синови.

*Ударанѣ на муке* (тортура) — № 658. — Ср. *Вуица Вулиħевиħъ*.

*Удовици* у задрузи да се део исплати у новцу: № 1542. — Ср. *Станойка* удовица.

*Узрокъ*, зашто е *Сима* изъ Стргара (ср.) погинуо? № 842. 801.

*Ужитакъ военый* (провiантъ) — № 747. 749. 960. — Ср. *зацра*.

*Ужице*, тврдяна и варошъ, у окр. истогъ имена, ср. Руядскоиъ, № 608. и др.

*Уланскiй карнѣтъ*, (корнетъ) — *Уланскiй полкъ*, № 604.

*Ултиматъ* в. последнiй одговоръ.

*Умршегъ масса*, да припадне сродству, ако се ово неподави, онда касси (Магистратской) — № 1158. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкiй*.

## Ѳ.

*Ѳелдмаршалъ*, в. *Николай Ивановиħъ*.

*Ѳилипъ*, № 850: за порезке новце. — Ср. *Петаръ Iокиħъ*.

*Ѳилипъ* (Вилипъ) булюкбаша Загорскiй, № 712: одлази куħи съ *Петкомъ Нешовиħемъ* (ср.) — 712. и 714 да *Милисавъ* Црноречкiй и *Нина* кн. Тимочкiй незабранюю нѣговимъ людма у Герляни, Герлишту, Извору и Заграцку нѣя съ (Филипомъ) да чуваю свою стражу на Шашки.

*Филипъ Дмитровиħъ*, № 1077: да плати савъ трошакъ и штету *Павлу*, когъ е бiо и пребiяо. — Ср. *Милое Тодоровиħъ*.

*Филипъ* изъ Стойника, № 1176. — Ср. *Магистратъ Ягодинскiй*.

*Филипъ* Студеничанинъ, в. *Поп - Филипъ*.

*Филиповиħъ*, Архимандритъ, в. *Спиридонъ Филиповиħъ*.

*Фишеци мали*, № 1705. — *Яниħiе Димитрiевиħъ*.

*Фишеци* одъ великогъ и одъ манѣгъ кумбуза № 1708. — Ср. *Яниħiе Димитрiевиħъ*.

по коимъ захтева: „да мы опетъ пошлѣмо наше посланике къ нима да врше нашу послу;“ — 1550: писано нѣму.

*Червенка* (*Церввенка*) генералъ Австрискій у Земуну, № 916: шилѣ се Совѣту нѣгово писмо, да провиде и договоре се за одговоръ; — 937. и 941. (погрешно 841.) одговорено за *дезертирце и жене* и за *толмача* (ср. —) — 955: писмо нѣгово да се на Србски преведе; — 960: да му се одговори — да Совѣтъ дезертирце вата — 1435: писано му: „да намъ пошлѣ єдиога майстора циглара, а єдиога — кои зна добро кречомъ помазивати“ — 1436: ово писмо нѣму да оправи *Антунъ* (кои є) у контуманцу; — 1697. и 1715: подъ „*команда Земунска*“ иште да се врате товари, кое є войн. *Живко* изъ Влашке отео.

*Чернецъ*, варошъ у Влашкой на Дунаву, № 1020.

*Черногорскій Митрополитъ*, в. *Петаръ Петровићъ*.

*Чепови кумбарски*, № 1698. — Ср. *Димитріє Парезанъ*.

*Четиръ човека* изъ Орида: Риста Атанасковићъ, Анђелъ Трифуновићъ, Ђорђе Іовановићъ и Митаръ Крстићъ, № 699: послати у Совѣтъ „да іи испитаю за свашто.“

*Чивутска писма*, № 1206. и 1207: послата Совѣту (ср.) два писма Чивутска, примлѣна одъ *Алексе Дуцића*, коимъ є препоручено, да унапредакъ мотри да увати такова писма.

*Чичаговъ* (*Чичаковъ*) „главнокомандующій“ — Адмиралъ Рускій, № 606: послао Архимандрита (Филиповића? — Ср. —) 637. и 732: писано му; — 767: примлѣна одъ нѣга писма и одправлѣна у Црну Гору; — 840. и 876: писано му; — 879: да му што скоріє иде Г. *Яковъ Ненадовићъ* „да ради и говори како му у наставлѣнію гласи“ — 903. и 905: писано му; — 993: нѣгова писма шалю се Совѣту „да развиде и да одговоръ напишу по мнѣнію нашему, како смо имъ послали, и намъ да пошлю на разсмотреніє“ — 1034: изявлѣна му у писму благодарность; — 1054: шилю се Совѣту нѣгова писма, да и Недоби предаду на прочитаніє, па „да іи пошлю овамо натрагъ“ — 1057:

за ова писма явля се Недюбнъ. — 1137: примѣѣна одъ Совѣта (натрагъ) ова писма.

*Човекъ* Мула-пашинъ, № 1150. — Ср. *Велько Петровићъ.*

*Чолакъ Анта,* в. *Анта Симоновићъ.*

*Чоча,* № 790: да нареди кола да донесу до Крагуевца жито, кое е купіо *Лаза* булюкбаша изъ Врбице; — 983: баба *Милица* по свидѣтелствама покойн. *Милоя Петровића* комес. народногъ, нема ништа выше за виноградъ одъ нѣга — *Чоче* — тражити.

*Чумићско брдо,* у Чумићу, селу у окр. Крагуевач., ср. Лепеничк., № 660: да се съ войскомъ тамо изађе. — Ср, *Милошъ Маринковићъ.*

Чувати се одъ 70. лађа изъ Видина, № 1455. — 1458. 1469. 1470, — Ср. *Павле Поповићъ.*

## Ш.

*Шабацъ,* тврдиня и варошь у окр. истогъ имена, ср. Поцерскомъ, № 827. (2-га) и др.

*Шанацъ* кодъ Немачке Раче, № 1679. — Ср. *Стоянъ Чупићъ.*

— на брду иза Делиграда, № 1648: да се оправи и утврди. — Ср. *Илія Барякторовићъ.*

— на Сипу, № 1641: да се изъ нѣга, ако буде нужде, войска измакне. — Ср. *Живко Константиновићъ.*

— у горнѣмъ Ибру, № 650. и 651: да се неграде, ако ли су га започели, некъ граде. — Ср. *Ант. Плякићъ.*

— у Заечарима, № 1227. 1230: да буде главный а у Вржогрнцыма само стража; — 1276.

— у Заечарима и у Вржогрнцыма да остане као што е и быо, и да се и болѣ утврде: № 1297. 1299. 1302. — 1326.

— у Радуевцу да се заравни; № 1281. — Ср. *Совѣтъ.*

— у Ягодини, № 1554: да се япія за нѣга одсече, „пакъ ћемо мы еднъ дођи — да уштудирамо

## Ю.



## Я.

за обстоятелства одъ оногa краѧ, како се съ Турцима находе, и у напредакъ често за свашто да намъ явля."

*Яниħiе* изъ Годачице, № 1340: да се казни што е украо коня и да се коњь преда своме газди *Милиħу* изъ Богданя, кои да плати Яниħiю 20 гр. дуга.

*Яниħiе Недельковиħъ*, (быће то *Яниħiе* изъ Годачице?) № 1043. (као 1042.) — Ср. *Милиħъ Марковиħъ*.

*Янко*, (у Ресави) № 681: познао кодъ нѣга своега коня *Равацило* изъ Драче. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

*Янко* айдукъ, № 1007. и 1011: да се заедно съ *Николомъ Ђиласомъ* увати и пошлѣ у Тополу, што су тели убити *баряктара Карамаркова* (ср. —)

*Янко*, бывшій слуга у Скопѣи кодъ *Милосава*, № 738: да се увати и пошлѣ у Тополу, што е украо одъ *Милов. Вуковиħа* 150. дуц. — 739: послати за нѣга у Маг. Гургусевачкій *Милос. Вуковиħъ* и *Iованъ Буверинъ* изъ Скопѣа: — 801: да се увати, вандати и преда „моему *Петру* булюкбаши" — Ср. *Таша* войв. Тимочкій.

*Янко Ђурђевиħъ*, Десперацъ, членъ суда Народногъ, к. *Кантаръ* Г. *Янковъ*.

*Янкова клисура*, № 1628. — Ср. *Ант. Пљакиħъ*.

*Янко и Риста* попови у Шабцу, № 1217. — Ср. *Совѣтъ*.

*Янково имѣніе*, у Пайсіевиħима, № 1620: да се разделли по правици. — Ср. *Магистратъ Крагуевачкій*.

*Янко* кнезъ (№ 1284: да га войв. *Кара-Марко* (ср.) одведе у Београдъ са свима кои су буну чинили) и *Iованъ Милищевиħъ* изъ Соколске нахіе, № 1670: да іи *Совѣтъ* (ср.) на сице изъ апса одпусти, и ни. *Янка* изъ Магистрата искера.

*Янко* Магистратацъ, № 1007. 1011. 1031. — Ср. *Марко Костиħъ* войвода.

*Янко* попъ, № 841. — Ср. *Магистратъ Валѣвскій*.

*Янко Поповиħъ*, (*Цинцаръ Янко*) войвода Пожаревачкій № 778. и 783: онъ и войв. Пауль да иду съ войскомъ

на границу Делиграду и помоћь даду Гургусовцу, и пр. — 811: ако небуду отишли, да иду часъ пріе; — 831: да му се пожнѣ жито по села, за нѣгову потребу; — 1014: съ ньимъ и съ в. *Паулѣомъ* да се за войску договара *Ил. Барякгаровићъ*; — 1066: онъ, *Пауль*, *Цода* и кн. *Милићъ* своя места у Делиграду да поправляю и утврђую, науку заре што више могу и владаю се по заповестима *Ил. Барякгаровића*; — 1098: да допусти *Ливадичанима*, да прођу у Орашић; — 1197: да одпусти *Милоша*, сына *Петра Михаиловића* (ср. —) и да га као и оца му, нетера на войску и на кулукъ, и да одпусти *Краину* (ср.) изъ добошарлука; — 1241: да одъ десетка издржава себе и свое момке и топчіе, а друго да стои у шанчевима — войници себи заиру да одъ куће носе, и пр. — 1256: исто; и топчіяма, кои су побегли были да удари по сто бат., тако и добошару Немачкомъ — и да га чува дано докъ обучава наше добошаре, а нођу подъ апсомъ држи; — 1306: налогъ военый; — 1361. пошто за пекій данъ екзерцира войску изъ нахіе. да е распусти и иде у Делиградъ и што тамо има войске, да е непрестано екзерцира докъ се неизмени — а дугове свое преко Совѣта да наплати — и войски кою распусти, закаже, да буде опеть готова на заповесть.

*Янко Стойчевићъ*, *Поцерацъ*, войвода, № 676. 1166. (1164.) — 1605. (1604.)

*Ятакъ айдучкій*, изъ Лужница, № 639. — Ср. *Сава* буљукбаша.

*Ятаци айдучки*, Срова изъ Дреново, Вукашинъ изъ Красоевића, и Миялло Пенчиновићъ, воденичаръ войводе Милоша Обреновића; № 656: да войв. *Мил. Обреновићъ* даде рукопомоћь Радою изъ Майдана, да іи повата и доведе у Тополу; — 698: примили каштигу и одлазе кућама.

29 910 [illegible] Ja maksi